

የማቴዎስ ወንጌል

፩ የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ ትውልድ መጽሐፍ። ፪ አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብም ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ፤ ፫ ይሁዳም ከትዕማር ፋሬስንና ዛሬን ወለደ፤ ፋሬስም ኤስርምን ወለደ፤ ፬ ኤስርምም አራምን ወለደ፤ አራምም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚናዳብም ነአሶንን ወለደ፤ ነአሶንም ሰልሞንን ወለደ፤ ፭ ሰልሞንም ከራኬብ ቦኤዝን ወለደ፤ ቦኤዝም ከሩት ኢዮቤድን ወለደ፤ ኢዮቤድም እሴይን ወለደ፤ ፮ እሴይም ንጉሥ ዳዊትን ወለደ። ፯ ሰሎሞንም ሮብዓምን ወለደ፤ ሮብዓምም አቢያን ወለደ፤ አቢያም አሣፍን ወለደ፤ ፰ አሣፍም ኢዮሣፍጥን ወለደ፤ ኢዮሣፍጥም ኢዮራምን ወለደ፤ ኢዮራምም ያዝያንን ወለደ፤ ፱ ያዝያንም ኢዮአታምን ወለደ፤ ኢዮአታምም አካዝን ወለደ፤ ፲ አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ፤ ሕዝቅያስም ምናሴን ወለደ፤ ምናሴም አሞፅን ወለደ፤ ፲፩ አሞፅም ኢዮስያስን ወለደ፤ ኢዮስያስም በባቢሎን ምርኮ ጊዜ ኢኮንያንንና ወንድሞቹን ወለደ። ፲፪ ከባቢሎንም ምርኮ በኋላ ኢኮንያን ሰላትያልን ወለደ፤ ሰላትያልም ዘሩባቤልን ወለደ፤ ፲፫ ዘሩባቤልም አብዩድን ወለደ፤ አብዩድም ኤልያቄምን ወለደ፤ ኤልያቄምም አዛርን ወለደ፤ ፲፬ አዛርም ሳዶቅን ወለደ፤ ሳዶቅም አኪምን ወለደ፤ አኪምም ኤልያድን ወለደ፤ ፲፭ ኤልያድም አልዓዛርን ወለደ፤ አልዓዛርም ማታንን ወለደ፤ ማታንም ያዕቆብን ወለደ፤ ፲፮ ያዕቆብም ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን የወለደች የማርያምን እጮኛ ዮሴፍን ወለደ። ፲፯ እንግዲህ ትውልድ ሁሉ ከአብርሃም እስከ ዳዊት አሥራ አራት ትውልድ፤ ከዳዊትም እስከ ባቢሎን ምርኮ አሥራ አራት ትውልድ፤ ከባቢሎንም ምርኮ እስከ ክርስቶስ አሥራ አራት ትውልድ ነው። ፲፰ የኢየሱስ ክርስቶስም ልደት እንዲህ ነበረ። እናቱ ማርያም ለዮሴፍ በታጨች ጊዜ ሳይገናኙ ከመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኝች። ፲፱ እጮኛዋ ዮሴፍም ጻድቅ ሆኖ ሊገልጣት ስላልወደደ በስውር ሊተዋት አለበ። ፳ እርሱ ግን ይህን ሲያስብ፤ እነሆ የጌታ መልአክ በሕልም ታየው፤ እንዲህም አለ። የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ፤ ከእርስዋ የተፀነሰው ከመንፈስ ቅዱስ ነውና እጮኛህን ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ። ፳፩ ልጅም ትወልዳለች፤ እርሱ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው

ያድናቸዋልና ስሙን ኢየሱስ ትለዋለህ። ፳፪ በነቢይ ከጌታ ዘንድ። ፳፫ እነሆ፥ ድንግል ትፀንሳለች ልጅም ትወልዳለች፤ ስሙንም አማኑኤል ይሉታል የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሁሉ ሆኖአል፤ ትርጓሜውም። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የሚል ነው።

፳፬ ዮሴፍም ከእንቅልፉ ነቅቶ የጌታ መልአክ እንዳዘዘው አደረገ፤ እጮኛውንም ወሰደ፤ ፳፭ የበኩር ልጅዋንም እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም፤ ስሙንም ኢየሱስ አለው።

፪

፩-፫ ንጉሡ ሄሮድስም ሰምቶ ደነገጠ፤ ኢየሩሳሌምም ሁሉ ከእርሱ ጋር፤ ፬ የካህናትንም አለቆች የሕዝቡንም ጻፎች ሁሉ ሰብስቦ ክርስቶስ ወዴት እንዲወለድ ጠየቃቸው። ፭-፯ ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገልን በስውር ጠርቶ ኮከቡ የታየበትን ዘመን ከእነርሱ በጥንቃቄ ተረዳ፤ ፰ ወደ ቤተ ልሔምም እነርሱን ሰድዶ። ሂዱ፤ ስለ ሕፃኑ በጥንቃቄ መርምሩ፤ ባገኛችሁትም ጊዜ እኔ ደግሞ መጥቼ እንድስግድለት ንገሩኝ አላቸው።

፱ እነርሱም ንጉሡን ሰምተው ሄዱ፤ እነሆም፤ በምሥራቅ ያዩት ኮከብ ሕፃኑ ባለበት ላይ መጥቶ እስኪቆም ድረስ ይመራቸው

ነበር። ፲ ኮከቡንም ባዩ ጊዜ በታላቅ ደስታ እጅግ ደስ አላቸው። ፲፩ ወደ ቤትም ገብተው ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር አዩት፤ ወድቀውም ሰገዱለት፤ ሣጥኖቻቸውንም ከፍተው እጅ መንሻ ወርቅና ዕጣን ከርቤም አቀረቡለት። ፲፪ ወደ ሄሮድስም እንዳይመለሱ በሕልም ተረድተው በሌላ መንገድ ወደ አገራቸው ሄዱ። ፲፫ እነርሱም ከሄዱ በኋላ እነሆ፤ የጌታ መልአክ በሕልም ለዮሴፍ ታይቶ። ሄሮድስ ሕፃኑን ሊገድለው ይፈልገዋልና ተነሣ፤ ሕፃኑንና እናቱንም ይዘህ ወደ ግብፅ ሸሽ፤ እስክነግርህም ድረስ በዚያ ተቀመጥ አለው። ፲፬-፲፯ ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገል እንደ ተሣለቁበት ባዩ ጊዜ እጅግ ተቆጣና ልኮ ከሰብአ ሰገል እንደ ተረዳው ዘመን በቤተ ልሔምና በአውራጃዋ የነበሩትን፤ ሁለት ዓመት የሆናቸውን ከዚያም የሚያንሱትን ሕፃናት ሁሉ አስገደለ። ፲፮-፲፱ ሄሮድስም ከሞተ በኋላ፤ እነሆ፤ የጌታ መልአክ በግብፅ ለዮሴፍ በሕልም ታይቶ። ፳ የሕፃኑን ነፍስ የፈለጉት ሞተዋልና ተነሣ፤ ሕፃኑንና እናቱንም ይዘህ ወደ እስራኤል አገር ሂድ አለ። ፳፩ እርሱም ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ያዘና ወደ እስራኤል አገር ገባ። ፳፪ በአባቱም በሄሮድስ ፈንታ አርኬላምስ በይሁዳ እንደ ነገሠ በሰማ ጊዜ፤ ወደዚያ መሄድን ፈራ፤

በሕልምም ተረድቶ ወደ ገሊላ አገር ሄደ፤ ፳፫ በነቢያት። ናዝሬቲ ይባላል የተባለው ይፈጸም ዘንድ፤ ናዝሬት ወደምትባል ከተማ መጥቶ ኖረ።

፫

፩-፫ በነቢዩ በኢሳይያስ። የጌታን መንገድ አዘጋጁ ጥርጌያውንም አቅኑ እያለ በምድረ በዳ የሚጮህ ሰው ድምፅ የተባለለት ይህ ነውና። ፬ ራሱም የሕንሰ የግመል ጠጉር ልብስ ነበረው። በወገቡም ጠፍር ይታጠቅ ነበር፤ ምግቡም አንበጣና የበረሀ ማር ነበረ። ፭ ያን ጊዜ ኢየሩሳሌም ይሁዳም ሁሉ በዮርዳኖስም ዙሪያ ያለ አገር ሁሉ ወደ እርሱ ይወጡ ነበር፤ ፮ ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ከእርሱ ይጠመቁ ነበር። ፯ ዳሩ ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ብዙዎች ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባየ ጊዜ፤ እንዲህ አላቸው። እናንተ የእፋኝት ልጆች፤ ከሚመጣው ቀጣ እንድትሸሹ ማን አመለከታችሁ? ፳ እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ፤ ፱ በልባችሁም። አብርሃም አባት አለን እንደምትሉ አይምሰላችሁ፤ እላችኋለሁና። ከነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣለት እግዚአብሔር ይችላል። ፲ አሁንስ ምሳር በዛፎች ሥር ተቀምጦአል፤ እንግዲህ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል። ፲፩ እኔስ ለንስሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ጫማውን እሸከም ዘንድ የማይገባኝ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ግን ከእኔ ይልቅ ይበረታል፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳትም ያጠምቃችኋል፤ ፲፪ መንሹም በእጁ ነው፤ አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል፤ ስንዴውንም በጎተራው ይከታል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል። ፲፫ ያን ጊዜ ኢየሱስ በዮሐንስ ሊጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ። ፲፬ ዮሐንስ ግን። እኔ በእንተ ልጠመቅ ያስፈልገኛል አንተም ወደ እኔ ትመጣለህን? ብሎ ይከለክለው ነበር።

፲፭ ኢየሱስም መልሶ። አሁንስ ፍቀድልኝ፤ እንዲህ ጽድቅን ሁሉ መፈጸም ይገባናልና አለው። ያን ጊዜ ፈቀደለት። ፲፮ ኢየሱስም ከተጠመቀ በኋላ ወዲያው ከውኃ ወጣ፤ እነሆም፤ ሰማያት ተከፈቱ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንደ ርግብ ሲወርድ በእርሱ ላይም ሲመጣ አየ፤ ፲፯ እነሆም፤ ድምፅ ከሰማያት መጥቶ፤ በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው አለ።

፬

፩ ከዚያ ወዲያ ኢየሱስ ከዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ መንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደው። ፪ አርባ ቀንና አርባ ሌሊትም ከጦመ በኋላ ተራበ። ፫ ፈታኝም ቀርቦ። የእግዚአብሔር ልጅ ከሆነህ፤ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ በል አለው።

፬ እርሱም መልሶ። ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል አለው። ፭ ከዚህ በኋላ ዲያብሎስ ወደ ቅድስት ከተማ ወሰደውና እርሱን በመቅደስ ጫፍ ላይ አቁሞ። ፮ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝልሃል እግርህንም በድንጋይ ከቶ እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሡሃል ተብሎ ተጽፎአልና የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆነህ፤ ወደ ታች ራስህን ወርውር አለው። ፯ ኢየሱስም። ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ደግሞ ተጽፎአል አለው። ፰ ደግሞ ዲያብሎስ እጅግ ረጅም ወደ ሆነ ተራራ ወሰደው፤ የዓለምንም መንግሥት ሁሉ ከብራቸውንም አሳይቶ። ፱ ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እስጥሃለሁ አለው። ፲ ያን ጊዜ ኢየሱስ። ሂድ፤ አንተ ሰይጣን ለጌታህ ለአምላክህ ስንድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአልና አለው። ፲፩ ያን ጊዜ ዲያብሎስ ተወው፤ እነሆም፤ መላእክት ቀርበው ያገለግሉት ነበር። ፲፪ ኢየሱስም ዮሐንስ አልፎ እንደ ተሰጠ በሰማ ጊዜ ወደ ገሊላ ፈቀቀ ብሎ ሄደ። ፲፫ ናዝሬትንም ትቶ በዛብሎንና በንፍታሌም አገር በባሕር አጠገብ ወደ አለቸው ወደ ቅፍርናሆም መጥቶ ኖረ። ፲፬-፲፯ የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሆነ። ከዚያ ዘመን ጀምሮ ኢየሱስ። መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ ይሰብክ ጀመር። ፲፮ በገሊላ ባሕር አጠገብ ሲመላለስም ሁለት ወንድማማች ጴጥሮስ የሚሉትን ስምዖንን ወንድሙንም እንድርያስን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ፤ ዓሣ አጥማጆች ነበሩና። ፲፱ እርሱም። በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው።

፳ ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት። ፳፩ ከዚያም እልፍ ብሎ ሌሎችን ሁለት ወንድማማች የዘብዴዎስን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ከአባታቸው ከዘብዴዎስ ጋር በታንኳ መረባቸውን ሲያበጁ አየ፤ ጠራቸውም። ፳፪ እነርሱም ወዲያው ታንኳይቱንና አባታቸውን ትተው ተከተሉት። ፳፫ ኢየሱስም በምኩራቦቻቸው እያስተማረ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ በሕዝብም ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ በገሊላ ሁሉ

ይዞር ነበር። ፳፬ ዝናውም ወደ ሶርያ ሁሉ ወጣ፤ በልዩ ልዩ ደዌና ሥቃይም ተይዘው የታመሙትን ሁሉ አጋንንትም ያደሩባቸውን በጨረቃም የሚነሣባቸውን ሽባዎችንም ወደ እርሱ አመጡ፤ ፈወሳቸውም። ፳፭ ከገሊላም ከአሥሩ ከተማም ከኢየሩሳሌምም ከይሁዳም ከዮርዳኖስም ማዶ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።

፳

፩ ሕዝቡንም አይቶ ወደ ተራራ ወጣ፤ በተቀመጠም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀረቡ፤ ፪ አፉንም ከፍቶ አስተማራቸው እንዲህም አለ። ፫ በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው፤ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና። ፬ የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው፤ መፅናናትን ያገኛሉና። ፭ የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ ምድርን ይወርሳሉና። ፮ ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው፤ ይጠግባሉና። ፯ የሚምሩ ብፁዓን ናቸው፤ ይማራሉና።

፰ ልብ ንጹሐች ብፁዓን ናቸው፤ እግዚአብሔርን ያዩታልና። ፩ የሚያስተራርቁ ብፁዓን ናቸው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና። ፫ ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው፤ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና። ፲፩ ሲነቅፉአቸውና ሲያሳድዱአቸው በእኔም ምክንያት ከፉውን ሁሉ በውሽት ሲናገሩባችሁ ብፁዓን ናችሁ። ፲፪ ዋጋችሁ በሰማያት ታላቅ ነውና ደስ ይበላችሁ፤ ሐሴትም አድርጉ፤ ከእናንተ በፊት የነበሩትን ነቢያትን እንዲሁ አሳድደዋቸዋልና። ፲፫ እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፍጣል? ወደ ውጭ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ወደ ፊት ለምንም አይጠቅምም። ፲፬ እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትሰወር አይቻላትም። ፲፭ መብራትንም አብርተው ከዕንቅብ በታች አይደለም እንጂ በመቅረዙ ላይ ያኖሩታል በቤት ላሉት ሁሉም ያበራል። ፲፮ መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ። ፲፯ እኔ ሕግንና ነቢያትን ለመሻር የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ልፈጽም እንጂ ለመሻር አልመጣሁም። ፲፰ እውነት እላችኋለሁ፤ ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ፤ ከሕግ እንዲት የውጣ ወይም እንዲት ነጥብ ከቶ አታልፍም፤ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ። ፲፱ እንግዲህ ከነዚህ ከሁሉ ካነሱት ትእዛዛት አንዲቱን የሚሸር ለሰውም እንዲሁ የሚያስተምር ማንም ሰው በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ

ታናሽ ይባላል፤ የሚያደርግ ግን የሚያስተምርም ማንም ቢሆን እርሱ በመንግሥተ ሰማያት ታላቅ ይባላል። [፳](#) እላችኋለሁና። ጽድቃችሁ ከጸፎችና ከፈረሳውያን ጽድቅ ካልበለጠ። ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም። [፳፩](#) ለቀደሙት። አትግደል እንደ ተባለ ሰምታችኋል፤ የገደለም ሁሉ ፍርድ ይገባዋል።

[፳፪](#) እኔ ግን እላችኋለሁ። በወንድሙ ላይ የሚቆጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል፤ ወንድሙንም ጨርቃም የሚለው ሁሉ የሸንጎ ፍርድ ይገባዋል፤ ደንቆሮ የሚለውም ሁሉ የገሃነመ እሳት ፍርድ ይገባዋል። [፳፫](#) እንግዲህ መባህን በመሠዊዎው ላይ ብታቀርብ፤ በዚያም ወንድምህ አንዳች በአንተ ላይ እንዳለው ብታስብ፤ [፳፬](#) በዚያ በመሠዊዎው ፊት መባህን ትተህ ሂድ። አስቀድመህም ከወንድምህ ጋር ታረቅ። በኋላም መጥተህ መባህን አቅርብ። [፳፭](#) አብረኸው በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ ጋር ፈጥነህ ተስማማ፤ ባላጋራ ለዳኛ እንዳይሰጥህ ዳኛም ለሎሌው። ወደ ወህኒም ትጣላለህ፤ [፳፮](#) እውነት እልሃለሁ። የመጨረሻዋን ሳንቲም እስክትከፍል ድረስ ከቶ ከዚያ አትወጣም። [፳፯](#) አታመንዝር እንደ ተባለ ሰምታችኋል። [፳፰](#) እኔ ግን እላችኋለሁ። ወደ ሴት ያየ ሁሉ የተመኛትም ያን ጊዜ በልቡ ከእርስዋ ጋር አመንዝሮአል። [፳፱](#) ቀኝ ዓይንህም ብታሰናክልህ አውጥተህ ከአንተ ጣላት፤ ሙሉ ሰውነትህ በገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ ይሻልሃልና። [፴](#) ቀኝ እጅህም ብታሰናክልህ ቆርጠህ ከአንተ ጣላት፤ ሙሉ ሰውነትህ በገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ ይሻላልና። [፴፩](#) ሚስቱን የሚፈታት ሁሉ የፍችዋን ጽሕፈት ይሰጣት ተባለ። [፴፪](#) እኔ ግን እላችኋለሁ። ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ አመንዝራ ያደርጋታል። የተፈታችውንም የሚያገባ ሁሉ ያመነዝራል። [፴፫](#) ደግሞ ለቀደሙት። በውሸት አትማል ነገር ግን መሐላዎችህን ለጌታ ስጥ እንደተባለ ሰምታችኋል። [፴፬](#) እኔ ግን እላችኋለሁ። ከቶ አትማሉ፤ በሰማይ አይሆንም የእግዚአብሔር ዙፋን ነውና፤ [፴፭](#) በምድርም አይሆንም የእግሩ መረገጫ ናትና፤ በኢየሩሳሌምም አይሆንም የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናትና፤

[፴፮](#) በራስህም አትማል፤ አንዲቱን ጠጉር ነጭ ወይም ጥቁር ልታደርግ አትችልምና። [፴፯](#) ነገር ግን ቃላችሁ አዎን አዎን ወይም አይደለም አይደለም ይሁን፤ ከነዚህም የወጣ ከክፉው ነው። [፴፱](#) ዓይን ስለ ዓይን ጥርስም ስለ ጥርስ እንደ ተባለ ሰምታችኋል። [፵፱](#) እኔ ግን እላችኋለሁ። ከፉውን አትቃወሙ፤

ዳሩ ግን ቀኝ ጉንጭህን በጥፊ ለሚመታህ ሁሉ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት፤
 ፱ እንዲከስህም እጅ ጠባብህንም እንዲወስድ ለሚወድ መጎናጸፊያህን ደግሞ
 ተውለት፤ ፲፩ ማንም ሰው አንድ ምዕራፍ ትሄድ ዘንድ ቢያስገድድህ
 ሁለተኛውን ከእርሱ ጋር ሂድ። ፲፪ ለሚለምንህ ስጥ፤ ከአንተም ይበደር ዘንድ
 ከሚወደው ፈቀቅ አትበል። ፲፫ ባልንጀራህን ውደድ ጠላትህንም ጥላ እንደ ተባለ
 ሰምታችኋል። ፲፬-፲፯ የሚወዱአችሁን ብትወዱ ምን ዋጋ አላችሁ?
 ፲፰ ወንድሞቻችሁንም ብቻ እጅ ብትነሡ ምን ብልጫ ታደርጋላችሁ?
 አሕዛብስ ያንኑ ያደርጉ የለምን? ፲፱ እንግዲህ የሰማዩ አባታችሁ ፍጹም እንደ
 ሆነ እናንተ ፍጹማን ሁኑ።

፮

፩ ለሰዎች ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን በፊታቸው እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ፤ ያለዚያ
 በሰማያት ባለው አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም። ፪ እንግዲህ ምጽዋት
 ስታደርግ፤ ግብዞች በሰው ዘንድ ሊከበሩ በምኩራብ በመንገድም እንደሚያደርጉ
 በፊትህ መለከት አታስነፋ፤ እውነት እላችኋለሁ፤ ዋጋቸውን ተቀብለዋል።
 ፫-፭ ስትጸልዩም እንደ ግብዞች አትሁኑ፤ ለሰው ይታዩ ዘንድ በምኩራብና
 በመንገድ ማዕዘን ቆመው መጸለይን ይወዳሉና፤ እውነት እላችኋለሁ፤
 ዋጋቸውን ተቀብለዋል። ፮ አንተ ግን ስትጸልይ፤ ወደ እልፍኝህ ግባ
 መዝጊያህንም ዘግተህ በስውር ላለው አባትህ ጸልይ፤ በስውር የሚያይ
 አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል። ፯ አሕዛብም በመናገራቸው ብዛት
 እንዲሰሙ ይመስላቸዋልና ስትጸልዩ እንደ እነርሱ በከንቱ አትደገሙ። ፳
 ስለዚህ አትምሰሉአቸው፤ ሳትለምኑት አባታችሁ የሚያስፈልጋችሁን ያውቃልና።
 ፱ እንግዲህ እናንተስ እንዲህ ጸልዩ። በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፤ ፲
 ስምህ ይቀደስ፤ መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ
 በምድር ትሁን፤ ፲፩ የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን፤ ፲፪ እኛም ደግሞ የበደሉንን
 ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን፤
 ፲፫ ከክፉም አድነን እንጂ ወደ ፈተና አታግባን፤ መንግሥት ያንተ ናትና
 ኃይልም ክብርም ለዘለዓለሙ፤ አሜን። ፲፬ ለሰዎች ኃጢአታቸውን ይቅር
 ብትሉ፤ የሰማዩ አባታችሁ እናንተን ደግሞ ይቅር ይላችኋልና፤ ፲፭
 ለሰዎች ግን ኃጢአታቸውን

ይቅር ባትሉ፥ አባታችሁም ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።

፲፮ ስትጠሙም፥ እንደ ግብዘች አትጠውልጉ፤ ለሰዎች እንደ ጠመኛ ሊታዩ ፈታቸውን ያጠፋሉና፤ እውነት እላችኋለሁ፥ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። ፲፯-፲፱ ብልና ዝገት በሚያጠፉት ሌቦችም ቆፍረው በሚሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በምድር ላይ መዝገብ አትሰብስቡ፤ ፳ ነገር ግን ብልም ዝገትም በማያጠፉት ሌቦችም ቆፍረው በማይሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በሰማይ መዝገብ ሰብስቡ፤ ፳፩ መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና። ፳፪ የሰውነት መብራት ዓይን ናት። ዓይንህ እንግዲህ ጤናማ ብትሆን፥ ሰውነትህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል፤

፳፫ ዓይንህ ግን ታማሚ ብትሆን፥ ሰውነትህ ሁሉ የጨለመ ይሆናል። እንግዲህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ፥ ጨለማውስ እንዴት ይበረታ! ፳፬ ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው ማንም የለም፤ ወይም አንዱን ይጠላል ሁለተኛውንም ይወዳል፤ ወይም ወደ አንዱ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል፤ ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም። ፳፭ ስለዚህ እላችኋለሁ፥ ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት፥ ወይም ስለ ሰውነታችሁ በምትሰብስቡት አትጨነቁ፤ ነፍስ ከመብል ሰውነትም ከልብስ አይበልጥምን? ፳፮ ወደ ሰማይ ወፎች ተመልከቱ፤ አይዘሩም አያጭዱምም በነተራም አይከቱም፥ የሰማዩ አባታችሁም ይመግባቸዋል፤ እናንተ ከእነርሱ እጅግ አትበልጡምን? ፳፯ ከእናንተ ተጨንቆ በቁመቱ ላይ አንድ ከንድ መጨመር የሚችል ማን ነው? ፳፰ ስለ ልብስስ ስለ ምን ትጨነቃላችሁ? የሜዳ አበቦች እንዴት እንዲያድጉ ልብ አድርጋችሁ ተመልከቱ፤ ፳፱ አይደክሙም አይፈትሉምም፤ ነገር ግን እላችኋለሁ፥ ሰሎሞንስ እንኳ በከብሩ ሁሉ ከነዚህ እንደ አንዱ አልሰበሰበም። ፴ እግዚአብሔር ግን ዛሬ ያለውን ነገም ወደ እቶን የሚጣለውን የሜዳን ሣር እንዲህ የሚያለብሰው ከሆነ፥ እናንተ እምነት የነደላችሁ፥ እናንተንም ይልቁን እንዴት?

፴፩ እንግዲህ። ምን እንበላለን? ምንስ እንጠጣለን? ምንስ እንለብላለን? ብላችሁ አትጨነቁ፤ ፴፪ ይህንስ ሁሉ አሕዛብ ይፈልጋሉ፤ ይህ ሁሉ እንዲያስፈልጋችሁ የሰማዩ አባታችሁ ያውቃልና። ፴፫ ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ፥ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።

፴፬ ነገ ለራሱ ይጨነቃልና ለነገ አትጨነቁ፤ ለቀኑ ከፋቱ ይበቃዋል።

፯

፩-፫ በወንድምህም ዓይን ያለውን ጉድፍ ስለምን ታያለህ፤ በዓይንህ ግን ያለውን ምስሶ ስለ ምን አትመለከትም? ፬ ወይም ወንድምህን። ከዓይንህ ጉድፍ ላውጣ ፍቀድልኝ እንዴትስ ትለዋለህ? እነሆም፤ በዓይንህ ምስሶ አለ። ፭ አንተ ግብዝ፤ አስቀድመህ ከዓይንህ ምስሶውን አውጣ፤ ከዚያም በኋላ ከወንድምህ ዓይን ጉድፉን ታወጣ ዘንድ አጥርተህ ታያለህ።

፮ በእግራቸው እንዳይረግጡት ተመልሰውም እንዳይነከሱአችሁ፤ የተቀደሰውን ለውሾች አትሰጡ፤ ዕንቁዎቻችሁንም በእሪያዎች ፊት አትጣሉ። ፯ ለምኑ፤ ይሰጣችሁማል፤ ፈልጉ፤ ታገኙማላችሁ፤ መዝጊያን አንኳኩ፤ ይከፈትላችሁማል።

፰ የሚለምነው ሁሉ ይቀበላልና፤ የሚፈልገውም ያገኛል፤ መዝጊያንም ለሚያንኳኳ ይከፈትለታል። ፱ ወይስ ከእናንተ፤ ልጁ እንጀራ ቢለምነው፤ ድንጋይን የሚሰጠው ከእናንተ ማን ሰው ነው? ፲ ዓሳስ ቢለምነው እባብን ይሰጠዋልን? ፲፩ እንኪያስ እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠትን ካወቃችሁ፤ በሰማያት ያለው አባታችሁ ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መልካም ነገርን ይሰጣቸው? ፲፪ እንግዲህ ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው፤ ሕግም ነቢያትም ይህ ነውና።

፲፫ በጠበበው ደጅ ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ፤ መንገዱም ትልቅ ነውና፤ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው፤ ፲፬ ወደ ሕይወት የሚወስደው ደጅ የጠበበ፤ መንገዱም የቀጠነ ነውና፤ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው።

፲፭ የበግ ለምድ ለብሰው ከሚመጡባችሁ በውሥጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኮላዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ።

፲፮ ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ከእሾህ ወይን ከኩርንችትስ

በለስ ይለቀማልን? ፲፯ እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያደርጋል፤ ክፉም ዛፍ ክፉ ፍሬ ያደርጋል።

፲፰ መልካም ዛፍ ክፉ ፍሬ ማፍራት፤ ወይም ክፉ ዛፍ መልካም ፍሬ ማፍራት አይቻለውም። ፲፱ መልካም ፍሬ የማይደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል።

፳ ስለዚህም ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ፳፩ በሰማያት ያለውን የአባቱን ፈቃድ የማይደርግ እንጂ፤ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም። ፳፪ በዚያ

ቀን ብዙዎች። ጌታ ሆይ፥ ጌታ ሆይ፥ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን፤ በስምህስ አጋንንትን አላወጣንምን፤ በስምህስ ብዙ ተአምራትን አላደረግንምን? ይሉኛል። ፳፫ የዚያን ጊዜም። ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ ዓመፀኞች፤ ከእኔ ራቁ ብዬ እመስክርባቸዋለሁ። ፳፬ ስለዚህ ይህን ቃሌን ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በዓለት ላይ የሠራ ልባም ሰውን ይመስላል። ፳፭ ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋስም ነፈሰ ያንም ቤት ገፋው፤ በዓለት ላይም ስለ ተመሠረተ አልወደቀም።

፳፮ ይህንም ቃሌን ሰምቶ የማያደርገው ሰው ሁሉ ቤቱን በአሸዋ ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመስላል። ፳፯ ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋስም ነፈሰ ያንም ቤት መታው፥ ወደቀም፥ አወዳደቁም ታላቅ ሆነ። ፳፰ ኢየሱስም ይህን ነገር በጨረሰ ጊዜ ሕዝቡ በትምህርቱ ተገረሙ፤ እንደ ጻፎቻቸው ሳይሆን ፳፱ እንደ ባለ ሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና።

፳

፩ ከተራራም በወረደ ጊዜ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት። ፪ እነሆም፥ ለምጻም ቀርቦ። ጌታ ሆይ፥ ብትወድስ ልታነጻኝ ትችላለህ እያለ ሰገደለት። ፫ እጁንም ዘርግቶ ዳሰሰውና። እወዳለሁ፥ ንጻ አለው። ወዲያውም ለምጻ ነጻ። ፬ ኢየሱስም፥ ለማንም እንዳትናገር ተጠንቀቅ፥ ነገር ግን ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፥ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ሙሴ ያዘዘውን መግ አቅርብ አለው። ፭ ወደ ቅፍርናሆምም በገባ ጊዜ የመቶ አለቃ ወደ እርሱ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፥ ፮ ብላቴናዬ ሽባ ሆኖ እጅግ እየተሣቀየ በቤት ተኝቶአል ብሎ ለመነው። ፯ ኢየሱስም፥ እኔ መጥቼ እፈውሰዋለሁ አለው። ፰ የመቶ አለቃውም መልሶ። ጌታ ሆይ፥ በቤቴ ጣራ ከታች ልትገባ አይገባኝም፤ ነገር ግን ቃል ብቻ ተናገር፥ ብላቴናዬም ይፈወሳል። ፱ እኔ ደግሞ ለሌሎች ተገዥ ነኝና፥ ከእኔም በታች ጭፍራ አለኝ፤ አንዱንም። ሂድ ብለው ይሄዳል፥ ሌላውንም። ና ብለው ይመጣል፥ ባሪያዬንም። ይህን አድርግ ብለው ያደርጋል አለው። ፲ ኢየሱስም ሰምቶ ተደነቀና ለተከተሉት እንዲህ አለ። እውነት እላችኋለሁ፥ በእስራኤል እንኳ እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም።

፲፩ እላችኋለሁም፥ ብዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ ከአብርሃምና ከይስሐቅ ከያዕቆብም ጋር በመንግሥተ ሰማያት ይቀመጣሉ፤ ፲፪ የመንግሥት ልጆች ግን በውጭ ወደ አለው

ጨለማ ይጣላሉ፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፲፫ ኢየሱስም ለመቶ አለቃ። ሂድና እንዳመንህ ይሁንልህ አለው። ብላቴናውም በዚያች ሰዓት ተፈወሰ። ፲፬ ኢየሱስም ወደ ጴጥሮስ ቤት ገብቶ አማቱን በንዳድ ታማ ተኝታ አያት፤ ፲፭ እጅዋንም ዳሰሰ። ንዳዱም ለቀቃት፤ ተነሥታም አገለገለቻቸው። ፲፮-፲፯ ኢየሱስም ብዙ ሰዎች ሲከቡት አይቶ ወደ ማዶ እንዲሻገሩ አዘዘ። ፲፱ አንድ ጻፊም ቀርቦ። መምህር ሆይ፥ ወደምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ አለው። ፳ ኢየሱስም። ለቀበሮዎች ጉድጓድ ለሰማይም ወፎች መሳፈሪያ አላቸው። ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም አለው።

፳፩ ከደቀ መዛሙርቱም ሌላው። ጌታ ሆይ፥ አስቀድሜ እንድሄድ አባቴን እንድቀብር ፍቀድልኝ አለው። ፳፪ ኢየሱስም። ተከተለኝ፥ ሙታናቸውንም እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው አለው። ፳፫ ወደ ታንኳም ሲገባ ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት። ፳፬ እነሆም፥ ማዕበሉ ታንኳይቱን እስኪደፍናት ድረስ በባሕር ታላቅ መናወጥ ሆነ፤ እርሱ ግን ተኝቶ ነበር። ፳፭ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። ጌታ ሆይ፥ አድነን፥ ጠፋን እያሉ አስነሡት። ፳፮ እርሱም። እኛንተ እምነት የጎደላችሁ፥ ስለ ምን ትፈራላችሁ? አላቸው፤ ከዚህ በኋላ ተነሥቶ ነፋሱንና ባሕሩን ገሠጸ፥ ታላቅ ጸጥታም ሆነ።

፳፯ ሰዎቹም። ነፋሳትና ባሕርስ ስንኳ የሚታዘዙለት፥ ይህ እንዴት ያለ ሰው ነው? እያሉ ተደነቁ። ፳፰ ወደ ማዶም ወደ ጌርጋሴኖን አገር በመጣ ጊዜ፥ አጋንንት ያደሩባቸው ሁለት ሰዎች ከመቃብር ወጥተው ተገናኙት፤ እነርሱም ሰው በዚያ መንገድ ማለፍ እስኪሳነው ድረስ እጅግ ከፉዎች ነበሩ።

፳፱ እነሆም። ኢየሱስ ሆይ፥ የእግዚአብሔር ልጅ፥ ከአንተ ጋር ምን አለን? ጊዜው ሳይደርስ ልትሣቅዩን ወደዚህ መጣህን? እያሉ ጮኹ። ፴ ከእነርሱም ርቆ የብዙ እሪያ መንጋ ይሰማራ ነበር። ፴፩ አጋንንቱም። ታወጣንስ እንደሆንህ፥ ወደ እሪያው መንጋ ስደደን ብለው ለመኑት። ሂዱ አላቸው። ፴፪ እነርሱም ወጥተው ወደ እሪያዎቹ ሄዱና ገቡ፤ እነሆም፥ የእሪያዎቹ መንጋ ሁሉ ከአፋፉ ወደ ባሕር እየተጣደፉ ሮጡ በውኃም ውስጥ ሞቱ። ፴፫ እረኞችም ሸሹ፥ ወደ ከተማይቱም ሄደው ነገሩን ሁሉ አጋንንትም በአደሩባቸው የሆነውን አወሩ። ፴፬ እነሆም፥ ከተማው ሁሉ ኢየሱስን ሊገናኝ ወጣ፥ ባየትም ጊዜ ከአገራቸው እንዲሄድላቸው ለመኑት።

፱

፩ በታንኳም ገብቶ ተሻገረና ወደ ገዛ ከተማው መጣ።

፪ እነሆም፡ በአልጋ የተኛ ሽባ ወደ እርሱ አመጡ። ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሽባውን። አንተ ልጅ፡ አይዞህ፡ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ አለው። ፫ እነሆም፡ ከጻፎቹ አንዳንዱ በልባቸው፡ ይህስ ይሳደባል አሉ። ፬ ኢየሱስም አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አለ። ስለ ምን በልባችሁ ክፉ ታስባላችሁ? ፭ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ ከማለት ወይስ፡ ተነሣና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል? ፮ ነገር ግን በምድር ላይ ኃጢአትን ያስተሰርይ ዘንድ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ፡ በዚያን ጊዜ ሽባውን። ተነሣ፤ አልጋህን ተሸከምና ወደ ቤትህ ሂድ አለው። ፯ ተነሥቶም ወደ ቤቱ ሄደ። ፰ ሕዝቡም አይተው ተደነቁ፤ ለሰውም እንዲህ ያለ ሥልጣን የሰጠ እግዚአብሔርን አከበሩ። ፱ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ በመቅረጫው ተቀምጦ የነበረ ማቴዎስ የሚባል አንድ ሰው አየና፡ ተከተለኝ አለው። ተነሥቶም ተከተለው። ፲ በቤቱም በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፡ እነሆ፡ ብዙ ቀራጮችና ኃጢአተኞች መጥተው ከኢየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አብረው ተቀመጡ። ፲፩ ፈሪሳውያንም አይተው ደቀ መዛሙርቱን፡ መምህራችሁ ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር አብሮ ስለ ምን ይበላል? አሉአቸው። ፲፪ ኢየሱስም ሰምቶ፡ ሕመምተኞች እንጂ ባለ ጤናዎች ባለ መድኃኒት አያስፈልጋቸውም፤ ፲፫ ነገር ግን ሄዳችሁ። ምሕረትን እወዳለሁ መሥዋዕትንም አይደለም ያለው ምን እንደ ሆነ ተማሩ፤ ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ጸድቃንን ልጠራ አልመጣሁምና አላቸው። ፲፬ በዚያን ጊዜ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ እርሱ ቀርበው፡ እኛና ፈሪሳውያን፡ ብዙ ጊዜ የምንጠመው፡ ደቀ መዛሙርትህ ግን የማይጠሙት ስለ ምንድር ነው? አሉት።

፲፭ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊያዝኑ ይችላሉን? ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል፡ በዚያ ጊዜም ይጠማሉ።

፲፮ በአረጅ ልብስ አዲስ እራፊ የሚያኖር የለም፤ መጣፊያው ልብሱን ይበጭቀዋልና፤ መቀደዱም የባሰ ይሆናል። ፲፯ በአረጅ አቁማዳ አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን፡ አቁማዳው ይፈነዳል፤ የወይን ጠጅም ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል፤ ነገር ግን አዲሱን የወይን ጠጅ በአዲስ አቁማዳ

ያኖረዋል። ሁለቱም ይጠባበቃሉ። ፲፮ ይህንም ሲነግራቸው፡ አንድ መከራንን መጥቶ፡ ልጄ አሁን ሞተች፤ ነገር ግን መጥተህ እጅህን ጫንባት። በሕይወትም ትኖራለች እያለ ሰገደለት። ፲፱ ኢየሱስም ተነሥቶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተከተለው። ፳ እነሆም፡ ከአሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም የሚፈስሳት ሴት በኋላው ቀርባ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች። ፳፩ በልብዋ፡ ልብሱን ብቻ የዳሰሰሁ እንደ ሆነ፤ እድናለሁ ትል ነበረችና። ፳፪ ኢየሱስም ዘወር ብሎ አያትና፡ ልጄ ሆይ፤ አይዞሽ፤ እምነትሽ አድኖሻል አላት። ሴቲቱም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች። ፳፫ ኢየሱስም ወደ መከራንቱ ቤት በደረሰ ጊዜ፤ እምቢልተኞችንና የሚንጫጫውን ሕዝብ አይቶ። ፳፬ ብላቴናይቱ ተንታለች እንጂ አልሞተችምና ፈቀቅ በሉ አላቸው። በጣምም ሳቁበት። ፳፭ ሕዝቡን ግን ከአስወጡ በኋላ ገብቶ እጅዋን ያዛት፤ ብላቴናይቱም ተነሣች።

፳፮ ያም ዝና ወደዚያ አገር ሁሉ ወጣ። ፳፯ ኢየሱስም ከዚያ ሲያልፍ ሁለት ዕውሮች። የዳዊት ልጅ ሆይ፤ ማረን ብለው እየጮሁ ተከተሉት። ፳፰ ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ዕውሮቹ ወደ እርሱ ቀረቡ። ኢየሱስም። ይህን ማድረግ እንድችል ታምናላችሁ? አላቸው። አዎን፤ ጌታ ሆይ አሉት። ፳፱ በዚያን ጊዜ። እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ ብሎ ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ።

፴ ዓይኖቻቸውም ተከፈቱ። ፴፩ ኢየሱስም። ማንም እንዳያውቅ ተጠንቀቁ ብሎ በብርቱ አዘዛቸው። እነርሱ ግን ወጥተው በዚያ አገር ሁሉ ስለ እርሱ አወሩ። ፴፪ እነርሱም ሲወጡ እነሆ፤ ጋኔን ያደረበትን ዲዳ ሰው ወደ እርሱ አመጡ። ፴፫ ጋኔኑንም ካወጣው በኋላ ዲዳው ተናገረ። ሕዝቡም። እንዲህ ያለ በእስራኤል ዘንድ ከቶ አልታየም እያሉ ተደነቁ። ፴፬ ፈሪሳውያን ግን። በኢጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል አሉ። ፴፭ ኢየሱስም በምኩራቦቻቸው እያስተማረ፤ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ፤ በሕዝብም ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ፤ በከተማዎችና በመንደሮች ሁሉ ይዞር ነበር። ፴፮ ብዙ ሕዝብም ባየ ጊዜ፤ እረኛ እንደ ሌላቸው በጎች ተጨንቀው ተጥለውም ነበርና አዘነላቸው። ፴፯ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን። መከሩስ ብዙ ነው፤ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤ ፴፰ እንግዲህ የመከሩን ጌታ

ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት አላቸው።

I

፩ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠርቶ፤

እንዲያውሰሩት፡ በርኩሳን መናፍስት ላይ ደዌንና ሕማምንም ሁሉ እንዲፈውሱ ሥልጣን ሰጣቸው። ፪ የአሥራ ሁለቱም ሐዋርያት ስም ይህ ነው፤ መጀመሪያው ጴጥሮስ የተባለው ስምምን ወንድሙ እንድርያስም፤ የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብም ወንድሙ ዮሐንስም፤ ፫ ፊልጶስም በርተሎሜዎስም፤ ቶማስም ቀራጩ ማቴዎስም፤ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ታዴዎስም የተባለው ልብድዮስ፤ ፬ ቀናዊውም ስምምን ደግሞም አሳልፎ የሰጠው የአስቆርቱ ይሁዳ። ፭ እነዚህን አሥራ ሁለቱን ኢየሱስ ላካቸው፤ አዘዛቸውም፤ እንዲህም አለ። በአሕዛብ መንገድ አትሂዱ፤ ወደ ሳምራውያንም ከተማ አትግቡ፤ ፮ ይልቅስ የእስራኤል ቤት ወደሚሆኑ ወደ ጠፉት በጎች ሂዱ እንጂ።

፯ ሄዳችሁም። መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች ብላችሁ ስበኩ። ፰ ድውዮችን ፈውሱ፤ ሙታንን አስነሡ፤ ለምጻሞችን አንጹ፤ አጋንንትን አውጡ፤ በከንቱ ተቀበላችሁ፤ በከንቱ ሰጡ።

፩ ወርቅ ወይም ብር ወይም ናስ በመቀነታችሁ፤ ፲ ወይም ለመንገድ ከረጢት ወይም ሁለት እጅ ጠባብ ወይም ጫማ ወይም በትር አታግኙ፤ ለሠራተኛ ምግብ ይገባልና።

፪ በምትገቡበትም በማናቸይቱም ከተማ ወይም መንደር፤ በዚያ የሚገባው ማን እንደ ሆነ በጥንቃቄ መርምሩ፤ እስከትወጡም ድረስ በዚያ ተቀመጡ። ፬ ወደ ቤትም ስትገቡ ሰላምታ ሰጡ፤ ፲፫ ቤቱም የሚገባው ቢሆን ሰላማችሁ ይድረስለት፤ ባይገባው ግን ሰላማችሁ ይመለስላችሁ። ፲፬ ከማይቀበላችሁም ቃላችሁንም ከማይሰሙ ሁሉ፤ ከዚያ ቤት ወይም ከዚያች ከተማ ስትወጡ የአግራችሁን ትቢያ አራግፉ። ፲፭ እውነት እላችኋለሁ፤ በፍርድ ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶምና ለገሞራ አገር ይቀልላቸዋል። ፲፮ እነሆ፤ እኔ እንደ በጎች በተከላዎች መካከል እልካችኋለሁ፤ ስለዚህ እንደ እባብ ልባሞች እንደ ርግብም የዋሆች ሁኑ። ፲፯ ነገር ግን ወደ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጡአችኋል፤ በምኩራቦቻቸውም ይገርፉአችኋልና ከሰዎች ተጠበቁ፤ ፲፰ ለእነርሱና ለአሕዛብም ምስክር እንዲሆን፤ ስለ እኔ ወደ ገዢዎች ወደ ነገሥታትም ትወስዳላችሁ።

፲፱ አሳልፈውም ሲሰጡአችሁ፤ የምትናገሩት በዚያች ሰዓት ይሰጣችኋልና እንዴት ወይስ ምን እንድትናገሩ አትጨነቁ፤

፳ በእናንተ የሚናገር የአባታችሁ መንፈስ ነው እንጂ፤ የምትናገሩ እናንተ አይደላችሁምና። ፳፩ ወንድምም ወንድሙን፤ አባትም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፤ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ

ይነሣሉ ይገድሉአቸውማል። ፳፪ በሁሉም ስለ ስሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል።

፳፫ በአንዲቱ ከተማም መከራ ቢያሳዩአችሁ ወደ ሌላይቱ ሸሹ፤ እውነት አላችኋለሁና፤ የሰው ልጅ እስኪመጣ ድረስ የእስራኤልን ከተማዎች አትዘልቁም።

፳፬ ደቀ መዝሙር ከመምህሩ፤ ባሪያም ከጌታው አይበልጥም። ፳፭ ደቀ መዝሙር እንደ መምህሩ፤ ባሪያም እንደ ጌታው መሆኑ ይበቃዋል። ባለቤቱን ብዔል ዜቡል ካሉት፤ ቤተሰቦቹንም እንዴት አብዝተው አይሉአቸው!

፳፮ እንግዲህ አትፍሩአቸው፤ የማይገለጥ የተከደነ፤ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለምና። ፳፯ በጨለማ የምነግራችሁን በብርሃን ተናገሩ፤ በጆሮም የምትሰሙትን በሰገነት ላይ ሰበኩ።

፳፰ ሥጋንም የሚገድሉትን ነፍሱን ግን መግደል የማይቻላቸውን አትፍሩ፤ ይልቅስ ነፍሱንም ሥጋንም በገሃነም ሊያጠፋ የሚቻለውን ፍሩ።

፳፱ ሁለት ድንቢጦች በአምስት ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱም አንዲቱ ያለ አባታችሁ ፈቃድ በምድር ላይ አትወድቅም።

፴ የእናንተስ የራሳችሁ ጠጉር ሁሉ እንኳ ተቈጥሮአል። ፴፩ እንግዲህ አትፍሩ ከብዙ ድንቢጦች እናንተ ትበልጣላችሁ።

፴፪ ስለዚህ በሰው ፊት ለሚመሰክርልኝ ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት እመስክርለታለሁ፤

፴፫ በሰው ፊትም የሚከደኝን ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት እከደዋለሁ። ፴፬ በምድር ላይ ሰላምን ለማምጣት የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ሰይፍን እንጂ ሰላምን ለማምጣት አልመጣሁም።

፴፭ ሰውን ከአባቴ ሴት ልጅንም ከእናትዋ፤ ምራትንም ከአማትዋ እለያይ ዘንድ መጥቻለሁና፤

፴፮ ለሰውም ቤተ ሰዎቹ ጠላቶች ይሆኑበታል። ፴፯ ከእኔ ይልቅ አባቴን ወይም እናቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ ከእኔ ይልቅም ወንድ ልጁን ወይም ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤

፴፰ መስቀሉንም የማይዝ በኋላዬም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም። ፴፱ ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል።

፵ እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔንም የሚቀበል የላከኝን ይቀበላል።

፵፩ ነቢይን በነቢይ ስም የሚቀበል የነቢይን ዋጋ ይወስዳል። ጻድቅንም በጻድቅ ስም የሚቀበል የጻድቁን ዋጋ ይወስዳል።

፵፪ ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ በደቀ መዝሙር ስም የሚያጠጣ፤ እውነት አላችኋለሁ። ዋጋው አይጠፋበትም።

16

፩ ኢየሱስም አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ማዘዝ በፈጸመ ጊዜ በከተሞቻቸው ሊያስተምርና ሊሰብክ ከዚያ አለፈ።

፪ ዮሐንስም በወህኒ ሳለ የክርስቶስን ሥራ ሰምቶ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ላከና። ፫ የሚመጣው አንተ ነህን? ወይስ ሌላ እንጠበቅ? አለው። ፬ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ሄዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁትንም ለዮሐንስ አውሩለት፤

፭ ዕውሮች ያያሉ አንካሶችም ይሄዳሉ፤ ለምጻሞችም ይነጹሉ ደንቆሮችም ይሰማሉ፤ ሙታንም ይነሣሉ። ፮ ለድሆችም ወንጌል ይሰበካል፤ በእኔም የማይሰናከለው ሁሉ ብፁዕ ነው። ፯ እነዚያም ሲሄዱ ኢየሱስ ለሕዝቡ ስለ ዮሐንስ ሊናገር ጀመረ እንዲህም አለ። ምን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ? ፰ ነፋስ የሚወዘውዘውን ሸምበቆን? ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ቀጭን ልብስ የለበሰ ሰውን? እነሆ፤ ቀጭን ልብስ የለበሱ በነገሥታት ቤት አሉ።

፱ ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይን? አዎን እላችኋለሁ፤ ከነቢይም የሚበልጠውን።

፲ እነሆ፤ መንገድህን በፊትህ የሚጠርግ መልከተኛዬን በፊትህ እልካለሁ። 16 ተብሎ የተጻፈለት ይህ ነውና። እውነት እላችኋለሁ፤ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ ዮሐንስ የሚበልጥ አልተነሣም፤ በመንግሥተ ሰማያት ግን ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል። 18 ከመጥምቁም ከዮሐንስ ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ መንግሥተ ሰማያት ትገፋለች፤ ግፈኞችም ይናጠቋታል። 19 ነቢያት ሁሉና ሕጉ እስከ ዮሐንስ ድረስ ትንቢት ተናገሩ፤ 20 ልትቀበሉትስ ብትወዱ፤ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ ነው። 21 የሚሰማ ጀሮ ያለው ይሰማ።

22 ነገር ግን ይህን ትውልድ በምን እመስለዋለሁ? በገበያ የሚቀመጡትን ልጆች ይመስላሉ፤ እነርሱም ባልንጀሮቻቸውን እየጠሩ። 23 እንቢልታ ነፋንላችሁ ዘፈንም አልዘፈናችሁም ሙሽ አወጣንላችሁ ዋይ ዋይም አላላችሁም ይሉአቸዋል።

24 ዮሐንስ ሳይበላና ሳይጠጣ መጣ፤ እነርሱም። ጋኔን አለበት አሉት። 25 የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ መጣ፤ እነርሱም። እነሆ፤ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ፤ የቀራጮችና የኃጢአተኞች ወዳጅ ይሉታል። ጥበብም በልጆችዋ ጸደቀች። 26 በዚያን ጊዜ የሚበዙ ተአምራት የተደረገባቸውን ከተማዎች ንስሐ ስላልገቡ ሊነቅፋቸው ጀመረ እንዲህም አለ። 27 ወዮልሽ ኮራዚ፤ ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በእናንተ የተደረገው ተአምራት

በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን፤ ማቅ ለብሰው አመድም ነስንሰው ከብዙ ጊዜ በፊት ንስሐ በገቡ ነበርና። ፳፪ ነገር ግን እላችኋለሁ፡ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዶና ይቀልላቸዋል። ፳፫ አንቺም ቅፍርናሆም፤ እስከ ሰማይ ከፍ አልሸን? ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ፤ በአንቺ የተደረገው ተአምራት በሰዶም ተደርጎ ቢሆን፤ እስከ ዛሬ በኖረች ነበርና። ፳፬ ነገር ግን እላችኋለሁ፡ በፍርድ ቀን ከአንቺ ይልቅ ለሰዶም አገር ይቀልላታል። ፳፭ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አለ። አባት ሆይ፤ የሰማይና የምድር ጌታ፤ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ፤ ፳፮ አዎን፤ አባት ሆይ፤ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና። ፳፯ ሁሉ ከአባቴ ዘንድ ተሰጥቶኛል፤ ከአብ በቀር ወልድን የሚያውቅ የለም፤ ከወልድም በቀር ወልድም ሊገለጥለት ከሚፈቅድ በቀር አብን የሚያውቅ የለም። ፳፰ እናንተ ደካሞች ሽኩሞችሁ የከበደ ሁሉ፤ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ። ፳፱ ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፤ ፴ ቀንበሬ ልዝብ ሸከሜም ቀሊል ነውና።

፲፪

፩ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ በሰንበት ቀን በእርሻ መካከል አለፈ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተራቡና እሸት ይቀጥፉ ይበሉም ጀመር። ፪ ፈረሳውያንም አይተው። እነሆ፤ ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ማድረግ ያልተፈቀደውን ያደርጋሉ አሉት። ፫-፭ ካህናትም በሰንበት በመቅደስ ሰንበትን እንዲያረክሱ ኃጢአትም እንዳይሆንባቸው በሕጉ አላነበባችሁምን? ፮ ነገር ግን እላችኋለሁ፤ ከመቅደስ የሚበልጥ ከዚህ አለ። ፯ ምሕረትን እወዳለሁ መሥዋዕትንም አይደለም ያለው ምን እንደሆነ ብታውቁስ ኃጢአት የሌለባቸውን ባልኩነናችሁም ነበር። ፰ የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነውና። ፱ ከዚያም አልፎ ወደ ምኩራባቸው ገባ። ፲ እነሆም፤ እጁ የሰለለች ሰው ነበረ፤ ይከሱትም ዘንድ። በሰንበት መፈወስ ተፈቅዶአልን? ብለው ጠየቁት። ፲፪ እርሱ ግን። ከእናንተ አንድ በግ ያለው በሰንበት በጉድጓድ ቢወድቅበት፤ ይዞ የማያወጣው ሰው ማን ነው? ፲፫ እንግዲህ ሰው ከበግ ይልቅ እንደምን አይበልጥም! ስለዚህ በሰንበት መልካም መሥራት ተፈቅዶአል

አላቸው። ፲፫ ከዚያም በኋላ ሰውየውን። እጅህን ዘርጋ አለው። ዘረጋትም፤ እንደ ሁለተኛይቱም ደህና ሆነች። ፲፬ ፈሪሳውያን ግን ወጥተው እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ተማከሩበት።

፲፭ ኢየሱስም አውቆ ከዚያ ፈቀቅ አለ። ብዙ ሰዎችም ተከተሉት፤ ሁሉንም ፈወሳቸው፤ እንዳይገልጡትም አዘዛቸው፤

፲፮-፲፯ እነሆ የመረጥሁት ብላቴናዬ፤ ነፍሴ ደስ የተሰኘችበት ወዳጄ፤ መንፈሴን በእርሱ ላይ አኖራለሁ፤ ፍርድንም ለአሕዛብ ያወራል። ፲፱ አይከራከርም አይጮህምም፤ ድምፁንም በአደባባይ የሚሰማ የለም። ፳ ፍርድን ድል ለመንሣት እስኪያወጣ፤ የተቀጠቀጠን ሽምበቆ አይሰብርም የሚጤስን የጥዋፍ ክርም አያጠፋም። ፳፩ አሕዛብም በስሙ ተስፋ ያደርጋሉ። ፳፪ ከዚህም በኋላ ጋኔን ያደረበትን ዕውር ዲዳም ወደ እርሱ አመጡ፤ ዕውሩም ዲዳውም እስኪያይና እስኪናገር ድረስ ፈወሰው።

፳፫ ሕዝቡም ሁሉ ተገረሙና። እንጂ ይህ ሰው የዳዊት ልጅ ይሆንን? አሉ።

፳፬ ፈሪሳውያን ግን ሰምተው። ይህ በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ ካልሆነ በቀር አጋንንትን አያወጣም አሉ። ፳፭ ኢየሱስ ግን አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አላቸው። እርስ በርስዎ የምትለያይ መንግሥት ሁላ ትጠፋለች፤ እርስ በርሱ የሚለያይ ከተማም ሁሉ ወይም ቤት አይቆምም።

፳፮ ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያወጣ ከሆነ፤ እርስ በርሱ ተለያየ፤ እንግዲህ መንግሥቱ እንዴት ትቆማለች? ፳፯ እኔስ በብዔል ዜቡል አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፤ ልጆቻችሁ በማን ያወጡአቸዋል? ስለዚህ እነርሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል።

፳፰ እኔ ግን በእግዚአብሔር መንፈስ አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፤ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች። ፳፱ ወይስ ሰው አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ እቃውን ሊነጥቀው እንዴት ይችላል? ከዚያም ወዲያ ቤቱን ይበዙበዛል። ፴ ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል፤ ከእኔ ጋርም የማያከማች ይበትናል። ፴፩ ስለዚህ እላችኋለሁ፤ ኃጢአትና ስድብ ሁሉ ለሰዎች ይሰረይላቸዋል፤ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ አይሰረይለትም። ፴፪ በሰው ልጅ ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ ግን የሚናገር ሁሉ በዚህ ዓለም ቢሆን ወይም በሚመጣው አይሰረይለትም። ፴፫ ዛፍ ከፍሬዋ ትታወቃለችና ዛፍዋን መልካም፤ ፍሬዋንም መልካም አድርጎ፤ ወይም ዛፍዋን ከፋ ፍሬዋንም ከፋ አድርጎ። ፴፬ እናንተ የእፉኝት ልጆች፤

ከፋዎች ስትሆኑ መልካም ለመናገር እንዴት ትችላላችሁ? በልብ ሞልቶ ከተረፈው አፍ ይናገራልና። ፴፭ መልካም ሰው ከልቡ መልካም መዝገብ መልካም ነገርን ያወጣል፤ ክፉ ሰውም ከክፉ መዝገብ ክፉ ነገርን ያወጣል። ፴፮ እኔ እላችኋለሁ። ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ ከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡብታል፤ ፴፯ ከቃልህ የተነሣ ትጸድቃለህና ከቃልህም የተነሣ ትከላከላለህ። ፴፰ በዚያን ጊዜ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን አንዳንዶቹ መለሱና። መምህር ሆይ፤ ከአንተ ምልክት እንድናይ እንወዳለን አሉ። ፴፱ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው። ክፉና አመንዝራ ትውልድ ምልክት ይሻል፤ ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም። ፵ ዮናስ በዓሣ አንባሪ ሆኖ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት እንደ ነበረ፤ እንዲሁ የሰው ልጅ በምድር ልብ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ይኖራል። ፵፩ የነዌ ሰዎች በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው ይፈርዱብታል፤ በዮናስ ስብከት ንስሐ ገብተዋልና፤ እነሆም፤ ከዮናስ የሚበልጥ ከዚህ አለ። ፵፪ ንግሥተ ዓዜብ በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥታ ትፈርድብታለች፤ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ከምድር ዳር መጥታለችና፤ እነሆም፤ ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ። ፵፫ ርኩስ መንፈስ ግን ከሰው በወጣ ጊዜ፤ ዕረፍት እየፈለገ ውኃ በሌለበት ቦታ ያልፋል፤ አያገኝምም። ፵፬ በዚያን ጊዜም። ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመለሳለሁ ይላል፤ ቢመጣም ባዶ ሆኖ ተጠርጎና አጊጦ ያገኘዋል። ፵፭ ከዚያ ወዲያ ይሄድና ከእርሱ የከፉትን ሰባት ሌሎችን አጋንንት ከእርሱ ጋር ይወስዳል፤ ገብተውም በዚያ ይኖራሉ፤ ለዚያም ሰው ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው ይብስብታል። ለዚህ ክፉ ትውልድ ደግሞ እንዲሁ ይሆንበታል። ፵፮ ገናም ለሕዝቡ ሲናገር፤ እነሆ፤ እናቱና ወንድሞቹ ሊነጋገሩት ፈልገው በውጭ ቆመው ነበር። ፵፯ አንዱም። እነሆ፤ እናትህና ወንድሞችህ ሊነጋገሩህ ፈልገው በውጭ ቆመዋል አለው። ፵፱ እርሱ ግን ለነገረው መልሶ። እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነማን ናቸው? አለው። ፶፬ እጁንም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዘርግቶ። እነሆ እናቴና ወንድሞቼ፤ ፶ በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፤ እርሱ ወንድሜ እኅቴም እናቴም ነውና አለ።

፲፫

፩ በዚያን ቀን ኢየሱስ ከቤት ወጥቶ በባሕር አጠገብ ተቀመጠ፤ ፪ እርሱም በታንኳ ገብቶ እስኪቀመጥ ድረስ ብዙ

ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። ሕዝቡም ሁሉ በወደቡ ቆመው ነበር። ፫ በምሳሌም ብዙ ነገራቸው እንዲህም አላቸው። እነሆ፤ ዘሪ ሊዘራ ወጣ። ፬ እርሱም ሲዘራ አንዳንዱ በመንገድ ዳር ወደቀ፤ ወፎቻቸው መጥተው በሉት። ፭ ሌላውም ብዙ መሬት በሌለበት በጭንጫ ላይ ወደቀ፤ ጥልቅ መሬትም ስላልነበረው ወዲያው በቀለ፤ ፮ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ግን ጠወለገ፤ ሥርም ስላልነበረው ደረቀ። ፯ ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፤ እሾህም ወጣና አነቀው። ፰ ሌላውም በመልካም መሬት ወደቀ፤ አንዱም መቶ፤ አንዱም ስድሳ፤ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ። ፱ የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ። ፲ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። ስለ ምን በምሳሌ ትነግራቸዋለህ? አሉት።

፲፩ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። ለእናንተ የመንግሥተ ሰማያትን ምሥጢር ማወቅ ተስጥቶአችኋል፤ ለእነርሱ ግን አልተሰጣቸውም። ፲፪ ላለው ይሰጠዋልና ይበዛላትማል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል። ፲፫ ስለዚህ እያዩ ስለማያዩ እየሰሙም ስለማይሰሙ ስለማያስተውሉም በምሳሌ እነግራቸዋለሁ። ፲፬ መስማት ትሰማላችሁና አታስተውሉም።

ማየትም ታያላችሁና አትመለከቱም። ፲፭ በዓይናቸው እንዳያዩ፤ በጆሮአቸውም እንዳይሰሙ፤ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፤ ተመልሰውም እንዳልፈውሳቸው፤ የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአልና ጆሮአቸውም ደንቁርኳል ዓይናቸውንም ጨፍነዋል የሚል የኢሳይያስ ትንቢት በእነርሱ ይፈጸማል። ፲፮ የእናንተ ግን ዓይኖቻችሁ ስለሚያዩ ጆሮቻችሁም ስለሚሰሙ ብፁላን ናቸው።

፲፯ እውነት እላችኋለሁ፤ ብዙዎች ነቢያትና ጸድቃን የምታዩትን ሊያዩ ተመኝተው አላዩም፤ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ተመኝተው አልሰሙም። ፲፰ እንግዲህ እናንተ የዘረውን ምሳሌ ስሙ።

፲፱ የመንግሥትን ቃል ሰምቶ በማያስተውል ሁሉ፤ ከፉው ይመጣል፤ በልቡ የተዘራውንም ይነጥቃል፤ በመንገድ ዳር

የተዘራው ይህ ነው። ፳ በጭንጫ ላይ የተዘራውም ይህ ቃሉን ሰምቶ ወዲያው በደስታ የሚቀበለው ነው፤ ፳፩ ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ በእርሱ ሥር የለውም፤ በቃሉ ምክንያትም መከራ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላል። ፳፪ በእሾህ መካከል የተዘራውም ይህ ቃሉን የሚሰማ ነው፤ የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት መታለል ቃሉን ያንቃል፤ የማያፈራም ይሆናል። ፳፫ በመልካም መሬት የተዘራውም ይህ ቃሉን ሰምቶ የሚያስተውል ነው፤ እርሱም ፍሬ ያፈራል አንዱም መቶ አንዱም ስድሳ አንዱም ሠላሳ ያደርጋል።

፳፬ ሌላ ምሳሌ አቀረበላቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት በእርሻው መልካም ዘርን የዘራን ሰው ትመስላለች።

፳፭ ሰዎቹ ሲተኙ ግን ጠላቱ መጣና በስንዴው መካከል እንክርዳድን ዘርቶ ሄደ። ፳፮ ስንዴውም በበቀለና በአፈራ ጊዜ እንክርዳዱ ደግሞ ያን ጊዜ ታየ። ፳፯ የባለቤቱም ባሮች ቀርበው። ጌታ ሆይ፥ መልካምን ዘር በእርሻህ ዘርተህ አልነበርህምን?

እንክርዳዱንስ ከወዴት አገኘ? አሉት። ፳፰ እርሱም። ጠላት ይህን አደረገ አላለው። ባሮቹም። እንግዲህ ሄደን ብንለቅመው ትወዳለህን? አሉት። ፳፱ እርሱ ግን። እንክርዳዱን ስትለቅሙ ስንዴውን ከእርሱ ጋር እንዳትነቅሉት አይሆንም።

፴ ተወካቸው፤ እስከ መከር ጊዜ አብረው ይደጉ፤ በመከር ጊዜም አጫጆችን። እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ልቀሙ በእሳትም ለማቃጠል በየነዶው እሰሩ፤ ስንዴውን ግን በንተራዬ ክተቱ እላለሁ አለ። ፴፩ ሌላ ምሳሌ አቀረበላቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት ሰው ወስዶ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፤ ፴፪ እርስዋም ከዘር ሁሉ ታንሳለች፤ በአደገች ጊዜ ግን፥ ከአታከልቶች ትበልጣለች የሰማይም ወፎች መጥተው በቅርንጫፎቿ እስኪሰፍሩ ድረስ ዛፍ ትሆናለች።

፴፫ ሌላ ምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት ሁሉ እስኪበካ ድረስ ሴት ወስዳ በሦስት መስፈሪያ ዱቄት የሸሽገችውን እርሾ ትመስላለች።

፴፬-፴፯ በዚያን ጊዜ ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ገባ። ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀርበው። የእርሻውን እንክርዳድ ምሳሌ ተርጉምልን አሉት። ፴፯ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። መልካምን ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው፤ እርሻውም ዓለም ነው፤ ፴፰ መልካሙም ዘር የመንግሥት ልጆች ናቸው፤ ፴፱ እንክርዳዱም የክፉው ልጆች ናቸው፤ የዘራውም ጠላት ዲያብሎስ ነው፤ መከሩም የዓለም መጨረሻ ነው፤ አጫጆችም መላእክት ናቸው። ፵ እንግዲህ እንክርዳድ ተለቅሞ በእሳት እንደሚቃጠል፤ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል። ፵፩ የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፤ ከመንግሥቱም እንቅፋትን ሁሉ ዓመፃንም የሚያደርጉትን ይለቅማሉ፤ ፵፪ ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። ፵፫ በዚያን ጊዜ ጻድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ይበራሉ። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ። ፵፬ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት በእርሻ ውስጥ የተሰወረውን መዝገብ ትመስላለች፤ ሰውም አግኝቶ ሰወረው፤ ከደስታውም የተነሣ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ያን እርሻ ገዛ። ፵፭ ደግሞ መንግሥተ

ሰማያት መልካምን ዕንቁ የሚሻ ነጋዴን ትመስላለች፤ ፱፻፯ ዋጋም እጅግ የበዛ አንዲት ዕንቁ በአገኘ ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ገዛት። ፱፻፯ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት ወደ ባሕር የተጣለች ከሁሉም ዓይነት የሰበሰቦች መረብን ትመስላለች፤

፱፻፱ በሞላችም ጊዜ ወደ ወደቡ አወጡአት፤ ተቀምጠውም መልካሙን ለቅመው በዕቃዎች ውስጥ አከማቹ ከፋውን ግን ወደ ውጭ ጣሉት። ፱፻፱ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል፤ መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን ከጻድቃን መካከል ይለዩአቸዋል፤ ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ ፺ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። ፺፭ ኢየሱስም። ይህን ሁሉ አስተዋላችሁን? አላቸው አዎን አሉት። ፺፭ እርሱም። ስለዚህ የመንግሥተ ሰማያት ደቀ መዝሙር የሆነ ጻፊ ሁሉ ከመዝገቡ አዲሱንና አሮጌውን የሚያወጣ ባለቤትን ይመስላል አላቸው።

፺፫ ኢየሱስም እነዚህም ምሳሌዎች ከጨረሰ በኋላ ከዚያ ሄደ።

፺፬ ወደ ገዛ አገሩም መጥቶ እስኪገረሙ ድረስ በምኩራባቸው ያስተምራቸው ነበር፤ እንዲህም አሉ። ይህን ጥበብና ተአምራት ይህ ከወዴት አገኘው? ፺፭ ይህ የጸረቢ ልጅ አይደለምን? እናቱስ ማርያም ትባል የለምን? ወንድሞቼስ ያዕቆብና ዮሳ ስምዖንም ይሁዳም አይደሉምን? ፺፭ እንቶቼስ ሁሉ በእኛ ዘንድ ያሉ አይደሉምን? እንኪያስ ይህን ሁሉ ከወዴት አገኘው? ተሰናክሉበትም። ፺፭ ኢየሱስ ግን። ነቢይ ከገዛ አገሩና ከገዛ ቤቱ በቀር ሳይከበር አይቀርም አላቸው። ፺፭ በአለማመናቸውም ምክንያት በዚያ ብዙ ተአምራት አላደረገም።

10

፳ በዚያ ዘመን የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስ የኢየሱስን ዝና ሰማ፤ ፳ ለሎሌዎቹም። ይህ መጥምቁ ዮሐንስ ነው፤ እርሱ ከሙታን ተነሥቶአል፤ ስለዚህም ኃይል በእርሱ ይደረጋል አለ። ፳ ሄሮድስ በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በሄሮድያዳ ምክንያት ዮሐንስን አስይዞ አሳስሮት በወህኒ አኑሮት ነበርና፤

፳ ዮሐንስ። እርስዋ ለአንተ ትሆን ዘንድ አልተፈቀደም ይለው ነበርና። ፳ ሊገድለውም ወደ ሳለ፤ ሕዝቡ እንደ ነቢይ ስለ አዩት ፈራቸው። ፳ ነገር ግን ሄሮድስ የተወለደበት ቀን በሆነ ጊዜ፤ የሄሮድያዳ ልጅ በመካከላቸው ዘፈነች ሄሮድስንም ደስ አሰኘችው፤ ፳ ስለዚህም የምትለምነውን ሁሉ እንዲሰጣት በመሐላ ተስፋ አደረገላት። ፳ እርስዋም በእናትዋ ተመክራ።

የመጥምቁን የየሐንስን ራስ በዚህ በወጭት ስጠኝ አለችው።

፱ ንጉሡም አዘነ፤ ነገር ግን ስለ መሐላው ከእርሱም ጋር ተቀምጠው ስላሉት ሰዎች እንዲሰጡአት አዘዘ፤ ፲ ልኮም የየሐንስን ራስ በወህኒ አስቆረጠው። ፲፩ ራሱንም በወጭት አምጥተው ለብላቴናይቱ ሰጡአት፤ ወደ እናትዋም ወሰደችው።

፲፪ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው በድኑን ወሰዱና ቀበሩት፤ መጥተውም ለኢየሱስ አወሩለት። ፲፫ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ ከዚያ ብቻውን ወደ ምድረ ቦዳ ቢታንኳ ፈቀቀ አለ፤ ሕዝቡም ሰምተው ከከተማዎቹ በእግር ተከተሉት። ፲፬ ወጥቶም ብዙ ሕዝብ እየና አዘነላቸው ድውዮቻቸውንም ፈወሰ። ፲፭ በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው። ቦታው ምድረ ቦዳ ነው አሁንም ሰዓቱ አልፎአል፤ ወደ መንደሮች ሄደው ለራሳቸው ምግብ እንዲገዙ ሕዝቡን አሰናብት አሉት። ፲፮ ኢየሱስም። እናንተ የሚበሉትን ሰጡአቸው እንጂ ሊሄዱ አያስፈልግም አላቸው። ፲፯ እነርሱም። ከአምስት እንጀራና ከሁለት ዓሣ በቀር በዚህ የለንም አሉት። ፲፰ እርሱም። እነዚያን ወደዚህ አምጡልኝ አላቸው። ፲፱ ሕዝቡም በሣር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፤ አምስቱንም እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አሻቅቦ እየና ባረከ፤ እንጀራውንም ቆርሶ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ። ፳ ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ የተረፈውንም ቁርስራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ሙሉ አነሡ።

፳፩ ከሴቶችና ከልጆችም በቀር የበሉት አምስት ሺህ ወንዶች ያህሉ ነበር። ፳፪ ወዲያውም ሕዝቡን ሲያሰናብት ሳለ፤ ደቀ መዛሙርቱ ቢታንኳይቱ ገብተው ወደ ማዶ እንዲቀድሙት ግድ አላቸው። ፳፫ ሕዝቡንም አሰናብቶ ይጸልይ ዘንድ ብቻውን ወደ ተራራ ወጣ። በመሸም ጊዜ ብቻውን በዚያ ነበረ።

፳፬ ታንኳይቱም አሁን በባሕር መካከል ሳለች፤ ነፋስ ከወደ ፊት ነበርና በማዕበል ትጨነቅ ነበር። ፳፭ ከሌሊቱም በአራተኛው ክፍል ኢየሱስ በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ።

፳፮ ደቀ መዛሙርቱም በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ። ምትሐት ነው ብለው ታወኩ በፍርሃትም ጮኹ። ፳፯ ወዲያውም ኢየሱስ ተናገራቸውና። አይዘክችሁ፤ እኔ ነኝ፤ አትፍሩ አላቸው።

፳፰ ጴጥሮስም መልሶ። ጌታ ሆይ፤ አንተስ ከሆነህ በውኃው ላይ ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘኝ አለው። ፳፱ እርሱም። ና አለው። ጴጥሮስም ከታንኳይቱ ወርዶ ወደ ኢየሱስ ሊደርስ በውኃው ላይ ሄደ። ፴ ነገር ግን የነፋሱን ኃይል አይቶ ፈራ፤ ሊሰጥምም በጀመረ ጊዜ። ጌታ ሆይ፤ አድነኝ ብሎ ጮኹ። ፴፩ ወዲያውም

ኢየሱስ እጁን ዘርግቶ ያዘውና። አንተ እምነት የጎደለህ፤ ስለምን ተጠራጠርህ? አለው። ፴፪ ወደ ታንኳይቱም በወጡ ጊዜ ነፋሱ ተወ። ፴፫ በታንኳይቱም የነበሩት። በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ብለው ሰገዱለት። ፴፬ ተሻግረውም ወደ ጌንሴሬጥ ምድር መጡ። ፴፭ የዚያ ቦታ ሰዎችም ባወቁት ጊዜ በዙርያው ወዳለ አገር ሁሉ ላኩ፤ ሕመምተኞችንም ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ፤ ፴፮ የልብሱንም ጫፍ ብቻ ሊዳስሱ ይለምኑት ነበር፤ የዳስሱትም ሁሉ ዳኑ።

፲፭

፩ በዚያን ጊዜ ጻፎችና ፈሪሳውያን ከኢየሩሳሌም ወደ ኢየሱስ ቀረቡና። ፪ ደቀ መዛሙርትህ ስለ ምን የሸማግሎችን ወግ ይተላለፋሉ? እንጀራ ሲበሉ እጃቸውን አይታጠቡምና አሉት። ፫ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። እናንተስ ስለ ወጋችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለ ምን ትተላለፋችሁ? ፬ እግዚአብሔር። አባትህንና እናትህን አክብር፤ ደግሞ። አባቱን ወይም እናቱን የሰደበ ፈጽሞ ይሙት ብሎአልና፤ ፭ እናንተ ግን። አባቱን ወይም እናቱን። ከእኔ የምትጠቀምበት መባ ነው የሚል ሁሉ። ፮ አባቱን ወይም እናቱን አያከብርም ትላላችሁ፤ ስለ ወጋችሁም የእግዚአብሔርን ቃል ሻራችሁ። ፯ እናንተ ግብዞች፤ ኢሳይያስ ስለ እናንተ። ፰ ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል፤ ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው፤ ፱ የሰውም ሥርዓት የሆነ ትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል ብሎ በእውነት ትንቢት ተናገረ። ፲ ሕዝቡንም ጠርቶ። ስሙ አስተውሉም፤ ፲፩ ሰውን የሚያረክሰው ወደ አፍ የሚገባ አይደለም፤ ከአፍ የሚወጣው ግን ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው አላቸው። ፲፪ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው። ፈሪሳውያን ይህን ቃል ሰምተው እንደ ተሰናከሉ አወቅህን? አሉት። ፲፫ እርሱ ግን መልሶ። የሰማዩ አባቴ ያልተከለው ተክል ሁሉ ይነቀላል። ፲፬ ተወላቸው፤ ዕውሮችን የሚመሩ ዕውሮች ናቸው፤ ዕውርም ዕውርን ቢመራው ሁለቱም ወደ ጉድጓድ ይወድቃሉ አለ። ፲፭ ጴጥሮስም መልሶ። ምሳሌውን ተርጉምልን አለው። ፲፮ ኢየሱስም እንዲህ አለ። እናንተ ደግሞ እስካሁን የማታስተውሉ ናችሁን? ፲፯ ወደ አፍ የሚገባ ሁሉ ወደ ሆድ አልፎ ወደ እዳሪ እንዲጣል አትመለከቱምን? ፲፰ ከአፍ የሚወጣ ግን ከልብ ይወጣል፤ ሰውንም የሚያረክሰው ያ ነው። ፲፱ ከልብ ከፉ አሳብ፤ መግደል፤ ምንዝርነት፤ ዝሙት፤

መስረቅ፡ በውሸት መመስከር፡ ስድብ ይወጣልና። ፳ ሰውን የሚያረከሰው ይህ ነው እንጂ፡ ባልታጠበ እጅ መብላትስ ሰውን አያረከሰውም። ፳፩ ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ሲዶና አገር ሄደ። ፳፪ እነሆም፡ ከነናዊት ሴት ከዚያ አገር ወጥታ። ጌታ ሆይ፡ የዳዊት ልጅ፡ ማረኝ፤ ልጄን ጋኔን ከፉኛ ይዞአታል ብላ ጮኸች። ፳፫ እርሱ ግን አንዳች አልመለሰላትም። ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። በኋላችን ትጮኻለችና አሰናብታት እያሉ ለመኑት። ፳፬ እርሱም መልሶ። ከእስራኤል ቤት ለጠፉት በጎች በቀር አልተላከሁም አለ። ፳፭ እርሱም ግን መጥታ። ጌታ ሆይ፡ እርዳኝ እያለች ሰገደችለት። ፳፮ እርሱ ግን መልሶ። የልጆችን እንጀራ ይዞ ለቡችሎች መጣል አይገባም አለ።

፳፯ እርሱም። አዎን ጌታ ሆይ፤ ቡችሎችም እኮ ከጌቶቻቸው ማዕድ የወደቀውን ፍርፋሪ ይበላሉ አለች። ፳፰ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ። አንቺ ሴት፡ እምነትሽ ታላቅ ነው፤ እንደወደድሽ ይሁንልሽ አላት። ልጅዋም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች።

፳፱ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ ወደ ገሊላ ባሕር አጠገብ መጣ፤ ወደ ተራራም ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ። ፴ ብዙ ሕዝብም አንካሶችን፡ ዕውሮችንም፡ ዲዳዎችንም፡ ጉንድሾችንም፡ ሌሎችንም ብዙ ይዘው ወደ እርሱ ቀረቡ። በኢየሱስም እግር አጠገብ ጣሉአቸው፤ ፈወሰቸውም፤ ፴፩ ስለዚህም ሕዝቡ ዲዳዎች ሲናገሩ፡ ጉንድሾችም ሲድኑ፡ አንካሶችም ሲሄዱ፡ ዕውሮችም ሲያዩ አይተው ተደነቁ፤ የእስራኤልንም አምላክ አከበሩ። ፴፪ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ። ሕዝቡ ከእኔ ጋር እስካሁን ሦስት ቀን ውለዋልና የሚበሉት ስለ ሌላቸው አዝንላቸዋለሁ፤ በመንገድም እንዳይዝሉ ጦማቸውን ላሰናብታቸው አልወድም አላቸው።

፴፫ ደቀ መዛሙርቱም። ይህን ያህል ሕዝብ የሚያጠግብ ይህን ያህል እንጀራ በምድረ በዳ ከወዴት እናገኛለን? አሉት።

፴፬ ኢየሱስም። ስንት እንጀራ አላችሁ? አላቸው። እነርሱም። ሰባት፡ ጥቂትም ትንሽ ዓሣ አሉት። ፴፭ ሕዝቡም በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፤ ፴፮ ሰባቱንም እንጀራ ዓሣውንም ይዞ አመሰገነ ቈርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ። ፴፯ ሁሉም በሉና ጠገቡ፡ የተረፈውንም ቁርስራሽ ሰባት ቅርጫት ሙሉ አነሡ። ፴፰ የበሉትም ከሴቶችና ከልጆች በቀር አራት ሺህ ወንዶች ነበሩ። ፴፱ ሕዝቡንም ካሰናበተ በኋላ ወደ ታንኳይቱ ገብቶ ወደ መጌዶል አገር መጣ።

፲፮

፩ ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያንም ቀርበው ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት እንዲያሳዩቸው ለመነት። ፪ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው። በመሸ ጊዜ። ሰማዩ ቀልቶአልና ብራ ይሆናል ትላላችሁ፤ ፫ ማለዳም። ሰማዩ ደምኖ ቀልቶአልና ዛሬ ይዘንባል ትላላችሁ። የሰማዩን ፊትማ መለየት ታውቃላችሁ፤ የዘመኑንስ ምልክት መለየት አትችሉምን? ፬ ከፋና አመንዝራ ትውልድ ምልክት ይሻል፤ ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም። ትቶአቸውም ሄደ። ፭ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ማዶ በመጡ ጊዜ እንጀራ መያዝን ረሱ። ፮ ኢየሱስም። ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠንቀቁና ተጠበቁ አላቸው። ፯ እነርሱም። እንጀራ ባንይዝ ነው ብለው እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ። ፰ ኢየሱስም አውቆ እንዲህ አላቸው። እናንተ እምነት የጐደላችሁ፤ እንጀራ ስለ ሌላችሁ ስለ ምን እርስ በርሳችሁ ትነጋገራላችሁ? ገና አታስተውሉምን?

፱ ለአምስቱ ሺህ አምስቱ እንጀራ፤ ስንት መሶብም እንዳነሣችሁ ትዝ አይላችሁምን? ፲ ወይስ ለአራቱ ሺህ ሰባቱ እንጀራ፤ ስንት ቅርጫትም እንዳነሣችሁ ትዝ አይላችሁምን?

፲፩ ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ እንድትጠበቁ ብዬ ስለ እንጀራ እንዳልተናገርኋችሁ እንዴት አታስተውሉምን?

፲፪ እነርሱም ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ትምህርት እንጂ ከእንጀራ እርሾ እንዲጠበቁ እንዳላላቸው ያን ጊዜ አስተዋሉ።

፲፫ ኢየሱስም ወደ ፊልጶስ ቂሣርያ አገር በደረሰ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን። ሰዎች የሰውን ልጅ ማን እንደ ሆነ ይሉታል? ብሎ ጠየቀ። ፲፬ እነርሱም። እንዳንዱ መጥምቁ ዮሐንስ፤ ሌሎችም ኤልያስ፤ ሌሎችም ኤርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ ነው ይላሉ አሉት። ፲፭ እርሱም። እናንተስ እኔን ማን እንደ ሆነሁ ትላላችሁ? አላቸው። ፲፮ ስምዎን ጴጥሮስም መልሱ። አንተ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ አለ። ፲፯ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው። የዮና ልጅ ስምዎን ሆይ፤ በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ ሥጋና ደም ይህን አልገለጠልህምና ብሎ ነህ።

፲፰ እኔም እልሃለሁ፤ አንተ ጴጥሮስ ነህ፤ በዚችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ፤ የገሃነም ደጆችም አይችሉአትም።

፲፱ የመንግሥተ ሰማያትንም መከፈቻዎች እስጥሃለሁ፤ በምድር የምታስረው ሁሉ በሰማያት የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም

የምትፈታው ሁሉ በሰማያት የተፈታ ይሆናል። ፳ ያን ጊዜም እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ለማንም እንዳይነግሩ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው። ፳፩ ከዚያን ቀን ጀምሮ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ከሽማግሌችና ከካህናት አለቆች ከጸፎችም ብዙ መከራ ይቀበልና ይገደል ዘንድ በሦስተኛውም ቀን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው ለደቀ መዛሙርቱ ይገልጥላቸው ጀመር። ፳፪ ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወስዶ። አይሁንብህ ጌታ ሆይ፤ ይህ ከቶ አይደርስብህም ብሎ ሊገሥጸው ጀመረ።

፳፫ እርሱ ግን ዘወር ብሎ ጴጥሮስን። ወደ ኋላዬ ሂድ፤ አንተ ሰይጣን፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና ዕንቅፋት ሆነህብኛል አለው። ፳፬ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር፤ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ። ፳፭ ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታል፤ ስለ እኔ ግን ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ያገኛታል። ፳፮ ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያገድል ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል? ፳፯ የሰው ልጅ ከመላእክቱ ጋር በአባቱ ክብር ይመጣ ዘንድ አለውና፤ ያን ጊዜም ለሁሉ እንደ ሥራው ያስረክበዋል። ፳፰ እውነት እላችኋለሁ፤ የሰው ልጅ በመንግሥቱ ሲመጣ እስኪያድረስ እዚህ ከሚቆሙት ሞትን የማይቀምሱ አንዳንድ አሉ።

፲፯

፩ ከስድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ይዞ ወደ ረጅም ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው። ፪ በፊታቸውም ተለወጠ፤ ፊቱም እንደ ፀሐይ በራ፤ ልብሱም እንደ ብርሃን ነጭ ሆነ። ፫ እነሆም፤ ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ሲነጋገሩ ታዩአቸው። ፬ ጴጥሮስም መልሶ ኢየሱስን። ጌታ ሆይ፤ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነው፤ ብትወድስ፤ በዚህ ሦስት ዓስ አንዱን ለአንተ አንዱንም ለሙሴ አንዱንም ለኤልያስ እንሥራ አለ። ፭ እርሱም ገና ሲናገር፤ እነሆ፤ ብሩህ ደመና ጋረዳቸው፤ እነሆም፤ ከደመናው። በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ። ፮ ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው በፊታቸው ወደቁ እጅግም ፈርተው ነበር። ፯ ኢየሱስም ቀርቦ ዳሰሳቸውና። ተነሡ አትፍሩም አላቸው። ፰ ዓይናቸውንም አቅንተው ሲያዩ ከኢየሱስ

ብቻ በቀር ማንንም አላዩም። ፱ ከተራራውም በወረዱ ጊዜ ኢየሱስ፡፡ የሰው ልጅ ከመታን እስኪነሣ ድረስ ያያችሁትን ለማንም አትንገሩ ብሎ አዘዛቸው። ፲ ደቀ መዛሙርቱም። እንግዲህ ጻፎች። ኤልያስ አስቀድሞ ሊመጣ ይገባል ስለ ምን ይላሉ? ብለው ጠየቁት። ፲፩ ኢየሱስም መልሶ። ኤልያስማ አስቀድሞ ይመጣል ሁሉንም ያቀናል፤ ፲፪ ነገር ግን እላችኋለሁ፡፡ ኤልያስ ከዚህ በፊት መጣ፤ የወደዱትንም ሁሉ አደረጉበት እንጂ አላወቁትም፤ እንዲሁም ደግሞ የሰው ልጅ ከእነርሱ መከራ ይቀበል ዘንድ አለው አላቸው። ፲፫ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ስለ መጥምቁ ስለ የሐንስ እንደ ነገራቸው አስተዋሉ። ፲፬ ወደ ሕዝቡም ሲደርሱ አንድ ሰው ወደ እርሱ ቀረበና ተንበርክኮ። ጌታ ሆይ፡፡ ልጄን ማርልኝ፤ በጨረቃ እየተነሣበት ክፉኛ ይሣቀያልና፤ ፲፭ ብዙ ጊዜ በእሳት ብዙ ጊዜም በውኃ ይወድቃልና። ፲፮ ወደ ደቀ መዛሙርትህም አመጣሁት ሊፈውሱትም አቃታቸው አለው። ፲፯ ኢየሱስም መልሶ። የማታምን ጠማማ ትውልድ ሆይ፡፡ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ወደዚህ ወደ እኔ አምጡት አለ። ፲፰ ኢየሱስም ገሠጸው ጋኔኑም ከእርሱ ወጣ፤ ብላቴናውም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰ። ፲፱ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ብቻቸውን ወደ ኢየሱስ ቀረቡና። እኛ ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምን ነው? አሉት። ፳ ኢየሱስም። ስለ እምነታችሁ ማነስ ነው፤ እውነት እላችኋለሁ፡፡ የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፡፡ ይህን ተራራ። ከዚህ ወደዚያ እለፍ ብትሉት ያልፋል፤ የሚሳናችሁም ነገር የለም። ፳፩ ይህ ዓይነት ግን ከጸሎትና ከጦም በቀር አይወጣም አላቸው። ፳፪ በገሊላም ሲመላለሱ ኢየሱስ። የሰው ልጅ በሰዎች እጅ አልፎ ይሰጥ ዘንድ አለው፡፡ ይገድሉትማል፤ ፳፫ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው። እጅግም አዘኑ። ፳፬ ወደ ቅፍርናሆምም በመጡ ጊዜ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች ወደ ጴጥሮስ ቀረቡና። መምህራችሁ ሁለቱን ዲናር*ፍ1* አይገብርምን? አሉት። ፳፭ አዎን ይገብራል አለ። ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ኢየሱስ አስቀድሞ። ስምዖን ሆይ፡፡ ምን ይመስልሃል? የምድር ነገሥታት ቀረጥና ግብር ከማን ይቀበላሉ? ከልጆቻቸውን ወይስ ከእንግዶች? አለው። ፳፮ ጴጥሮስም። ከእንግዶች ባለው ጊዜ ኢየሱስ። እንኪያስ ልጆቻቸው ነጻ ናቸው። ፳፯ ነገር ግን እንዳናሰናክላቸው፡፡ ወደ ባሕር ሂድና መቃጥን ጣል፤ መጀመሪያም የሚወጣውን ዓሣ

ውሰድና አፉን ስትከፍት እስታቴር*ፍ2* ታገኛለህ፤ ያን ወስደህ ስለ እኔና ስለ አንተ ስጣቸው አለው።

፲፭

፩ በዚያች ሰዓት ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው። በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ የሚበልጥ ማን ይሆን? አሉት።

፪ ሕፃንም ጠርቶ በመካከላቸው አቆመ ፫ እንዲህም አለ። እውነት እላችኋለሁ፥ ካልተመለሳችሁ እንደ ሕፃናትም ካልሆናችሁ፥ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም። ፬ እንግዲህ እንደዚህ ሕፃን ራሱን የሚያዋርድ ሁሉ፥ በመንግሥተ ሰማያት የሚበልጥ እርሱ ነው። ፭ እንደዚህም ያለውን አንድ ሕፃን በሰሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤ ፮ በእኔም ከሚያምኑ ከነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ፥ የወፍጮ ድንጋይ በአንገቱ ታስሮ ወደ ጥልቅ ባሕር መስጠም ይሻለው ነበር። ፯ ወዮ ለዓለም ስለ ማሰናከያ፤ ማሰናከያ ሳይመጣ አይቀርምና፥ ነገር ግን በእርሱ ጠንቅ ማሰናከያ ለሚመጣበት ለዚያ ሰው ወዮላት።

፰ እኛህ ወይም እግርህ ብታሰናክልህ፥ ቁርጠህ ከአንተ ጣላት፤ ሁለት እጅ ወይም ሁለት እግር ኖሮህ ወደ ዘላለም እሳት ከምትጣል ይልቅ አንካሳ ወይም ጉንድሽ ሆነህ ወደ ህይወት መግባት ይሻልህል። ፱ ዓይንህ ብታሰናክልህ አውጥተህ ከአንተ ጣላት፤ ሁለት ዓይን ኖሮህ ወደ ገሃመ እሳት ከምትጣል ይልቅ አንዲት ዓይን ኖራህ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል። ፲ ከነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን እንዳትንቁ ተጠንቀቁ፤ መላእክቶቻቸው በሰማያት ዘወትር በሰማያት ያለውን የአባቴን ፊት ያያሉ እላችኋለሁና። ፲፪ የሰው ልጅ የጠፋውን ለማዳን መጥቶአልና።

፲፫ ምን ይመስላችኋል? ለአንድ ሰው መቶ በጎች ቢኖሩት ከእነርሱም አንዱ ቢባዝን፥ ዘጠና ዘጠኙን በተራራ ትቶ ሄደም የባዘነውን አይፈልግምን? ፲፬ ቢያገኘውም፥ እውነት እላችኋለሁ፥ ካልባዘኑቱ ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ በእርሱ ደስ ይለዋል። ፲፭ እንደዚሁ ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ እንዲጠፋ በሰማያት ያለው አባታችሁ ፈቃድ አይደለም። ፲፮ ወንድምህም ቢበድልህ፥ ሄደህ አንተና እርሱ ብቻችሁን ሆናችሁ ውቀሰው። ቢሰማህ፥ ወንድምህን ገንዘብ አደረግኸው፤ ፲፯ ባይሰማህ ግን፥ በሁለት ወይም በሦስት ምስክር አፍ ነገር ሁሉ እንዲጸና፥ ዳግመኛ አንድ ወይም ሁለት ከአንተ ጋር ውሰድ፤

፲፰ እነርሱንም ባይሰማ፥ ለቤተ ክርስቲያን ንገራት፤ ደግሞም

ቤተ ክርስቲያንን ባይሰማት፤ እንደ አረመኔና እንደ ቀራጭ ይሁንልህ። ፲፮ እውነት እላችኋለሁ፤ በምድር የምታስሩት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል። ፲፱ ደግሞ እላችኋለሁ፤ ከእናንተ ሁለቱ በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢሰማሙ በሰማይት ካለው ከአባቴ ዘንድ ይደረግላቸዋል። ፳ ሁለት ወይም ሦስት በሰሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው አሆናለሁና። ፳፩ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ ወደ እርሱ ቀርቦ፤ ጌታ ሆይ፤ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ልተውለት? እስከ ሰባት ጊዜን? አለው። ፳፪ ኢየሱስ እንዲህ አለው። እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም። ፳፫ ስለዚህ መንግሥተ ሰማይት ባሮቹን ሊቆጣጠር የወደደን ንጉሥ ትመስላለች። ፳፬ መቆጣጠርም በጀመረ ጊዜ፤ እልፍ መከሊት ዕዳ ያለበትን አንድ ሰው ወደ እርሱ አመጡ። ፳፭ የሚከፍለውም ቢያጣ፤ እርሱና ሚስቱ ልጆቹም ያለውም ሁሉ እንዲሸጥና ዕዳው እንዲከፈል ጌታው አዘዘ። ፳፮ ስለዚህ ባሪያው ወድቆ ሰገደለትና። ጌታ ሆይ፤ ታገሠኝ፤ ሁሉንም እከፍልሃለሁ አለው። ፳፯ የዚያም ባሪያ ጌታ አዘነለትና ለቀቀው፤ ዕዳውንም ተወለት። ፳፰ ነገር ግን ያ ባሪያ ወጥቶ ከባልንጀሮቹ ከባሮቹ መቶ ዲናር ዕዳ ያለበትን አንዱን አገኘና። ዕዳህን ክፈለኝ ብሎ ያዘና አነቀው። ፳፱ ስለዚህ ባልንጀራው ባሪያ ወድቆ፤ ታገሠኝ፤ ሁሉንም እከፍልሃለሁ ብሎ ለመነው። ፴ እርሱም አልወደደም፤ ግን ሄዶ ዕዳውን እስኪከፍል ድረስ በወኅኒ አኖረው። ፴፩ ባልንጀሮቹ የሆኑ ባሮችም ያደረገውን አይተው እጅግ አዘኑ፤ መጥተውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው ገለጡ። ፴፪ ከዚያ ወዲያ ጌታው ጠርቶ። አንተ ክፉ ባሪያ፤ ስለ ለመንኸኝ ያን ዕዳ ሁሉ ተውሁልህ፤ ፴፫ እኔ እንደ ማርሁህ ባልንጀራህ የሆነውን ያን ባሪያ ልትምረው ለአንተስ አይገባህምን? አለው። ፴፬ ጌታውም ተቆጣና ዕዳውን ሁሉ እስኪከፍለው ድረስ ለሚሣቅዩት አሳልፎ ሰጠው። ፴፭ ከእናንተ እያንዳንዱ ወንድሙን ከልቡ ይቅር ካላለ፤ እንዲሁ ደግሞ የሰማዩ አባቴ ያደርግባችኋል።

፲፱

፩ ኢየሱስም ይህን ነገር ከፈጸመ በኋላ፤ ከገሊላ ሄዶ ወደ ይሁዳ አውራጃ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ መጣ። ፪ ብዙ ሕዝብም ተከተሉት፤ በዚያም ፊወሳቸው። ፫ ፈሪሳውያንም

ወደ እርሱ ቀረቡና ሲፈትኑት። ሰው በሆነው ምክንያት ሁሉ ሚስቱን ሊፈታ ተፈቅዶለታልን? አሉት። ፬ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አለ። ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አደረጋቸው፤

፭ አለም። ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይታዋል፤ ከሚስቱም ጋር ይተባበራል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ የሚለውን ቃል አላነበባችሁምን? ፮ ስለዚህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም። እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው። ፯ እነርሱም። እንኪያስ ሙሴ የፍችዋን ጽሕፈት ሰጥተው እንዲፈቱአት ስለ ምን አዘዘ? አሉት።

፰ እርሱም። ሙሴስ ስለ ልባችሁ ጥንካሬ ሚስቶቻችሁን

ትፈቱ ዘንድ ፈቀደላችሁ፤ ከጥንት ግን እንዲህ አልነበረም።

፱ እኔ ግን አላችኋለሁ፤ ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን ፊትቶ ሌላዬቱን የሚያገባ ሁሉ ያመነዝራል፤ የተፈታችውንም የሚያገባ ያመነዝራል አላቸው። ፲ ደቀ መዛሙርቱም። የባልና የሚስት ሥርዓት እንዲህ ከሆነ መጋባት አይጠቅምም አሉት።

፲፩ እርሱ ግን። ይህ ነገር ለተሰጣቸው ነው እንጂ ለሁሉ አይደለም፤ ፲፪ በእናት ማኅፀን ጃንደረቦች ሆነው የተወለዱ አሉ፤ ሰውም የሰለባቸው ጃንደረቦች አሉ፤ ስለ መንግሥተ ሰማያትም ራሳቸውን የሰለቡ ጃንደረቦች አሉ። ሊቀበለው የሚችል ይቀበለው አላቸው። ፲፫ በዚያን ጊዜ እጁን እንዲጭንባቸውና እንዲጸልይ ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ገሠጹአቸው። ፲፬ ነገር ግን ኢየሱስ። ሕፃናትን ተወክለው ወደ እኔም ይመጡ ዘንድ አትከልክሉአቸው፤ መንግሥተ ሰማያት እንደነዚህ ላሉ ናትና አለ፤ ፲፭ እጁንም ጫነባቸውና ከዚያ ሄደ። ፲፮ እነሆም። አንድ ሰው ቀርቦ። መምህር ሆይ፤ የዘላለምን ሕይወት እንዳገኝ ምን መልካም ነገር ላድርግ? አለው። ፲፯ እርሱም። ስለ መልካም ነገር ለምን ትጠይቀኛለህ? መልካም የሆነ አንድ ነው፤ ወደ ሕይወት መግባት ብትወድ ግን ትእዛዛትን ጠብቅ አለው።

፲፰ እርሱም። የትኞችን? አለው። ኢየሱስም። አትግደል፤ አታመንዝር፤ አትሰረቅ፤ በሐሰት አትመስከር። ፲፱ አባትህንና እናትህን አክብር፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ አለው። ፳ ጐበዙም። ይህንማ ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄኋለሁ፤ ደግሞስ የሚጐድለኝ ምንድር ነው? አለው። ፳፩ ኢየሱስም። ፍጹም ልትሆን ብትወድ፤ ሄድና ያለህን ሽጠህ ለድሆች ስጥ፤ መዝገብም በሰማያት ታገኛለህ፤ መጥተህም ተከተለኝ አለው። ፳፪ ጐበዙም ይህን ቃል በሰማ

ጊዜ ብዙ ንብረት ነበረውና እያዘነ ሄደ። ፳፫ ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ። እውነት አላችኋለሁ፤ ለባለጣጋ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት ጭንቅ ነው። ፳፬ ዳግመኛም እላችኋለሁ፤ ባለጣጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢገባ ይቀላል አለ። ፳፭ ደቀ መዛሙርቱም ስምተው እጅግ ተገረሙና። እንኪያስ ማን ሊድን ይችላል? አሉ።

፳፮ ኢየሱስም እነርሱን ተመልከቶ። ይህ በሰው ዘንድ አይቻልም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል አላቸው። ፳፯ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ መልሶ። እነሆ፤ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ፤ እንኪያስ ምን እናገኝ ይሆን? አለው። ፳፰ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። እውነት አላችኋለሁ፤ እናንተስ የተከተላችሁኝ፤ በዳግመኛ ልደት የሰው ልጅ በክብሩ ዙፋን በሚቀመጥበት ጊዜ፤ እናንተ ደግሞ በአሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ስትፈርዱ በአሥራ ሁለት ዙፋን ትቀመጣላችሁ። ፳፱ ስለ ስሜም ቤቶችን ወይም ወንድሞችን ወይም እንዳችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ ሁሉ መቶ እጥፍ ይቀበላል የዘላለምንም ሕይወት ይወርሳል።

፴ ነገር ግን ብዙዎቹ ፊተኞች ኋለኞች፤ ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ።

፳

፩ መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ አትክልት ሠራተኞችን ሊቀጥር ማልዶ የወጣ ባለቤት ሰውን ትመስላለችና። ፪ ሠራተኞችንም በቀን አንድ ዲናር ተሰማምቶ ወደ ወይኑ አትክልት ሰደዳቸው።

፫ በሦስት ሰዓትም ወጥቶ ሥራ የፈቱ ሌሎችን በአደባባይ ቆመው አየ፤ ፬ እነዚያንም። እናንተ ደግሞ ወደ ወይኔ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም እስጣችኋለሁ አላቸው። እነርሱም ሄዱ። ፭ ደግሞም በስድስትና በዘጠኝ ሰዓት ወጥቶ እንዲሁ አደረገ። ፮ በአሥራ አንደኛውም ሰዓት ወጥቶ ሌሎችን ቆመው አገኘና። ሥራ ፈትታችሁ ቀኑን ሁሉ በዚህ ስለ ምን ትቆማላችሁ? አላቸው።

፯ የሚቀጥረን ስለ አጣን ነው አሉት። እርሱም። እናንተ ደግሞ ወደ ወይኔ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም ትቀበላላችሁ አላቸው። ፰ በመሸም ጊዜ የወይኑ አትክልት ጌታ አዛዥን። ሠራተኞችን ጥሪና ከኋለኞች ጀምረህ እስከ ፊተኞች ድረስ ደመወዝ ስጣቸው አለው። ፱ በአሥራ አንደኛው ሰዓትም የገቡ መጥተው እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር

ተቀበሉ። ፲ ፊተኞችም በመጡ ጊዜ ኦብዝተው የሚቀበሉ መስሎአቸው ነበር፤ እነርሱም ደግሞ እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ። ፲፩-፲፫ እርሱ ግን መልሶ ከእነርሱ ለአንዱ እንዲህ አለው። ወዳጄ ሆይ፥ አልበደልሁህም በአንድ ዲናር አልተስማማኸኝምን? ፲፬ ድርሻህን ውሰድና ሂድ፤ እኔ ለዚህ ለኋለኛው እንደ አንተ ልሰጠው እወዳለሁ፤ በገንዘቤ የወደድሁትን አደርግ ዘንድ መብት የለኝምን? ፲፭ ወይስ እኔ መልካም ስለ ሆኑሁ ዓይኔህ ምቀኛ ናትን? ፲፮ እንዲሁ ኋለኞች ፊተኞች፥ ፊተኞችም ኋለኞች ይሆናሉ፤ የተጠሩ ብዙዎች፥ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና። ፲፯ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሊወጣ ሳለ፥ በመንገድ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ብቻቸውን ወደ እርሱ አቅርቦ። ፲፰ እነሆ፥ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፥ የሰው ልጅም ለካህናት አለቆችና ለጸፎች ይሰጣል፤ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል። ፲፱ ሊዘባበቁበትም ሊገርፉትም ሊሰቅሉትም ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል፤ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው። ፳ በዚያን ጊዜ የዙቢዴዎስ ልጆች እናት ከልጆቿ ጋር እየሰገደችና አንድ ነገር እየለመኑት ወደ እርሱ ቀረበች። ፳፩ እርሱም። ምን ትፈልጋለሽ? አላት። እርስዎም። እነዚህ ሁለቱ ልጆቼ አንዱ በቀኝህ አንዱም በግራህ በመንግሥትህ እንዲቀመጡ እዘዝ አለችው። ፳፪ ኢየሱስ ግን መልሶ። የምትለምኑትን አታውቁም። እኔ ልጣጣው ያለውን ጽዋ ልትጠጡ እኔም የምጠመቀውን ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁን? አለ። እንችላለን አሉት። ፳፫ እርሱም። ጽዋዬንስ ትጠጣላችሁ፤ በቀኝና በግራ መቀመጥ ግን ከአባቴ ዘንድ ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ እኔ የምሰጥ አይደለሁም አላቸው። ፳፬ አሥሩም ሰምተው በሁለቱ ወንድማማች ተቈጡ። ፳፭ ኢየሱስ ግን ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው። የአሕዛብ አለቆች እንዲገዙአቸው ታላላቆቹም በላያቸው እንዲሠለጥኑ ታውቃላችሁ። ፳፮ በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን፥ ፳፯ ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የእናንተ ባሪያ ይሁን፤ ፳፰ እንዲሁም የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም። ፳፱ ከኢያሪኮም ሲወጡ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት። ፴ እነሆም፥ ሁለት ዕውሮች በመንገድ ዳር ተቀምጠው፥ ኢየሱስ እንዲያልፍ በሰሙ ጊዜ። ጌታ ሆይ፥ የዳዊት ልጅ፥ ማረን ብለው ጮኹ። ፴፩ ሕዝቡም ዝም እንዲሉ ገሠጹአቸው፤ እነርሱ ግን። ጌታ ሆይ፥

የዳዊት ልጅ፡ ማረን እያሉ አብዝተው ጮኹ። ፴፪ ኢየሱስም ቆሞ ጠራቸውና። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አለ። ፴፫ ጌታ ሆይ፡ ዓይኖቻችን ይከፈቱ ዘንድ አሉት። ፴፬ ኢየሱስም አዘነላቸውና ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ፤ ወዲያውም አይና ተከተሉት።

፳፩

፩ ወደ ኢየሩሳሌምም ቀርበው ወደ ደብረ ዘይት ወደ ቤተ ፋጌ ሲደርሱ፤ ያንጊዜ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ላከ። ፪ እንዲህም አላቸው። በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ። በዚያን ጊዜም የታሰረችን አህያ ውርንጫም ከእርስዋ ጋር ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ አምጡልኝ። ፫ ማንም አንዳች ቢላችሁ፤ ለጌታ ያስፈልጉታል በሉ፤ ወዲያውም ይሰዳቸዋል።

፬-፮ ደቀ መዛሙርቱም ሄደው ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ።

፯ አህያይቱንና ውርንጫዋንም አመጡለት፤ ልብሳቸውንም በእነርሱ ላይ ጫኑ፤ ተቀመጠባቸውም። ፰ ከሕዝቡም እጅግ ብዙዎች ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ፤ ሌሎችም ከዘፍ ጫፍ ጫፉን እየቆረጡ በመንገድ ላይ ያነጥፉ ነበር።

፱ የሚቀድሙትም ሕዝብ የሚከተሉትም። ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው፤ ሆሣዕና በአርያም እያሉ ይጮኹ ነበር። ፲ ወደ ኢየሩሳሌምም በገባ ጊዜ መላው ከተማ። ይህ ማን ነው? ብሎ ተናወጠ። ፲፩ ሕዝቡም። ይህ ከገሊላ ናዝሬት የመጣ ነቢዩ ኢየሱስ ነው አሉ።

፲፪ ኢየሱስም ወደ መቅደስ ገባና በመቅደስ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ሁሉ አወጣ፤ የገንዘብ ለዋጮችንም ገበታዎች የርግብ ሻጮችንም ወንበሮች ገለበጠና። ፲፫ ቤቴ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ ተጽፎአል፤ እናንተ ግን የወንበዶች ዋሻ አደረጋችኋት አላቸው። ፲፬ በመቅደስም ዕውሮችና አንካሶች ወደ እርሱ ቀረቡና ፈወሳቸው። ፲፭ ነገር ግን የካህናት አለቆችና ጳጾች ያደረገውን ድንቃ ድንቅ በመቅደስም። ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ እያሉ የሚጮኹትን ልጆች ባዩ ጊዜ፤ ተቈጥተው።

፲፮ እነዚህ የሚሉትን አትሰማምን? አሉት። ኢየሱስም። እሰማለሁ፤ ከሕፃናትና ከሚጠቡት አፍ ምስጋናን ለራሴህ አዘጋጅህ የሚለውን ቃል ከቶ አላነበባችሁምን? አላቸው።

፲፯ ትቶአቸውም ከከተማ ወደ ቢታንያ ወጣ በዚያም አደረ።

፲፰ በማለታቸው ወደ ከተማ ሲመለስ ተራብ። ፲፱ በመንገድም አጠገብ በለስ አይቶ ወደ እርስዋ መጣ፤ ከቅጠልም ብቻ

በቀር ምንም አላገኘባትምና። ለዘላለሙ ፍሬ አይገኝብሽ አላት። በለሲቱም ያንጊዜውን ደረቀች። ፳ ደቀ መዛሙርቱም ይህን አይተው። በለሲቱ ያንጊዜውን እንዴት ደረቀች? ብለው ተደነቁ።

፳፩ ኢየሱስም መልሶ። እውነት እላችኋለሁ። እምነት ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩም፤ በበለሲቱ እንደ ሆነባት ብቻ ኢታደርጉም፤ ነገር ግን ይህን ተራራ እንኳ። ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ብትሉት ይሆናል፤ ፳፪ አምናችሁም በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ትቀበላላችሁ አላቸው። ፳፫ ወደ መቅደስም ገብቶ ሲያስተምር የካህናት አለቆችና የሕዝብ ሽማግሎች ወደ እርሱ ቀረቡና። በምን ሥልጣን እነዚህን ታደርጋለህ? ይህንስ ሥልጣን ማን ሰጠህ? አሉት። ፳፬ ኢየሱስም መልሶ። እኔ ደግሞ አንዲት ነገር እጠይቃችኋለሁ፤ እናንተም ያችን ብትነግሩኝ እኔ ደግሞ እነዚህን በምን ሥልጣን እንዳደርግ እነግራችኋለሁ፤ ፳፭ የዮሐንስ ጥምቀት ከወዴት ነበረች? ከሰማይን ወይስ ከሰው? አላቸው። እነርሱም እርስ በርሳቸው ሲነጋገሩ። ከሰማይ ብንል። እንኳይስ ስለ ምን አላመናችሁበትም? ይለናል፤ ፳፮ ከሰው ግን ብንል። የሐንሰን ሁሉም እንደ ነቢይ ያዩታልና ሕዝቡን እንፈራለን አሉ።

፳፯ ለኢየሱስም መልሰው። አናውቅም አሉት። እርሱም ደግሞ። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው። ፳፰ ነገር ግን ምን ይመስላችኋል? አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት፤ ወደ አንደኛው ቀርቦ። ልጄ ሆይ፤ ዛሬ ሂድና በወይኔ አትክልት ሥራ አለው። ፳፱ እርሱም መልሶ። አልወድም አለ፤ ኋላ ግን ተጸጸተና ሄደ። ፴ ወደ ሁለተኛውም ቀርቦ እንዲሁ አለው እርሱም መልሶ። አሺ ጌታዬ አለ፤ ነገር ግን አልሄደም። ፴፩ ከሁለቱ የአባቱን ፈቃድ ያደረገ ማን ነው? ፊተኛው አሉት። ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። እውነት እላችኋለሁ። ቀራጮችና ጋለሞቶች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመግባት ይቀድሙአችኋል። ፴፪ የሐንሰ በጽድቅ መንገድ መጥቶላችሁ ነበርና፤ አላመናችሁበትም፤ ቀራጮችና ጋለሞቶች ግን አመኑበት፤ እናንተም ይህን አይታችሁ ታምኑበት ዘንድ በኋላ ንስሐ አልገባችሁም። ፴፫ ሌላ ምሳሌ ስሙ። የወይን አትክልት የተከለ ባለቤት ሰው ነበረ፤ ቅጥርም ቀጠረለት፤ መጥመቂያም ማሰለት፤ ግንብም ሠራና ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ። ፴፬ የሚያፈራበትም ጊዜ ሲቀርብ፤ ፍሬውን ሊቀበሉ ባሮቹን ወደ ገበሬዎች ላከ። ፴፭ ገበሬዎቹም ባሮቹን ይዘው አንዱን ደበደቡት አንዱንም ገደሉት ሌላውንም

ወገኑት። ፴፯ ደግሞ ከፊተኞች የሚበዙ ሌሎች ባሮችን ላከ። እንዲሁም አደረጉባቸው። ፴፯ በኋላ ግን። ልጄንስ ያፍሩታል ብሎ ልጄን ላከባቸው። ፴፰ ገበሬዎቹ ግን ልጄን ባዩ ጊዜ እርስ በርሳቸው። ወራሹ ይህ ነው፤ ኑ። እንግዲሉውና ርስቱን እናግኝ ተባባሉ። ፴፱ ይዘውም ከወይኑ አትክልት አወጡና ገደሉት።

፵ እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ በሚመጣ ጊዜ በእነዚህ ገበሬዎች ምን ያደርግባቸዋል? ፵፩ እነርሱም። ክፉዎችን በክፉ ያጠፋቸዋል፤ የወይኑንም አትክልት ፍሬውን በየጊዜው ለሚያስረክቡ ለሌሎች ገበሬዎች ይሰጠዋል አሉት። ፵፪ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፤ ይህም ከጌታ ዘንድ ሆነ፤ ለዓይኖቻችንም ድንቅ ነው የሚለውን ከቶ በመጽሐፍ አላነበባችሁምን? ፵፫ ስለዚህ አላችኋለሁ። የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ትወስዳለች ፍሬዋንም ለሚያደርግ ሕዝብ ትሰጣለች። ፵፬ በዚህም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ይቀጠቀጣል፤ ድንጋዩ ግን የሚወድቅበትን ሁሉ ይፈጩዋል። ፵፭ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ምሳሌዎቹን ስምተው ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አስተዋሉ፤ ፵፮ ሊይዙትም ሲፈልጉት ሳሉ ሕዝቡ እንደ ነቢይ ስላዩት ፈሩአቸው።

፳፪

፩ ኢየሱስም መለሰ ደግሞም በምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ። ፪ መንግሥተ ሰማያት ለልጄ ሰርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች። ፫ የታደሙትንም ወደ ሰርጉ ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላከ ሊመጡም አልወደዱም። ፬ ደግሞ ሌሎችን ባሮች ልኩ። የታደሙትን። እነሆ፤ ድግሴን አዘጋጀሁ፤ ኮርማዎቼና የሰቡት ከብቶቼ ታርደዋል፤ ሁሉም ተዘጋጅቶአል፤ ወደ ሰርጉ ኑ በሉአቸው አለ። ፭ እነርሱ ግን ቸል ብለው አንዱ ወደ እርሻው፤ ሌላውም ወደ ንግዱ ሄደ፤ ፮ የቀሩትም ባሮቹን ይዘው አንገላቱአቸው ገደሉአቸውም። ፯ ንጉሡም ተቈጣ፤ ጭፍሮቹንም ልኮ እነዚያን ገዳዮች አጠፋ፤ ከተማቸውንም አቃጠለ። ፰ በዚያን ጊዜ ባሮቹን። ሰርጉስ ተዘጋጅቶአል፤ ነገር ግን የታደሙት የማይገባቸው ሆኑ፤ ፱ እንግዲህ ወደ መንገድ መተላለፊያ ሄዳችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ሰርጉ ጥሩ አለ። ፲ እነዚያም ባሮች ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን ሁሉ ክፉዎችንም በጎዎችንም ሰበሰቡ፤ የሰርጉንም ቤት ተቀማጮች ሞሉት። ፲፩ ንጉሡም የተቀመጡትን ለማየት

በገባ ጊዜ በዚያ የሰርግ ልብስ ያለበስ አንድ ሰው አየና። ወዳጄ ሆይ፡
፲፪ የሰርግ ልብስ ሳትሉበስ እንዴት ወደዚህ ገባህ? አለው እርሱም ዝም
አለ። ፲፫ በዚያን ጊዜ ንጉሡ አገልጋዮቹን። እጁንና እግሩን አስራችሁ በውጭ
ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ። ፲፬
የተጠሩ ብዙዎች፤ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና። ፲፭ ስለዚህ ፈሪሳውያን
ሄዱና እንዴት አድርገው በነገር እንዲያጠምዱት ተማከሩ። ፲፮ ደቀ
መዛሙርታቸውንም ከሄሮድስ ወገን ጋር ላኩበት፤ እነርሱም። መምህር ሆይ፤
እውነተኛ እንደ ሆንህ በእውነትም የእግዚአብሔርን መንገድ እንድታስተምር
እናውቃለን፤ ለማንምም አታደላም። የሰውን ፊት አትመለከትምና፤ ፲፯ እንግዲህ ምን
ይመስልሃል? ንገረን ለቁሣር ግብር መስጠት ተፈቅዶአልን ወይስ
አልተፈቀደም? አሉት። ፲፰ ኢየሱስም ክፋታቸውን አውቁ። እናንተ ግብዞች፤
ስለ ምን ትፈትኑኛላችሁ? ፲፱ የግብሩን ብር አሳዩኝ አለ። እነርሱም ዲናር
አመጡለት። ፳ እርሱም። ይህች መልክ ጽሕፈቲቱስ የማን ናት? አላቸው። ፳፩
የቁሣር ነው አሉት። በዚያን ጊዜ። እንኪያስ የቁሣርን ለቁሣር
የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አስረክቡ አላቸው። ፳፪ ይህንም ሰምተው
ተደነቁ፤ ትተውትም ሄዱ። ፳፫ በዚያን ቀን። ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ
ሰዶቃውያን ወደ እርሱ ቀረቡ፤ ፳፬ እንዲህም ብለው ጠየቁት። መምህር ሆይ፤
ሙሴ አንድ ሰው ልጅ ሳይወልድ ሲሞት ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ
ለወንድሙ ዘር ይተካ አለ። ፳፭ ሰባት ወንድማማች በእኛ ዘንድ ነበሩ፤
ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ሞተ፤ ዘርም ስለሌለው ሚስቱን ለወንድሙ
ተወለት፤ ፳፮ እንዲሁ ደግሞ ሁለተኛው ሦስተኛውም፤ እስከ ሰባተኛው
ድረስ። ፳፯ ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ሞተች። ፳፰ ሁሉ አግብተዋታልና በትንሣኤ
ቀንስ፤ ከሰባቱ ለማናቸው ሚስት ትሆናለች? ፳፱ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ
አላቸው። መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ። ፴
በትንሣኤስ እንደ እግዚአብሔር መላእክት በሰማይ ይሆናሉ እንጂ አያገቡም
አይጋቡምም። ፴፩-፴፫ ሕዝቡም ይህን ሰምተው በትምህርቱ ተገረሙ። ፴፬
ፈሪሳውያንም ሰዶቃውያንን ዝም እንዳሰኛቸው በሰሙ ጊዜ አብረው ተሰበሰቡ።
፴፭ ከእነርሱም አንድ ሕግ አዋቂ ሊፈትነው። ፴፮ መምህር ሆይ፤ ከሕግ ማናቸይቱ
ትእዛዝ ታላቅ ናት? ብሎ ጠየቀው። ፴፯ ኢየሱስም እንዲህ አለው።

ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም አሳብህም ውደድ።
፴፰ ታላቂቱና ፊተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት።
፴፱ ሁለተኛይቱም ይህችን ትመስላለች፤ እርስዋም። ባልንጀራህን እንደ ነፍስህ ውደድ የምትለው ናት። ፵ በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዛት ሕጉም ሁሉ ነቢያትም ተሰቅለዋል። ፵፩-፵፭ ዳዊትስ ጌታ ብሎ ከጠራው፤ እንዴት ልጁ ይሆናል? አላቸው። ፵፯ አንድም ቃል ስንኳ ይመልስለት ዘንድ የተቻለው የለም፤ ከዚያ ቀንም ጀምሮ ወደ ፊት ማንም ሊጠይቀው አልደፈረም።

፳፫

፩ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለሕዝቡና ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ብሎ ነገራቸው። ፪ ጻፎችና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ተቀምጠዋል። ፫ ስለዚህ ያዘዙአችሁን ሁሉ አድርጉ ጠብቁትም፤ ነገር ግን እየተናገሩ አያደርጉትምና እንደ ሥራቸው አታድርጉ። ፬ ከባድና አስቸጋሪ ሽክም ተብትበው በሰው ትከሻ ይጭናሉ፤ እነርሱ ግን በጣታቸው ስንኳ ሊነኩት አይወዱም። ፭ ለሰውም እንዲታዩ ሥራቸውን ሁሉ ያደርጋሉ፤ ስለዚህ አሽንክታባቸውን ያሰፋሉ ዘርፉንም ያስረዝማሉ።

፮ በምሳም የከበሬታ ስፍራ፤ በምክራብም የከበሬታ ወንበር፤

፯ በገበያም ሰላምታና። መምህር ሆይ መምህር ሆይ ተብለው እንዲጠሩ ይወዳሉ። ፰ እናንተ ግን። መምህር ተብላችሁ አትጠሩ፤ መምህራችሁ አንድ ስለ ሆነ እናንተም ሁላችሁ ወንድማማች ናችሁ። ፱ አባታችሁ አንዱ እርሱም የሰማዩ ነውና በምድር ላይ ማንንም። አባት ብላችሁ አትጥሩ።

፲ ሊቃችሁ አንድ እርሱም ክርስቶስ ነውና። ሊቃውንት ተብላችሁ አትጠሩ። ፲፪ ከእናንተም የሚበልጠው አገልጋያችሁ ይሆናል።

፲፫ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳል፤ ራሱንም የሚያዋርድ ሁሉ ከፍ ይላል።

፲፬ እናንተ ግብዝች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ መንግሥተ ሰማያትን በሰው ፊት ስለምትዘጉ፤ ወዮላችሁ እናንተ አትገቡም የሚገቡትንም እንዳይገቡ ትከለክላላችሁ።

፲፭ እናንተ ግብዝች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ በጸሎት ርዝመት እያመካኛችሁ የመበለቶችን ቤት ስለምትበሉ፤ ወዮላችሁ፤ ስለዚህ የባሰ ፍርድ ትቀበላላችሁ። ፲፮ እናንተ ግብዝች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ አንድ ሰው ልታሳምኑ በባሕርና በደረቅ ስለምትዘሩ፤ በሆነም ጊዜ ከእናንተ ይልቅ ሁለት እጥፍ የባሰ የገሃነም ልጅ ስለምታደርጉት፤ ወዮላችሁ። ፲፯ እናንተ። ማንም በቤተ

መቅደስ የሚምል ምንም የለበትም፤ ማንም በቤተ መቅደስ ወርቅ የሚምል ግን በመሐላው ይያዛል የምትሉ። ዕውሮች መሪዎች፤ ወዮላችሁ። ፲፮ እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፤ ማናቸው ይበልጣል? ወርቁ ነውን? ወይስ ወርቁን የቀደሰው ቤተ መቅደስ? ፲፯ ደግማችሁም። ማንም በመሠዊያው የሚምል ምንም የለበትም፤ ማንም በላዩ ባለው መባ የሚምል ግን በመሐላው ይያዛል ትላላችሁ። ፲፱ እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፤ ማናቸው ይበልጣል? መባው ነውን? ወይስ መባውን የሚቀድሰው መሠዊያው? ፳ እንግዲህ በመሠዊያው የሚምለው በእርሱና በእርሱ ላይ ባለው ሁሉ ይምላል፤ ፳፩ በቤተ መቅደስም የሚምለው በእርሱና በእርሱ በሚኖረው ይምላል፤

፳፪ በሰማይም የሚምለው በእግዚአብሔር ዙፋንና በእርሱ ላይ በተቀመጠው ይምላል። ፳፫ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ ከአዝመድና ከእንስላል ከከመንም አሥራት ስለምታወጡ፤ ፍርድንና ምሕረትን ታማኝነትንም፤ በሕግ ያለውን ዋና ነገር ስለምትተው፤ ወዮላችሁ፤ ሌላውን ሳትተው ይህን ልታደርጉ ይገባችሁ ነበር። ፳፬ እናንተ ዕውሮች መሪዎች፤ ትንኝን የምታጠሩ ግመልንም የምትውጡ። ፳፭ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ በውስጡ ቅሚያና ስስት ሞልቶ ሳለ የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ስለምታጠሩ፤ ወዮላችሁ። ፳፮ አንተ ዕውር ፈሪሳዊ፤ ውጭው ደግሞ ጥሩ እንዲሆን አስቀድመህ የጽዋውንና የወጭቱን ውስጡን አጥራ። ፳፯ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ በውጭ አምረው የሚታዩ በውስጡ ግን የሙታን አጥንት ርኩስትም ሁሉ የተሞሉ በኖራ የተለሰኩ መቃብሮችን ስለምትመስሉ፤ ወዮላችሁ። ፳፰ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በውጭ ለሰው እንደ ጻድቃን ትታያላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልቶባችኋል። ፳፱ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ የነቢያትን መቃብር ስለምትሠሩ የጻድቃንንም መቃብር ስለምታስጌጡና። ፴ በአባቶቻችን ዘመን ኖረን በሆነስ በነቢያት ደም ባልተባበርናቸውም ነበር ስለምትሉ፤ ወዮላችሁ።

፴፩ እንግዲያስ የነቢያት ገዳዮች ልጆች እንደሆናችሁ በራሳችሁ ላይ ትመስክራላችሁ። ፴፪ እናንተ ደግሞ የአባቶቻችሁን መስፈሪያ ሙሉ። ፴፫ እናንተ አባቦች፤ የእፉኝነት ልጆች፤ ከገሃነም ፍርድ እንዴት ታመልጣላችሁ? ፴፬ ስለዚህ፤ እነሆ፤ ነቢያትንና ጥበበኞችን ጻፎችንም ወደ እናንተ አልካለሁ፤ ከእነርሱም ትገድላላችሁ ትሰቅሉማላችሁ፤ ከእነርሱም በምክራባችሁ ትገርፋላችሁ ከከተማም ወደ ከተማ ታሳድዳላችሁ፤ ፴፭ ከጻድቁ

ከአቤል ደም ጀምሮ በቤተ መቅደስና በመሠዊያው መካከል እስከ ገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ በምድር ላይ የፈሰሰው የጸድቅ ደም ሁሉ ይደርስባችሁ ዘንድ። ፴፮ እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ሁሉ በዚህ ትውልድ ላይ ይደርሳል። ፴፯ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርስዋ የተላኩትንም የምትወግር፤ ዶሮ ጫጩቶቻቸውን ከከንፎቻቸው በታች እንደምትሰበስብ ልጆቻችን እሰበስብ ዘንድ ስንት ጊዜ ወደድሁ! አልወደዳችሁም።

፴፰ እነሆ፤ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል። ፴፱ እላችኋለሁና፡ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝም።

፳፬

፩ ኢየሱስም ከመቅደስ ወጥቶ ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም የመቅደሱን ግንቦች ሊያሳዩት ቀረቡ። ፪ እርሱ ግን መልሶ፡ ይህን ሁሉ ታያላችሁን? እውነት እላችኋለሁ፤ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም አላቸው። ፫ እርሱም በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ፤ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ እርሱ ቀርበው። ንገረን፤ ይህ መቼ ይሆናል? የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱስ ምንድር ነው? አሉት። ፬ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ። ፭ ብዙዎች። እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና፤ ብዙዎችንም ያስታሉ።

፮ ጦርንም የጦርንም ወሬ ትሰሙ ዘንድ አላችሁ፤ ይህ ሊሆን ግድ ነውና ተጠበቁ፤ አትደንግጡ፤ ዳሩ ግን መጨረሻው ገና ነው። ፯ ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣልና፤ ራስም ቸነፈርም የምድርም መናወጥ በልዩ ልዩ ስፍራ ይሆናል፤ ፰ እነዚህም ሁሉ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው። ፱ በዚያን ጊዜ ለመከራ አሳልፈው ይሰጡአችኋል ይገድሉአችሁማል፤ ስለ ስሜም በአሕዛብ ሁሉ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ። ፲ በዚያን ጊዜም ብዙዎች ይሰናከላሉ እርስ በርሳቸውም አሳልፈው ይሰጣጣሉ እርስ በርሳቸውም ይጣላሉ፤

፲፩ ብዙ ሐሰተኞች ነቢያትም ይነሣሉ ብዙዎችንም ያስታሉ፤

፲፪ ከዓመፃም ብዛት የተነሣ የብዙ ሰዎች ፍቅር ትቀዘቅዛለች።

፲፫ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል። ፲፬ ለአሕዛብም ሁሉ ምስክር እንዲሆን ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ

ይሰበካል፤ በዚያን ጊዜም መጨረሻው ይመጣል። ፲፭ እንግዲህ በነቢዩ በዳንኤል የተባለውን የጥፋትን ርኩስት በተቀደሰችው ስፍራ ቆሞ ስታዩ፤ አንባቢው ያስተውል። ፲፮ በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉት ወደ ተራራዎች ይሸሹ፤ ፲፯ በሰገነትም ያለ በቤቱ ያለውን ሊወስድ አይውረድ። ፲፰ በእርሻም ያለ ልብሱን ይወስድ ዘንድ ወደ ኋላው አይመለስ። ፲፱ በዚያችም ወራት ለርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው። ፳ ነገር ግን ሽሽታችሁ በክረምት ወይም በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ፤ ፳፩ በዚያን ጊዜ ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያልሆነ እንግዲህም ከቶ የማይሆን ታላቅ መከራ ይሆናልና። ፳፪ እነዚያ ቀኖችስ ባያጥሩ ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር፤ ነገር ግን እነዚያ ቀኖች ስለ ተመረጡት ሰዎች ያጥራሉ። ፳፫ በዚያን ጊዜ ማንም። እነሆ፤ ክርስቶስ ከዚህ አለ ወይም። ከዚያ አለ ቢላችሁ አትመኑ፤ ፳፬ ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና፤ ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ። ፳፭ እነሆ፤ አስቀድሜ ነገርኋችሁ። ፳፮ እንግዲህ። እነሆ፤ በበረሃ ነው ቢሉአችሁ፤ አትውጡ፤ እነሆ፤ በአልፍኝ ነው ቢሉአችሁ፤ አትመኑ፤

፳፯ መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ እስከ ምዕራብ እንደሚታይ፡

የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናልና፤ ፳፰ በድን ወዳለበት በዚያ አምራዎች ይሰበሰባሉ። ፳፱ ከዚያች ወራትም መከራ በኋላ ወዲያው ፀሐይ ይጨልማል፤ ጨረቃም ብርሃንዋን አትሰጥም፤ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ። ፴ የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ። በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ይታያል፤ በዚያን ጊዜም የምድር ወገኖች ሁሉ ዋይ ዋይ ይላሉ፤ የሰው ልጅንም በኃይልና በብዙ ክብር በሰማይ ደመና ሲመጣ ያዩታል፤ ፴፩ መላእክቱንም ከታላቅ መለከት ድምፅ ጋር ይልካቸዋል፤ ከሰማያትም ዳርቻ እስከ ዳርቻው ከአራቱ ነፋሳት ለእርሱ የተመረጡትን ይሰበሰባሉ። ፴፪ ምሳሌውንም ከበለስ ተማሩ፤ ጫፍዋ ሲለሰልስ ቅጠልዋም ሲያቈጠቁጥ፤ ያን ጊዜ በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ፤ ፴፫ እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህን ሁሉ ስታዩ በደጅ እንደ ቀረበ እወቁ። ፴፬ እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም። ፴፭ ሰማይና ምድር ያልፋሉ፤ ቃሌ ግን አያልፍም። ፴፮ ስለዚያች ቀንና ስለዚያች ሰዓት ግን ከአባት ብቻ በቀር የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን የሚያውቅ የለም። ፴፯ የኖኅ ዘመን እንደ

ነበረ የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናልና። ፴፮ በዚያች ወራት ከጥፋት ውኃ በፊት፤ ኖኅ ወደ መርከብ እስከገባበት ቀን ድረስ፤ ሲበሉና ሲጠጡ ሲያገቡና ሲጋቡም እንደ ነበሩ፤ ፴፱ የጥፋት ውኃም መጥቶ ሁሉን እስከ ወሰደ ድረስ እንዳላወቁ፤ የሰው ልጅ መምጣት ደግሞ እንዲሁ ይሆናል። ፵ በዚያን ጊዜ ሁለት ሰዎች በአርሻ ይሆናሉ፤ አንዱ ይወስዳል አንዱም ይቀራል፤ ፵፩ ሁለት ሴቶች በወፍጮ ይፈጫሉ፤ አንዲቱ ትወስዳለች አንዲቱም ትቀራለች። ፵፪ ጌታችሁ በምን ሰዓት እንዲመጣ አታውቁምና እንግዲህ ንቁ። ፵፫ ያን ግን እወቁ፤ ባለቤት ከሌሊቱ በየትኛው ክፍል ሌባ እንዲመጣ ቢያውቅ ኖሮ፤ በነቃ ቤቱም ሊቆፈር ባልተወም ነበር። ፵፬ ስለዚህ እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ፤ የሰው ልጅ በማታስቡበት ሰዓት ይመጣልና። ፵፭ እንኪያስ ምግባቸውን በጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተ ሰዎች ላይ የሾመው ታማኝና ልባም ባሪያ ማን ነው? ፵፮ ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው ያ ባሪያ ብፁዕ ነው፤ ፵፯ እውነት አላትኋለሁ፤ ባለው ሁሉ ላይ ይሾመዋል። ፵፰ ያ ክፉ ባሪያ ግን። ጌታዬ እስኪመጣ ይዘገያል ብሎ በልቡ ቢያስብ፤ ፵፱ ባልንጀሮቹን ባሮች ሊመታ ቢጀምር ከሰካሮችም ጋር ቢበላና ቢጠጣ፤ ፶ የዚያ ባሪያ ጌታ ባልጠበቃት ቀን ባላወቃትም ሰዓት ይመጣል። ፶፩ ከሁለትም ይሰነጥቀዋል፤ እድሉንም ከግብዛቸው ጋር ያደርግበታል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፳፭

፩ በዚያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው መሽራውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር ቆነጃጅትን ትመስላሉ። ፪ ከእነርሱም አምስቱ ሰነፎች አምስቱም ልባሞች ነበሩ። ፫ ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልያዙምና፤ ፬ ልባሞቹ ግን ከመብራታቸው ጋር በማሰራዳቸው ዘይት ያዙ። ፭ መሽራውም በዘገየ ጊዜ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ተኙ። ፮ እኩል ሌሊትም ሲሆን። እነሆ፤ መሽራው ይመጣል፤ ትቀበሉት ዘንድ ውጡ የሚል ውካታ ሆነ። ፯ በዚያን ጊዜ እነዚያ ቆነጃጅት ሁሉ ተነሡና መብራታቸውን አዘጋጁ። ፰ ሰነፎቹም ልባሞቹን። መብራታችን ሊጠፋብን ነው፤ ከዘይታችሁ ስጡን አሉአቸው። ፱ ልባሞቹ ግን መልሰው። ምናልባት ለእኛና ለእናንተ ባይበቃስ፤ ይልቅስ ወደሚሸጡት

ሄዳችሁ ለራሳችሁ ግዙ አሉአቸው። ፲ ሊገዙም በሄዱ ጊዜ ሙሽራው መጣ፤ ተዘጋጅተው የነበሩትም ከእርሱ ጋር ወደ ሰርግ ገቡ፤ ደጃም ተዘጋ። ፲፩ በኋላም ደግሞ የቀሩቱ ቈንጃጅት መጡና። ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ፤ ከፈትልን አሉ። ፲፪ እርሱ ግን መልሶ። እውነት እላችኋለሁ፤ አላውቃችሁም አለ። ፲፫ ቀኒቱንና ሰዓቲቱን አታውቁምና እንግዲህ ንቁ። ፲፬ ወደ ሌላ አገር የሚሄድ ሰው ባሮቹን ጠርቶ ያለውን ገንዘብ እንደ ሰጣቸው እንዲሁ ይሆናልና፤ ፲፭ ለእያንዳንዱ እንደ ዓቅሙ፤ ለአንዱ አምስት መክሊት ለአንዱ ሁለት ለአንዱም አንድ ሰጠና ወደ ሌላ አገር ወዲያው ሄደ። ፲፮ አምስት መክሊትም የተቀበለው ሄዶ ነገደበት ሌላም አምስት አተረፈ፤ ፲፯ እንዲሁም ሁለት የተቀበለው ሌላ ሁለት አተረፈ። ፲፰ አንድ የተቀበለው ግን ሄዶ ምድርን ቈፈረና የጌታውን ገንዘብ ቀበረ። ፲፱ ከብዙ ዘመንም በኋላ የእነዚያ ባሮች ጌታ መጣና ተቆጣጠራቸው።

፳ አምስት መክሊት የተቀበለውም ቀረበና ሌላ አምስት መክሊት አስረክቦ። ጌታ ሆይ፤ አምስት መክሊት ሰጥተኸኝ ነበር፤ እነሆ፤ ሌላ አምስት መክሊት አተረፍሁበት አለ። ፳፩ ጌታውም። መልካም፤ አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ፤ በጥቂቱ ታምነሃል፤ በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው። ፳፪ ሁለት መክሊትም የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፤ ሁለት መክሊት ሰጥተኸኝ ነበር፤ እነሆ፤ ሌላ ሁለት መክሊት አተረፍሁበት አለ። ፳፫ ጌታውም። መልካም፤ አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ፤ በጥቂቱ ታምነሃል፤ በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው። ፳፬ አንድ መክሊትም የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፤ ካልዘራህባት የምታጭድ ካልበተንህባትም የምትሰበስብ ጨካኝ ሰው መሆንህን አውቃለሁ፤ ፳፭ ፈራህም ሄጄም መክሊትህን በምድር ቀበርሁት፤ እነሆ፤ መክሊትህ አለህ አለ። ፳፮ ጌታውም መልሶ እንዲህ አለው። አንተ ከፋና ሃኬተኛ ባሪያ፤ ካልዘራህባት እንዳጭድ ካልበተንህባትም እንድትሰበስብ ታውቃለህን? ፳፯ ስለዚህ ገንዘቤን ለለዋጮች አደራ ልትሰጠው በተገባህ ነበር፤ እኔም መጥቼ ያለኝን ከትርፉ ጋር እወስደው ነበር። ፳፰ ስለዚህ መክሊቱን ውሰዱበት አሥር መክሊትም ላለው ስጡት፤ ፳፱ ላለው ሁሉ ይሰጠዋልና ይበዛላትማል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወስድበታል።

፴ የማይጠቅመውንም ባሪያ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። ፴፩ የሰው ልጅ በክብሩ

በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ፡ በዚያን ጊዜ በከብሩ ዙፋን ይቀመጣል፤ ፴፪ አሕዛብም ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ፤ እረኛም በጎቹን ከፍየሎች እንደሚለይ እርስ በርሳቸው ይለያቸዋል፡፡ ፴፫ በጎቹን በቀኙ ፍየሎችንም በግራው ያቆማቸዋል፡፡ ፴፬ ንጉሡም በቀኙ ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል፡፡ እናንተ የአባቴ በሩካን፤ ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ፡፡ ፴፭ ተርቤ አብልታችሁኛልና፤ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና፤ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና፤ ታርገዜ አልብላችሁኛልና፤ ፴፮ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና፤ ታስሬ ወደ እኔ መጥታችኋልና፡፡ ፴፯ ጸድቃንም መልሰው ይሉታል፡፡ ጌታ ሆይ፤ ተርቤህ አይተን መቼ አበላንህስ? ወይስ ተጠምተህ አይተን መቼ አጠጣንህ? ፴፰ እንግዳ ሆነህስ አይተን መቼ ተቀበልንህ? ወይስ ታርዘህ አይተን መቼ አለበስንህ?

፴፱ ወይስ ታመህ ወይስ ታስረህ አይተን መቼ ወደ አንተ መጣን? ፵ ንጉሡም መልሶ፡፡ እውነት እላችኋለሁ፡፡ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቹ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት ይላቸዋል፡፡ ፵፩ በዚያን ጊዜ በግራው ያሉትን ደግሞ ይላቸዋል፡፡ እናንተ ርጉማን፤ ለሰይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጅ ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሂዱ፡፡ ፵፪ ተርቤ አብላችሁኝምና፤ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝምና፤ እንግዳ ሆኜ አልተቀብላችሁኝምና፤ ፵፫ ታርገዜ አላልበላችሁኝምና፤ ታምሜ ታስሬም አልጠየቃችሁኝምና፡፡ ፵፬ እነርሱ ደግሞ ይመልሱና፡፡ ጌታ ሆይ፤ ተርቤህ ወይስ ተጠምተህ ወይስ እንግዳ ሆነህ ወይስ ታርዘህ ወይስ ታመህ ወይስ ታስረህ መቼ አይተን አላገለገልንህም? ይሉታል፡፡ ፵፭ ያን ጊዜ፡፡ እውነት እላችኋለሁ፡፡ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ለአንዱ ስላደረጋችሁት ለእኔ ደግሞ አላደረጋችሁትም ብሎ ይመልስላቸዋል፡፡ ፵፮ እነዚያም ወደ ዘላለም ቅጣት፤ ጸድቃን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሄዳሉ፡፡

፳፮

፩ ኢየሱስም እነዚህን ቃሎች ሁሉ በፈጸመ ጊዜ፤ ፪ ለደቀ መዛሙርቱ፡፡ ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንዲሆን ታውቃላችሁ፡፡ የሰው ልጅም ሊሰቀል አልፎ ይሰጣል አለ፡፡ ፫ በዚያን ጊዜ የካህናት አለቆች የሕዝብም ሽማግሌቶች ቀያፋ በሚባለው

በሊቀ ካህናቱ ግቢ ተሰበሰቡ፤ ፬ ኢየሱስንም በተንኲል ሊያስይዙት ሊገድሉትም ተማከሩ፤ ፭ ነገር ግን። በሕዝቡ ዘንድ ሁከት እንዳይነሣ በበዓል አይሁን አሉ። ፮ ኢየሱስም በቢታንያ በለምጸሙ በስምዖን ቤት ሳለ፤ ፯ አንዲት ሴት ዋጋው እጅግ የበዛ ሸቱ የሞላው የአልባስጥሮስ ብልቃጥ ይዛ ወደ እርሱ ቀረበች በማዕድም ተቀምጦ ሳለ በራሱ ላይ አፈሰሰችው። ፰ ደቀ መዛሙርቱም ይህን አይተው ተቈጡና። ይህ ጥፋት ለምንድር ነው? ፱ ይህ በብዙ ዋጋ ተሸጦ ለድሆች ሊሰጥ ይቻል ነበርና አሉ። ፲ ኢየሱስም ይህን አውቆ እንዲህ አላቸው። መልካም ሥራ ሠርታልኛለችና ሴቲቱንስ ስለ ምን ታደክሙአታላችሁ? ፲፩ ድሆች ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና፤ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም፤ ፲፪ እርስዎ ይህን ሸቱ በሰውነቴ ላይ አፍሰሳ ለመቃብሬ አደረገች። ፲፫ እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በማናቸውም ስፍራ በሚሰበክበት እርስዎ ያደረገችው ደግሞ ለእርስዎ መታሰቢያ እንዲሆን ይነገራል። ፲፬ በዚያን ጊዜ የአስቆሮቱ ይሁዳ የሚባለው ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ወደ ካህናት አለቆች ሄደ። ፲፭ ምን ልትሰጡኝ ትወዳላችሁ እኔም አሳልፌ እሰጣችኋለሁ? እነርሱም ሠላሳ ብር መዘኑለት። ፲፮ ከዚያችም ሰዓት ጀምሮ አሳልፎ ሊሰጠው ምቹ ጊዜ ይሻ ነበር። ፲፯ በቁጣው በዓል በመጀመሪያ ቀን ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው። ፋሲካን ትባላ ዘንድ ወዴት ልናሰናዳልህ ትወዳለህ አሉት። ፲፰ እርሱም። ወደ ከተማ ከእገሌ ዘንድ ሄዳችሁ። መምህር። ጊዜዬ ቀርቦአል፤ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ከአንተ ዘንድ ፋሲካን አደርጋለሁ ይላል በሉት አለ። ፲፱ ደቀ መዛሙርቱም ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ ፋሲካንም አሰናዱ። ፳ በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር በማዕድ ተቀመጡ። ፳፩ ሲበሉም። እውነት እላችኋለሁ፤ ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጣል አለ። ፳፪ እጅግም አዝነው እያንዳንዱ። ጌታ ሆይ፤ እኔ እሆንን? ይሉት ጀመር። ፳፫ እርሱም መልሶ። ከእኔ ጋር እጁን በወጭቱ ያጠለቀ፤ እኔን አሳልፎ የሚሰጥ እርሱ ነው። ፳፬ የሰው ልጅስ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል፤ ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት፤ ያ ሰው ባልተወለደ ይሻለው ነበር አለ። ፳፭ አሳልፎ የሚሰጠው ይሁዳም መልሶ። መምህር ሆይ፤ እኔ እሆንን? አለ፤ አንተ አልህ አለው። ፳፮ ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ

ቁርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠና። እንካችሁ፥ ብሉ ይህ ሥጋዬ ነው አለ። ፳፯ ጽዋንም እንሥቶ አመስግኖም ሰጣቸው እንዲህም አለ። ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ፤ ፳፰ ስለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው። ፳፱ ነገር ግን እላችኋለሁ፥ በአባቴ መንግሥት ከእናንተ ጋር ከዚህ ከወይን ፍሬ አዲሱን እስከምጠጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ከዛሬ ጀምሮ አልጠጣውም። ፴ መዛሙርም ከዘመሩ በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ። ፴፩ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ። በዚች ሌሊት ሁላችሁ በእኔ ትሰናከላላችሁ፤ እረኛውን እመታለሁ የመንጋውም በጎች ይበተናሉ የሚል ተጽፎአልና፤ ፴፪ ከተነሣሁ በኋላ ግን ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ አላቸው። ፴፫ ጴጥሮስም መልሶ። ሁሉም በአንተ ቢሰናከሉ እኔ ከቶ አልሰናከልም አለው። ፴፬ ኢየሱስ። አውነት እልሃለሁ፥ በዚች ሌሊት ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትከደኛለህ አለው። ፴፭ ጴጥሮስ። ከአንተ ጋር መሞት እንኳ የሚያስፈልገኝ ቢሆን፥ ከቶ አልከድህም አለው። ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ደግሞ እንደዚሁ አሉ። ፴፮ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር ጌቴሴማኒ ወደምትባል ስፍራ መጣ ደቀ መዛሙርቱንም። ወዲያ ሄጄ ስጸልይ ሳለ በዚህ ተቀመጡ አላቸው። ፴፯ ጴጥሮስም ሁለቱንም የዙብዴዎስን ልጆች ወስዶ ሊያዝን ሊተከዝም ጀመር። ፴፰ ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች፤ በዚህ ቆዩ ከእኔም ጋር ትጉ አላቸው። ፴፱ ጥቂትም ወደ ፊት እልፍ ብሎ በፊቱ ወደቀና ሲጸልይ። አባቴ፥ ቢቻልስ፥ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ፤ ነገር ግን አንተ እንደምትወድ ይሁን እንጂ እኔ እንደምወድ አይሁን አለ። ፵ ወደ ደቀ መዛሙርቱም መጣ፤ ተኝተውም አገኛቸውና ጴጥሮስን። እንዲሁም ከእኔ ጋር አንዲት ሰዓት እንኳ ልትተጉ አልቻላችሁምን? ፵፩ ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ፤ መንፈስስ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው አለው። ፵፪ ደግሞ ሁለተኛ ሄዶ ጸለየና። አባቴ፥ ይህች ጽዋ ሳልጠጣት ታልፍ ዘንድ የማይቻል እንደ ሆነ፥ ፈቃድህ ትሁን አለ። ፵፫ ደግሞም መጥቶ ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ከብደው ነበርና ተኝተው አገኛቸው። ፵፬ ደግሞም ትቶአቸው ሄደ፥ ሦስተኛም ያንኑ ቃል ደግሞ ጸለየ። ፵፭ ከዚያ ወዲያ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጥቶ። እንግዲህስ ተኙ ዕረፋም፤ እነሆ፥ ሰዓቲቱ ቀርባለች የሰው ልጅም በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል። ፵፮ ተነሡ፥ እንሂድ፤ እነሆ፥ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦአል አላቸው። ፵፯ ይህንም ነፃ ሲናገር፥ እነሆ፥ ከአሥራ

ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፤ ከእርሱም ጋር ብዙ ሕዝብ ሰይፍና ጐመድ ይዘው ከካህናት አለቆችና ከሕዝቡ ሽማግሎች ዘንድ መጡ። ፵፮ አሳልፎ የሚሰጠውም። የምስመው እርሱ ነው፤ ያዙት ብሎ ምልክት ሰጥቶአቸው ነበር። ፵፱ ወዲያውም ወደ ኢየሱስ ቀረበና። መምህር ሆይ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን ብሎ ሳመው። ፶ ኢየሱስም። ወዳጄ ሆይ፤ ለምን ነገር መጣህ? አለው። በዚያን ጊዜ ቀረቡ እጃቸውንም በኢየሱስ ላይ ጭነው ያዙት። ፶፩ እነሆም፤ ከኢየሱስ ጋር ከነበሩት አንዱ እጁን ዘርግቶ ሰይፉን መዘዘና የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ጀሮውን ቁረጠው። ፶፪ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ እንዲህ አለው። ሰይፍ የሚያነሡ ሁሉ በሰይፍ ይጠፋሉና ሰይፍህን ወደ ስፍራው መልስ። ፶፫ ወይስ አባቴን እንድለምን እርሱም አሁን ከአሥራ ሁለት ጭፍሮች የሚበዙ መላእክት እንዲሰድልኝ የማይቻል ይመስልሃልን? ፶፬ እንዲህ ከሆነስ። እንደዚህ ሊሆን ይገባል የሚሉ መጻሕፍት እንዴት ይፈጸማሉ? ፶፭ በዚያን ሰዓት ኢየሱስ ለሕዝቡ። ወንበዴን እንደምትይዙ ሰይፍና ጐመድ ይዛችሁ ልትይዙኝ ወጣችሁን? በመቅደስ ዕለት ዕለት እያስተማርሁ ከእናንተ ጋር ስቀመጥ ሳለሁ አልያዛችሁኝም። ፶፮ ነገር ግን ይህ ሁሉ የሆነ የነቢያት መጻሕፍት ይፈጸሙ ዘንድ ነው አለ። በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ትተውት ሸሹ። ፶፯ ኢየሱስን የያዙትም ጻፎችና ሽማግሎች ወደ ተከማቹበት ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ወሰዱት። ፶፰ ጴጥሮስ ግን እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ድረስ ሩቅ ሆኖ ተከተለው፤ የነገሩንም ፍጻሜ ያይ ዘንድ ወደ ውስጥ ገብቶ ከሎሌዎቹ ጋር ተቀመጠ። ፶፱ የካህናት አለቆችና ሽማግሎች ሽንጐውም ሁሉ እንዲገድሉት በኢየሱስ ላይ የሐሰት ምስክር ይፈልጉ ነበር፤ አላገኙም፤ ፷ ብዙም የሐሰት ምስክሮች ምንም ቢቀርቡ አላገኙም። ፷፩ በኋላም ሁለት ቀርበው። ይህ ሰው። የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ አፍርሼ በሦስት ቀን ልሠራው እችላለሁ ብሎአል አሉ። ፷፪ ሊቀ ካህናቱም ተነሥቶ። እነዚህ ለሚመሰክሩብህ አንድ ስንኳ አትመልስምን? አለው። ፷፫ ኢየሱስ ግን ዝም አለ። ሊቀ ካህናቱም። አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ የሆንህ እንደ ሆነ እንድትነግረን በሕያው እግዚአብሔር አምልሃለሁ አለው። ፷፬ ኢየሱስም። አንተ አልህ ነገር ግን እላችኋለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህ የሰው ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ አለው። ፷፭ በዚያን ጊዜ ሊቀ ካህናቱ

ልብሱን ቀድሞ፡፡ ተሳድቦአል እንግዲህ ወዲህ ምስክሮች ስለ ምን ያስፈልገናል? እነሆ፡ ስድቡን አሁን ሰምታችኋል፤ ምን ይመስላችኋል? አለ፡፡ ፳፯ እነርሱም፡ ሞት ይገባዋል ብለው መለሱ፡፡ ፳፱ በዚያን ጊዜ በፊቱ ተፋብት፤ ጐስሙትም፡ ሌሎችም በጥፊ መትተው፡፡ ክርስቶስ ሆይ፡ በጥፊ የመታህ ማን ነው?

፳፻ ትንቢት ተናገርልን አሉ፡፡ ፳፱ ጴጥሮስም ከቤት ውጭ በአጥሩ ግቢ ተቀምጦ ነበር፤ አንዲት ገረድም ወደ እርሱ ቀርባ፡፡ አንተ ደግሞ ከገሊላው ከኢየሱስ ጋር ነበርህ አለችው፡፡

፳ እርሱ ግን፡ የምትደውን አላውቀውም ብሎ በሁሉ ፊት ካደ፡፡

፳፱ ወደ በሩም ሲወጣ ሌላይቱ አየችውና በዚያ ላሉት፡፡ ይህ ደግሞ ከናዝሬቱ ከኢየሱስ ጋር ነበረ አለች፡፡ ፳፱ ዳግመኛም ሲምል፡፡ ሰውየውን አላውቀውም ብሎ ካደ፡፡ ፳፲ ጥቂትም ቁይተው በዚያ ቆመው የነበሩ ቀርበው ጴጥሮስን፡፡ አነጋገርህ ይገልጥሃልና በእውነት አንተ ደግሞ ከእነርሱ ወገን ነህ አሉት፡፡

፳፱ በዚያን ጊዜ፡፡ ሰውየውን አላውቀውም ብሎ ሊራገምና ሊምል ጀመረ፡፡ ወዲያውም ዶሮ ጮኸ፡፡ ፳፱ ጴጥሮስም፡፡ ዶሮ ሳይጮኸ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለው የኢየሱስ ቃል ትዝ አለው፤ ወደ ውጭም ወጥቶ መራራ ልቅሶ አለቀሰ፡፡

፳፯

፩ ሲነጋም የካህናት አለቆችና የሕዝቡ ሽማግሎች ሁሉ ሊገድሉት በኢየሱስ ላይ ተማከሩ፤ ፪ አስረውም ወሰዱት፤ ለገዢው ለጴጥሮስም ጴጥሮስም አሳልፈው ሰጡት፡፡

፫ በዚያን ጊዜ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ እንደ ተፈረደበት አይቶ ተጸጸተ፤ ሠላሳውንም ብር ለካህናት አለቆችና ለሽማግሎች መልሶ፡፡ ፬ ንጹሕ ደም አሳልፎ በመስጠቱ በድያሳሁ አለ፡፡ እነርሱ ግን፡፡ አናስ ምን አግዶን? አንተው ተጠንቀቅ አሉ፡፡ ፭ ብሩንም በቤተ መቅደስ ጥሎ ሄደና ታንቆ ሞተ፡፡

፮ የካህናት አለቆችም ብሩን አንሥተው፡፡ የደም ዋጋ ነውና ወደ መባ ልንጨምረው አልተፈቀደም አሉ፡፡ ፯ ተማክረውም የሸክላ ሠሪውን መሬት ለእንግዶች መቃብር ዝቱበት፡፡ ፰ ስለዚህ ያ መሬት እስከ ዛሬ ድረስ የደም መሬት ተባለ፡፡ ፱ በዚያን ጊዜ በነቢዩ በኤርምያስ የተባለው፡፡ ከእስራኤል ልጆችም አንዳንዶቹ የገመቱትን፤ የተገመተውን ዋጋ ሠላሳ ብር ያዙ፡፡

፲ ጌታም እንዳዘዘኝ ስለ ሸክላ ሠሪ መሬት ሰጡት፡፡ የሚል ተፈጸመ፡፡ ፲፩ ኢየሱስም በገዢው ፊት ቆመ፤ ገዢውም፡፡

የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን? ብሎ ጠየቀው፤ ኢየሱስም። አንተ አልህ አለው። ^{፲፪} የካህናት አለቆችም ሽማግሎችም ሲከሱት ምንም አልመለሰም። ^{፲፫} በዚያን ጊዜ ጴላጦስ። ስንት ያህል እንዲመሰክሩብህ አትሰማምን? አለው።

^{፲፬} ገዢውም እጅግ እስኪደነቅ ድረስ አንዲት ቃል ስንኳ አልመለሰለትም። ^{፲፭} በዚያም በዓል ሕዝቡ የወደዱትን አንድ እስረኛ ሊፈታላቸው ለገዢው ልማድ ነበረው። ^{፲፮} በዚያን ጊዜም በርባን የሚባል በጣም የታወቀ እስረኛ ነበራቸው።

^{፲፯} እንግዲህ እነርሱ ተሰብስበው ሳሉ ጴላጦስ። በርባንን ወይስ ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን ማንኛውን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው፤ ^{፲፰} በቅንዓት አሳልፈው አንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና። ^{፲፱} እርሱም በፍርድ ወንበር ተቀምጦ ሳለ ሚስቱ። ስለ እርሱ ዛሬ በሕልም እጅግ መከራ ተቀብያለሁና በዚያ ጻድቅ ሰው ምንም አታድርግ ብላ ላከችበት። ^፳ የካህናት አለቆችና ሽማግሎች ግን በርባንን እንዲለምኑ ኢየሱስን ግን እንዲያጠፉ ሕዝቡን አባበሉ። ^{፳፩} ገዢውም መልሰ። ከሁለቱ ማንኛውን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው፤ እነርሱም። በርባንን አሉ። ^{፳፪} ጴላጦስ። ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን እንግዲህ ምን ላድርገው? አላቸው፤ ሁሉም። ይሰቀል አሉ።

^{፳፫} ገዢውም። ምን ነው? ያደረገው ክፋት ምንድር ነው? አለ፤ እነርሱ ግን። ይሰቀል እያሉ ጩኸት አበዙ። ^{፳፬} ጴላጦስም ሁከት እንዲጀመር እንጂ አንዳች እንዳይረባ ባየ ጊዜ። ውኃ አንሥቶ። እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ፤ እናንተ ተጠንቀቁ ሲል በሕዝቡ ፊት እጁን ታጠበ። ^{፳፭} ሕዝቡም ሁሉ መልሰው። ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን አሉ።

^{፳፮} በዚያን ጊዜ በርባንን ፈታላቸው፤ ኢየሱስን ግን ገርፎ ሊሰቀል አሳልፎ ሰጠ። ^{፳፯} በዚያን ጊዜ የገዢው ወታደሮች ኢየሱስን ወደ ገዢው ግቢ ውስጥ ወሰዱት ጭፍራውንም ሁሉ ወደ እርሱ አከማቹ። ^{፳፱} ልብሱንም ገፈው ቀይ ልብስ አለበሱት። ^{፳፻} ከእሾህም አክሊል ጎንጉነው በራሱ ላይ። በቀኝ እጁም መቃ አኖሩ። በፊቱም ተንበርክከው። የአይሁድ ንጉሥ ሆይ። ሰላም ለአንተ ይሁን እያሉ ዘበቱበት፤ ^፴ ተፋብትም መቃውንም ይዘው ራሱን መቱት። ^{፴፩} ከዘበቱበትም በኋላ ቀዩን ልብስ ገፈፉት፤ ልብሱንም አለበሱት ሊሰቅሉትም ወሰዱት።

^{፴፪} ሲወጡም ስምዖን የተባለው የቀሬናን ሰው አገኙ፤ እርሱንም መስቀሉን ይሸከም ዘንድ አስገደዱት። ^{፴፫} ትርጓሜው የራስ ቅል ስፍራ ወደሚሆን ጎልጎታ ወደሚባለው ስፍራ በደረሱ ጊዜም፤

፴፬ በሐሞት የተደባለቀ የወይን ጠጅ ሊጠጣ አቀረቡለት፤ ቀምሶም ሊጠጣው አልወደደም። ፴፭ ከሰቀሉትም በኋላ ልብሱን ዕጣ ጥለው ተካፈሉ። ፴፮ በዚያም ተቀምጠው ይጠብቁት ነበር። ፴፯ ይህ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሥ ነው የሚል የክሱን ጽሕፈት ከራሱ በላይ አኖሩ። ፴፰ በዚያን ጊዜ ሁለት ወንበዶች አንዱ በቀኝ አንዱም በግራ ከእርሱ ጋር ተሰቀሉ።

፴፱ የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት ነበርና። ፵ ቤተ መቅደስን የምታፈርስ በሦስት ቀንም የምትሠራው፤ ራስህን አድን፤ የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ ከመስቀል ውረድ አሉት።

፵፩ እንዲሁም ደግሞ የካህናት አለቆች ከጸፎችና ከሽማግሎች ጋር እየዘበቱበት እንዲህ አሉ። ፵፪ ሌሎችን አዳነ፤ ራሱን ሊያድን አይችልም፤ የእስራኤል ንጉሥ ከሆነ፤ አሁን ከመስቀል ይውረድ እኛም እናምንበታለን። ፵፫ በእግዚአብሔር ታምኖአል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብሎአልና ከወደደውስ አሁን ያድነው።

፵፬ ከእርሱ ጋር የተሰቀሉት ወንበዶች ደግሞ ያንኑ እያሉ ይነቅፉት ነበር። ፵፭ ከስድስት ሰዓትም ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ። ፵፮ በዘጠኝ ሰዓትም ኢየሱስ። ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ይህም። አምላኬ አምላኬ፤ ስለ ምን ተውኸኝ? ማለት ነው። ፵፯ በዚያም ከቆሙት ሰዎች ሰምተው። ይህስ ኤልያስን ይጠራል አሉ። ፵፰ ወዲያውም ከእነርሱ አንዱ ሮጠ፤ ሰፍነግም ይዞ ሆምጣጤ ሞላበት፤ በመቃም አድርጎ አጠጣው። ፵፱ ሌሎቹ ግን። ተው፤ ኤልያስ መጥቶ ያድነው እንደ ሆነ እንይ አሉ። ፶ ኢየሱስም ሁለተኛ በታላቅ ድምፅ ጮኸ ነፍሱን ተው። ፶፩ እነሆም፤ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ፤ ምድርም ተናወጠች፤ ዓለቶችም ተሰነጠቁ፤

፶፪ መቃብሮችም ተከፈቱ፤ ተኝተው ከነበሩትም ከቅዱሳን ብዙ ሥጋዎች ተነሡ፤ ፶፫ ከትንሣኤውም በኋላ ከመቃብሮች ወጥተው ወደ ቅድስት ከተማ ገቡና ለብዙዎች ታዩ። ፶፬ የመቶ አለቃም ከእርሱም ጋር ኢየሱስን የሚጠብቁ መናወጡንና የሆነውን ነገር አይተው። ይህ በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነበረ ብለው እጅግ ፈሩ። ፶፭ ኢየሱስን እያገለገሉ ከገሊላ የተከተሉት ብዙ ሴቶች በሩቅ ሆነው ሲመለከቱ በዚያ ነበሩ፤

፶፮ ከእነርሱም መግደላዊት ማርያምና የያዕቆብና የዮሳ እናት ማርያም የዙቢዴዎስም የልጆቹ እናት ነበሩ። ፶፯ በመሸም ጊዜ ዮሴፍ የተባለው ባለ ጣጋ ሰው ከእርማትያስ መጣ፤ እርሱም

ደግሞ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ነበረ፤ ፶፮ ይኸውም ወደ ጲላሞስ ቀርቦ የኢየሱስን ሥጋ ለመነው። ፶፱ ጲላሞስም እንዲሰጡት አዘዘ። ዮሴፍም ሥጋውን ይዞ በንጹሕ በፍታ ከፈነው። ፷ ከዓለት በወቀረው በአዲሱ መቃብርም አኖረው። በመቃብርም ደጃፍ ታላቅ ድንጋይ አንከባሎ ሄደ። ፷፩ መግደላዊት ማርያምም ሁለተኛይቱም ማርያም በመቃብሩ አንጻር ተቀምጠው በዚያ ነበሩ። ፷፪ በማግሥቱም ከመዘጋጀት በኋላ በሚሆነው ቀን፤ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ወደ ጲላሞስ ተሰበሰቡና። ፷፫ ጌታ ሆይ፥ ያ አሳች በሕይወቱ ገና ሳለ። ከሦስት ቀን በኋላ እነሣለሁ እንዳለ ትዝ አለን። ፷፬ እንግዲህ ደቀ መዝሙርቱ መጥተው በሌሊት እንዳይሰርቁት ለሕዝቡም። ከሙታን ተነሣ እንዳይሉ፤ የኋለኛይቱ ስሕተት ከፊተኛይቱ ይልቅ የከፋች ትሆናለችና መቃብሩ እስከ ሦስተኛ ቀን ድረስ እንዲጠበቅ እዘዝ አሉት። ፷፭ ጲላሞስም። ጠባቆች አሉአችሁ፤ ሄዳችሁ እንዳወቃችሁ አስጠብቁ አላቸው። ፷፮ እነርሱም ሄደው ከጠባቆች ጋር ድንጋዩን አትመው መቃብሩን አስጠበቁ።

፳፯

፩ በሰንበትም መጨረሻ መጀመሪያው ቀን ሲነጋ መግደላዊት ማርያምና ሁለተኛይቱ ማርያም መቃብሩን ሊያዩ መጡ። ፪ እነሆም፤ የጌታ መልአክ ከሰማይ ስለ ወረደ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ቀርቦም ድንጋዩን አንከባሎ በላዩ ተቀመጠ። ፫ መልኩም እንደ መብረቅ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ነበረ። ፬ ጠባቆቹም እርሱን ከመፍራት የተነሣ ተናወጡ እንደ ሞቱም ሆኑ። ፭ መልአኩም መልሶ ሴቶቹን አላቸው። እናንተስ አትፍሩ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንድትሹ አውቃለሁና፤ ፮ እንደ ተናገረ ተነሥቶአልና በዚህ የለም፤ የተኛበትን ስፍራ ኑና እዩ። ፯ ፈጥናችሁም ሂዱና። ከሙታን ተነሣ፤ እነሆም፤ ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል በዚያም ታዩታላችሁ ብላችሁ ለደቀ መዝሙርቱ ንገሩአቸው። ፰ እነሆም፤ ነገርኋችሁ። በፍርሃትና በታላቅ ደስታም ፈጥነው ከመቃብር ሄዱ፤ ለደቀ መዝሙርቱም ሊያወሩ ሮጡ። ፱ እነሆም፤ ኢየሱስ አገኛቸውና። ደስ ይበላችሁ አላቸው። እነርሱም ቀርበው እግሩን ይዘው ሰገዱለት። ፲ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ። አትፍሩ፤ ሄዳችሁ ወደ ገሊላ እንዲሄዱ ለወንድሞቼ ተናገሩ፤ በዚያም ያዩኛል አላቸው። ፲፩ ሲሄዱም ሳሉ እነሆ፤ ከጠባቆቹ አንዳንድ ወደ ከተማ መጥተው የሆነውን ሁሉ

ለካህናት አለቆች አወሩ። ፲፪ ከሽማግሎች ጋርም ተሰብስበው ተማከሩና ለጭፍሮች ብዙ ገንዘብ ሰጥተዋቸው። ፲፫ እኛ ተኝተን ሳለን ደቀ መዛሙርቱ በሌሊት መጥተው ሰረቁት በሉ።

፲፬ ይህም በገዢው ዘንድ የተሰማ እንደ ሆነ፤ እኛ እናስረዳለን

እናንተም ያለ ሥጋት እንድትሆኑ እናደርጋለን አሉአቸው።

፲፭ እነርሱም ገንዘቡን ተቀብለው እንደ አስተማሩአቸው አደረጉ። ይህም ነገር በአይሁድ ዘንድ እስከ ዛሬ ድረስ ሲወራ ይኖራል።

፲፮ አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ግን ኢየሱስ ወዳዘዛቸው ተራራ ወደ ገሊላ ሄዱ።

፲፯ ባዩትም ጊዜ ሰገዱለት፤ የተጠራጠሩ ግን ነበሩ። ፲፰-፳ ኢየሱስም ቀረበና እንዲህ ብሎ ተናገራቸው። ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ።

የማርቆስ ወንጌል

፩ የእግዚአብሔር ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል መጀመሪያ።

፪-፬ ዮሐንስ በምድረ በዳ እያጠመቀ የንስሐንም ጥምቀት ለኃጢአት ስርየት እየሰበከ መጣ። ፭ የይሁዳም አገር ሁሉ የኢየሩሳሌምም ሰዎች ሁሉ ወደ እርሱ ይወጡ ነበር። ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ከእርሱ ይጠመቁ ነበር። ፮ ዮሐንስም የግመል ጠጉር ለብሶ በወገቡ ጠፍሮ ይታጠቅ አንበጣና የበረሀ ማርም ይበላ ነበር። ፯ ተጎንብሼ የጫማውን ጠፍሮ መፍታት የማይገባኝ ከእኔ የሚበረታ በኋላ ይመጣል። ፰ እኔ በውኃ አጠመቅኋችሁ እርሱ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል እያለ ይሰብክ ነበር። ፱ በዚያ ወራትም ኢየሱስ ከገሊላ ናዝሬት መጥቶ ከዮሐንስ በዮርዳኖስ ወንዝ ተጠመቀ። ፲ ወዲያውም ከውኃው በወጣ ጊዜ ሰማያት ሲቀደዱ መንፈስም እንደ ርግብ ሲወርድበት አየና። የምድህ ልጄ አንተ ነህ፤ ፲፩ በአንተ ደስ ይለኛል የሚል ድምፅ ከሰማያት መጣ።

፲፪ ወዲያውም መንፈስ ወደ ምድረ በዳ አወጣው። ፲፫ በምድረ በዳም ከሰይጣን እየተፈተነ አርባ ቀን ሰነበተ ከአራዊትም ጋር ነበረ፤ መላእክቱም አገለገሉት። ፲፬-፲፯ በገሊላ ባሕርም አጠገብ ሲያልፍ ስምዖንን ወንድሙንም እንድርያስን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ፤ ዓሣ አጥማጆች ነበሩና። ፲፪ ኢየሱስም። በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው። ፲፮ ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት።

፲፱ ከዚያም ጥቂት አልፍ ብሎ የዘብዴዎስን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ደግሞ በታንኳ ላይ መረባቸውን ሲያበጁ አየ። ፳ ወዲያውም ጠራቸው አባታቸውንም ዘብዴዎስን ከሞያተኞቹ ጋር በታንኳ ላይ ትተው ተከትለውት ሄዱ። ፳፩ ወደ ቅፍርናሆምም ገቡ፤ ወዲያውም በሰንበት ወደ ምክራብ ገብቶ አስተማረ። ፳፪ እንደ ባለ ሥልጣን ያስተምራቸው ነበር እንጂ እንደ ጻፎች አይደለምና በትምህርቱ ተገረሙ። ፳፫ በዚያን ጊዜም በምክራባቸው ርክስ መንፈስ ያለው ሰው ነበረ፤

፳፬ እርሱም። የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፤ ከአንተ ጋር ምን አለን? ልታጠፋን መጣህን? ማን እንደ ሆነህ አውቄአለሁ፤ የእግዚአብሔር ቅዱሱ ብሎ ጮኸ። ፳፭ ኢየሱስም። ዝም

በል ከእርሱም ውጣ ብሎ ገሠጸው። ፳፯ ርከሱም መንፈስ አንፈራገጠውና በታላቅ ድምፅ ጮኾ ከእርሱ ወጣ። ፳፯ ሁሉም። ይህ ምንድር ነው? በሥልጣን ርከሳን መናፍስትን ያዝዛል፤ እነርሱም ይታዘዙለታልና ይህ ኡዲስ ትምህርት ምንድር ነው? ብለው እስኪጠያየቁ ድረስ አደነቁ። ፳፰ ዝናውም ወዲያው በየስፍራው ወደ ገሊላ ዙሪያ ሁሉ ወጣ። ፳፱ ወዲያውም ከምክራብ ወጥቶ ከያዕቆብና ከዮሐንስ ጋር ወደ ስምዖንና ወደ እንድርያስ ቤት ገባ። ፴ የስምዖንም አማት በንዳድ ታማ ተኝታ ነበር፤ ስለ እርስዎም ወዲያው ነገሩት። ፴፩ ቀርቦም እጅዋን ይዞ አስነሣት ንዳዱም ወዲያው ለቀቃትና አገለገለቻቸው። ፴፪ ፀሐይም ገብቶ በመሸ ጊዜ፤ የታመሙትንና አጋንንት ያደረባቸውን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ፤ ፴፫ ከተማይቱም ሁላ በደጅ ተሰብስባ ነበር። ፴፬ በልዩ ልዩ ደዌም የታመሙትን ብዙዎችን ፈወሰ፤ ብዙዎችንም አጋንንት አወጣ፤ አጋንንትም ክርስቶስ መሆኑን አውቀው ነበርና ሊናገሩ አልፈቀደላቸውም። ፴፭ ማለዳም ተነሥቶ ገና ሌሊት ሳለ ወጣ ወደ ምድረ በዳም ሄዶ በዚያ ጸለየ። ፴፮ ስምዖንና ከእርሱ ጋር የነበሩትም ገሥግሠው ተከተሉት፤ ፴፯ ባገኙትም ጊዜ። ሁሉ ይፈልጉሃል አሉት። ፴፰ እርሱም። በዚያ ደግሞ ልሰብክ ወደ ሌላ ስፍራ በቅርብ ወዳሉ መንደሮች እንሂድ። ስለዚህ ወጥቻለሁና አላቸው። ፴፱ በምክራባቸውም እየሰበከ አጋንንትንም እያወጣ ወደ ገሊላ ሁሉ መጣ። ፵ ለምጻምም ወደ እርሱ መጥቶ ተንበረከከና። ብትወድስ ልታነጻኝ ትችላለህ ብሎ ለመነው። ፵፩ ኢየሱስም አዘነለት እጁንም ዘርግቶ ዳሰሰውና። እወድዳለሁ፤ ንጻ አለው። ፵፪ በተናገረም ጊዜ ለምጹ ወዲያው ለቀቀውና ነጻ። ፵፫ በብርቱም ተናግሮ ወዲያው አወጣው፤ ፵፬ ለማንም አንዳች እንዳትናገር ተጠንቀቅ፤ ነገር ግን ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ስለ መንጻትህ ሙሴ ያዘዘውን አቅርብ አለው። ፵፭ እርሱ ግን ሲወጣ ብዙ ሊሰብክና ነገሩን ሊያወራ ጀመረ፤ ስለዚህም ኢየሱስ ተገልጦ ወደ ከተማ መግባት ወደ ፊት ተሳነው፤ ነገር ግን በውጭ በምድረ በዳ ይኖር ነበር፤ ከየስፍራውም ወደ እርሱ ይመጡ ነበር።

፪

፩ ከጥቂት ቀን በኋላ ወደ ቅፍርናሆም ደግሞ ገብቶ በቤት እንደ ሆነ ተሰማ። ፪ በደጅ ያለው ስፍራም እስኪጠባቸው

ድረስ ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ፤ ቃሉንም ይነግራቸው ነበር።
፫ አራት ሰዎችም የተሸከሙትን ሽባ አመጡለት። ፬ ስለ ሕዝቡም ብዛት ወደ እርሱ ማቅረብ ቢያቅታቸው እርሱ ያለበትን የቤቱን ጣራ አነሡ። ነድለውም ሽባው የተኛበትን አልጋ አወረዱ። ፭ ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሽባውን። አንተ ልጅ፥ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ አለው። ፮ ከጻፎችም አንዳንዶቹ በዚያ ተቀምጠው ነበር በልባቸውም። ይህ ሰው ስለ ምን እንደዚህ ያለ ስድብ ይናገራል? ፯ ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ኃጢአት ሊያስተሰርይ ማን ይችላል? ብለው አሰቡ። ፰ ወዲያውም ኢየሱስ በልባቸው እንዲህ እንዳሰቡ በመገራገል አውቆ እንዲህ አላቸው። በልባችሁ ይህን ስለ ምን ታስባላችሁ? ፱ ሽባውን። ኃጢአትህ ተሰረየችልህ ከማለት ወይስ። ተነሣ አልጋህንም ተሸከምና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል? ፲ ነገር ግን ለሰው ልጅ በምድር ላይ ኃጢአትን ሊያስተሰርይ ሥልጣን እንዳለው አንድታውቁ፤ ፲፩ ሽባውን። አንተን እልሃለሁ። ተነሣ፥ አልጋህን ተሸከምና ወደ ቤትህ ሂድ አለው። ፲፪ ተነሥቶም ወዲያው አልጋውን ተሸከም በሁሉ ፊት ወጣ፤ ስለዚህም ሰዎች ሁሉ ተገረሙና። እንዲህ ያለ ከቶ አላየንም ብለው እግዚአብሔርን አከበሩ። ፲፫ ደግሞም በባሕር አጠገብ ወጣ፤ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ መጡና አስተማራቸው። ፲፬ ሲያልፍም በመቅረጫው ተቀምጦ የነበረውን የእልፍዮስን ልጅ ሌዊን አየና። ተከተለኝ አለው። ተነሥቶም ተከተለው። ፲፭ በቤቱም በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፥ ብዙ ቀራጮችና ኃጢአተኞች ከኢየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጡ፤ ብዙ ነበሩ ይከተሉትም ነበር። ፲፮ ጻፎችና ፈሪሳውያንም ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር ሲበላ አይተው ለደቀ መዛሙርቱ፥ ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር የሚበላና የሚጠጣ ስለ ምንድር ነው? አሉ። ፲፯ ኢየሱስም ሰዎቹ። ሕመምተኞች እንጂ ብርቱዎች ባለ መድኃኒት እያስፈልጋቸውም ኃጢአተኞችን እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም አላቸው። ፲፰ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና ፈሪሳውያን ይጠሙ ነበር። መጥተውም። የዮሐንስና ፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት የሚጠሙት የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን የማይጠሙት ስለ ምንድር ነው? አሉት። ፲፱ ኢየሱስም አላቸው። ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሚዜዎች ሊጠሙ ይችላሉን? ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊጠሙ አይችሉም።
፳ ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል፤

በዚያ ወራትም ይጠማሉ። ፳፩ በአረጅ ልብስ አዲስ እራፊ የሚጥፍ የለም፤ ቢደረግ ግን፤ አዲሱ መጣፊያ አሮጌውን ይበጭቀዋል፤ መቀደዱም የባለ ይሆናል። ፳፪ በአረጅ አቁማዳም አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን፤ የወይን ጠጁ አቁማዳውን ያፈነዳል የወይኑም ጠጅ ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል አዲሱን የወይን ጠጅ ግን በአዲስ አቁማዳ ያኖራሉ።

፳፫ በሰንበትም በእርሻ መካከል ሲያልፍ ደቀ መዛሙርቱ እየሄዱ እሸት ይቀጥፉ ጀመር። ፳፬ ፈሪሳውያንም። እነሆ፤ በሰንበት ያልተፈቀደውን ስለ ምን ያደርጋሉ? አሉት። ፳፭ እርሱም። ዳዊት ባስፈለገውና በተራብ ጊዜ፤ እርሱ አብረውት ከነበሩት ጋር ያደረገውን፤ አብያተር ሊቀ ካህናት በነበረ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ቤት እንደ ገባ፤ ፳፮ ከካህናት በቀር ሙበላት ያልተፈቀደውን የመሥዋዕትን እንጀራ እንደ በላ፤ ከእርሱም ጋር ለነበሩት እንደ ሰጣቸው ከቶ አላነበባችሁምን? አላቸው።

፳፯ ደግሞ። ሰንበት ስለ ሰው ተፈጥሮአል እንጂ ሰው ስለ ሰንበት አልተፈጠረም፤ ፳፰ እንዲሁም የሰው ልጅ ለሰንበት እንኳ ጌታዋ ነው አላቸው።

፫

፩ ደግሞም ወደ ምክራብ ገባ፤ በዚያም እጁ የሰለለች ሰው ነበር፤ ፪ ሊከሱትም፤ በሰንበት ይፈውሰው እንደ ሆነ ይጠባበቁት ነበር። ፫ እጁ የሰለለችውንም ሰው። ተነሥተህ ወደ መካከል ና አለው። ፬ በሰንበት በነ ማድረግ ተፈቅዶአልን? ወይስ ክፉ? ነፍስ ማዳን ወይስ መግደል? አላቸው፤ እነርሱም ዝም አሉ። ፭ ስለ ልባቸውም ድንዛዜ አዝኖ ዙሪያውን እየተመለከተ በቀጣ አያቸው፤ ሰውየውንም። እጅህን ዘርጋ አለው። ፮ ዘረጋትም፤ እጁም ዳነች። ፈሪሳውያንም ወጥተው ወዲያው እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ከሄሮድስ ወገን ጋር ተማከሩበት። ፯ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ባህር ፈቀቅ አለ፤ ከገሊላ የመጡም ብዙ ሰዎች ተከተሉት፤ ፰ እንዴት ትልቅ ነገርም እንዳደረገው ሰምተው ብዙ ሰዎች ከይሁዳ ከኢየሩሳሌምም ከኤዶምያስም ከዮርዳኖስ ማዶም ከጢሮስና ከሲዶና ምድርም ወደ እርሱ መጡ። ፱ ሰዎቹም እንዳያጋፉት ታንኳን ያቆዩለት ዘንድ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው፤ ፲ ብዙ ሰዎችን አድኖ ነበርና፤ ስለዚህም ሥቃይ ያለባቸው ሁሉ እንዲዳስሱት ይወድቁበት ነበር። ፲፩ ርከሳን መናፍሱትም ባዩት ጊዜ በፊቱ

ተደፍተው። አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ ጮኹ።

፲፪ እንዳይገልጡትም በጣም አዘዛቸው። ፲፫ ወደ ተራራም ወጣ፤ ራሱም የወደዳቸውን ወደ እርሱ ጠራ፤ ወደ እርሱም ሄዱ። ፲፬ ከእርሱም ጋር እንዲኖሩና ለመስበክ እንዲልካቸው፤

፲፭ ድውዮችንም ሊፈውሱ አጋንንትንም ሊያወጡ ሥልጣን ይሆንላቸው ዘንድ አሥራ ሁለት አደረገ፤ ፲፮ ስምዖንንም ጴጥሮስ ብሎ ሰየመው፤ ፲፯ የዙቢዴዎስንም ልጅ ያዕቆብን የያዕቆብንም ወንድም ዮሐንስን ቦአኔርጌስ ብሎ ሰየማቸው፤ የነጎድጓድ ልጆች ማለት ነው፤ ፲፰ እንድርያስንም ፊልጶስንም በርተሎሜውስንም ማቴዎስንም ቶማስንም የአልፍዮስን ልጅ ያዕቆብንም ታዴዎስንም ቀነናዊውንም ስምዖንን፤ ፲፱ አሳልፎ የሰጠውንም የአስቆሮቱን ይሁዳን። ፳ ወደ ቤትም መጡ፤ እንጂራም መብላት ስንኳ እስኪሳናቸው ድረስ እንደ ገና ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ። ፳፩ ዘመዶቹም ሰምተው። አበደ ብለዋልና ሊይዙት ወጡ። ፳፪ ከአየሩሳሌም የወረዱ ጻፎችም። ብጫ ዜቡል አለበት፤ ደግሞ። በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል ብለው ተናገሩ። ፳፫ እነርሱንም ወደ እርሱ ጠርቶ በምሳሌ አላቸው። ሰይጣን ሰይጣንን ሊያወጣው እንዴት ይችላል?

፳፬ መንግሥትም እርስ በርስዋ ከተለያዩች ያች መንግሥት ልትቆም አትችልም፤ ፳፭ ቤትም እርስ በርሱ ከተለያየ ያ ቤት ሊቆም አይችልም። ፳፮ ሰይጣንም ራሱን ተቃውሞ ከተለያየ፤ መጨረሻ ይሆንበታል እንጂ ሊቆም አይችልም። ፳፯ ነገር ግን አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ ዕቃውን ሊበዙብዝ የሚችል የለም፤ ከዚያም ወዲያ ቤቱን ይበዙብዛል። ፳፰ እውነት እሳችኋለሁ፤ ለሰው ልጆች ኃጢአት ሁሉ የሚሳደቡትም ስድብ ሁሉ ይሰረይላቸዋል፤ ፳፱ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚሳደብ ሁሉ ግን የዘላለም ኃጢአት ዕዳ ይሆንበታል እንጂ ለዘላለም አይሰረይለትም። ፴ ርክተስ መንፈስ አለበት ይሉ ነበርና። ፴፩ እናቱና ወንድሞቹም መጡ በውጭም ቆመው ወደ እርሱ ልከው አስጠሩት። ፴፪ ብዙ ሰዎችም በዙሪያው ተቀምጠው ነበሩና። እነሆ፤ እናትህ ወንድሞችህም በውጭ ቆመው ይፈልጉሃል አሉት። ፴፫ መልሰም። እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነ ማን ናቸው? አላቸው።

፴፬ በዙሪያው ተቀምጠው ወደ ነበሩትም ተመለከተና። እነሆ እናቴ ወንድሞቹም። ፴፭ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፤ እርሱ ወንድሜ ነው እንጂም እናቴም አለ።

፬

፩ ደግሞም በባሕር ዳር ሊያስተምር ጀመረ። እጅግ ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ ስለ ተሰበሰቡ እርሱ በታንኳ ገብቶ በባሕር ላይ ተቀመጠ፤ ሕዝቡም ሁሉ በባሕር ዳር በምድር ላይ ነበሩ። ፪ በምሳሌም ብዙ ያስተምራቸው ነበር፤ በትምህርቱም አላቸው። ስሙ። ፫-፭ ሌላውም ብዙ መሬት በሌለበት በጭንጫ ላይ ወደቀና ጥልቅ መሬት ስላልነበረው ወዲያው በቀለ፤

፬ ፀሐይም ሲወጣ ጠወለገ፤ ሥርም ስላልነበረው ደረቀ።

፭ ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፤ እሾህም ወጣና አነቀው፤ ፍሬም አልሰጠም። ፮ ሌላውም በመልካም መሬት ላይ ወደቀና ወጥቶ አድጎ ፍሬ ሰጠ፤ አንዱም ሠላሳ አንዱም ስድሳ አንዱም መቶ አፈራ። ፯ የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ አለ።

፲ ብቻውንም በሆነ ጊዜ፤ በዙሪያው የነበሩት ከአሥራ ሁለቱ ጋር ስለ ምሳሌው ጠየቁት። ፲፩-፲፫ አላቸውም። ይህን ምሳሌ አታውቁምን? እንዴትስ ምሳሌዎቹን ሁሉ ታውቃላችሁ?

፲፬ ዘረው ቃሉን ይዘራል። ቃልም በተዘራበት በመንገድ ዳር የሆኑት እነዚህ ናቸው። ፲፭ በሰሙት ጊዜም ሰይጣን ወዲያው መጥቶ በልባቸው የተዘራውን ቃል ይወስዳል። ፲፮ እንዲሁም በጭንጫ ላይ የተዘሩት እነዚህ ናቸው፤ ቃሉንም ሰምተው ወዲያው በደስታ ይቀበሉታል። ፲፯ ለጊዜውም ነው እንጂ በእነርሱ ሥር የላቸውም፤ ኋላም በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላሉ። ፲፰ በእሾህም የተዘሩት ሌሎች ናቸው፤ ቃሉን የሰሙት እነዚህ ናቸው። ፲፱ የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት ማታለል የሌላውም ነገር ምኞት ገብተው ቃሉን ያንቃሉ፤ የማያፈራም ይሆናል። ፳ በመልካምም መሬት የተዘሩት ቃሉን ሰምተው የሚቀበሉት አንዱም ሠላሳ አንዱም ስድሳ አንዱም መቶ ፍሬ የሚያፈሩት እነዚህ ናቸው።

፳፩ እንዲህም አላቸው። መብራትን ከፅንቅብ ወይስ ከአልጋ

በታች ሊያኖሩት ያመጡታልን? በመቅረዝ ላይ ሊያኖሩት አይደለምን?

፳፪ እንዲገለጥ ባይሆን የተሰወረ የለምና፤ ወደ ግልጥ እንዲመጣ እንጂ የተሸሸየ የለም። ፳፫ የሚሰማ ጆሮ ያለው ቢኖር ይሰማ። ፳፬ አላቸውም። ምን እንድትሰሙ ተጠበቁ። በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ይሰፈራላችኋል ለእናንተም ይጨመርላችኋል። ፳፭ ላለው ይሰጠዋልና፤ ከሌለውም ያው ያለው እንኳ ይወሰድብታል። ፳፮ እርሱም አለ። በምድር

ዘርን እንደሚዘራ ሰው የእግዚአብሔር መንግሥት እንደዚህ ናት ሌሊትና ቀን ይተኛልም ይነሣልም። ፳፯ እርሱም እንዴት እንደሚሆን ሳያውቅ ዘሩ ይበቅላል ያድግማል። ፳፰ ምድሪቱም አውቃ በመጀመሪያ ቡቃያ ጓላም ዛላ ጓላም በዛላው ፍጹም ሰብል ታፈራለች። ፳፱ ፍሬ ግን ሲበሰል መከር ደርሶአልና ወዲያው ማጭድ ይልካል። ፴ እርሱም አለ። የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን እናስመስላታለን? ወይስ በምን ምሳሌ እንመስላታለን? ፴፩ እንደ ሰናፍጭ ቅንጣት ናት፤ እርሷም በምድር በተዘራች ጊዜ በምድር ካለ ዘር ሁሉ ታንሳለች፤ በተዘራችም ጊዜ ትወጣለች ከአትክልትም ሁሉ የምትበልጥ ትሆናለች። ፴፪ የሰማይ ወፎችም በጥላዋ ሊሰፍሩ እስኪችሉ ታላላቅ ቅርንጫፎች ታደርጋለች። ፴፫ መስማትም በሚችሉበት መጠን እነዚህን በሚመስል በብዙ ምሳሌ ቃሉን ይነግራቸው ነበር፤ ያለ ምሳሌ ግን አልነገራቸውም። ፴፬ ለብቻቸውም ሲሆኑ ነገሩን ሁሉ ለገዛ ደቀ መዛሙርቱ ይፈታላቸው ነበር።

፴፭ በዚያም ቀን በመሸ ጊዜ። ወደ ማዶ እንሻገር አላቸው። ፴፮ ሕዝቡንም ትተው በታንኳ እንዲያው ወሰዱት፤ ሌሎች ታንኳዎችም ከእርሱ ጋር ነበሩ። ፴፯ ብርቱ ዐውሎ ነፋስም ተነሣና ውኃ በታንኳይቱ እስኪሞላ ድረስ ማዕበሉ በታንኳይቱ ይገባ ነበር። ፴፰ እርሱም በስተጓላዋ ትራስ ተንተርሶ ተኝቶ ነበር፤ አንቀተውም። መምህር ሆይ፤ ስንጠፋ አይገድህምን? አለት። ፴፱ ነቅቶም ነፋሱን ገሠጸው ባሕሩንም። ዝም በል፤ ፀጥ በል አለው። ነፋሱም ተወ ታላቅ ፀጥታም ሆነ። ፵ እንዲህ የምትፈሩ ስለ ምን ነው? እንዴትስ እምነት የላችሁም? አላቸው። ፵፩ እጅግም ፈሩና። እንግዲህ ነፋስም ባሕርም የሚታዘዙለት ይህ ማን ነው? ተባባሉ።

፮

፩ ወደ ባሕር ማዶም ወደ ጌርጌሴኖን አገር መጡ። ፪ ከታንኳይቱም በወጣ ጊዜ፤ ርዥስ መንፈስ የያዘው ሰው ከመቃብር ወጥቶ ወዲያው ተገኘው፤ ፫ እርሱም በመቃብር ይኖር ነበር፤ በሰንሰለትም ስንኳ ማንም ሊያሰረው በዚያን ጊዜ አይችልም ነበር፤ ፬ ብዙ ጊዜ በእግር ብረትና በሰንሰለት ይታሰር ነበርና ዳሩ ግን ሰንሰለቱን ይበጣጥስ እግር ብረቱንም ይሰባብር ነበር፤ ሊያሸንፈውም የሚችል አልነበረም፤ ፭ ሁልጊዜም ሌሊትና ቀን በመቃብርና በተራራ ሆኖ ይጮኽ ነበር ሰውነቱንም በድንጋይ

ይባሉት ነበር። ^፮ ኢየሱስንም ከሩቅ ባዩ ጊዜ ሮጦ ሰገደለት።
^፯ በታላቅ ድምፅም እየጮኹ። የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፥
ከአንተ ጋር ምን አለኝ? እንዳታሠቃየኝ በእግዚአብሔር አምልሃለሁ አለ። ^፰
አንተ ርኩስ መንፈስ፤ ከዚህ ሰው ውጣ ብሎት ነበርና። ^፱ ስምህ ማን ነው?
ብሎ ጠየቀው። ብዙዎች ነንና ስሜ ሌጌዎን ነው አለው። ^፲ ከአገርም ውጭ
እንዳይሰዳቸው አጥብቆ ለመነው። ^{፲፩} በዚያም በተራራ ጥግ ብዙ የእሪያ መንጋ
ይሰማራ ነበርና። ^{፲፪} ወደ እሪያዎቹ እንድንገባ ስደደን ብለው ለመኑት። ^{፲፫}
ኢየሱስም ፈቀደላቸው። ርኩሳን መናፍስቱም ወጥተው ወደ እሪያዎቹ ገቡ።
ሁለት ሺህም የሚያህል መንጋ ከአፋፉ ወደ ባሕር ተጣደፉና በባሕር ሰጠሙ።
^{፲፬} እረኞቹም ሸሽተው በከተማውና በአገሩ አወሩ፤ ነገሩም ምን እንደ ሆነ
ለማየት መጡ። ^{፲፭} ወደ ኢየሱስም መጡ፤ አጋንንትም ያደሩበትን
ሌጌዎንም የነበረበትን ሰው ተቀምጦ ለብሶም ልቡም ተመልሶ አዩና ፈሩ። ^{፲፮}
ያዩት ሰዎችም አጋንንት ላደሩበት ሰው የሆነውንና ስለ እሪያዎቹ ተረኩላቸው።
^{፲፯} ከአገራቸውም እንዲሄድላቸው ይለምኑት ጀመር። ^{፲፰} ወደ ታንኳይቱም
በገባ ጊዜ አጋንንት አድረውበት የነበረው ሰው ከእርሱ ጋር እንዲኖር ለመነው።
^{፲፱} ኢየሱስም አልፈቀደለትም፤ ነገር ግን። ወደ ቤትህ በቤተ ሰዎችህ ዘንድ ሄደህ
ጌታ እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገልህ እንዴትስ እንደ ማረህ
አውራላቸው አለው። ^፳ ሄደም ኢየሱስ እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገለት
አሥር ከተማ በሚባል አገር ይሰብክ ጀመር፤ ሁሉም ተደነቁ። ^{፳፩} ኢየሱስም
ደግሞ በታንኳይቱ ወደ ማዶ ከተሻገረ በኋላ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ።
በባሕርም አጠገብ ነበረ። ^{፳፪} ኢያኢሮስ የተባለ ከምክራብ አለቆች አንዱ መጣ፤
ባየውም ጊዜ በእግሩ ላይ ወደቀና። ^{፳፫} ታናሹቱ ልጆች ልትሞት ቀርባለችና
እንድትድንና በሕይወት እንድትኖር መጥተህ እጅህን ጫንባት ብሎ አጥብቆ
ለመነው። ^{፳፬} ከእርሱም ጋር ሄደ። ብዙ ሕዝብም ተከተሉት አጋፉትም። ^{፳፭}
ከአሥራ ሁለት ዓመትም ጀምሮ ደም የሚፈላት ሴት ነበረች። ^{፳፮} ከብዙ
ባለ መድኃኒቶችም ብዙ ተሠቃየች፤ ገንዘብዋንም ሁሉ ከስራ ባሰባት እንጂ ምንም
አልተጠቀመችም፤ ^{፳፯} የኢየሱስንም ወሬ ሰምታ በስተኋላው በሰዎች መካከል
መጥታ ልብሱን ዳሰሰች።
^{፳፰} ልብሱን ብቻ የዳሰሰሁ እንደ ሆነ እድናለሁ ብላለችና።
^{፳፱} ወዲያውም የደምዋ ምንጭ ደረቀ ከሥቃይዋም እንደዳነች

በሰውነትዋ አወቀች። ፱ ወዲያውም ኢየሱስ ከእርሱ ኃይል እንደ ወጣ በገዛ ራሱ አውቆ በሕዝቡ መካከል ዘወር ብሎ። ልብሴን የዳሰሰ ማን ነው? አለ። ፲፩ ደቀ መዛሙርቱም። ሕዝቡ ሲያጋፉህ እያየህ። ማን ዳሰሰኝ ትላለህን? አሉት። ፲፪ ይህንም ያደረገችውን ለማየት ዘወር ብሎ ይመለከት ነበር። ፲፫ ሴቲቱ ግን የተደረገላትን ስላወቀች፤ እየፈራች እየተንቀጠቀጠችም፤ መጥታ በፊቱ ተደፋች እውነቱንም ሁሉ ነገረችው። ፲፬ እርሱም። ልጄ ሆይ፤ እምነትሽ አድኖሻል፤ በሰላም ሂጄ ከሥቃይሽም ተፈወሽ አላት። ፲፭ እርሱም ገና ሲናገር ከምክራብ አለቃው ቤት ዘንድ የመጡት። ልጅህ ሞታለች፤ ስለ ምን መምህሩን አሁን ታደክመዋለህ? አሉት። ፲፮ ኢየሱስ ግን የተናገሩትን ቃል አድምጦ ለምክራቡ አለቃ። እመን ብቻ እንጂ አትፍራ አለው። ፲፯ ከጴጥሮስም ከያዕቆብም ከያዕቆብም ወንድም ከዮሐንስ በቀር ማንም እንዲከተለው አልፈቀደም። ፲፰ ወደ ምክራቡ አለቃ ቤትም መጥቶ ሰዎች ሲጫጩ ሲያለቅሱ ዋይታም ሲያበዙ አየ፤ ፲፱ ገብቶም። ስለ ምን ትንጫጫላችሁ ታለቅሳላችሁም? ብላቴናይቱ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም አላቸው። ፳ በጣምም ሳቁበት። እርሱ ግን ሁሉን አስወጥቶ የብላቴናይቱን አባትና እናትም ከእርሱ ጋር የነበሩትንም ይዞ ብላቴናይቱ ወዳለችበት ገባ። ፳፩ የብላቴናይቱንም እጅ ይዞ። ጣሊታ ቁሟ አላት፤ ፍችውም አንቺ ብላቴና ተነሽ እልሻለሁ ነው። ፳፪ ብላቴናይቱም የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ ነበረችና ወዲያው ቆማ ተመላለሰች። ወዲያውም ታላቅ መገረም ተገረሙ። ፳፫ ይህንም ማንም እንዳያውቅ አጥብቆ አዞላቸው። የምትበላውን ስጡአት አላቸው።

፮

፩ ከዚያም ወጥቶ ወደ ገዛ አገሩ መጣ ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት። ፪ ሰንበትም በሆነ ጊዜ በምክራብ ያስተምር ጀመር፤ ብዙዎችም ሰምተው ተገረሙና። እነዚህን ነገሮች ይህ ከወዴት አገኛቸው? ለዚህ የተሰጠችው ጥበብ ምንድር ናት? በእጁም የሚደረጉ እንደነዚህ ያሉ ተአምራት ምንድር ናቸው? ፫ ይህስ ጸራቢው የማርያም ልጅ የያቆብም የዮሳም የይሁዳም የስምዖንም ወንድም አይደለምን? እኅቶቹስ በዚህ በእኛ ዘንድ አይደሉምን? አሉ፤ ይሰናከሉበትም ነበር። ፬ ኢየሱስም። ነቢይ ከገዛ አገሩና ከገዛ ዘመዶቹ ከገዛ ቤቱም በቀር ሳይከበር

አይቀርም አላቸው። ፭ በዚያም በጥቂቶች ድውዮች ላይ እጁን ጭና ከመፈወስ በቀር፤ ተአምር ሊያደርግ ምንም አልቻለም። ፮ ስለ አለማመናቸውም ተደነቀ። በመንደሮችም እያስተማረ ይዞር ነበር። ፯ አስራ ሁለቱንም ወደ እርሱ ጠራ ሁለት ሁለቱንም ይልካቸው ጀመር፤ በርከሳን መናፍስትም ላይ ሥልጣን ሰጣቸው። ፰ ለመንገድም ከበትር በቀር እንጀራም ቢሆን ከረጢትም ቢሆን መሐለቅም በመቀነታቸው ቢሆን እንዳይዙ አዘዛቸው። ፱ በእግራችሁ ጫማ አድርጉ እንጂ ሁለት እጅ ጠባብ አትልበሱ አለ። ፲ በማናቸውም ስፍራ ወደ ቤት ብትገቡ ከዚያ እስከትወጡ ድረስ በዚያው ተቀመጡ።

፲፩ ከማይቀበሉአችሁና ከማይሰሙአችሁ ስፍራ ሁሉ፤ ከዚያ ወጥታችሁ ምስክር ይሆንባቸው ዘንድ ከእግራችሁ ቢታች ያለውን ትቢያ አራግፉ። እውነት አላችኋለሁ፤ ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶምና ለገሞራ በፍርድ ቀን ይቀላላቸዋል አላቸው።

፲፪ ወጥተውም ንስሐ እንዲገቡ ሰበኩ፤ ብዙ ኢጋንንትንም አወጡ። ፲፫ ብዙ ድውዮችንም ዘይት እየቀቡ ፈወሱአቸው።

፲፬ ስሙም ተገልጦአልና ንጉሡ ሄሮድስ በሰማ ጊዜ። መጥምቁ ዮሐንስ ከሙታን ተነሥቶአል ስለዚህም ኃይል በእርሱ ይደረጋል አለ። ፲፭ ሌሎችም። ኤልያስ ነው አሉ፤ ሌሎችም። ከነቢያት እንደ አንዱ ነቢይ ነው አሉ። ፲፮ ሄሮድስ ግን ሰምቶ፤ እኔ ራሱን ያስቆረጥሁት ዮሐንስ ይህ ነው እርሱ ከሙታን ተነሥቶአል አለ። ፲፯ ሄሮድስ የወንድሙን የፊልጶስን ሚስት ሄሮድያዳን አግብቶ ነበርና በእርስዋ ምክንያት ራሱ ልኮ ዮሐንስን አስይዞ በወንዚ አሳስሮት ነበር፤ ፲፰ ዮሐንስ ሄሮድስን። የወንድምህ ሚስት ለአንተ ልትሆን አልተፈቀደም ይለው ነበርና።

፲፱ ሄሮድያዳ ግን ተቃውማው ልትገድለው ትፈልግ ነበር አልቻለችም፤ ፳ ሄሮድስ ዮሐንስ ጻድቅና ቅዱስ ሰው እንደ ሆነ አውቆ ይፈራውና ይጠባበቀው ነበር፤ እርሱንም ሰምቶ ቡብዙ ነገር ያመነታ ነበር፤ ፳፩ በደስታም ይሰማው ነበር። ሄሮድስም በተወለደበት ቀን ለመኳንንቱና ለሻለቆቹ ለገሊላም ሹማምንት ግብር ባደረገ ጊዜ ምቹ ቀን ሆነላትና ፳፪ የሄሮድያዳ ልጅ ገብታ ስትዘፍን ሄሮድስንና ከእርሱ ጋር የተቀመጡትን ደስ አሰኘቻቸው። ንጉሡም ብላቴናይቱን። የምትወጇውን ሁሉ ለምኒኝ እሰጥሽማለሁ አላት፤ ፳፫ የመንግሥቱ እኩሌታ ስንኳ ቢሆን የምትለምኘውን ሁሉ እሰጥሻለሁ ብሎ ማለላት።

፳፬ ወጥታም ለእናትዋ። ምን ልለምነው? አለች። እርስዋም።

የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ አለች። ፳፭ ወዲያውም ፈጥና ወደ ንጉሡ ገብታ። የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ በወጭት አሁን ልትሰጠኝ እወዳለሁ ብላ ለመነችው። ፳፮ ንጉሡም እጅግ አዝኖ ስለ መሐላው ከእርሱም ጋር ስለ ተቀመጡት ሊነሣት አልወደደም። ፳፯ ወዲያውም ንጉሡ ባለ ወግ ልኮ ራሱን እንዲያመጣ አዘዘው። ሄዶም በወኅኒ ራሱን ቁረጠ፤ ፳፰ ራሱንም በወጭት አምጥቶ ለብላቴናይቱ ሰጣት፤ ብላቴናይቱም ለእናትዋ ሰጠች። ፳፱ ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው መጡ በድኑንም ወስደው ቀበሩት። ፴ ሐዋርያትም ወደ ኢየሱስ ተሰብስበው ያደረጉትንና ያስተማሩትን ሁሉ ነገሩት። ፴፩ እናንተ ራሳችሁ ብቻችሁን ወደ ምድረ በዳ ኑና ጥቂት ዕረፉ አላቸው፤ የሚመጡና የሚሄዱ ብዙዎች ነበሩና፤ ለመብላት እንኳ ጊዜ አጡ። ፴፪ በታንኳውም ብቻቸውን ወደ ምድረ በዳ ሄዱ። ፴፫ ሰዎችም ሲሄዱ አዩአቸው ብዙዎችም አወቁአቸውና ከከተሞች ሁሉ በእግር እየሮጡ ወዲያ ቀደመአቸው ወደ እርሱም ተሰበሰቡ። ፴፬ ኢየሱሱም ወጥቶ ብዙ ሕዝብ አየና እረኛ እንደሌላቸው በነች ስለ ነበሩ አዘነላቸው፤ ብዙም ነገር ያስተምራቸው ጀመር። ፴፭ በዚያን ጊዜም ብዙ ሰዓት ካለፈ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው። ቦታው ምድረ በዳ ነው አሁንም መሸቶአል፤ ፴፮ የሚበሉት የላቸውምና በዙሪያ ወዳሉ ገጠሮችና መንደሮች ሄደው እንጀራ ለራሳቸው እንዲገዙ አሰናብታቸው አሉት። ፴፯ እርሱ ግን መልሶ። እናንተ የሚበሉትን ሰጡአቸው አላቸው። ሄደን እንጀራ በሁለት መቶ ዲናር እንግዛላቸውን? እንዲበሉም እንስጣቸውን? አሉት። ፴፰ እርሱም። ስንት እንጀራ አላችሁ? ሂዱና እዩ አላቸው። ባወቁም ጊዜ። አምስት፤ ሁለትም ዓሣ አሉት። ፴፱ ሁሉንም በየክፍሉ በለመለመ ሣር ላይ እንዲያስቀምጡአቸው አዘዛቸው። ፵ መቶ መቶውና አምሳ አምሳው እየሆኑ በተራ በተራ ተቀመጡ። ፵፩ አምስቱንም እንጀራ ሁለቱንም ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረከ፤ እንጀራውንም ቁርሶ እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ፵፪ ሁለቱን ዓሣ ደግሞ ለሁሉ ከፈለ። ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ ፵፫ ከቀርስራሹም አሥራ ሁለት መሶብ የሞላ አነሡ ከዓሣውም ደግሞ። ፵፬ እንጀራውንም የበሉት ወንዶቹ አምስት ሺህ ነበሩ። ፵፭ ወዲያውም ሕዝቡን ሲያሰናብት ሳለ ደቀ መዛሙርቱ በታንኳ ገብተው ወደ ማዶ ወደ ቤተ ሳይዳ እንዲቀድሙት ግድ አላቸው። ፵፮ ካሰናበታቸውም በኋላ ሊጸልይ ወደ ተራራ

ወጣ። ፵፯ በመሸም ጊዜ ታንኳይቱ በባሕር መካከል ሳለች እርሱ ብቻውን በምድር ላይ ነበረ። ፵፻ ነፋስ ወደ ፊታቸው ነበረና እየቀዘፉ ሲጨነቁ አይቶ፤ ከሌሊቱ በአራተኛው ክፍል በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ፤ ሊያልፋቸውም ይወድ ነበር። ፶፬ እነርሱ ግን በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ ምትሀት መስላቸውና ጮኹ፤ ፯ ሁሉ አይተውታልና፤ ታወኩም። ወዲያውም ተናገራቸውና። አይዘክቶሁ፤ እኔ ነኝ፤ አትፍሩ አላቸው። ፶፭ ወደ እነርሱም ወደ ታንኳይቱ ገባ፤ ነፋሱም ተወ፤ በራሳቸውም ያለ መጠን እጅግ ተገረሙ፤

፶፪ ስለ እንጀራው አላስተዋሉምና፤ ነገር ግን ልባቸው ደንዝዞ ነበር። ፶፫ ተሻግረውም ወደ ምድር ወደ ጌንቬሬፕ ደረሱ ታንኳይቱንም አስጠጉ። ፶፬ ከታንኳይቱም ሲወጡ ወዲያው አውቀውት ፶፭ በዚያች አገር ሁሉ ዙሪያ ርጡና እርሱ እንዳለ ወደ ስሙበት ስፍራ ሕመምተኞችን በአልጋ ላይ ያመጡ ጀመር።

፶፯ በገባበትም ስፍራ ሁሉ፤ መንደርም ከተማም ገጠርም ቢሆን፤ በገበያ ድውቶችን ያኖሩ ነበር፤ የልብሱንም ጫፍ እንኳ ሊዳስሱ ይለምኑት ነበር የዳስሱትም ሁሉ ዳኑ።

፯

፩ ፈሪሳውያንና ከጻፎች ወገን ከኢየሩሳሌም የመጡትም ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። ፪ ከደቀ መዛሙርቱም አንዳንድ በርኩስ ማለት ባልታጠበ እጅ እንጀራ ሲበሉ አዩ። ፫ ፈሪሳውያንና አይሁድም ሁሉ የሽማግሎችን ወግ ሲጠብቁ እጃቸውን ደኅና አድርገው ሳይታጠቡ አይበሉምና፤ ፬ ከገበያም ተመልሰው ካልታጠቡ አይበሉም፤ ጽዋንም ማድጋንም የናስ ዕቃንም አልጋንም እንደ ማጡብ ሌላ ነገር ሊጠብቁት የተቀበሉት ብዙ አለ። ፭ ፈሪሳውያንም ጻፎችም። ደቀ መዛሙርትህ እንደ ሽማግሌዎች ወግ ስለ ምን አይሄዱም? ነገር ግን እጃቸውን ሳይታጠቡ እንጀራ ይበላሉ ብለው ጠየቁት። ፮ እርሱ ግን እንዲህ አላቸው። ኢሳይያስ ስለ እናንተ ስለ ግብዞች። ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው፤ ፯ የሰውም ሥርዓት የሆነ ትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል ተብሎ እንደ ተጻፈ በእውነት ትንቢት ተናገረ። ፰ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትታችሁ ጽዋን ማድጋንም እንደ ማጡብ የሰውን ወግ ትጠብቃላችሁ፤ ይህንም የመሰለ ብዙ ሌላ ነገር ታደርጋላችሁ። ፱ እንዲህም አላቸው። ወጋችሁን ትጠብቁ

ዘንድ፡ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እጅግ ንቃችኋል። ^፲ ሙሴ። አባትህንና እናትህን አክብር፤ ደግሞ። አባቱን ወይም እናቱን የሰደበ ፈጽሞ ይሙት ብሎአልና። ^፪ እናንተ ግን ትላላችሁ። ሰው አባቱን ወይም እናቱን፤ ከእኔ የምትጠቀምበት ነገር ሁሉ ቀርባን ማለት መባ ነው ቢል። ^፫ ለአባቱና ለእናቱ ምንም እንኳ ሊያደርግ ወደ ፊት አትፈቅዱለትም፤ ^፬ ባስተላለፋችሁትም ወግ የእግዚአብሔርን ቃል ትሽራላችሁ፤ እንደዚሁም ይህን የሚመስል ብዙ ነገር ታደርጋላችሁ። ^፭ ደግሞም ሕዝቡን ጠርቶ። ሁላችሁ እኔን ስሙ አስተውሉም። ^፮ ከሰው የሚወጡት ሰውን የሚያረክሱ ናቸው እንጂ ከሰው ውጭ የሚገባውስ ሊያረክሰው የሚችል ምንም የለም። ^፯ የሚሰማ ጆሮ ያለው ቢኖር ይስማ አላቸው። ^፰ ከሕዝቡ ዘንድ ወደ ቤት ከገባ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ምሳሌውን ጠየቁት። ^፱ እርሱም። እናንተ ደግሞ እንደዚህ የማታስተውሉ ናችሁ? ከውጭ ወደ ሰው የሚገባ ሊያረክሰው ምንም እንዳይችል አትመለከቱምን?

^{፲፬} ወደ ሆድ ገብቶ ወደ እዳሪ ይወጣል እንጂ ወደ ልብ አይገባምና፤ ሙብልን ሁሉ እያጠራ አላቸው። ^፳ እርሱም አለ። ከሰው የሚወጣው ሰውን የሚያረክስ ያ ነው። ^{፳፩} ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ አሳብ። ^{፳፪} ዝሙት፤ መስረቅ፤ መግደል፤ ምንዝርነት፤ መጎምጀት፤ ከፋት፤ ተንኩል፤ መዳራት፤ ምቀኝነት፤ ስድብ፤ ትዕቢት፤ ስንፍና ናቸውና፤ ^{፳፫} ይህ ክፉው ሁሉ ከውስጥ ይወጣል ሰውን ያረክሰዋል። ^{፳፬} ከዚያም ተነሥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ሲዶና አገር ሄደ። ወደ ቤትም ገብቶ ማንም እንዳያውቅበት ወደደ ሊሰወርም አልተቻለውም፤ ^{፳፭} ወዲያው ግን ታናሺቱ ልጅዋ ርዥስ መንፈስ ያደረባት እንዲት ሴት ስለ እርሱ ሰምታ መጣችና በእግሩ ላይ ተደፋች ^{፳፮} ሴቲቱም ግሪክ፤ ትውልድዋም ሲሮፊኒቃዊት ነበረች፤ ከልጅዋ ጋሪን ያወጣላት ዘንድ ለመነሻው። ^{፳፯} ኢየሱስ ግን። ልጆቹ በፊት ይጠግቡ ዘንድ ተዬ የልጆቹን እንጀራ ይዞ ለቡቸሎች መጣል አይገባምናአላት። ^{፳፯} እርስዋም መልሳ። አዎን፤ ጌታ ሆይ፤ ቡቸሎች እንኳ ከማዕድ በታች ሆነው የልጆችን ፍርፋሪ ይበላሉ አለችው። ^{፳፱} እርሱም። ስለዚህ ቃልሽ ሂጂ ጋኔኑ ከልጅሽ ወጥቶአል አላት። ^፴ ወደ ቤትዋም ሄዳ ጋኔኑ ወጥቶ ልጅዋም በአልጋ ላይ ተኝታ አገኘች። ^{፴፩} ደግሞም ከጢሮስ አገር ወጥቶ በሲዶና አልፎ ኢሥር ከተማ በሚባል አገር መካከል ወደ ገሊላ ባሕር መጣ። ^{፴፪} ደንቆሮና ከጌታታም የሆነ ሰው ወደ እርሱ

አመጡ፡ ፴፫ እጁንም ይጭንበት ዘንድ ለመኑት። ከሕዝቡም ለይቶ ለብቻው ወሰደው፡ ጣቶቹንም በጀሮቹ አገባ እንትፍም ብሎ መላሱን ዳሰሰ፤ ፴፬ ወደ ሰማይም አሻቅቦ አይቶ ቃተተና። ኤፍታህ አለው፡ እርሱም ተከፈት ማለት ነው። ፴፭ ወዲያውም ጀሮቹ ተከፈቱ የመላሱም እስራት ተፈታ አጥርቶም ተናገረ። ፴፮ ለማንም አትንገሩ ብሎ አዘዛቸው እነርሱ ግን ባዘዛቸውም መጠን ይልቅ እጅግ አወሩት። ፴፯ ያለ መጠንም ተገረሙና። ሁሉን ደኅና አድርጎአል፤ ደንቆሮችም እንዲሰሙ ዲዳዎችም እንዲናገሩ ያደርጋል አሉ።

፳

፩ በዚያ ወራት ደግሞ ብዙ ሕዝብ ነበረ የሚበሉትም ስለሌላቸው ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ። ፪ ሕዝቡ ከእኔ ጋር እስካሁን ሦስት ቀን ውለዋልና የሚበሉት ስለሌላቸው አዝንላቸዋለሁ፤ ፫ ከእነርሱም አንዳንዶቹ ከሩቅ መጥተዋልና ጦማቸውን ወደ ቤታቸው ባሰናብታቸው በመንገድ ይዝላሉ አላቸው። ፬ ደቀ መዛሙርቱም። በዚህ በምድረ በዳ እንጀራ ከየት አግኝቶ ሰው እነዚህን ማጥገብ ይችላል? ብለው መለሱለት። ፭ እርሱም። ስንት እንጀራ አላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው፡ እነርሱም። ሰባት አሉት። ፮ ሕዝቡም በምድር እንዲቀመጡ አዘዘ። ሰባቱንም እንጀራ ይዞ አመሰገነ፤ ቈርሶም እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ለሕዝቡም አቀረበ። ፯ ጥቂትም ትንሽ ዓሣ ነበራቸው፤ ባረከውም ይህንም ደግሞ እንዲያቀርቡላቸው አዘዘ። ፰ በሉም ጠገቡም፤ የተረፈውንም ቊርስራሽ ሰባት ቅርጫት አነሡ። ፱ የበሉትም አራት ሺህ ያህል ነበሩ። ፲ አሰናበታቸውም። ወዲያውም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳይቱ ገብቶ ወደ ዳልማኑታ አገር መጣ። ፲፩ ፈሪሳውያንም ወጡና ሊፈትኑት ከሰማይ ምልክት ከእርሱ ፈልገው ከእርሱ ጋር ይከራከሩ ጀመር።

፲፪ በመንፈሱም እጅግ ቃተተና። ይህ ትውልድ ስለ ምን

ምልክት ይፈልጋል? እውነት እላችኋለሁ፡ ለዚህ ትውልድ ምልክት አይሰጠውም አለ። ፲፫ ትቶአቸውም እንደ ገና ወደ ታንኳይቱ ገብቶ ወደ ማዶ ሄደ። ፲፬ እንጀራ መያዝም ረሱ፤ ለእነርሱም ከአንድ እንጀራ በቀር በታንኳይቱ አልነበራቸውም።

፲፭ እርሱም። ተጠንቀቁ፤ ከፈሪሳውያንና ከሄሮድስ እርሾ ተጠበቁ ብሎ አዘዛቸው።

፲፮ እርስ በርሳቸውም። እንጀራ ስለሌለን

ይሆናል ብለው ተነጋገሩ። ፲፯ ኢየሱስም አውቆ እንዲህ አላቸው። እንጀራ ስለሌላችሁ ስለ ምን ትነጋገራችሁ? ገና አልተመለከታችሁም? አላስተዋላችሁም? ፲፰ ልባችሁስ ደንዝዞአልን? ዓይን ሳላችሁ አታዩም? ጀሮስ ሳላችሁ አትሰሙም? ትዝስ አይላችሁም? ፲፱ አምስቱን እንጀራ ለአምስት ሺህ በቁረስሁ ጊዜ፥ ቍርስራሹ የሞላ ስንት መሶብ አነሣችሁ? እነርሱም። አሥራ ሁለት አሉት። ፳ ሰባቱን እንጀራስ ለአራት ሺህ በቁረስሁ ጊዜ፥ ቍርስራሹ የሞላ ስንት ቅርጫት አነሣችሁ? እነርሱም። ሰባት አሉት። ፳፩ ገና አላስተዋላችሁም? አላቸው። ፳፪ ወደ ቤተ ሳይዳም መጡ። ዕውርም አመጡለት፤ እንዲዳስሰውም ለመኑት። ፳፫ ዕውሩንም እጁን ይዞ ከመንደር ውጭ አወጣው፤ በዓይኑም ተፍቶበት እጁንም ጭኖበት። አንዳች ታያለህን ብሎ ጠየቀው። ፳፬ አሻቅቦም። ሰዎች እንደ ዛፍ ሲመላለሱ አያለሁ አለ። ፳፭ ከዚህም በኋላ ደግሞ እጁን በዓይኑ ላይ ጫነበት አጥርቶም አየና ዳነም ከሩቅም ሳይቀር ሁሉን ተመለከተ። ፳፮ ወደ ቤቱም ሰደደውና። ወደ መንደሩ አትግባ በመንደሩም ለማንም አንዳች አትናገር አለው። ፳፯ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱም በፊልጶስ ቂሣርያ ወዳሉ መንደሮች ወጡ በመንገድም። ሰዎች እኔ ማን እንደ ሆንሁ ይላሉ? ብሎ ደቀ መዛሙርቱን ጠየቃቸው። ፳፰ እነርሱም። መጥምቁ ዮሐንስ፤ ሌሎችም ኤልያስ፤ ሌሎችም ከነቢያት አንዱ ብለው ነገሩት። ፳፱ እናንተስ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ትላላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። ጴጥሮስም። አንተ ክርስቶስ ነህ ብሎ መለሰለት። ፴ ስለ እርሱም ለማንም እንዳይናገሩ አዘዛቸው። ፴፩ የሰው ልጅ ብዙ መከራ ሊቀበል፤ ከሽማግሌዎችም ከካህናት አለቆችም ከጻፎችም ሊጣል፤ ሊገደልም ከሦስት ቀንም በኋላ ሊነሣ እንዲገባው ያስተምራቸው ጀመር፤ ቃሉንም ገልጦ ይናገር ነበር። ፴፪ ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወስዶ ይገሥጸው ጀመር። ፴፫ እርሱ ግን ዘወር አለ ደቀ መዛሙርቱንም አይቶ ጴጥሮስን ገሠጸውና። ወደ ኋላዬ ሂድ፤ አንተ ሰይጣን፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን ነገር አታስብምና አለው። ፴፬ ሕዝቡንም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ጠርቶ እንዲህ አላቸው። በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፤ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ። ፴፭ ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና፤ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ግን ያድናታል። ፴፮ ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም

ቢያጎድል ምን ይጠቅመዋል? ፴፯ ሰውስ ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል? ፴፰ በዚህም በዘማዊና በኃጢአተኛ ትውልድ መካከል በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ፤ የሰው ልጅ ደግሞ በአባቱ ክብር ከቅዱሳን መላእክት ጋር በመጣ ጊዜ በእርሱ ያፍርበታል።

፱

፩ እውነት አላችኋለሁ፤ በዚህ ከቆሙት ሰዎች የእግዚአብሔር መንግሥት በኃይል ስትመጣ እስኪያዩ ድረስ፤ ሞትን የማይቀምሱ አንዳንዶች አሉ አላቸው። ፪ ከስድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን ዮሐንስንም ይዞ ወደ ረጅም ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው። በፊታቸውም ተለወጠ፤ ልብሱም አንጸባረቀ፤ ፫ አጣቢም በምድር ላይ እንደዚያ ሊያነጣው እስከማይችል በጣም ነጭ ሆነ። ፬ ኤልያስና ሙሴም ታዩአቸው፤ ከኢየሱስም ጋር ይነጋገሩ ነበር። ፭ ጴጥሮስም መልሶ ኢየሱስን። መምህር ሆይ፤ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነውና አንድ ለአንተ አንድም ለሙሴ አንድም ለኤልያስ ሦስት ዳሶች እንሥራ አለው። ፮ እጅግ ስለ ፈሩ የሚለውን አያውቅም ነበር። ፯ ደመናም መጥቶ ጋረዳቸው፤ ከደመናውም። የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ። ፰ ድንገትም ዞረው ሲመለከቱ ከእነርሱ ጋር ከኢየሱስ ብቻ በቀር ማንንም አላዩም። ፱ ከተራራውም ሲወርዱ የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያዩትን ለማንም እንዳይነግሩ አዘዛቸው። ፲ ቃሉንም ይዘው። ከሙታን መነሣት ምንድር ነው? እያሉ እርስ በርሳቸው ተጠያየቁ። ፲፩ እነርሱም። ኤልያስ አስቀድሞ ሊመጣ እንዲገባው ጻፎች ስለ ምን ይላሉ? ብለው ጠየቁት። ፲፪ እርሱም መልሱ። ኤልያስማ አስቀድሞ ይመጣል ሁሉንም ያቀናናል፤ ስለ ሰው ልጅም እንዴት ተብሎ ተጽፎአል? ብዙ መከራ እንዲቀበል እንዲናቅም። ፲፫ ነገር ግን አላችኋለሁ፤ ኤልያስ ደግሞ መጥቶአል፤ ስለ እርሱም እንደ ተጸፈ የወደዱትን ሁሉ አደረጉበት አላቸው። ፲፬ ወደ ደቀ መዛሙርቱም በመጣ ጊዜ ብዙ ሕዝብ ሲከብቡአቸው ጻፎችም ከእነርሱ ጋር ሲከራከሩ አየ። ፲፭ ወዲያውም ሕዝቡ ሁሉ ባዩት ጊዜ ደነገጡ፤ ወደ እርሱም ሮጠው እጅ ነሡት።

፲፮ ጻፎችንም። ስለ ምን ከእነርሱ ጋር ትከራከራላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። ፲፯ ከሕዝቡ አንዱ መልሱ። መምህር ሆይ፤ ዲዳ መንፈስ ያደረበትን ልጄን ወደ አንተ አምጥቼአለሁ፤

፲፮ በያዘውም ስፍራ ሁሉ ይጥለዋል፤ አረፋም ይደፍቃል፤ ጥርሱንም ያፋጫል ይደርቃልም፤ እንዲያወጡለትም ለደቀ መዛሙርትህ ነገርኋቸው፤ አልቻሉምም አለው። ፲፱ እርሱም መልሶ። የማታምን ትውልድ ሆይ፤ እስከመቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ወደ እኔ አምጡት አላቸው። ፳ ወደ እርሱም አመጡት። እርሱንም ባየ ጊዜ ያ መንፈስ ወዲያው አንፈራገጠው፤ ወደ ምድርም ወድቆ አረፋ እየደፈቀ ተንፈራፈረ። ፳፩ አባቱንም። ይህ ከያዘው ስንት ዘመን ነው? ብሎ ጠየቀው። እርሱም። ከሕፃንነቱ ጀምሮ ነው፤

፳፪ ብዙ ጊዜም ሊያጠፋው ወደ እሳትም ወደ ውኃም ጣለው፤ ቢቻልህ ግን እዘንልን እርዳንም አለው። ፳፫ ኢየሱስም። ቢቻልህ ትላለህ፤ ለሚያምን ሁሉ ይቻላል አለው። ፳፬ ወዲያውም የብላቴናው አባት ጮኹ። አምናለሁ፤ አለማመኔን እርዳው አለ።

፳፭ ኢየሱስም ሕዝቡ እንደ ገና ሲራወጥ አይቶ ርኽሱን መንፈስ ገሠጸና። አንተ ዲዳ ደንቆሮም መንፈስ፤ እኔ አዝሃለሁ። ከእርሱ ውጣ እንግዲህም አትግባበት አለው። ፳፮ ጮኹም እጅግም አንፈራግጦት ወጣ፤ ብዙዎችም። ሞተ እስኪሉ ድረስ እንደ ሙት ሆነ። ፳፯ ኢየሱስ ግን እጁን ይዞ አስነሣው ቆመም። ፳፰ ወደ ቤትም ከገባ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ። እኛ ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምንድር ነው? ብለው ብቻውን ጠየቁት። ፳፱ ይህ ወገን በጸሎትና በጦም ካልሆነ በምንም ሊወጣ አይችልም አላቸው።

፴-፴፪ እነርሱም ነገሩን አላስተዋሉም፤ እንዳይጠይቁትም ፈሩ።

፴፫ ወደ ቅፍርናሆምም መጣ። በቤትም ሆኖ። በመንገድ እርስ በርሳችሁ ምን ተነጋገራችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። ፴፬ እነርሱ ግን በመንገድ። ከሁሉ የሚበልጥ ማን ይሆን? ተባብለው ነበርና ዝም አሉ። ፴፭ ተቀምጦም አሥራ ሁለቱን ጠርቶ። ሰው ፊተኛ ሊሆን ቢወድ ከሁሉ በኋላ የሁሉም አገልጋይ ይሁን አላቸው። ፴፮ ሕፃንም ይዞ በመካከላቸው አቆመው አቅፎም።

፴፯ እንደዚህ ካሉ ሕፃናት አንዱን በስሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤ የሚቀበለኝም ሁሉ የላከኝን እንጂ እኔን አይቀበልም አላቸው። ፴፰ የሐንስ መልሶ። መምህር ሆይ፤ አንድ ሰው በስምህ ኢፓንክትን ሲያወጣ አየነው። ፴፱ ስለማይከተለንም ከላከልነው አለው። ኢየሱስ ግን አለ። በስሜ ተአምር ሠርቶ በቶሎ በእኔ ላይ ክፉ መናገር የሚችል ማንም የለምና አትከልክሉት፤

፵ የማይቃወመን እርሱ ከእኛ ጋር ነውና። ፵፩ የክርስቶስ ስለ ሆናችሁ በስሜ ጽዋ ውኃ የሚያጠጣችሁ ሁሉ፤ ዋጋው

እንዳይጠፋበት እውነት እላችኋለሁ። ፵፪ በእኔም ከሚያምኑት ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ ትልቅ የወፍጮ ድንጋይ በአንገቱ ታስሮ ወደ ባሕር ቢጣል ይሻለው ነበር።

፵፫-፵፬ ሰው ሁሉ በእሳት ይቀመማልና፤ መሥዋዕትም ሁሉ በጨው ይቀመማል። ፶ ጨው መልካም ነው፤ ጨው ግን አልጫ ቢሆን በምን ታጣፍጡታላችሁ? በነፍሳችሁ ጨው ይኑርባችሁ፤ እርስ በርሳችሁም ተስማሙ።

I

፩ ከዚያም ተነሥቶ በዮርዳኖስ ማዶ ወደ ይሁዳ አገር መጣ፤ ደግሞም ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ እንደ ልማዱም ደግሞ ያስተምራቸው ነበር። ፪ ፈሪሳውያንም ቀርበው። ሰው ሚስቱን ሊፈታ ተፈቅዶለታልን? ብለው ሲፈትኑት ጠየቁት።

፫ እርሱ ግን መልሶ። ሙሴ ምን አዘዛችሁ? አላቸው።

፬ እነርሱም። ሙሴስ የፍችዋን ጽሕፈት ጽፎ እንዲፈታት ፈቀደ አሉ። ፭ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ስለ ልባችሁ ጥንካሬ ይህችን ትእዛዝ ጻፈላችሁ። ፮ ከፍጥረት መጀመሪያ ግን እግዚአብሔር ወንድና ሴት አደረጋቸው፤

፯ ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል ከሚስቱም ጋር ይተባበራል። ፰ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ፤ ስለዚህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም። ፱ እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው። ፲ በቤትም ደግሞ ደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ ነገር ጠየቁት። ፲፩ እርሱም። ሚስቱን ፈትቶ ሌላ የሚያገባ ሁሉ በእርስዋ ላይ ያመነዝራል፤

፲፪ እርስዋም ባልዋን ፈትታ ሌላ ብታገባ ታመነዝራለች አላቸው። ፲፫ እንዲዳስሳቸውም ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ያመጡአቸውን ገሠጹአቸው። ፲፬ ኢየሱስ ግን አይቶ ተቈጣና። ሕፃናትን ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተዉ አትከልክሉአቸው፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደነዚህ ላሉት ናትና። ፲፭ እውነት እላችኋለሁ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበላት ሁሉ ከቶ አይገባባትም አላቸው።

፲፮ አቀፋቸውም እጁንም ጭኖ ባረካቸው። ፲፯ እርሱም በመንገድ ሲወጣ አንድ ሰው ወደ እርሱ ሮጦ ተንበረከከለትና። ቸር መምህር ሆይ፤ የዘላለም ሕይወትን እወርስ ዘንድ ምን ላድርግ? ብሎ ጠየቀው። ፲፰ ኢየሱስም። ስለ ምን ቸር ትለኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር ማንም የለም።

፲፱ ትእዛዛትን ታውቃለህ፤ አታመንዝር፤ አትግደል፤ አትስረቅ፤ በሐሰት አትመስከር፤ አታታልል፤ አባትህንና እናትህን አክብር አለው። ^፳ እርሱም መልሶ። መምህር ሆይ፤ ይህን ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ አለው። ^{፳፩} ኢየሱስም ወደ እርሱ ተመልክቶ ወደደውና። አንድ ነገር ጐደለህ፤ ሂድ፤ ያለህን ሁሉ ሽጠህ ለድሆች ስጥ፤ በሰማይም መዝገብ ታገኛለህ፤ መስቀሉንም ተሸክመህ ና፤ ተከተለኝ አለው። ^{፳፪} ነገር ግን ስለዚህ ነገር ፊቱ ጠቁረ፤ ብዙ ንብረት ነበረውና እያዘነም ሄደ። ^{፳፫} ኢየሱስም ዘወር ብሎ አይቶ ደቀ መዛሙርቱን። ገንዘብ ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆናል አላቸው። ^{፳፬} ደቀ መዛሙርቱም እነዚህን ቃላት አደነቁ። ኢየሱስም ደግሞ መልሶ። ልጆች ሆይ፤ በገንዘብ ለሚታመኑ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ነው። ^{፳፭} ባለ ጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል አላቸው።

^{፳፮} እነርሱም ያለ መጠን ተገረሙና እርስ በርሳቸው። እንግዲያ ማን ሊድን ይችላል? ተባባሉ። ^{፳፯} ኢየሱስም ተመለከታቸውና። ይህ በእግዚአብሔር ዘንድ እንጂ በሰው ዘንድ አይቻልም፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ሁሉ ይቻላልና አለ። ^{፳፰} ጴጥሮስም። እነሆ፤ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ ይለው ጀመር። ^{፳፱} ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለ። እውነት እላችኋለሁ፤ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ቤትን ወይም ወንድሞችን ወይም እኅቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ፤ ^፴ አሁን በዚህ ዘመን ከስደት ጋር ቤቶችን ወንድሞችንና እኅቶችንም እናቶችንም ልጆችንም እርሻንም መቶ እጥፍ፤ በሚመጣውም ዓለም የዘላለም ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም። ^{፴፩} ግን ብዙ ፊተኞች ኋለኞች ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ። ^{፴፪} ወደ ኢየሩሳሌምም ሊወጡ በመንገድ ነበሩ፤ ኢየሱስም ይቀድማቸው ነበርና ተደነቁ፤ የተከተሉትም ይፈሩ ነበር። ደግሞም አሥራ ሁለቱን ወደ እርሱ አቅርቦ ይደርስበት ዘንድ ያለውን ይነግራቸው ጀመር። ^{፴፫} እነሆ፤ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፤ የሰው ልጅም ለካህናት አለቆችና ለጳጮች አልፎ ይሰጣል፤ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል፤ ለአሐዛብም አሳልፈው ይሰጡታል፤ ^{፴፬} ይዘብቱበትማል ይተፉበትማል ይገርፉትማል ይገድሉትማል፤ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው። ^{፴፭} የዘብዴዎስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስም ወደ እርሱ

ቀርበው። መምህር ሆይ፥ የምንለምንህን ሁሉ እንድታደርግልን እንወዳለን አሉት።
^{፵፮} እርሱም። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው። ^{፵፯} እነርሱም። በከብርህ ጊዜ አንዳችን በቀኝ አንዳችንም በግራህ መቀመጥን ስጠን አሉት። ^{፵፰} ኢየሱስ ግን። የምትለምኑትን አታውቁም። እኔ የምጠጣውን ጽዋ ልትጠጡ፤ እኔ የምጠመቀውንስ ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁን? አላቸው። ^{፵፱} እነርሱም። እንችላለን አሉት። ኢየሱስም። እኔ የምጠጣውን ጽዋ ትጠጣላችሁ፤ እኔ የምጠመቀውንም ጥምቀት ትጠመቃላችሁ፤ ^{፶፩} በቀኝና በግራ መቀመጥ ግን ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ የምስጥ እኔ አይደለሁም አላቸው።
^{፶፩} አሥሩም ሰምተው በያዕቆብና በዮሐንስ ይቁጡ ጀመር።
^{፶፪} ኢየሱስም ወደ እርሱ ጦርቶ እንዲህ አላቸው። የአሕዛብ አለቆች ተብሎ የምታስቡት እንዲገዙአቸው ታላላቆቻቸውም በላያቸው እንዲሠለጥኑ ታውቃላችሁ። ^{፶፫} በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን፤ ^{፶፬} ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የሁሉ ባሪያ ይሁን፤ ^{፶፭} እንዲሁ የሰው ልጅም ሊያገለግልና ነፍሱን ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም። ^{፶፮} ወደ ኢያሪኮም መጡ። ከደቀ መዛሙርቱና ከብዙ ሕዝብ ጋር ከኢያሪኮ ሲወጣ የጤሜዎስ ልጅ ዕውሩ በርጤሜዎስ እየለመነ በመንገድ ዳር ተቀምጦ ነበር። ^{፶፯} የናዝሬቱ ኢየሱስም እንደ ሆነ በሰማ ጊዜ። የዳዊት ልጅ ኢየሱስ ሆይ፥ ማረኝ እያለ ይጮኽ ጀመር። ^{፶፱} ብዙዎችም ዝም እንዲል ገሠጹት፤ እርሱ ግን። የዳዊት ልጅ ሆይ፥ ማረኝ እያለ አብዝቶ ጮኸ። ^{፷፬} ኢየሱስም ቆመና። ጥሩት አለ። ዕውሩንም። አይዞህ፤ ተነሣ፤ ይጠራሃል ብለው ጠሩት።
^፷ እርሱም እየዘለለ ተነሣና ልብሱን ጥሎ ወደ ኢየሱስ መጣ።
^{፷፩} ኢየሱስም መልሶ። ምን ላደርግልህ ትወዳለህ? አለው። ዕውሩም። መምህር ሆይ፥ አይ ዘንድ አለው። ^{፷፪} ኢየሱስም። ሂድ፤ እምነትህ አድናሃል አለው። ወዲያውም አየ በመንገድም ተከተለው።

1፩

^፩ ወደ ኢየሩሳሌምም ከደብረ ዘይት አጠገብ ወዳሉቱ ወደ ቤተ ፋንና ወደ ቢታንያ በቀረቡ ጊዜ፥ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ልኮ። ^፪ በፊታችሁ ወዳላቸው መንደር ሂዱ፥ ወዲያውም

ወደ እርስዎ ገብታችሁ ከሰው ማንም ገና ያልተቀመጠበት ውርንጫ ታስሮ ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ አምጡልኝ። ፫ ማንም፡፡ ስለ ምን እንዲህ ታደርጋላችሁ? ቢላችሁ፡፡ ለጌታ ያስፈልገዋል በሉት፤ ወዲያውም ደግሞ ወደዚህ ይሰደዋል አላቸው።

፬ ሄዱም ውርንጫውንም በመንገድ መተላለፊያ በደጅ ውጭ ታስሮ አገኙት፤ ፈቱትም። ፭ በዚያም ከቆሙት አንዳንዶቹ፡፡ ውርንጫውን የምትፈቱት ምን ልታደርጉት ነው አሉአቸው።

፮ እነርሱም ኢየሱስ እንዳዘዘ አሉአቸው፤ ተዉአቸውም።

፯ ውርንጫውንም ወደ ኢየሱስ አመጡት፤ ልብሳቸውንም በላዩ ጣሉ፤ ተቀመጠበትም። ፰ ብዙ ሰዎችም ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ፤ ሌሎችም ከዛፍ ቅጠሎችን እየቆረጡ ያነጥፉ ነበር። ፱ የሚቀድሙትም የሚከተሉትም፡፡ ሆሣዕና፤ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው፤ ፲ በጌታ ስም የምትመጣ የአባታችን የዳዊት መንግሥት የተባረከች ናት፤ ሆሣዕና በአርያም እያሉ ይጮኹ ነበር። ፲፩ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወደ መቅደስ ገባ፤ ዘወር ብሎም ሁሉን ከተመለከተ በኋላ፤ ጊዜው መሸቶ ስለ ነበረ ከአሥራ ሁለቱ ጋር ወደ ቢታንያ ወጣ።

፲፪ በማግሥቱም ከቢታንያ ሲወጡ ተራቡ። ፲፫ ቅጠልም ያላት በለስ ከሩቅ አይቶ ምናልባት አንዳች ይገኝባት እንደ ሆነ ብሎ መጣ፤ ነገር ግን የበለስ ወራት አልነበረምና መጥቶ ከቅጠል በቀር ምንም አላገኘባትም። ፲፬ መልሶም፡፡ ከአሁን ጀምሮ ለዘላለም ማንም ከአንቺ ፍሬ አይብላ አላት። ደቀ መዛሙርቱም ሰሙ። ፲፭ ወደ ኢየሩሳሌምም መጡ። ወደ መቅደስም ገብቶ በመቅደስ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ያወጣ ጀመር፤ የገንዘብ ለዋጮችንም ገብታዎች የርግብ ሻጭዎችንም ወንበሮች ገለበጠ፤ ፲፮ ዕቃም ተሸክሞ ማንም በመቅደስ ሊያልፍ አልፈቀደም። ፲፯ አስተማራቸውም፡፡ ቤቴ ለአሕዛብ ሁሉ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ የተጻፈ አይደለምን? እናንተ ግን የወንበዶች ዋሻ አደረጋችኋት አላቸው። ፲፰ የካህናት አለቆችም ጻፎችም ስምተው፤ ሕዝቡ ሁሉ በትምህርቱ ይገረሙ ስለ ነበር ይፈሩት ነበርና እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ፈለጉ። ፲፱ ማታ ማታም ከከተማ ወደ ውጭ ይወጣ ነበር። ፳ ማለዳም ሲያልፉ በለሲቱን ከሥርዋ ደርቃ አዩአት። ፳፩ ጴጥሮስም ትዝ ብሎት። መምህር ሆይ፤ እነሆ፤ የረገምሃት በለስ ደርቃለች አለው።

፳፪ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። በእግዚአብሔር እመኑ።

፳፫ እውነት እላችኋለሁ፤ ማንም ያለው ነገር እንዲደረግለት

ቢያምን በልቡ ሳይጠራጠር፤ ይህን ተራራ። ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ቢል ይሆንለታል። ፳፬ ስለዚህ እላችኋለሁ፡፡ የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ፡፡ ይሆንላችሁማል። ፳፭ ለጸሎትም በቆማችሁ ጊዜ፤ በሰማያት ያለው አባታችሁ ደግሞ ኃጢአታችሁን ይቅር እንዲላችሁ፡፡ በማንም ላይ አንዳች ቢኖርባችሁ ይቅር በሉት። ፳፮ እናንተ ግን ይቅር ባትሉ በሰማያት ያለው አባታችሁም ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም። ፳፯ ደግሞም ወደ ኢየሩሳሌም መጡ። እርሱም በመቅደስ ሲመላለስ፤ የካህናት አለቆችና ጳጾች ሽማግሌዎችም ወደ እርሱ መጥተው። ፳፰ እነዚህን በምን ሥልጣን ታደርጋለህ? ወይስ እነዚህን ለማድረግ ይህን ሥልጣን ማን ሰጠህ? አሉት። ፳፱ ኢየሱስም፡፡ እኔም አንዲት ነገር አጠይቃችኋለሁ፡፡ እናንተም መልሱልኝ፡፡ እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ እነግራችኋለሁ። ፴ የዮሐንስ ጥምቀት ከሰማይ ነበረችን ወይስ ከሰው? መልሱልኝ አላቸው። ፴፩ እርስ በርሳቸውም ሲነጋገሩ፡፡ ከሰማይ ነው ብንል። እንግዲያውስ ስለ ምን አላመናችሁበትም? ይለናል፤ ፴፪ ነገር ግን። ከሰው ነው እንበልን? አሉ፤ ሁሉ ዮሐንስን በእውነት እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና ሕዝቡን ፈሩ። ፴፫ ለኢየሱስም መልሰው። አናውቅም አሉት ኢየሱስም። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው።

፲፪

፩ በምሳሌም ይነግራቸው ጀመር። አንድ ሰው የወይን አትክልት ተከለ፤ ቅጥርም ቀጠረለት፤ መጥመቂያም ማሰለት፤ ግንብም ሠራና ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ። ፪ በጊዜውም ከወይን አትክልት ፍሬ ከገበሬዎቹ እንዲቀበል አንድ ባሪያ ወደ ገበሬዎቹ ላከ፤ ፫ ይዘውም ደበደቡት ባዶውንም ሰደዱት። ፬ ዳግመኛም ሌላውን ባሪያ ወደ እነርሱ ላከ እነርሱንም ወግረው ራሱን አቁሰሉት አዋርደውም ሰደዱት። ፭ ሌላውንም ላከ፤ እርሱንም ገደሉት፤ ከሌሎችም ከብዙዎች አንዳንዱን ደበደቡ አንዳንዱንም ገደሉ። ፮ የሚወደው አንድ ልጅ ገና ነበረው፤ ልጄንስ ያፍሩታል ብሎ እነርሱን ከሁሉ በኋላ ወደ እነርሱ ላከ። ፯ እነዚያ ገበሬዎች ግን እርስ በርሳቸው። ወራሹ ይህ ነው፤ ኑ፤ እንግደለው፤ ርስቱም ለኛ ይሆናል ተባባሉ። ፰ ይዘውም ገደሉት፤ ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ ጣሉት። ፱ እንግዲህ የወይኑ

አትከልት ጌታ ምን ያደርጋል? ይመጣል ገበሬዎቹንም ያጠፋል፤ የወይኑንም አትከልት ለሌሎች ይሰጣል። ፲-፲፪ ምሳሌውንም ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አውቀዋልና ሊይዙት ፈለጉ። ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ። ትተውትም ሄዱ። ፲፫ በንግግርም ሊያጠምዱት ከፈሪሳውያንና ከሄሮድስ ወገን የሆኑትን ወደ እርሱ ላኩ።

፲፬ መጥተውም። መምህር ሆይ፥ የሰውን ፊት ሳትመለከት በእውነት የእግዚአብሔር መንገድ ታስተምራለህና እውነተኛ እንደ ሆንህ ለመንምም እንዳታደላ እናውቃለን፤ ለቄሣር ግብር መስጠት ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም? እንስጥን ወይስ አንስጥ? አሉት። ፲፭ እርሱ ግን ግብዝነታቸውን አውቆ፥ ለምን ትፈትኑኛላችሁ? አየው ዘንድ አንድ ዲናር አምጡልኝ አላቸው።

፲፮ እነርሱም አመጡለት። ይህች መልክ ጽሕፈቲቱስ የማን ናት? አላቸው፤ እነርሱም። የቄሣር ናት አሉት። ፲፯ ኢየሱስም መልሶ። የቄሣርን ለቄሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አስረክቡ አላቸው። በእርሱም ተደነቁ። ፲፰ ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ሰዱቃውያን ወደ እርሱ መጥተው ጠየቁት እንዲህም አሉት። ፲፱ መምህር ሆይ፥ ሙሴ። የአንድ ሰው ወንድም ሚስቱን ትቶ ልጅ ሳያስቀር ቢሞት፥ ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ ብሎ ጻፈልን። ፳ ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ፤ ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ዘር ሳያስቀር ሞተ፤

፳፩ ሁለተኛውም አገባት፥ ዘርም ሳይተው ሞተ፤ ሦስተኛውም እንዲሁ፤ ፳፪ ሰባቱም አገቡአት፥ ዘርም አላስቀሩም። ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ደግሞ ሞተች። ፳፫ ሰባቱ አግብተዋታልና በትንሣኤ ቀን ሲነሡ ከእነርሱ ለማናቸው ሚስት ትሆናለች? ፳፬ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ስለዚህ የምትስቱ አይደለምን? ፳፭ ከሙታንስ ሲነሡ በሰማያት እንዳሉ መላእክት ይሆናሉ እንጂ አያገቡም፥ አይጋቡምም። ፳፮ ስለ ሙታን ግን እንዲነሡ እግዚአብሔር። እኔ የአብርሃም አምላክ የይስሐቆም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ እንዳለው በሙሴ መጽሐፍ በቀጥቋጦው ዘንድ የተጻፈውን አላነበባችሁምን? ፳፯ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አይደለም። እንግዲህ እጅግ ትስታላችሁ። ፳፰ ከጻፎችም አንዱ ቀርቦ ሲከራከሩ ሰማና መልካም አድርጎ እንደ መለሰላቸው አስተውሎ። ከሁሉ ፊተኛይቱ ትእዛዝ ማናቸይቱ ናት? ብሎ ጠየቀው። ፳፱ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው። ከትእዛዛቱ ሁሉ ፊተኛይቱ። እስራኤል ሆይ፥ ስማ፤ ጌታ አምላካችን አንድ

ጌታ ነው። ፴ አንተም በፍጹም ልብህ በፍጹምም ነፍስህ በፍጹምም አሳብህ በፍጹምም ኃይልህ ጌታ አምላክህን ውደድ የምትል ናት። ፊተኛይቱ ትአዛዝ ይህች ናት። ፴፩ ሁለተኛይቱም። ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ የምትል እርስዋን የምትመስል ይህች ናት። ከእነዚህ የምትበልጥ ሌላ ትአዛዝ የለችም።

፴፪ ጻፈውም። መልካም ነው፤ መምህር ሆይ፤ አንድ ነው ከእርሱም በቀር ሌላ የለም ብለህ በእውነት ተናገርህ፤

፴፫ በፍጹም ልብ በፍጹም አእምሮም በፍጹም ነፍስም በፍጹም ኃይልም እርሱን መውደድ፤ ባልንጀራንም እንደ ራስ መውደድ

በሙሉ ከሚቃጠል መሥዋዕትና ከሌላው መሥዋዕት ሁሉ የሚበልጥ ነው አለው። ፴፬ ኢየሱስም በአእምሮ እንደ መለሰ አይቶ። አንተ ከእግዚአብሔር መንግሥት የራቅህ አይደለህም አለው። ከዚህም በኋላ ማንም ሊጠይቀው አልጻፈረም።

፴፭ ኢየሱስም በመቅደስ ሲያስተምር መልሶ እንዲህ አለ። ጻፎች ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው እንዴት ይላሉ? ፴፮ ዳዊት ራሱ በመንፈስ ቅዱስ። ጌታ ጌታዬን። ጠላቶችህን የአግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ አለው አለ።

፴፯ ዳዊትም ራሱ ጌታ አለው፤ እንዴትስ ልጁ ይሆናል? ብዙ

ሕዝብም በደስታ ይሰሙት ነበር። ፴፰-፵ የመበለቶችን ቤት የሚበሉ ጸሎታቸውንም በማስረዘም የሚያመካኙ እነዚህ የባሰ ፍርድ ይቀበላሉ። ፵፩ ኢየሱስም በመዝገብ አንጻር ተቀምጦ ሕዝቡ በመዝገብ ውስጥ ገንዘብ እንዴት እንዲጥሉ ያይ ነበር፤ ብዙ ባለ ጠጎችም ብዙ ይጥሉ ነበር፤ ፵፪ አንዲትም ድሀ መበለት መጥታ አንድ ሳንቲም የሚያህሉ ሁለት ናስ ጣለች።

፵፫ ደቀ መዛሙርቱንም ጠርቶ። እውነት እላችኋለሁ፤ በመዝገብ ውስጥ ከሚጥሉት ሁሉ ይልቅ ይህች ድሀ መበለት አብልጣ ጣለች፤ ፵፬ ሁሉ ከትርፋቸው ጥለዋልና፤ ይህች ግን ከጉድለትዋ የነበራትን ሁሉ ትዳርዋን ሁሉ ጣለች አላቸው።

፲፫

፩ እርሱም ከመቅደስ ሲወጣ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ። መምህር ሆይ፤ እንዴት ያሉ ድንጋይዎችና እንዴት ያሉ ሕንጻዎች እንደ ሆኑ እይ አለው። ፪ ኢየሱስም መልሶ። እነዚህን ታላላቅ ሕንጻዎች ታያለህን? ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም አለው። ፫ በመቅደስም ትይዩ በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ፤ ጴጥሮስና ያዕቆብ ዮሐንስም

እንድርድሱም። ፱ ንገረን፤ ይህ መቼ ይሆናል? ይህስ ሁሉ ይፈጸም ዘንድ እንዳለው ምልክቱ ምንድር ነው? ብለው ለብቻቸው ጠየቁ። ፳ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ ይላቸው ጀመር። ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ። ፳፫ ብዙዎች። እኔ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና፤ ብዙዎችንም ያስታሉ። ፳፯ ጦርንም የጦርንም ወሬ በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ፤ ይህ ሊሆን ግድ ነውና፤ ነገር ግን መጨረሻው ገና ነው። ፳፰ ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣልና፤ በልዩ ልዩ ስፍራ የምድር መናወጥ ይሆናል፤ ራብ ይሆናል፤ እነዚህ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው። ፳፱ እናንተ ግን ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፤ ወደ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጡአችኋል በምክራብም ትገረፋላችሁ ምስክርም ይሆንባቸው ዘንድ ስለ እኔ በገዥዎችና በነገሥታት ፊት ትቆማላችሁ። ፲ አስቀድሞም ወንጌል ለአሕዛብ ሁሉ ይሰበክ ዘንድ ይገባል። ፲፩ ሲጐትቱአችሁና አሳልፈው ሲሰጡአችሁም ምን እንድትናገሩ አስቀድማችሁ አትጨነቁ፤ ዳሩ ግን በዚያች ሰዓት የሚሰጣችሁን ተናገሩ፤ የሚነግረው መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ እናንተ አይደላችሁምና። ፲፪ ወንድምም ወንድሙን አባትም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፤ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ። ይገድሉአቸውማል፤ ፲፫ በሁሉም ዘንድ ስለ ስሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል። ፲፬ ነገር ግን በነቢዩ በዳንኤል የተባለውን የጥፋት ርዥስት በማይገባው ስፍራ ቆሞ ብታዩ፤ አንባቢው ያስተውል፤ በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ። ፲፭ በሰገነትም ያለ ወደ ቤት አይውረድ ከቤቱም አንዳች ይወስድ ዘንድ አይግባ፤ ፲፮ በእርሻም ያለ ልብሱን ይወስድ ዘንድ ወደ ኋላው አይመለስ። ፲፯ በዚያን ወራትም ለርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው። ፲፰ ነገር ግን ሽሽታችሁ በክረምት እንዳይሆን ጸልዩ፤ ፲፱ በዚያን ወራት እግዚአብሔር ከፈጠረው ከፍጥረት መጀመሪያ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ያልሆነ ደግሞም የማይሆን የመከራ ዓይነት ይሆናልና። ፳ ጌታስ ወራቶቹን ባያሳጥር፤ ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም፤ ነገር ግን ስለ መረጣቸው ምርጦች ወራቶቹን አሳጠረ። ፳፩ በዚያን ጊዜም ማንም። እነሆ፤ ክርስቶስ ከዚህ አለ፤ ወይም። እነሆ፤ ከዚያ አለ ቢላችሁ አትመኑ። ፳፪ ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና፤ ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ ያስቱ ዘንድ ምልክትና ድንቅ ያደርጋሉ። ፳፫ እናንተ ግን ተጠንቀቁ፤

እነሆ፥ አስቀድሜ ሁሉን ነገርኋችሁ። ፳፬ በዚያን ወራት ግን ከዚያ መከራ በኋላ ፀሐይ ይጨልማል ጨረቃም ብርሃንዋን አትሰጥም። ፳፭ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ፤ የሰማይትም ኃይላት ይናወጣሉ። ፳፮ በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በብዙ ኃይልና ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል። ፳፯ በዚያን ጊዜም መላእክትን ይልካል ከአራቱ ነፋሳትም ከምድር ዳርቻ እስከ ሰማይ ዳርቻ የተመረጡትን ይሰበስባቸዋል። ፳፰ ምሳሌውንም ከበለስ ተማሩ፤ ጫፍዋ ሲለሰልስ ቅጠልዋም ሲያቈጠቁ፤ ያን ጊዜ በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ፤ ፳፱ እንዲሁ ደግሞ እናንተ ይህን ሁሉ መሆኑን ስታዩ ቀርቦ በደጅ እንደ ሆነ እውቁ።

፴ እውነት እላችኋለሁ፥ ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም። ፴፩ ሰማይና ምድር ያልፋሉ ቃሌ ግን አያልፍም።

፴፪ ስለዚያች ቀን ወይም ስለዚያች ሰዓት ግን የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን ከአባት በቀር የሚያውቅ የለም። ፴፫ ጊዜው መቼ እንዲሆን አታውቁምና ተጠንቀቁ፤ ትጉ፤ ጸልዩም። ፴፬ ቤቱን ትቶ ወደ ሌላ አገር እንደ ሄደ ሰው ነው፤ ለባርቹም ሥልጣን ለእያንዳንዱም ሥራውን ሰጥቶ በረኛውን እንዲተጋ አዘዘ። ፴፭ እንግዲህ በማታ ቢሆን ወይም በእኩለ ሌሊት ወይም ዶሮ ሲጮኽ ወይም በማለዳ ቢሆን ባለቤቱ መቼ እንዲመጣ አታውቁምና ፴፮ ድንገት መጥቶ ተኝታችሁ እንዳያገኛችሁ ስለዚህ ትጉ። ፴፯ ለእናንተም የምነግራችሁ ለሁሉ እላለሁ፤ ትጉ።

፲፬

፩ ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካና የቂጣ በዓል ነበረ። የካህናት አለቆችም ጻፎችም እንዴት አድርገው በተንኲል እንደሚይዙትና እንደሚገድሉት ይፈልጉ ነበር። ፪ የሕዝብ ሁከት እንዳይሆን በበዓል አይሁን ይሉ ነበርና። ፫ እርሱም በቢታንያ በለምጸሙ በስምዖን ቤት በነበረ ጊዜ፥ በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፥ አንዲት ሴት ዋጋው እጅግ የከበረ ጥሩ ናርዶስ ሽቱ የመላበት የአልባስጥሮስ ቢልቃጥ ይዛ መጣች፤ ቢልቃጡንም ሰብራ በራሱ ላይ አፈሰሰችው። ፬ አንዳንዶችም፡ ይህ የሽቱ ጥፋት ለምንድር ነው? ፭ ይህ ሽቱ ከሦስት መቶ ዲናር በሚበልጥ ዋጋ ተሸጦ ለድሆች ሊሰጥ ይቻል ነበርና ብለው በራሳቸው ይቈጡ ነበር፤ እርስዎንም ነቀፉአት። ፮ ኢየሱስ ግን እንዲህ

አለ። ተወላጁ፤ ስለ ምን ታደክሙኦታላችሁ? መልካም ሥራ ሠርታልኛለች።
፯ ድሆች ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና፤ በማናቸውም በወደዳችሁት ጊዜ መልካም ልታደርጉላቸው ትችላላችሁ። እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም።

፰ የተቻላትን አደረገች፤ አስቀድማ ለመቃብሬ ሥጋዬን ቀባችው።

፱ እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ወንጌል በዓለሙ ሁሉ በሚሰበክበት በማናቸውም ሰፍራ፤ እርስዋ ያደረገችው ደግሞ ለእርስዋ መታሰቢያ ሊሆን ይነገራል።
፲ ከአሥራ ሁለቱም አንዱ የአስቆሮቱ ይሁዳ አሳልፎ ሊሰጠው ወደ ካህናት አለቆች ሄደ።
፲፩ ሲሰሙም ደስ አላቸው ብርም ይሰጡት ዘንድ ተስፋ ሰጡት። በሚመች ጊዜም እንዴት አድርጎ አሳልፎ እንዲሰጠው ይፈልግ ነበር።
፲፪ ፋሲካን በሚያርዱበት በቂጣ በዓል መጀመሪያ ቀን ደቀ መዛሙርቱ። ፋሲካን ትበላ ዘንድ ወዴት ሄደን ልናሰናዳ ትወዳለህ? አሉት።
፲፫ ከደቀ መዛሙርቱም ሁለት ላክ እንዲህም አላቸው። ወደ ከተማ ሂዱ፤ ማድጋ ውኃ የተሸከመ ሰውም ይገናኛችኋል፤
፲፬ ተከተሉት፤ የሚገባበትንም የቤቱን ጌታ። መምህሩ። ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ፋሲካን የምበላበት የእንግዳ ቤት ወዴት ነው? ይላል በሉት።

፲፭ እርሱም በደርብ ላይ ያለውን የተሰናዳና የተነጠፈ ታላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል፤
፲፮ በዚያም አሰናዳልን። ደቀ መዛሙርቱም ወጡ ወደ ከተማም ሄደው እንዳላቸው አገኙ፤ ፋሲካንም አሰናዱ።
፲፯ በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ጋር መጣ።

፲፰ ተቀምጠውም ሲበሉ ኢየሱስ። እውነት እላችኋለሁ፤ ከእናንተ አንዱ፤ እርሱም ከእኔ ጋር የሚበላው አሳልፎ ይሰጠኛል አለ።

፲፱ እነርሱም ያዘኑ፤ እያንዳንዳቸውም። እኔ እሆንን? ይሉት ጀመር።
፳ እርሱም መልሶ። ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ከእኔ ጋር ወደ ወጭቱ እጁን የሚያጠልቀው ነው።
፳፩ የሰው ልጅስ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል፤ ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት፤ ያ ሰው ባልተወለደ ይሻለው ነበር አላቸው።
፳፪ ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ ቈርሶም ሰጣቸውና። እንካችሁ፤ ይህ ሥጋዬ ነው አለ።

፳፫ ጽዋንም አንሥቶ አመስግኖም ሰጣቸው፤ ሁሉም ከእርሱ ጠጡ።
፳፬ እርሱም። ይህ ስለ ብዙዎች የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደግሞ ነው።
፳፭ እውነት እላችኋለሁ፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ከወይኑ ፍሬ አዲሱን እስከምጠጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ደግሞ አልጠጣውም አላቸው።
፳፯ መዝሙርም ከዘመሩ

በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ። ፳፯ ኢየሱስም። በዚች ሌሊት ሁላችሁ በእኔ ትሰናከላላችሁ፤ እረኛውን እመታለሁ በጎችም ይበተናሉ የሚል ተጽፎአልና። ፳፰ ነገር ግን ከተነሣሁ በኋላ ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ አላቸው። ፳፱ ጴጥሮስም። ሁሉም ቢሰናከሉ እኔ ግን ከቶ አልሰናከልም አለው። ፴ ኢየሱስም። እውነት እልሃለሁ፤ ዛሬ በዚች ሌሊት ዶሮ ሁለት ጊዜ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትከደኛለህ አለው። ፴፩ እርሱም ቃሉን አበርቶቶ። ከአንተ ጋር የምሞት እንኳ ቢሆን ከቶ አልከድህም አለ። ሁሉም ደግሞ እንደዚሁ አሉ። ፴፪ ጌቴሴማኒ ወደምትባልም ስፍራ መጡ፤ ደቀ መዛሙርቱንም። ስጸልይ ሳለሁ፤ በዚህ ተቀመጡ አላቸው። ፴፫ ጴጥሮስንና ያዕቆብን የሐንሰንም ከእርሱ ጋር ወሰደ፤ ሊደነግጥም ሊተከዝም ጀመረና። ፴፬ ነፍሴ አስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች፤ በዚህ ቈዩ ትጉም አላቸው።

፴፭ ጥቂትም ወደ ፊት እልፍ ብሎ በምድርም ወድቆ፤ ይቻልስ ቢሆን ሰዓቲቱ ከእርሱ እንድታልፍ ጸለየና። ፴፮ አባ አባት ሆይ፤ ሁሉ ይቻልሃል፤ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን አንተ የምትወደው እንጂ እኔ የምወደው አይሁን አለ።

፴፯ መጣም ተኝተውም አገኛቸው፤ ጴጥሮስንም። ስምዖን ሆይ፤ ተኝተሃልን? አንዲት ሰዓት ስንኳ ልትተጋ አልቻልህምን?

፴፰ ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉ ጸልዩም፤ መንፈስስ ተዘጋጅታለች፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው አለው። ፴፱ ደግሞም ሄዶ ያንኑ ቃል ጸለየ። ፵ ደግሞም መጥቶ ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ከብደው ነበርና ተኝተው አገኛቸው፤ የሚመልሱለትንም አላወቁም።

፵፩ ሦስተኛም መጥቶ። እንግዲህስ ተኙ ዕረፉም፤ ይበቃል፤

ሰዓቲቱ ደረሰች፤ እነሆ፤ የሰው ልጅ በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል። ፵፪ ተነሡ፤ እንሂድ፤ እነሆ፤ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦአል አላቸው። ፵፫ ወዲያውም ገና ሲናገር ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፤ ከእርሱም ጋር ብዙ ሰዎች ሰይፍና ጐመድ ይዘው ከካህናት አለቆችና ከጳጳሮች ከሽማግሌዎችም ዘንድ መጡ። ፵፬ አሳልፎ የሚሰጠውም። የምስመው እርሱ ነው፤ ያዙት ተጠንቅቃችሁም ውሰዱት ብሎ ምልክት ሰጥቶአቸው ነበር። ፵፭ መጥቶም ወዲያው ወደ እርሱ ቀረበና። መምህር ሆይ፤ መምህር ሆይ፤ ብሎ ሳመው፤ ፵፮ እነርሱም እጃቸውን በእርሱ ላይ ጭነው ያዙት። ፵፯ በአጠገብ ከቆሙት ግን አንዱ ሰይፉን መዞ የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መታ ጀርውንም ቆረጠ።

፵፰ ኢየሱስም መልሶ። ወንበዴ እንደምትይዙ ሰይፍና ጐመድ

ይዛችሁ ልትይዙኝ መጣችሁን? ^{፵፱} በመቅደስ ዕለት ዕለት እያስተማርሁ ከእናንተ ጋር ስኖር አልያዛችሁኝም፤ ነገር ግን መጸሐፍት ይፈጸሙ ዘንድ ይህ ሆነ አላቸው። ^፶ ሁሉም ትተውት ሸሹ። ^{፶፩} ዕርቃኑን በነጠላ የሸፈነ አንድ ጎበዝ ይከተለው ነበር፤

^{፶፪} ጎበዛዝቱም ያዙት፤ እርሱ ግን ነጠላውን ትቶ ዕራቁቱን ሸሸ።

^{፶፫} ኢየሱስንም ወደ ሊቀ ካህናቱ ወሰዱት፤ የካህናት አለቆችም ሁሉ ሽማግሌዎችም ጻፎችም ተሰበሰቡ። ^{፶፬} ጴጥሮስም እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ውስጥ በሩቁ ተከተለው፤ ከሎሌዎችም ጋር ተቀምጦ እሳት ይሞቅ ነበር። ^{፶፭} የካህናት አለቆችም ሽንጎውም ሁሉ እንዲገድሉት በኢየሱስ ላይ ምስክር ይፈልጉ ነበር፤ አላገኙምም፤ ^{፶፮} ብዙዎች በሐሰት ይመሰክሩበት ነበርና፤ ምስክርነታቸው ግን አልተሰማም። ^{፶፯-፶፱} ምስክርነታቸውም እንዲሁ እንኳ አልተሰማም። ^፷ ሊቀ ካህናቱም በመካከላቸው ተነሥቶ። አንዳች አትመልስምን? እነዚህስ በአንተ ላይ የሚመሰክሩበህ ምንድር ነው? ብሎ ኢየሱስን ጠየቀው።

^{፷፩} እርሱ ግን ዝም አለ አንዳችም አልመለሰም። ደግሞ

ሊቀ ካህናቱ ጠየቀውና። የቡሩክ ልጅ ክርስቶስ አንተ ነህን? አለው። ^{፷፪} ኢየሱስም። እኔ ነኝ፤ የሰው ልጅም በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ አለ። ^{፷፫} ሊቀ ካህናቱም ልብሱን ቀደደና። ከእንግዲህ ወዲህ ምስክሮችን ምን ያስፈልገናል? ^{፷፬} ስድቡን ሰማችሁ፤ ምን ይመስላችኋል? አለ። እነርሱም ሁሉ። ሞት ይገባዋል ብለው ፈረዱበት። ^{፷፭} አንዳንዶችም ይተፉበት ፊቱንም ሸፍነው ይገቡበትና። ትንቢት ተናገር ይሉት ጀመር፤ ሎሌዎችም በጥፊ እየመቱ ወሰዱት። ^{፷፮} ጴጥሮስም በግቢ ውስጥ ወደ ታች ሳለ ከሊቀ ካህናቱ ገረዶች አንዲቱ መጣች፤ ^{፷፯} ጴጥሮስም እሳት ሲሞቅ አይታ ተመለከተችውና። አንተ ደግሞ ከናዝሬቱ ከኢየሱስ ጋር ነበርህ አላችው። ^{፷፰} እርሱ ግን። የምትዬውን አላውቅም አላስተውልምም ብሎ ካደ። ወደ ውጭም ወደ ደጅ ወጣ፤ ዶሮም ጮኸ። ^{፷፱} ገረዲቱም አይታው በዚያ ለቆሙት። ይህም ከእነርሱ ወገን ነው ስትል ሁለተኛ ትነግራቸው ጀመር።

^፩ እርሱም ደግሞ ካደ። ጥቂት ቁይተውም በዚያ የቆሙት ዳግመኛ ጴጥሮስን። የገሊላ ሰው ነህና ከእነርሱ ወገን በእውነት ነህ አሉት። ^{፩፩} እርሱ ግን። ይህን የምትሉትን ሰው አላውቀውም ብሎ ይረገምና ይምል ጀመር። ወዲያውም ዶሮ ሁለተኛ ጮኸ።

^{፩፪} ጴጥሮስንም ኢየሱስ። ዶሮ ሁለት ጊዜ ሳይጮኸ ሦስት ጊዜ

ትክደኛለህ ያለው ቃል ትዝ አለው፤ ነገሩንም አስቦ አለቀሰ።

፲፭

፩ ወዲያውም ማለዳ የካህናት አለቆች ከሽማግሌዎችና ከጳጮች ከሽንገውም ሁሉ ጋር ከተማከሩ በኋላ፤ ኢየሱስን አሳስረው ወሰዱትና ለጴሌሳስ አሳልፈው ሰጡት።

፪ ጴሌሳስም። አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን? ብሎ

ጠየቀው። እርሱም። አንተ አልህ ብሎ መለሰለት። ፫ የካህናት አለቆችም ብዙ ያሳጡት ነበር፤ እርሱ ግን ምንም አልመለሰም።

፬ ጴሌሳስም ደግሞ። አንዳች አትመልስምን? እነሆ፤ በስንት ነገር ያሳጡሃል ብሎ ጠየቀው። ፭ ኢየሱስም ከዚያ በኋላ ጴሌሳስ እስኪደነቅ ድረስ ምንም አልመለሰም። ፮ በዚያም በዓል የለመኑትን አንድ እስረኛ ይፈታላቸው ነበር። ፯ በዓመፅም ነፍስ ከገደሉት ከዓመፀኞች ጋር የታሰረ በርባን የተባለ ነበረ።

፰ ሕዝቡም ወጥተው እንደ ልማዱ ያደርግላቸው ዘንድ እየጮኹ ይለምኑት ጀመር። ፱ ጴሌሳስም። የአይሁድን ንጉሥ እፈታላችሁ ዘንድ ትወዳላችሁ? ብሎ መለሰላቸው፤

፲ የካህናት አለቆች በቅንዓት አሳልፈው እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና። ፲፩ የካህናት አለቆች ግን በርባንን በእርሱ ፈንታ ይፈታላቸው ዘንድ ሕዝቡን አወኩአቸው። ፲፪ ጴሌሳስም ዳግመኛ መልሶ። እንግዲህ የአይሁድ ንጉሥ የምትለትን ምን ላደርገው ትወዳላችሁ? አላቸው። ፲፫ እነርሱም ዳግመኛ። ስቀለው እያሉ ጮኹ። ፲፬ ጴሌሳስም። ምን ነው? ያደረገው ክፋት ምንድር ነው? አላቸው። እነርሱ ግን። ስቀለው እያሉ ጮኹት አበዙ። ፲፭ ጴሌሳስም የሕዝቡን ፈቃድ ሊያደርግ ወዶ በርባንን ፈታላቸው፤ ኢየሱስንም ገርፎ እንዲስቀል አሳልፎ ሰጠ። ፲፮ ወታደሮችም ፕራይቶሪየን ወደሚባል ግቢ ውስጥ ወሰዱት፤ ጭፍራውንም ሁሉ በአንድነት ጠሩ። ፲፯ ቀይ ልብስም አለበሱት፤ የእሾህ አክሊልም ጎንጉነው ደፉበት፤

፲፰ የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን እያሉ እጅ ይነሱት

ጀመር፤ ፲፱ ራሱንም በመቃ መቱት ተፋብትም፤ ተንበርክከውም ሰገዱለት። ፳ ከተዘባበቱበትም በኋላ ቀዩን ልብስ ገፈፉት፤ ልብሱንም አለበሱት፤ ሊሰቅሉትም ወሰዱት። ፳፩ አንድ መንገድ አላፊም የአሌክሳንድሮስና የሩፎስ አባት ስምዖን የተባለ የቀሬና ሰው ከገጠር ሲመጣ መስቀሉን ይሸከም ዘንድ አስገደዱት።

፳፪ ትርጓሜውም የራስ ቅል ስፍራ ወደሚሆን ጎልጎታ ወደተባለ

ስፍራ ወሰዱት። ፳፫ ከርቤም የተቀላቀለበትን የወይን ጠጅ እንዲጠጣ ሰጡት፤ እርሱ ግን አልተቀበለም። ፳፬ ሰቀሉትም፤ ልብሱንም ማን ማን እንዲወስድ ዕጣ ተጣጥለው ተካፈሉ።

፳፭ በሰቀሉትም ጊዜ ሦስት ሰዓት ነበረ። ፳፮ የክሱ ጽሕፈትም፤ የአይሁድ ንጉሥ የሚል ተጽፎ ነበር። ፳፯ ከእርሱም ጋር

ሁለት ወንበዶች አንዱን በቀኙ አንዱንም በግራው ሰቀሉ።

፳፰ መጽሐፍም። ከአመፀኞች ጋር ተቆጠረ ያለው ተፈጸመ።

፳፱ የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት ነበርና። ዋ፥ ቤተ መቅደስን የምታፈርስ በሦስት ቀንም የምትሠራ፤ ፴ ከመስቀል ወርደህ ራስህን አድን አሉ።

፴፩ እንዲሁም የካህናት አለቆች ደግሞ ከጻፎች ጋር እርስ በርሳቸው እየተዘባበቱ። ሌሎችን አዳነ፤ ራሱን ሊያድን አይችልም፤ ፴፪ አይተን እናምን ዘንድ የእስራኤል ንጉሥ ከርስቶስ አሁን ከመስቀል ይውረድ አሉ። ከእርሱም ጋር የተሰቀሉት ይነቅፉት ነበር። ፴፫ ስድስት ሰዓትም በሆነ ጊዜ፤ እስከ ዘጠኝ ሰዓት በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ። ፴፬ በዘጠኝ ሰዓትም ኢየሱስ። ኤሎሄ፥ ኤሎሄ፥ ላማ ሰበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ፤ ትርጓሜውም አምላኬ፥ አምላኬ፥ ለምን ተውኸኝ? ማለት ነው። ፴፭ በዚያም ከቆሙት ሰዎች ስምተው። እነሆ፤ ኤልያስን ይጠራል አሉ። ፴፮ አንዱም ሮጦ ሆምጣጤ በሰፍነግ ሞላ በመቃም አድርጎ። ተዉ፤ ኤልያስ ሊያወርደው ይመጣ እንደ ሆነ እንይ እያለ አጠጣው።

፴፯ ኢየሱስም በታላቅ ድምፅ ጮኸ ነፍሱንም ሰጠ። ፴፰ የቤተ

መቅደስም መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ።

፴፱ በዚያም በአንጻሩ የቆመ የመቶ አለቃ እንደዚህ ጮኸ ነፍሱን እንደ ሰጠ ባየ ጊዜ። ይህ ሰው በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነበረ አለ። ፵-፵፪ አሁንም በመሸ ጊዜ የሰንበት ዋዜማ የሆነ የማዘጋጀት ቀን ስለ ነበረ፥ የከበረ አማካሪ የሆነ የእርማትያስ ዮሴፍ መጣ፥ ፵፫ እርሱም ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይጠባበቅ ነበር፤ ደፍሮም ወደ ጲላጦስ ገባና የኢየሱስን ሥጋ ለመነው። ፵፬ ጲላጦስም አሁኑን እንዴት ሞተ ብሎ ተደነቀ፥ የመቶ አለቃውንም ጠርቶ ከሞተ ቆይቶአልን? ብሎ ጠየቀው፤

፵፭ ከመቶ አለቃውም ተረድቶ በድኑን ለዮሴፍ ሰጠው።

፵፮ በፍታም ገዝቶ አውርዶም በበፍታ ከፈነው ከዓለትም በተወቀረ መቃብር አኖረው፥ በመቃብሩ ደጃፍም ድንጋይ አንከባለለ። ፵፯ መግደላዊትም ማርያም የዮሳም እናት ማርያም ወዴት እንዳኖሩት ይመለከቱ ነበር።

፲፮

፩ ሰንበትም ካለፈ በኋላ መግደላዊት ማርያም የያዕቆብም እናት ማርያም ሰሎሜም መጥተው ሊቀበሉት ሽቱ ገዙ።

፪ ከሳምንቱም በፊተኛው ቀን እጅግ በማለዳ ፀሐይ ከወጣ

በኋላ ወደ መቃብር መጡ። ፫ እርስ በርሳቸውም። ድንጋዩን ከመቃብር ደጃፍ ማን ያንከባልልናል? ይባባሉ ነበር፤

፬ ድንጋዩ እጅግ ትልቅ ነበርና፤ አሻቅበውም አይተው ድንጋዩ ተንከባሉ እንደ ነበር ተመለከቱ። ፭ ወደ መቃብሩም ገብተው ነጭ ልብስ የተጎናጸፈ ጎልማሳ በቀኝ በኩል ተቀምጦ አዩና ደነገጡ። ፮ እርሱ ግን። አትደንግጡ፤ የተሰቀለውን የናዝሬቱን ኢየሱስን ትፈልጋላችሁ፤ ተነሥቶአል፤ በዚህ የለም፤ እነሆ እርሱን ያኖሩበት ስፍራ። ፯ ነገር ግን ሄዳችሁ ለደቀ መዛሙርቱ ለጴጥሮስም። ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል፤ እንደ ነገራችሁ በዚያ ታይታላችሁ ብላችሁ ንገሩአቸው አላቸው። ፰ መንቀጥቀጥና መደንገጥ ይዞአቸው ነበርና ወጥተው ከመቃብር ሸሹ፤ ይፈሩ ነበርና ለማንም አንዳች አልነገሩም። እነርሱም ያዘዛቸውን ሁሉ ለጴጥሮስና ከእርሱ ጋር ላሉት በአጭሩ ተናገሩ። ከዚህም በኋላ ኢየሱስ ራሱ ለዘላለም ድኅነት የሆነውን የማይለወጠውን ቅዱስ ወንጌል ከፀሐይ መውጫ እስከ መጥለቂያው ድረስ በእጃቸው ላከው። ፱ ከሳምንቱም በመጀመሪያው ቀን ማልዶ በተነሣ ጊዜ፤ አስቀድሞ ሰባት አጋንንት ላወጣላት ለመግደላዊት ማርያም ታየ። ፲ እርስዋ ሄዳ ከእርሱ ጋር ሆነው ለነበሩት ሲያዝኑና ሲያለቅሱ ሳሉ አወራችላቸው፤ ፲፩ እነርሱም ሕያው እንደ ሆነ ለእርስዋም እንደ ታያት ሲሰሙ አላመኑም።

፲፪ ከዚህም በኋላ ከእነርሱ ለሁለቱ ወደ ባላገር ሲሄዱ በመንገድ በሌላ መልክ ተገለጠ፤ ፲፫ እነርሱም ሄደው ለሌሎቹ አወሩ፤ እነዚያንም ደግሞ አላመኑአቸውም። ፲፬ ኋላም በማዕድ ተቀምጠው ሳሉ ለአሥራ አንዱ ተገለጠ፤ ተነሥቶም ያዩትን ስላላመኑአቸው አለማመናቸውንና የልባቸውን ጥንካሬ ነቀፈ።

፲፭ እንዲህም አላቸው። ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ሰበኩ። ፲፮ ያመነ የተጠመቀም ይድናል፤

ያላመነ ግን ይፈረድበታል። ፲፯ ያመኑትንም እነዚህ ምልክቶች ይከተሉአቸዋል፤ በስሜ አጋንንትን ያወጣሉ፤ በአዲስ ቋንቋ ይናገራሉ፤ እባቦችን ይይዛሉ። ፲፰ የሚገድልም ነገር ቢጠጡ አይጎዳቸውም፤ እጃቸውን በድውዮች ላይ ይጭናሉ እነርሱም ይድናሉ። ፲፱ ጌታ ኢየሱስም ከእነርሱ ጋር ከተናገረ በኋላ ወደ

ሰማይ ዐረገ በእግዚአብሔርም ቀኝ ተቀመጠ። ፳ እነርሱም ወጥተው በየሰፍራው ሁሉ ሰበኩ፤ ጌታም ከእነርሱ ጋር ይሠራ ነበር፤ በሚከተሉትም ምልክቶች ቃሉን ያጸና ነበር።

የሉቃስ ወንጌል

፩-፩ በይሁዳ ንጉሥ በሄሮድስ ዘመን ከአብያ ክፍል የሆነ ዘካርያስ የሚባል አንድ ካህን ነበረ፤ ሚስቱም ከአሮን ልጆች ነበረች፤ ስምዋም ኤልሳቤጥ ነበረ። ፩ ሁለቱም በጌታ ትእዛዝና ሕግጋት ሁሉ ያለ ነቀፋ እየሄዱ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ነበሩ። ፪ ኤልሳቤጥም መካን ነበረችና ልጅ አልነበራቸውም፤ ሁለቱም በዕድሜያቸው አርጅተው ነበር።

፫ እርሱም በክፍሉ ተራ በእግዚአብሔር ፊት ሲያገለግል፤ ፬ እንደ ካህናት ሥርዓት ወደ ጌታ ቤተ መቅደስ ገብቶ ለማጠን ዕጣ ደረሰበት። ፭ በዕጣንም ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ በውጭ ቆመው ይጸልዩ ነበር። ፮ የጌታም መልአክ በዕጣኑ መሠዊያ ቀኝ ቆሞ ታየው። ፯ ዘካርያስም ባየው ጊዜ ደነገጠ፤ ፍርሃትም ወደቀበት። ፰ መልአኩም እንዲህ አለው። ዘካርያስ ሆይ፤ ጸሎትህ ተስምቶልሃልና አትፍራ ሚስትህ ኤልሳቤጥም ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች፤ ስሙንም ዮሐንስ ትላለህ። ፱ ደስታና ተድላም ይሆንልሃል፤ በመወለዱም ብዙዎች ደስ ይላቸዋል።

፲፩ በጌታ ፊት ታላቅ ይሆናልና፤ የወይን ጠጅና የሚያስክር መጠጥ አይጠጣም፤ ገናም በእናቱ ማኅፀን ሳለ መንፈስ ቅዱስ ይሞላበታል፤ ፲፪ ከእስራኤልም ልጆች ብዙዎችን ወደ ጌታ ወደ አምላካቸው ይመልሳል። ፲፫ እርሱም የተዘጋጁትን ሕዝብ ለጌታ እንዲያሰናዳ፤ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች የማይታዘዙትንም ወደ ጌታ ጥበብ ይመልስ ዘንድ በኤልያስ መንፈስና ኃይል በፊቱ ይሄዳል። ፲፭ ዘካርያስም መልአኩን፤ እኔ ሽማግሌ ነኝ ምስቴም በዕድሜዎ አርጅታለችና ይህን በምን አውቃለሁ? አለው። ፲፬ መልአኩም መልሶ። እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው ገብርኤል ነኝ፤ እንድናገርህም ይህችንም የምሥራች እንድሰብክልህ ተልኬ ነበር፤ ፲፭ እነሆም፤ በጊዜው የሚፈጸመውን ቃሉን ስላላመንህ፤ ይህ ነገር እስከሚሆን ቀን ድረስ ዲዳ ትሆናለህ መናገርም አትችልም አለው።

፲፮ ሕዝቡም ዘካርያስን ይጠብቁት ነበር፤ በቤተ መቅደስም ውስጥ ስለ ዘዋወሩ ነበር። ፲፯ በወጣም ጊዜ ሊገባራቸው አልቻለም፤ በቤተ መቅደስም ራእይ እንዳየ አስተዋሉ፤ እርሱም ይጠቅሳቸው ነበር፤ ድዳም ሆኖ ኖረ። ፳፫ የማገልገሉም

ወራት ሲፈጸም ወደ ቤቱ ሄደ። ፳፬-፳፮ በስድስተኛውም ወር መልአኩ ገብርኤል ናዝሬት ወደምትባል ወደ ገሊላ ከተማ፤ ፳፯ ከዳዊት ወገን ለሆነው ዮሴፍ ለሚባል ሰው ወደ ታጩት ወደ አንዲት ድንግል ከእግዚአብሔር ዘንድ ተላከ፤ የድንግሊቱም ስም ማርያም ነበረ። ፳፰ መልአኩም ወደ እርሱ ገብቶ፤ ደስ ይበልሽ፤ ጸጋ የሞላብሽ ሆይ፤ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው፤ አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ አላት። ፳፱ እርሱም ባየችው ጊዜ ከንግግሩ በጣም ደነገጠችና። ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው? ብላ አሰበች።

፴ መልአኩም እንዲህ አላት። ማርያም ሆይ፤ በእግዚአብሔር ፊት ጸጋ አግኝተሻልና አትፍራ። ፴፩ እነሆም፤ ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤ ስሙንም ኢየሱስ ትዩዋለሽ። ፴፪ እርሱ ታላቅ ይሆናል የልዑል ልጅም ይባላል፤ ጌታ አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል፤ ፴፫ በያዕቆብ ቤትም ላይ ለዘላለም ይነግሳል፤ ለመንግሥቱም መጨረሻ የለውም። ፴፬ ማርያምም መልአኩን። ወንድ ስለማላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል? አለችው።

፴፭ መልአኩም መልሶ እንዲህ አላት። መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፤ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል።

፴፮ እነሆም ዘመድሽ ኤልሳቤጥ፤ እርሱም ደግሞ በእርጅናዋ ወንድ ልጅ ፀንሳለች፤ ለእርሷም መካን ትባል ለነበረችው ይህ ስድስተኛ ወር ነው፤ ፴፯ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና። ፴፰ ማርያምም። እነሆኝ የጌታ ባሪያ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ አለች። መልአኩም ከእርሷ ሄደ። ፴፱ ማርያምም በዚያ ወራት ተነሥታ ወደ ተራራማው አገር ወደ ይሁዳ ከተማ ፈጥና ወጣች፤ ፵ ወደ ዘካርያስም ቤት ገብታ ኤልሳቤጥን ተሳለመቻት። ፵፩ ኤልሳቤጥም የማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ፅንሱ በማኅፀንዋ ውስጥ ዘለለ፤ በኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ ሞላባት፤ ፵፪ በታላቅ ድምፅም ጮኻ እንዲህ አለች። አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ፤ የማኅፀንሽም ፍሬ የተባረከ ነው። ፵፫ የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እንዴት ይሆንልኛል? ፵፬ እነሆ፤ የሰላምታሽ ድምጽ በጆሮዬ በመጣ ጊዜ ፅንሱ በማኅፀኔ በደስታ ዘሎአልና። ፵፭ ከጌታ፤ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብፅዕት ናት። ፵፮ ማርያምም እንዲህ አለች።

፵፯ ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች፤ መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ሐሴት ታደርጋለች፤ ፵፰ የባሪያዬን ውርደት ተመልክቶአልና።

እነሆም፥ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል፤ ፵፱ ብርቱ የሆነ እርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጎአልና፤ ስሙም ቅዱስ ነው።

፺ ምሕረቱም ለሚፈሩት እስከ ትውልድና ትውልድ ይኖራል።

፺፩ በከንዱ ኃይል አድርጎአል፤ ትዕቢተኞችን በልባቸው አሳብ በትኖአል፤ ፺፪ ገዥዎችን ከዙፋናቸው አዋርዶአል፤ ትሑታንንም ከፍ አድርጎአል፤ ፺፫ የተራቡትን በበጎ ነገር አጥግቦአል፤ ባለ ጠጎችንም ባዶአቸውን ሰዶአቸዋል። ፺፬-፺፭ ማርያምም ሦስት ወር የሚያህል በእርስዋ ዘንድ ተቀመጠች ወደ ቤትዋም ተመለሰች። ፺፮ የኤልሳቤጥም የመውለጃዋ ጊዜ ደረሰ፥ ወንድ ልጅም ወለደች። ፺፯ ጎረቤቶችዋም ዘመዶችዋም ጌታ ምሕረቱን እንዳገነነላት ሰምተው ከእርስዋ ጋር ደስ አላቸው።

፺፱ በስምንተኛውም ቀን ሕፃኑን ሊገርዙት መጡ፥ በአባቱም ስም ዘካርያስ ሊሉት ወደዱ። ፳ እናቱ ግን መልሳ። አይሆንም፥ የሐንስ ይባል እንጂ አለች። ፳፩ እነርሱም። ከወገንሽ ማንም በዚህ ስም የተጠራ የለም አሉአት። ፳፪ አባቱንም ማን ሊባል እንዲወድ ጠቀሱት። ፳፫ ብራናም ለምኖ፥ ስሙ የሐንስ ነው ብሎ ጻፈ። ሁሉም አደነቁ። ፳፬ ያንጊዜም አፉ ተከፈተ መላሱም ተፈታ እግዚአብሔርንም እየባረከ ተናገረ። ፳፭ ለጎረቤቶቻቸውም ሁሉ ፍርሃት ሆነ፤ ይህም ሁሉ ነገር በይሁዳ በተራራማው አገር ሁሉ ተወራ፤ ፳፮ የሰሙትም ሁሉ። እንኪያ ይህ ሕፃን ምን ይሆን? እያሉ በልባቸው አኖሩት፤ የጌታ እጅ ከእርሱ ጋር ነበረችና።

፳፯ አባቱ ዘካርያስም መንፈስ ቅዱስ ሞላበትና ትንቢት ተናገረ እንዲህም አለ። ፳፰ የእስራኤል ጌታ አምላክ ይባረክ፥ ጐብኝቶ ለሕዝቡ ቤዛ አድርጎአልና፤ ፳፱-፳፻ ማዳኑም ከወደረኞቻችንና ከሚጠሉን ሁሉ እጅ ነው፤ ፳፱-፳፯ ደግሞም አንተ ሕፃን ሆይ፥ የልዑል ነቢይ ትባላለህ፥ መንገዱን ልትጠርግ በጌታ ፊት ትሄዳለህና፤ ፳፯ እንደዚህም የኃጢአታቸው ስርየት የሆነውን የመዳን እውቀት ለሕዝቡ ትሰጣለህ፤ ፳፰ ይህም ከላይ የመጣ ብርሃን በጐብኘበት በአምላካችን ምሕረትና ርኅራኄ ምክንያት ነው፤ ፳፱ ብርሃኑም በጨለማና በሞት ጥላ ተቀምጠው ላሉት ያበራል እግሮቻችንንም በሰላም መንገድ ያቀናል። ፳፯ ሕፃኑም አደገ በመንፈስም ጠነከረ፥ ለእስራኤልም እስከ ታየበት ቀን ድረስ በምድረ ቦዳ ኖረ።

፪

፩ በዚያም ወራት ዓለሙ ሁሉ እንዲጻፍ ከአውግስጦስ ቄሣር

ትእዛዝ ወጣች። ፪ ቁሬኔዎስ በሶርያ አገር ገዥ በነበረ ጊዜ ይህ የመጀመሪያ ጽሕፈት ሆነ። ፫ ሁሉም እያንዳንዱ ይጻፍ ዘንድ ወደ ከተማው ሄደ። ፬-፯ በዚያም ሳሉ የመውለጃዋ ወራት ደረሰ። ፯ የበኩር ልጅዋንም ወለደች፤ በመጠቅለያም ጠቀለለችው፤ በእንግዶችም ማደሪያ ስፍራ ስላልነበራቸው በግርግም አስተኛቸው። ፰ በዚያም ምድር መንጋቸውን በሌሊት ሲጠብቁ በሜዳ ያደሩ እረኞች ነበሩ። ፱ እነሆም፤ የጌታ መልአክ ወደ እነርሱ ቀረበ የጌታ ክብርም በዙሪያቸው አበራ፤ ታላቅ ፍርሃትም ፈሩ። ፲ መልአኩም እንዲህ አላቸው። እነሆ፤ ለሕዝቡ ሁሉ የሚሆን ታላቅ ደስታ የምሥራች እነግራችኋለሁና አትፍሩ፤ ፲፩ ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኃኒት እርሱም ክርስቶስ ጌታ የሆነ ተወልዶላችኋልና። ፲፪ ይህም ምልክት ይሆንላችኋል፤ ሕፃን ተጠቅልሎ በግርግምም ተኝቶ ታገኛላችሁ። ፲፫ ድንገትም ብዙ የሰማይ ሠራዊት ከመልአኩ ጋር ነበሩ። እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ። ፲፬ ክብር ለእግዚአብሔር በአርያም ይሁን ሰላምም በምድር ለሰውም በጎ ፈቃድ አሉ። ፲፭ መላእክትም ከእነርሱ ተለይተው ወደ ሰማይ በወጡ ጊዜ፤ እረኞቹ እርስ በርሳቸው። እንግዲህ እስከ ቤተ ልሔም ድረስ እንሂድ እግዚአብሔርም የገለጠልንን ይህን የሆነውን ነገር እንይ ተባባሉ። ፲፮ ፈጥነውም መጡ ማርያምንና ዮሴፍን ሕፃኑንም በግርግም ተኝቶ አገኙ። ፲፯ አይተውም ስለዚህ ሕፃን የተነገረላቸውን ነገር ገለጡ። ፲፰ የሰሙትን ሁሉ እረኞቹ በነገሩአቸው ነገር አደነቁ፤ ፲፱ ማርያም ግን ይህን ነገር ሁሉ በልብዋ እያሰበች ትጠብቀው ነበር። ፳ እረኞችም እንደ ተባለላቸው ስለ ሰሙትና ስላዩት ሁሉ እግዚአብሔርን እያመሰገኑና እያከበሩ ተመለሱ። ፳፩ ሊገርዙት ስምንት ቀን በሞላ ጊዜ፤ በማኅፀን ሳይረገዝ በመልአኩ እንደ ተባለ፤ ስሙ ኢየሱስ ተብሎ ተጠራ። ፳፪-፳፭ እነሆም፤ በኢየሩሳሌም ስምዖን የሚባል ሰው ነበረ፤ ይህም ሰው የእስራኤልን መጽናናት ይጠባበቅ ነበር፤ ጻድቅና ትጉህም ነበረ፤ መንፈስ ቅዱስም በእርሱ ላይ ነበረ። ፳፮ በጌታም የተቀባውን ሳያይ ሞትን እንዳያይ በመንፈስ ቅዱስ ተረድቶ ነበር። ፳፯ በመንፈስም ወደ መቅደስ ወጣ፤ ወላጆቹም እንደ ሕጉ ልማድ ያደርጉለት ዘንድ ሕፃኑን ኢየሱስን በአስገቡት ጊዜ፤ ፳፯ እርሱ ደግሞ ተቀብሎ አቀፈው እግዚአብሔርንም እየባረከ እንዲህ አለ። ፳፱ ጌታ ሆይ፤ አሁን እንደ ቃልህ ባሪያህን በሰላም ታሰናብተዋለህ፤ ፴-፴፪ ይህም ለአሕዛብ ሁሉን የሚገልጥ

ብርሃን ለሕዝብህም ለእስራኤል ከብር ነው። ^{፴፫} ዮሴፍም እናቱም ስለ እርሱ በተባለው ነገር ይደነቁ ነበር። ^{፴፬-፴፯} ከአሴር ወገንም የምትሆን የፋኑኤል ልጅ ሐና የምትባል አንዲት ነቢይት ነበረች፤ እርሷም ከድንግልናዋ ጀምራ ከባልዋ ጋር ሰባት ዓመት ኖረች፤ ^{፴፯} እርሷም ሰማኒያ አራት ዓመት ያህል መበለት ሆና በጣም አርጅታ ነበር፤ በጾምና በጸሎትም ሌሊትና ቀን እያገለገለች ከመቅደስ አትላይም ነበር። ^{፴፰} በዚያችም ሰዓት ቀርባ እግዚአብሔርን አመሰግነች፤ የኢየሩሳሌምንም ቤዛ ለሚጠባበቁ ሁሉ ስለ እርሱ ትናገር ነበር። ^{፴፱} ሁሉንም እንደ ጌታ ሕግ ከፈጸሙ በኋላ፥ ወደ ገሊላ ወደ ከተማቸው ወደ ናዝሬት ተመለሱ። ^፵ ሕፃኑም አደገ፤ ጥበብም ሞልቶበት በመንፈስ ጠነከረ፤ የእግዚአብሔርም ጸጋ በእርሱ ላይ ነበረ።

^{፵፩} ወላጆቹም በያመቱ በፋሲካ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም ይወጡ ነበር። ^{፵፪} የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ በሆነ ጊዜ፥ እንደ በዓሉ ሥርዓት ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ፤ ^{፵፫} ቀኖቹንም ከፈጸሙ በኋላ፥ ሲመለሱ ብላቴናው ኢየሱስ በኢየሩሳሌም ቀርቶ ነበር፤ ዮሴፍም እናቱም አላወቁም ነበር። ^{፵፬} ከመንገደኞች ጋር የነበረ ስለ መስላቸው የአንድ ቀን መንገድ ሄዱ፤ ከዘመዶቻቸውም ከማያውቋቸውም ዘንድ ፈለጉት፤ ^{፵፭} ባጡትም ጊዜ እየፈለጉት ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ። ^{፵፮} ከሦስት ቀንም በኋላ በመምህራን መካከል ተቀምጦ ሲሰማቸውም ሲጠይቃቸውም በመቅደስ አገኙት፤ ^{፵፯} የሰሙትም ሁሉ በማስተዋሉና በመልሱ ተገረሙ።

^{፵፰} ባዩትም ጊዜ ተገረሙ፤ እናቱም። ልጄ ሆይ፥ ለምን እንዲህ አደረግሁብን? እነሆ፥ አባትህና እኔ እየተጨነቅን ስንፈልግህ ነበርን አላችው። ^{፵፱} እርሱም። ስለ ምን ፈለጋችሁኝ? በአባቴ ቤት እሆን ዘንድ እንዲገባኝ አላወቃችሁምን? አላቸው።

^፶ እነርሱም የተናገራቸውን ነገር አላስተዋሉም። ^{፶፩} ከእነርሱም ጋር ወርዶ ወደ ናዝሬት መጣ፤ ይታዘዝላቸውም ነበር። እናቱም ይህን ነገር ሁሉ በልብዋ ትጠብቀው ነበር። ^{፶፪} ኢየሱስም ደግሞ በጥበብና በቁመት በሞገስም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ያድግ ነበር።

፫

^፩ ጢባርዮስ ቁሣርም በነገሠ በአሥራ አምስተኛይቱ ዓመት፥ ጴንጤናዊው ጲላጦስም በይሁዳ ሲገዛ፥ ሄሮድስም በገሊላ የአራተኛው ክፍል ገዥ፥ ወንድሙ ፊልጶስም በኢጡርያስ

በጥራኮኒዶስም አገር የአራተኛው ክፍል ገዥ፤ ሊሳኒዮስም በሳቢላኒስ የአራተኛው ክፍል ገዥ ሆነው ሳሉ፤ ፪ ሐናና ቀዳም ሊቃነ ካህናት ሳሉ፤ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ዘካርያስ ልጅ ወደ ዮሐንስ በምድረ በዳ መጣ። ፫-፯ ስለዚህ ከእርሱ ሊጠመቁ ለወጡት ሕዝብ እንዲህ ይላቸው ነበር። እናንተ የእፉኝት ልጆች፤ ከሚመጣው ቀጣ እንድትሸሹ ማን አመለከታችሁ?

፰ እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ፤ በልባችሁም። አብርሃም አባት አለን ማለትን አትጀምሩ፤ ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣለት እግዚአብሔር እንዲችል እላችኋለሁና። ፱ አሁንስ ምሳር ደግሞ በዛሬች ሥር ተቀምጦአል፤ እንግዲህ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዳፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል። ፲ ሕዝቡም። እንግዲህ ምን እናድርግ? ብለው ይጠይቁት ነበር። ፲፩ መልሱም። ሁለት ልብስ ያለው ለሌለው ያካፍል፤ ምግብም ያለው እንዲሁ ያድርግ ይል ነበር። ፲፪ ቀራጮችም ደግሞ ሊጠመቁ መጥተው። መምህር ሆይ፤ ምን እናድርግ? አሉት። ፲፫ ከታዘዘላችሁ አብልጣችሁ አትውሱዱ አላቸው። ፲፬ ጭፍሮችም ደግሞ። እኛ ደግሞ ምን እናድርግ? ብለው ይጠይቁት ነበር። እርሱም። በማንም ግፍ አትሥሩ ማንንም በሐሰት አትከሰሱ፤ ደመወዛችሁም ይብቃችሁ አላቸው። ፲፭ ሕዝቡም ሲጠብቁ ሳሉ ሁሉም በልባቸው ስለ ዮሐንስ። ይህ ክርስቶስ ይሆንን? ብለው ሲያስቡ ነበር፤ ፲፮ ዮሐንስ መልሶ። እኔስ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ነገር ግን የጫማውን ጠፍር መፍታት ከማይገባኝ ከእኔ የሚበረታ ይመጣል፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃችኋል፤

፲፯ መንሹም በእጁ ነው፤ አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል፤ ስንዴውንም በነተራው ይከታል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት

ያቃጥለዋል አላቸው። ፲፰ ስለዚህ ሕዝቡን በብዙ ሌላ ምክር እየመከራቸው ወንጌልን ይሰብክላቸው ነበር፤ ፲፱ የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስ ግን፤ ስለ ሄሮድያዳ ስለ ወንድሙ ስለ ፊልጶስ ሚስትና ሄሮድስ ስላደረገው ሌላ ክፉት ሁሉ ዮሐንስ ስለ ገሠጸው፤ ፳ ይህን ደግሞ ከሁሉ በላይ ጨምሮ ዮሐንስን በወነኒ አገጣው። ፳፩ ሕዝቡም ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ ኢየሱስ ደግሞ ተጠመቀ። ሲጸልይም ሰማይ ተከፈተ፤ ፳፪ መንፈስ ቅዱስም በአካል መልክ እንደ ርግብ በእርሱ ላይ ወረደ፤ የምድህ ልጄ አንተ ነህ፤ በአንተ ደስ ይለኛል የሚል ድምፅም ከሰማይ መጣ። ፳፫ ኢየሱስም ሊያስተምር ሲጀምር ዕድሜው

ሠላሳ ዓመት ያህል ሆኖት ነበር እንደመሰላቸው የሱሌፍ ልጅ ሆኖ፣ የኤሊ ልጅ፣ ፳፬ የማቲ ልጅ፣ የሴዊ ልጅ፣ የሚልኪ ልጅ፣ ፳፭ የሮና ልጅ፣ የሱሌፍ ልጅ፣ የማታትዩ ልጅ፣ የአሞጽ ልጅ፣ የናሆም ልጅ፣ የኤሊሊም ልጅ ፳፮ የናጌ ልጅ፣ የማአት ልጅ፣ የማታትዩ ልጅ፣ የሴሜይ ልጅ፣ የሱሌፍ ልጅ፣ ፳፯ የሞዳ ልጅ፣ የሮናን ልጅ፣ የሬስ ልጅ፣ የዘሩባቤል ልጅ፣ የሰላትያል ልጅ፣ የኔሪ ልጅ፣ ፳፰ የሚልኪ ልጅ፣ የሐዲ ልጅ፣ የሞሳስ ልጅ፣ የቆሳም ልጅ፣ የኤልሞዳም ልጅ፣ የኤር ልጅ፣ ፳፱ የሱሴዕ ልጅ፣ የኤልዓዘር ልጅ፣ የሮራም ልጅ፣ የማጣት ልጅ፣ የሴዊ ልጅ፣ ፴ የስምዎን ልጅ፣ የይሁዳ ልጅ፣ የሱሌፍ ልጅ፣ ፴፩ የሮናን ልጅ፣ የኤልያቄም ልጅ፣ የሜልያ ልጅ፣ የማይናን ልጅ፣ የማጣት ልጅ፣ የናታን ልጅ ፴፪ የዳዊት ልጅ፣ የእሴይ ልጅ፣ የኢዮቤድ ልጅ፣ የቦዔዝ ልጅ፣ የሰልሞን ልጅ፣ ፴፫ የነአሶን ልጅ፣ የአሚናዳብ ልጅ፣ የአራም ልጅ፣ የአሮኒ ልጅ፣ የኤስሮም ልጅ፣ ፴፬ የፋሬስ ልጅ፣ የይሁዳ ልጅ፣ የያዕቆብ ልጅ፣ የይስሐቅ ልጅ፣ የአብርሃም ልጅ፣ የታራ ልጅ፣ ፴፭ የናኮር ልጅ፣ የሴሮህ ልጅ፣ የራሳው ልጅ፣ የፋሌቅ ልጅ፣ የአቤር ልጅ፣ የሳላ ልጅ፣ ፴፮ የቃይንም ልጅ፣ የአርፋክስድ ልጅ፣ የሴም ልጅ፣ የኖኅ ልጅ፣ የላሜህ ልጅ፣ ፴፯ የማቱሳላ ልጅ፣ የሄኖክ ልጅ፣ የያሬድ ልጅ፣ ፴፰ የመላልኤል ልጅ፣ የቃይናን ልጅ፣ የሄኖስ ልጅ፣ የሴት ልጅ፣ የአዳም ልጅ፣ የእግዚአብሔር ልጅ።

፬

፩ ኢየሱስም መንፈስ ቅዱስ መልቶበት ከዮርዳኖስ ተመለሰ፣ በመንፈስም ወደ ምድረ በዳ ተመርቶ፣ ፪ አርባ ቀን ከዲያብሎስ ተፈተነ። በነዚያም ቀኖች ምንም አልበላም፣ ከተጨረሱም በኋላ ተራብ። ፫ ዲያብሎስም። የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፣ ይህን ድንጋይ። እንጀራ ሁን ብለህ እዘዝ አለው። ፬ ኢየሱስም። ሰው በእግዚአብሔር ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል ብሎ መለሰለት። ፭ ዲያብሎስም ረጅም ወደ ሆነ ተራራ አውጥቶ የዓለምን መንግሥታት ሁሉ በቅጽበት አሳየው። ፮ ዲያብሎስም። ይህ ሥልጣን ሁሉ ከብራቸውም ለእኔ ተሰጥቶአል ለምወደውም ለማንም አስጠቀለሁና ለአንተ እሰጥለሁ። ፯ ስለዚህ አንተ በእኔ ፊት ብትሰግድ፣ ሁሉ ለአንተ ይሆናል አለው። ፰ ኢየሱስም መልሶ። ለጌታ ለአምላክህ ስንድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአል አለው። ፱-፲፪ ኢየሱስም

መልሶ። ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎአል አለው።

፲፫ ዲያቢሎስም ፈተናውን ሁሉ ከጨረሰ በኋላ እስከ ጊዜው ከእርሱ ተለየ።

፲፬ ኢየሱስም በመንፈስ ኃይል ወደ ገሊላ ተመለሰ፤ ስለ እርሱም በዙሪያው ባሉት አገር ሁሉ ዝና ወጣ።

፲፭ እርሱም በምክራባቸው ያስተምር፤ ሁሉም ያመሰግኑት ነበር።

፲፮ ወዳደገበትም ወደ ናዝሬት መጣ፤ እንደ ልማዱም በሰንበት ቀን ወደ ምክራብ ገባ፤ ሊያነብም ተነሣ። ፲፯-፳ መጽሐፉንም ጠቅልሎ ለአገልጋዩ ሰጠውና ተቀመጠ፤ በምክራብም የነበሩት ሁሉ ትኩር ብለው ይመለከቱት ነበር። ፳፩ እርሱም። ዛሬ ይህ መጽሐፍ በጀርዶችሁ ተፈጸመ ይላቸው ጀመር። ፳፪ ሁሉም ይመስክሩለት ነበር ከአፉም ከሚወጣው ከጸጋው ቃል የተነሣ እየተደነቁ። ይህ የዮሴፍ ልጅ አይደለምን? ይሉ ነበር።

፳፫ እርሱም። ያለ ጥርጥር ይህን ምሳሌ። ባለ መድኃኒት ሆይ፤ ራስህን ፈውስ፤ በቅፍርናሆም እንዳደረግኸው የሰማነውን ሁሉ በዚህ በገዛ አገርህ ደግሞ አድርግ ትሉኛላችሁ አላቸው።

፳፬ እንዲህም አለ። እውነት እላችኋለሁ፤ ነቢይ በገዛ አገሩ

ከቶ አይወደድም። ፳፭ ነገር ግን እውነት እላችኋለሁ፤ በኤልያስ ዘመን ሦስት ዓመት ከሰድስት ወር ሰማይ ተዘግቶ ሳለ በምድር ሁሉ ብርቱ ራብ በነበረ ጊዜ፤ በእስራኤል ብዙ መበለቶች ነበሩ፤ ፳፮ ኤልያስም በሲዶና አገር ወዳለች ወደ ሰራጥታ ወደ አንዲት መበለት እንጂ ከእነርሱ ወደ አንዲቱ አልተላከም።

፳፯ በነቢዩ በኤልሳዕ ዘመንም በእስራኤል ብዙ ለምጻሞች ነበሩ፤ ከሶርያዊው ከንዕማን በቀር ከእነርሱ አንድ ስንኳ አልነጻም። ፳፰ በምክራብም የነበሩ ሁሉ ይህን ሰምተው ቀጣ ሞላባቸው፤ ተነሥተውም ከከተማ ወደ ውጭ አወጡት።

፳፱ ይጥሉትም ዘንድ ከተማቸው ተሠርታባት ወደ ነበረች

ወደ ተራራው አፋፍ ወሰዱት፤ ፴ እርሱ ግን በመካከላቸው አልፎ ሄደ። ፴፩ ወደ ገሊላ ከተማም ወደ ቅፍርናሆም ወረደ። በሰንበትም ያስተምራቸው ነበር፤ ፴፪ ቃሉ በሥልጣን ነበርና በትምህርቱ ተገረሙ። ፴፫ በምክራብም የርከሰ ጋኔን መንፈስ ያደረበት ሰው ነበረ፤ በታላቅ ድምፅም ጮኸ።

፴፬ ተው፤ የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፤ ከአንተ ጋር ምን አለን? ልታጠፋን መጣህን? ማን እንደ ሆነህ አውቄሃለሁ፤ አንተ የእግዚአብሔር ቅዱሱ አለ። ፴፭ ኢየሱስም። ዝም በል ከእርሱም ውጣ ብሎ ገሠጸው። ጋኔኑም በመካከላቸው ጥሎት ሳይጐዳው ከእርሱ ወጣ። ፴፮ ሁሉንም መደነቅ ያዛቸው፤ እርስ በርሳቸውም። ይህ ቃል ምንድር ነው? በሥልጣን

በኃይል ርከሳን መናፍስትን ያዝዛልና፤ ይወጡማል ብለው ተነጋገሩ። ፴፯ ዝናም በዙሪያው ባለች አገር ወደ ስፍራው ሁሉ ስለ እርሱ ወጣ። ፴፰ በምክራብም ተነሥቶ ወደ ስምዖን ቤት ገባ። የስምዖንም አማት በብርቱ ንዳድ ታማ ነበር ስለ እርሱም ለመኑት። ፴፱ በአጠገብዋም ቆሞ ንዳዱን ገሠጸውና ለቀቃት፤ ያንጊዜውንም ተነሥታ አገለገለቻቸው።

፵ ፀሐይም በገባ ጊዜ በልዩ ልዩ ደዌ የተያዙ በሽተኞችን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡአቸው፤ እርሱም በእያንዳቸው ላይ እጁን ጭኖ ፈወሳቸው። ፵፩ አጋንንትም ደግሞ። አንተ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ እየጮኹም ከብዙዎች ይወጡ ነበር፤ ገሠጸቸውም ክርስቶስም እንደ ሆነ አውቀውት ነበርና እንዲናገሩ አልፈቀደላቸውም። ፵፪ በጸባም ጊዜ ወጥቶ ወደ ምድረ በዳ ሄደ፤ ሕዝቡም ይፈልጉት ነበር፤ ወደ እርሱም መጡ፤ ከእነርሱም ተለይቶ እንዳይሄድ ሊከለክሉት ወደዱ።

፵፫ እርሱ ግን። ስለዚህ ተልኬአለሁና ለሌሎቹ ከተማዎች ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት ወንጌል እሰብክ ዘንድ ይገባኛል አላቸው። ፵፬ በገሊላም ምክራቦች ይሰብክ ነበር።

፮

፩ ሕዝቡም የእግዚአብሔርን ቃል እየሰሙ ሲያስጠብቡት ሳሉ፤ እርሱ ራሱ በጌንሳሬጥ ባሕር ዳር ቆሞ ነበር፤ ፪ በባሕር ዳርም ቆመው የነበሩትን ሁለት ታንኳዎች አየ፤ ዓሣ አጥማጆች ግን ከእነርሱ ውስጥ ወጥተው መረቦቻቸውን ያጥቡ ነበር።

፫ ከታንኳዎቹም የስምዖን ወደ ነበረች ወደ አንዲቱ ገብቶ ከምድር ጥቂት ፈቀቅ እንዲያደርጋት ለመነው፤ በታንኳይቱም ተቀምጦ ሕዝቡን ያስተምር ነበር። ፬ ነገሩንም ከጨረሰ በኋላ፤ ስምዖንን። ወደ ጥልቁ ፈቀቅ በል መረቦቻችሁንም ለማጥመድ ጣሉ አለው። ፭ ስምዖንም መልሶ። አቤቱ፤ ሌሊቱን ሁሉ አድረጎ ስንደክም ምንም አልያዝንም፤ ነገር ግን ቢቃልህ መረቦቼን እጥላለሁ አለው። ፮ ይህንም ባደረጉ ጊዜ እጅግ ብዙ ዓሣ ያዙ፤ መረቦቻቸውም ተቀደዱ። ፯ በሊላ ታንኳም የነበሩትን ጓደኞቻቸውን መጥተው እንዲያግዙአቸው ጠቀሱ፤ መጥተውም ሁለቱ ታንኳዎች እስኪሰጥሙ ድረስ ሞሉአቸው።

፰ ስምዖን ጴጥሮስ ግን ባየ ጊዜ በኢየሱስ ጉልበት ላይ ወድቆ። ጌታ ሆይ፤ እኔ ኃጢአተኛ ነኝና ከኔ ተለይ አለው።

፱ ስላጠመዱት ዓሣ እርሱ ከእርሱ ጋርም የነበሩ ሁሉ

ተደንቀዋልና፤ ፲ እንዲሁም ደግሞ የስምዖን ባልንጀሮች የነበሩ የዙቢዴዎስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስም ተደነቁ። ኢየሱስም ስምዖንን። አትፍራ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሰውን የምታጠምድ ትሆናለህ አለው። ፲፩ ታንኳዎችንም ወደ ምድር አድርሰው ሁሉን ትተው ተከተሉት። ፲፪ ከከተማዎችም በአንዲቱ ሳለ፤ እነሆ፤ ለምጽ የሞላበት ሰው ነበረ፤ ኢየሱስንም አይቶ በፊቱ ወደቀና። ጌታ ሆይ፤ ብትወድስ፤ ልታነጻኝ ትችላለህ ብሎ ለመነው። ፲፫ እጁንም ዘርግቶ ዳሰሰውና። እወዳለሁ፤ ንጹ አለው፤ ወዲያውም ለምጹ ለቀቀው። ፲፬ እርሱም ለማንም እንዳይናገር አዘዘው፤ ነገር ግን። ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፤ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ስለ መንጸትህ መጤ እንዳዘዘ መሥዋዕት አቅርብ አለው። ፲፭ ወሬው ግን አብዝቶ ወጣ፤ ብዙ ሕዝብም ሊሰሙትና ከደቄአቸው ሊፈወሱ ይሰበሰቡ ነበር፤ ፲፮ ነገር ግን እርሱ ወደ ምድረ በዳ ፈቀቅ ብሎ ይጸልይ ነበር። ፲፯ አንድ ቀንም ያስተምር ነበር፤ ከገሊላና ከይሁዳ መንደሮችም ሁሉ ከኢየሩሳሌምም መጥተው የነበሩ ፈራሳውያንና የሕግ መምህራን ይቀመጡ ነበር፤ እርሱም እንዲፈውስ የጌታ ኃይል ሆነለት። ፲፰ እነሆም፤ አንድ ሽባ በአልጋ ተሸክመው አመጡ፤ አግብተውም በፊቱ ሊያኖሩት ይሹ ነበር። ፲፱ ስለ ሕዝቡም ብዛት እንዴት አድርገው እንዲገቡት ሲያቅታቸው፤ ወደ ሰገነቱ ወጡ የጣራውንም ጡብ አሳልፈው በመካከል በኢየሱስ ፊት ከነአልጋው አወረዱት።

፳ እምነታቸውንም አይቶ። አንተ ሰው፤ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ አለው። ፳፩ ጻፎችና ፈራሳውያንም። ይህ የሚሳደብ ማን ነው? ከእንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ኃጢአት ሊያስተሰርይ ማን ይችላል? ብለው ያስቡ ጀመር። ፳፪ ኢየሱስም አሳባቸውን እያወቀ መልሶ። በልባችሁ ምን ታስባላችሁ? ፳፫ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ ከማለት ወይስ። ተነሣና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል? ፳፬ ነገር ግን በምድር ላይ ኃጢአት ሊያስተሰርይ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ ብሎ፤ ሸባውን። አንተን እልሃለሁ፤ ነተሣ፤ አልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ሂድ አለው። ፳፭ በዚያን ጊዜም በፊታቸው ተነሣ፤ ተኝቶበትም የነበረውን ተሸክሞ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ወደ ቤቱ ሄደ።

፳፮ ሁሉንም መገረም ያዛቸው፤ እግዚአብሔርንም አመስግነው። ዛሬስ ድንቅ ነገር እየን እያሉ ፍርሃት ሞላባቸው። ፳፯ ከዚህም በኋላ ወጥቶ ሌዊ የሚባል ቀራጭ በመቅረጫው ተቀምጦ

ተመለከተና፡፡ ተከተለኝ አለው። ፳፮ ሁሉንም ተወ፤ ተነሥቶም ተከተለው። ፳፱ ሌዊም በቤቱ ታላቅ ግብዣ አደረገለት፤ ከእነርሱም ጋር በማዕድ ተቀምጠው የነበሩ ከቀራጮችና ከሌሎች ሰዎች ብዙ ሕዝብ ነበሩ። ፴ ፈሪሳውያንና ጳጮቻቸውም በደቀ መዛሙርቱ ላይ። ስለ ምን ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር ትበላላችሁ ትጠጡማላችሁ? ብለው አንጐራጐሩ።

፴፩ ኢየሱስም መልሶ፡፡ ሕመምተኞች እንጂ ባለ ጤናዎች ባለ መድኃኒት አያስፈልጋቸውም፤ ፴፪ ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም አላቸው። ፴፫ እነርሱም፡፡ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ስለ ምን ብዙ ይጠማሉ ጸሎትስ ስለ ምን ያደርጋሉ፤ ደግሞም የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት ስለ ምን እንደዚሁ ያደርጋሉ፤ የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን ይበላሉ ይጠጣሉም? አሉት። ፴፬ ኢየሱስም፡፡ ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሚዜዎችን ልታስጠሙ ትችላላችሁን? ፴፭ ነገር ግን ወራት ይመጣል፤ ሙሽራውም ከእነርሱ ሲወሰድ ያንጊዜ፤ በዚያ ወራት ይጠማሉ አላቸው። ፴፮ ደግሞም ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፡፡ የአዲስ ልብስ አራፊ ባረጀ ልብስ ላይ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን አዲሱን ይቀደዋል ደግሞም አዲስ አራፊ ለአሮጌው አይስማማውም። ፴፯ ባረጀ አቁማዳም አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን አዲሱ የወይን ጠጅ አቁማዳውን ያፈነዳል፤ እርሱም ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል። ፴፰ አዲሱን የወይን ጠጅ ግን በአዲስ አቁማዳ ማኖር ይገባል፤ ሁለቱም ይጠባበቃሉ። ፴፱ አሮጌ የወይን ጠጅ ሲጠጣ አዲሱን የሚሻ ማንም የለም፤ አሮጌው ይጣፍጣል ይላልና።

፮

፩ በሰንበትም በእርሻ መካከል ያልፍ ነበር ደቀ መዛሙርቱም እሸት ይቀጥፉ በእጃቸውም እያሹ ይበሉ ነበር። ፪ ከፈሪሳውያን ግን አንዳንዶቹ፡፡ በሰንበት ሊያደርግ ያልተፈቀደውን ስለ ምን ታደርጋላችሁ? አሉአቸው። ፫-፭ የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነው አላቸውም። ፮ በሌላው ሰንበትም ወደ ምክራብ ጉብዩ አስተማረ፤ በዚያም ቀኝ እጁ የሰለለች ሰው ነበረ፤ ፯ ጳጮችና ፈሪሳውያንም መከላከሻ ሊያገኙበት በሰንበት ይፈውስ እንደ ሆነ ይጠባበቁት ነበር። ፰ እርሱ ግን አሳባቸውን አውቆ እጁ የሰለለችውን ሰው፡፡ ተነሣና በመካከል ቁም አለው፤ ተነሥቶም ቆመ። ፱ ኢየሱስም፡፡ እጠይቃችኋለሁ፤ በሰንበት

በጎ ማድረግ ተፈቅዶአልን ወይስ ክፉ? ነፍስ ማዳንን ወይስ መግደል? አላቸው። ፲ ሁላቸውንም ዙሪያውን አየና ሰውዬውን። እጅህን ዘርጋ አለው። እርሱም እንዲህ አደረገ። እጁም እንደ ሁለተኛይቱ ዳነች። ፲፩ እነርሱም ቊጣ ሞላባቸው። በኢየሱስም ምን እንዲያደርጉበት እርስ በርሳቸው ተባባሉ።

፲፪ በነዚህም ወራት ይጻፈይ ዘንድ ወደ ተራራ ወጣ። ሌሊቱንም

ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ሲጻፈይ አደረ። ፲፫ በነጋም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ጠራ። ከእነርሱም አሥራ ሁለት መረጠ ደግሞም ሐዋርያት ብሎ ሰየማቸው፤

፲፬ እነርሱም፡ ጴጥሮስ ብሎ እንደ ገና የሰየመው ስምዎን፤ ወንድሙም እንድርያስ፤ ያዕቆብም ዮሐንስም፤ ፊልጶስም በርተሎሜዎስም፤ ፲፭ ማቴዎስም ቶማስም፤ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ቀናተኛ የሚባለው ስምዎንም፤ ፲፮ የያዕቆብ ይሁዳም፤ አሳልፎ የሰጠውም የአስቆሮቱ ይሁዳ ናቸው። ፲፯ ከእነርሱም ጋር ወርዶ በተካከለ ስፍራ ቆመ፤ ከደቀ መዛሙርቱም ወገን ብዙ ሕዝብ ነበረ፤ ደግሞም ሊሰሙትና ከደቄአቸው ሊፈወሱ ከይሁዳ ሁሉ ከኢየሩሳሌምም ከጢሮስና ከሲዶና ባሕር ዳርም የመጡ ብዙ ሰዎች ነበሩ፤ ፲፰ ከርዙሳንም መናፍስት ይሠቃዩ የነበሩት ተፈወሱ፤

፲፱ ከእርሱም ኃይል ወጥቶ ሁሉን ይፈውስ ነበርና ሕዝቡ ሁሉ ሊዳስሱት ይሹ ነበር። ፳ እርሱም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዓይኑን አነሣ እንዲህም አላቸው። እናንተ ድሆች ብፁዓን ናችሁ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት የእናንተ ነውና። ፳፩ እናንተ አሁን የምትራቡ ብፁዓን ናችሁ፤ ትጠግባላችሁና። እናንተ አሁን የምታለቅሱ ብፁዓን ናችሁ፤ ትስቃላችሁና። ፳፪ ሰዎች ስለ ሰው ልጅ ሲጠሉአችሁ ሲለዩአችሁም ሲነቅፉአችሁም ስማችሁንም እንደ ክፉ ሲያወጡ፤ ብፁዓን ናችሁ። ፳፫ እነሆ፤ ዋጋችሁ በስማይ ታላቅ ነውና በዚያን ቀን ደስ ይበላችሁ ዝለሉም፤ አባቶቻቸው ነቢያትን እንዲህ ያደርጉባቸው ነበርና። ፳፬ ነገር ግን እናንተ ባለ ጠገኝ ወዮላችሁ፤ መጽናናታችሁን ተቀብላችኋልና።

፳፭ እናንተ አሁን የጠገባችሁ ወዮላችሁ፤ ትራባላችሁና። እናንተ አሁን የምትስቁ ወዮላችሁ፤ ታዝናላችሁና ታለቅሱማላችሁ።

፳፮ ሰዎች ሁሉ መልካም ሲናገሩላችሁ፤ ወዮላችሁ፤ አባቶቻቸው ለሐሰተኞች ነቢያት እንዲሁ ያደርጉላቸው ነበርና። ፳፯ ነገር ግን ለእናንተ ለምትሰሙ እሳቸኋለሁ፤ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ ለሚጠሉአችሁ መልካም አድርጉ። ፳፰ የሚረግሙአችሁንም መርቁ፤ ስለሚበድሉአችሁም ጸልዩ። ፳፱ ጉንጭህን ለሚመታህ

ደግሞ ሁለተኛውን ስጠው፤ መጐናጸፊያህንም ለሚወስድ እጅ ጠባብህን ደግሞ አትከልክለው። ፴ ለሚለምንህ ሁሉ ስጥ፤ ገንዘብህንም የሚወስድ እንዲመልስ አትጠይቀው።

፴፩ ሰዎችም ሊያደርጉላችሁ እንደምትወዱ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው። ፴፪ የሚወዱአችሁንም ብትወዱ፤ ምን ምስጋና አላችሁ? ኃጢአተኞች ደግሞ የሚወዱአቸውን ይወዳሉና። ፴፫ መልካምም ለሚያደርጉላችሁ መልካም ብታደርጉ፤ ምን ምስጋና አላችሁ? ኃጢአተኞች ደግሞ ያን ያደርጋሉና። ፴፬ እንድትወስዱባቸው ተስፋ ለምታደርጉአቸው ብታበድሩ፤ ምን ምስጋና አላችሁ? ኃጢአተኞች ደግሞ በትክክል እንዲቀበሉ ለኃጢአተኞች ያበድራሉ። ፴፭ ነገር ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ መልካም አድርጉ፤ ምንም ተስፋ ሳታደርጉም አበድሩ፤ ዋጋችሁም ታላቅ ይሆናል፤ የልዑልም ልጆች ትሆናላችሁ፤ እርሱ ለማያመሰግኑ ለክፉዎችም ቸር ነውና። ፴፮ አባታችሁ ርኅሩኅ እንደ ሆነ ርኅሩኖች ሁኑ።

፴፯ አትፍረዱ አይፈረዱባችሁምም፤ አትከፍኑ አትከፍኑምም።

ይቅር በሉ ይቅርም ትባላላችሁ። ፴፰ ስጡ ይሰጣችሁማል፤ በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ተመልሶ ይሰፈርላችኋልና፤ የተጨቁነና የተነቀነቀ የተትረፈረፈም መልካም መስፈሪያ በእቅፋችሁ ይሰጣችኋል። ፴፱ ምሳሌም አላቸው። ዕውር ዕውርን ሊመራ ይችላልን? ሁለቱ በጉድጓድ አይወድቁምን? ፵ ደቀ መዝሙር ከመምህሩ አይበልጥም፤ ፈጽሞ የተማረ ሁሉ ግን እንደ መምህሩ ይሆናል። ፵፩ በወንድምህም ዓይን ያለውን ጉድፍ ስለ ምን ታያለህ? በራስህ ዓይን ግን ያለውን ምስሶ ስለ ምን አትመለከትም? ፵፪ በዓይንህ ያለውን ምስሶ ራስህ ሳታይ፤ እንዴት ወንድምህን። ወንድሜ ሆይ፤ በዓይንህ ያለውን ጉድፍ ላውጣ ፍቀድልኝ ልትል ትችላለህ? አንተ ግብዝ፤ አስቀድመህ ከዓይንህ ምስሶውን አውጣ ከዚያም በኋላ በወንድምህ ዓይን ያለውን ጉድፍ ታወጣ ዘንድ አጥርተህ ታያለህ። ፵፫ ክፉ ፍሬ የሚያደርግ መልካም ዛፍ የለምና፤ እንዲሁም መልካም ፍሬ የሚያደርግ ክፉ ዛፍ የለም። ፵፬ ዛፍ ሁሉ ከፍሬው ይታወቃልና፤ ከእሾህ በለስ አይለቅሙም፤ ከአጣጥ ቊጥቋጦም ወይን አይቈርጡም። ፵፭ በልብ ሞልቶ ከተረፈው አፉ ይናገራልና መልካም ሰው ከልብ መልካም መዝገብ መልካሙን ያወጣል፤ ክፉ ሰውም ከልብ ክፉ መዝገብ ክፉውን ያወጣል። ፵፮ ስለ ምን። ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ ትሉኛላችሁ፤ የምለውንም

አታደርጉም? ፵፯ ወደ እኔ የሚመጣ ሁሉ ቃሌንም ሰምቶ የሚያደርገው፤ ማንን እንዲመስል አሳያችኋለሁ። ፵፱ ቤት ሲሠራ አጥልቆ የቆፈረ በዓለት ላይም የመሠረተ ሰውን ይመስላል፤ ጐርፍም በመጣ ጊዜ ወንዙ ያን ቤት ገፋው፤ በዓለት ላይም ስለ ተመሠረተ ሊያናውጠው አልቻለም። ፶፬ ሰምቶ የማያደርገው ግን ያለ መሠረት በምድር ላይ ቤቱን የሠራ ሰውን ይመስላል፤ ወንዙም ገፋው ወዲያውም ወደቀ የዚያ ቤት አወዳደቅም ታላቅ ሆነ።

፯

፩ ቃሉን ሁሉ በሕዝብ ጀሮዎች በጨረሰ ጊዜ ወደ ቅፍርናሆም ገባ። ፪ አንድ የመቶ አለቃም ነበረ፤ የሚወደውም ባሪያው ታሞ ሊሞት ቀርቦ ነበር። ፫ ስለ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ የአይሁድን ሽማግሌዎች ወደ እርሱ ላከና መጥቶ ባሪያውን እንዲያድን ለመነው። ፬ እነርሱም ወደ ኢየሱስ መጥተው። ይህን ልታደርግለት ይገባዋል፤ ፭ ሕዝባችንን ይወዳልና ምክራብም ራሱ ሠርቶልናል ብለው አጽንተው ለመነት። ፮ ኢየሱስም ከእነርሱ ጋር ሄደ። አሁንም ወደ ቤቱ በቀረበ ጊዜ የመቶው አለቃ ወዳጆቹን ወደ እርሱ ላከ፤ አለውም። ጌታ ሆይ በቤቴ ጣራ በታች ልትገባ አይገባኝምና አትድከም፤ ፯ ስለዚህም ወደ አንተ ልመጣ እንዲገባኝ ሰውነቴን አልቈጠርሁትም፤ ነገር ግን ቃል ተናገር፤ ብላቴናዬም ይፈወሳል። ፰ እኔ ደግሞ ከሌሎች በታች የምገዛ ሰው ነኝ፤ ከእኔም በታች ወታደሮች አሉኝ፤ አንዱንም። ሂድ ብለው ይሄዳል፤ ሌላውንም። ና ብለው ይመጣል፤ ባሪያዬንም። ይህን አድርግ ብለው ያደርጋል። ፱ ኢየሱስም ይህን ሰምቶ በእርሱ ተደነቀ፤ ዘወርም ብሎ ለተከተሉት ሕዝብ። እሳችኋለሁ፤ በእስራኤል እንኳ እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም አላቸው። ፲ የተላኩትም ወደ ቤት ተመልሰው ባሪያውን ባለ ጤና ሆኖ አገኙት። ፲፩ በነገውም ናይን ወደምትባል ወደ አንዲት ከተማ ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ብዙ ሕዝብም ከእርሱ ጋር አብረው ሄዱ። ፲፪ ወደ ከተማይቱም በር በቀረበ ጊዜ፤ እነሆ፤ የሞተ ሰው ተሸከመው አወጡ፤ እርሱም ለእናቱ አንድ ልጅ ነበረ፤ እርሱም መበለት ነበረች፤ ብዙም የከተማ ሕዝብ ከእርሱ ጋር አብረው ነበሩ። ፲፫ ጌታም ባዩት ጊዜ አዘነላትና። ኢታልቅሽ አላት። ፲፬ ቀርቦም ቃፊዛውን ነካ፤ የተሸከሙትም ቆሙ፤ አለውም። አንተ ጐበዝ፤ እልሃለሁ።

ተነሣ። ፲፭ የሞተውም ቀና ብሎ ተቀመጦ ሊናገርም ጀመረ። ለእናቱም ሰጣት። ፲፮ ሁሉንም ፍርሃት ያዛቸውና። ታላቅ ነቢይ በእኛ መካከል ተነሥቶአል። ደግሞ። እግዚአብሔር ሕዝቡን ጐብኘ እያሉ እግዚአብሔርን አመሰግኑ። ፲፯ ይህም ዝና ስለ እርሱ በይሁዳ ሁሉ በዙሪያውም ባለች አገር ሁሉ ወጣ። ፲፰ ደቀ መዛሙርቱም ለየሐንስ እነዚህን ሁሉ አወሩ። ፲፱ የሐንስም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ወደ እርሱ ጠርቶ። የሚመጣው አንተ ነህን ወይስ ሌላውን እንጠብቅ? ብሎ ወደ ኢየሱስ ላከ። ፳ ሰዎቹም ወደ እርሱ መጥተው። መጥምቁ የሐንስ። የሚመጣው አንተ ነህን ወይስ ሌላውን እንጠብቅ? ብሎ ወደ አንተ ላከን አሉት። ፳፩ በዚያች ሰዓት ከደዌና ከሥቃይ ከክፉዎች መናፍስትም ብዙዎችን ፈወሰ። ለብዙ ዕውሮችም ማየትን ሰጠ። ፳፪ ኢየሱስም መልሰ። ሄዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁትንም ለየሐንስ አውሩለት፤ ዕውሮች ያያሉ። አንካሶችም ይሄዳሉ። ለምጻሞችም ይነጻሉ። ደንቆሮዎችም ይሰማሉ። ሙታንም ይነሣሉ። ለድሆችም ወንጌል ይሰበካል፤ ፳፫ በእኔም የማይሰናከለው ሁሉ ብፁዕ ነው አላቸው።

፳፬ የየሐንስ መልክተኞችም ከሄዱ በኋላ፤ ለሕዝቡ ስለ የሐንስ ይናገር ጀመር እንዲህም አለ። ምን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ? ነፋስ የሚወዘውዘውን ሽምቦቆን? ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ፳፭ ቀጭን ልብስ የለበሰውን ሰውን? እነሆ፤ ጌጠኛ ልብስ የሚለብስና በቅምጥልነት የሚኖሩ በነገሥታት ቤት አሉ። ፳፮ ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይን? አዎን እላችኋለሁ። ከነቢይም የሚበልጠውን።

፳፯ እነሆ፤ መንገድህን በፊትህ የሚጠርግ መልክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ ተብሎ የተጻፈለት ይህ ነው። ፳፰ እላችኋለሁ፤ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ የሐንስ የሚበልጥ ማንም የለም፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ግን ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል። ፳፱ የሰሙትም ሕዝብ ሁሉ ቀራጮች እንኳ ሳይቀሩ በየሐንስ ጥምቀት ተጠምቀው እግዚአብሔርን አጸደቁ፤

፴ ፈረሳውያንና ሕግ አዋቂዎች ግን በእርሱ ስለ አልተጠመቁ የእግዚአብሔርን ምክር ከራሳቸው ጣሉ። ፴፩ እንግዲህ የዚችን ትውልድ ሰዎች በምን አስመስላቸዋለሁ? ማንንስ ይመስላሉ?

፴፪ በገበያ የሚቀመጡትን ልጆች ይመስላሉ፤ እርስ በርሳቸውም እየተጠራሩ። እንቢልታ ነፋንላችሁ አልዘፈናችሁምም፤ ሙሾ አወጣንላችሁ አላለቀሳችሁምም ይላል። ፴፫ መጥምቁ የሐንስ

እንጂራ ሳይበላ የወይን ጠጅም ሳይጠጣ መጥቶ ነበርና። ጋኔን አለበት አላችሁት። ^{፴፬} የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ መጥቶአልና። እነሆ፤ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ፤ የቀራጮችና የኃጢአተኞች ወዳጅ አላችሁት። ^{፴፭} ጥበብም ለልጆችዎ ሁሉ ጸደቀች። ^{፴፮} ከፈሪሳውያንም አንድ ከእርሱ ጋር ይበላ ዘንድ ለመነው፤ በፈሪሳዊው ቤትም ገብቶ በማዕድ ተቀመጠ።

^{፴፯} እነሆም በዚያች ከተማ ኃጢአተኛ የነበረች አንዲት ሴት፤ በፈሪሳዊው ቤት በማዕድ እንደ ተቀመጠ ባወቀች ጊዜ፤ ሽቱ የሞላበት የእልባስጥርስ ቢልቃጥ አመጣች። ^{፴፰} በስተ ኋላውም በእግሩ አጠገብ ቆማ እያለቀሰች በእንባዋ እግሩን ታርስ ጀመረች፤ በራስ ጠጉርዋም ታብሰው እግሩንም ትስመው ሽቱም ትቀባው ነበረች። ^{፴፱} የጠራው ፈሪሳዊም አይቶ። ይህስ ነቢይ ቢሆን፤ ይህች ይህች የምትዳስሰው ሴት ማን እንደ ሆነች እንዴትስ እንደ ነበረች ባወቀ ነበር፤ ኃጢአተኛ ናትና ብሎ በልቡ አሰበ። ^፵ ኢየሱስም መልሶ። ስምዎን ሆይ፤ የምነግርህ ነገር አለኝ አለው። እርሱም። መምህር ሆይ፤ ተናገር አለ።

^{፵፩} ለአንድ አበዳሪ ሁለት ተበዳሪዎች ነበሩት በአንዱ አምስት መቶ ዲናር ነበረበት በሁለተኛውም አምሳ። ^{፵፪} የሚከፍሉትም ቢያጡ ለሁለቱም ተወላቸው። እንግዲህ ከእነርሱ አብልጦ የሚወደው ማንኛው ነው? ^{፵፫} ስምዎንም መልሶ። ብዙ የተወለቱ ይመስለኛል አለ። እርሱም። በእውነት ፈረድህ አለው።

^{፵፬} ወደ ሴቲቱም ዘወር ብሎ ስምዎን እንዲህ አለው። ይህችን ሴት ታያለህን? እኔ ወደ ቤትህ ገባሁ፤ ውኃ ስንኳ ለእግሬ አላቀረብህልኝም፤ እርስዋ ግን በእንባዋ እግሬን አራሰች በጠጉርዋም አበሰች። ^{፵፭} አንተ አልሳምኸኝም፤ እርስዋ ግን ከገባሁ ጀምራ እግሬን ከመሳም አላቋረጠችም። ^{፵፮} አንተ ራሴን ዘይት አልቀባኸኝም፤ እርስዋ ግን እግሬን ሽቱ ቀባች። ^{፵፯} ስለዚህ እልሃለሁ፤ እጅግ ወዳለችና ብዙ ያለው ኃጢአትዋ ተሰርዮላታል፤ ጥቂት ግን የሚሰረይለት ጥቂት ይወዳል። ^{፵፰} እርስዋንም። ኃጢአትሽ ተሰርዮልሻል አላት። ^{፵፱} ከእርሱም ጋር በማዕድ ተቀምጠው የነበሩት በልባቸው። ኃጢአትን እንኳ የሚያስተሰርይ ይህ ማን ነው? ይሉ ጀመር። ^፶ ሴቲቱንም። እምነትሽ ኢድኖሻል፤ በሰላም ሂጂ አላት።

^፩ ከዚህም በኋላ እየሰበከና ስለ እግዚአብሔር መንግሥት

የምሥራች እየተናገረ በየከተማይቱ በየመንደሩም ያልፍ ነበር፤

፪ አሥራ ሁለቱም ከእርሱ ጋር ነበሩ፤ ከክፉዎች መናፍስትና ከደዌም ተፈውሰው የነበሩ አንዳንድ ሴቶች፤ እነርሱም ሰባት አጋንንት የወጡላት መግደላዊት የምትባል ማርያም፤ ፫ የሄሮድስ አዛዥ የኩዛ ሚስት የሐናም ሶስናም ብዙዎች ሌሎችም ሆነው በገንዘባቸው ያገለግሉት ነበር። ፬ ብዙ ሕዝብም በተሰበሰቡ ጊዜ ከከተማዎችም ሁሉ ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ በምሳሌ እንዲህ ሲል ተናገራቸው። ፭ ዘሪ ዘሩን ሊዘራ ወጣ። ሲዘራም አንዳንዱ በመንገድ ዳር ወደቀ ተረገጠም፤ የሰማይ ወፎችም በሉት። ፮ ሌላውም በዓለት ላይ ወደቀ፤ በበቀለም ጊዜ እርጥበት ስላልነበረው ደረቀ። ፯ ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፤ እሾሁም አብሮ በቀለና አነቀው።

፬ ሌላውም በመልካም መሬት ላይ ወደቀ፤ በበቀለም ጊዜ

መቶ እጥፍ አፈራ። ይህን በተናገረ ጊዜ። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ ብሎ ጮኸ። ፱ ደቀ መዛሙርቱም። ይህ ምሳሌ ምንድር ነው? ብለው ጠየቁት። ፲ እርሱም እንዲህ አለ። ለእናንተ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር ማወቅ ተስጥቶአችኋል፤ ለሌሎች ግን እያዩ እንዳያዩ እየሰሙም እንዳያስተውሉ በምሳሌ ነው። ፲፩ ምሳሌው ይህ ነው። ዘሩ የእግዚአብሔር ቃል ነው።

፲፪ በመንገድ ዳርም ያሉት የሚሰሙ ናቸው፤ ከዚህ በኋላም ዲያብሎስ ይመጣል አምነውም እንዳይድኑ ቃሉን ከልባቸው ይወስዳል። ፲፫ በዓለት ላይም ያሉት ሲሰሙ ቃሉን በደስታ የሚቀበሉ ናቸው፤ እነርሱም ለጊዜው ብቻ ያምናሉ እንጂ በፈተና ጊዜ የሚከዱ ሥር የሌላቸው ናቸው። ፲፬ በእሾህ መካከልም የወደቀ እነዚህ የሚሰሙት ናቸው፤ መንገዳቸውንም ሄደው በሕይወት ዘመን በአሳብና በባለ ጠግነት ምቹት ይታነቃሉ፤ ሙሉ ፍሬም አያፈሩም። ፲፭ በመልካም መሬት ላይም የወደቀ እነርሱ በመልካምና በበጎ ልብ ቃሉን ሰምተው የሚጠብቁት በመጽናትም ፍሬ የሚያፈሩ ናቸው። ፲፮ መብራትንም አብርቶ በዕቃ የሚከድነው ወይም ከአልጋ በታች የሚያኖረው የለም፤ የሚገቡት ሰዎች ብርሃኑን እንዲያዩ በመቅረዝ ላይ ያኖረዋል እንጂ። ፲፯ የማይገለጥ የተሰወረ የለምና፤ የማይታወቅም ወደ ግልጥም የማይመጣ የተሸሸገ የለም። ፲፰ እንግዲህ እንዴት እንድትሰሙ ተጠበቁ፤ ላለው ሁሉ ይሰጠዋልና፤ ከሌለውም ሁሉ፤ ያው ያለው የሚመስለው እንኳ ይወሰድበታል። ፲፱ እናቱና ወንድሞቹም ወደ እርሱ መጡ፤ ከሕዝቡም ብዛት የተነሣ

ሊያገኙት አልተቻላቸውም። ፳ እናትህና ወንድሞችህ ሊያየህ ወድደው በውጭ ቆመዋል ብለው ነገሩት። ፳፩ እርሱም መልሶ። እናቴና ወንድሞቼስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚያደርጉት እነዚህ ናቸው አላቸው። ፳፪ ከዕለታቱም በአንዱ እርሱ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳ ገብቶ። ወደ ባሕር ማዶ እንሻገር አላቸው፤ ተነሡም። ፳፫ ሲሄዱም አንቀላፋ። ዓውሎ ነፋስም በባሕር ላይ ወረደ፤ ውኃውም ታንኳይቱን ይሞላ ነበርና ይጨነቁ ነበር። ፳፬ ቀርበውም። አቤቱ፣ አቤቱ ጠፋን እያሉ አስነሡት። እርሱም ነቅቶ ነፋሱንና የውኃውን ማዕበል ገሠጸቸው፤ ተዉም፤ ጽጥታም ሆነ። ፳፭ እርሱም። እምነታችሁ የት ነው? አላቸው። ፈርተውም ተደነቁ፤ እርስ በርሳቸውም። እንዲህ ነፋሳትንና ውኃን እንኳ የሚያዝ ለእርሱም የሚታዘዙለት ይህ ማን ነው? አሉ። ፳፮ በገሊላም አንጻር ወዳለችው ወደ ጌርጌሴኖን አገር በታንኳ ደረሱ። ፳፯ ወደ ምድርም በወጣ ጊዜ አጋንንት ያደሩበት አንድ ሰው ከከተማ ወጥቶ ተገናኘው፤ ከብዙ ዘመንም ጀምሮ ልብስ ሳይለብስ በመቃብር እንጂ በቤት አይኖርም ነበር። ፳፰ ኢየሱስንም ባየ ጊዜ ጮኾ በፊቱ ተደፋ ቢታላቅ ድምፅም። የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፤ ከአንተ ጋር ምን አለኝ? እንዳትሣቀዩኝ አለምንሃለሁ አለ።

፳፱ ርኩሱን መንፈስ ከሰውዬው እንዲወጣ ያዘው ነበርና። ብዙ ዘመንም ይዞት ነበርና፤ በሰንሰለትና በእግር ብረትም ታስሮ ይጠበቅ ነበር፤ እስራቱንም ሰብሮ በጋኔኑ ወደ ምድረ በዳ ይነዳ ነበር። ፴ ኢየሱስም። ስምህ ማን ነው? ብሎ ጠየቀው። እርሱም ብዙዎች አጋንንት ገብተውበት ነበርና። ሌጌዎን አለው። ፴፩ ወደ ጥልቁም ሊሄዱ እንዳያዛቸው ለመኑት። ፴፪ በዚያም በተራራው የብዙ እሪያ መንጋ ይሰማሩ ነበር፤ ወደ እነርሱም ሊገቡ እንዲፈቅድላቸው ለመኑት፤ ፈቀደላቸውም። ፴፫ አጋንንትም ከሰውዬው ወጥተው ወደ እሪያዎች ገቡ፤ መንጋውም ከአፋፉ ወደ ባሕር ተጣደፉና ሰጠው። ፴፬ እረኞችም የሆነውን ባየ ጊዜ ሸሽተው በከተማውና በአገሩ አወሩት። ፴፭ የሆነውን ነገር ሊያዩ ወጥተውም ወደ ኢየሱስ መጡ፤ አጋንንትም የወጡለትን ሰው ለብስ ልቡም ተመልሶ በኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጦ አገኙትና ፈሩ። ፴፮ ያዩትም ደግሞ አጋንንት ያደሩበት ሰው እንዴት እንደ ዳነ አወሩላቸው። ፴፯ በዙሪያውም በጌርጌሴኖን አገር ያሉት ሕዝብ ሁሉ ታላቅ ፍርሃት ይዞአቸዋልና ከእነርሱ እንዲሄድ ለመኑት ቢታንኳም ገብቶ ተመለሰ። ፴፰ አጋንንት

የወጡለት ሰውም ከእርሱ ጋር ይኖር ዘንድ ለመነው፤ ፵፱ ነገር ግን። ወደ ቤትህ ተመለስ፤ እግዚአብሔር እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገልህ ንገር ብሎ አስናባተው። ኢየሱስም እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገለት በከተማው ሁሉ እየሰበከ ሄደ።

፺ ኢየሱስም በተመለሰ ጊዜ ሁሉ ይጠብቁት ነበርና ሕዝቡ ተቀበሉት። ፵፩ እነሆም፤ ኢየሱስ የሚባል ሰው መጣ፤ እርሱም የምክራብ አለቃ ነበረ በኢየሱስም እግር ላይ ወድቆ ወደ ቤቱ እንዲገባ ለመነው፤ ፵፪ አሥራ ሁለት ዓመት የሆናት አንዲት ሴት ልጅ ነበረችውና፤ እርሷም ለሞት ቀርባ ነበረች። ሲሄድም ሕዝቡ ያጩናንቁት ነበር። ፵፫ ከአሥራ ሁለት ዓመትም ጀምሮ ደም የሚፈሳት ሴት ነበረች፤ ትዳርዋንም ሁሉ ለባለመድኃኒቶች ከሰራ ማንም ሊፈውሳት አልተቻለውም። ፵፬ በኋላውም ቀርባ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች፤ የደምዋም ፈሳሽ በዚያን ጊዜ ቆመ።

፵፭ ኢየሱስም። የዳሰሰኝ ማን ነው? አለ። ሁሉም በካዱ ጊዜ፤ ጴጥሮስና ከእርሱ ጋር የነበሩት። አቤቱ፤ ሕዝቡ ያጫንቁሃልና

ያጋፉህማል፤ የዳሰሰኝ ማን ነው ትላለህን? አሉ። ፵፮ ኢየሱስ ግን። አንድ ሰው ዳሰሶኛል፤ ኃይል ከእኔ እንደ ወጣ እኔ አውቃለሁና አለ። ፵፯ ሴቱም እንዳልተሰወረች ባየች ጊዜ እየተንቀጠቀጠች መጥታ በፊቱ ተደፋች፤ በምን ምክንያትም እንደ ዳሰሰችው ፈጥናም እንደ ተፈወሰች በሕዝቡ ሁሉ ፊት አወራች። ፵፱ እርሱም። ልጄ ሆይ፤ እምነትሽ ኢድኖሻል፤ በሰላም ሂጂ አላት። ፶፬ እርሱም ገና ሲናገር አንድ ሰው ከምክራብ አለቃው ቤት መጥቶ። ልጅህ ሞታለች፤ እንግዲህ መምህሩን አታድከም አለ። ፶ ኢየሱስ ግን ሰምቶ። አትፍራ፤ እመን ብቻ ትድንማለች ብሎ መለሰለት። ፶፩ ወደ ቤትም ሲገባ ከጴጥሮስና ከያዕቆብ ከዮሐንስም ከብላቴናይቱም አባትና እናት በቀር ማንም ከእርሱ ጋር ይገባ ዘንድ አልፈቀደም። ፶፪ ሁሉም እያለቀሱላት ዋይ ዋይ ይሉ ነበር። እርሱ ግን። አታልቅሱ፤ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም አለ። ፶፫ እንደ ሞተችም አውቀው በጣም ሳቁበት።

፶፬ እርሱ ግን እጅዋን ይዞ። አንቺ ብላቴና፤ ተነሺ ብሎ ጮኸ።

፶፭ ነፍሱም ተመለሰች፤ ፈጥናም ቆመች፤ የምትበላውንም እንዲሰጡአት አዘዘ። ፶፮ ወላጆችዋም ተገረሙ፤ እርሱ ግን የሆነውን ለማንም እንዳይነግሩ አዘዛቸው።

፱

፩ አሥራ ሁለቱንም ሐዋርያት በአንድነት ወደ እርሱ ጠርቶ

በአጋንንት ሁሉ ላይ ደቄንም ይፈውሱ ዘንድ ኃይልና ሥልጣን ሰጣቸው፤ ፪ የእግዚአብሔርንም መንግሥት እንዲሰብኩና ድውዮችን እንዲፈውሱ ላካቸው፤ ፫ እንዲህም አላቸው። በትርም ቢሆን፤ ከረጢትም ቢሆን፤ እንጀራም ቢሆን፤ ብርም ቢሆን ለመንገድ ምንም አትያዙ፤ ሁለት እጅ ጠባብም አይሁኑላችሁ።

፬ በማናቸውም በምትገቡበት ቤት በዚያ ተቀመጡ ከዚያም ውጡ። ፭ ማናቸውም የማይቀበሉአችሁ ቢሆኑ፤ ከዚያ ከተማ ወጥታችሁ ምስክር እንዲሆንላቸው ከእግራችሁ ትቢያ አራግፉ።

፮ ወጥተውም ወንጌልን እየሰበኩና በስፍራው ሁሉ እየፈወሱ በየመንደሩ ያልፉ ነበር። ፯ የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስም የተደረገውን ነገር ሁሉ ሰምቶ፤ አንዳንድ ሰዎች። ፰ ዮሐንስ ከሙታን ተነሣ፤ ሌሎችም። ኤልያስ ተገለጠ፤ ሌሎችም። ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነሥቶአል ይሉ ስለ ነበሩ አመነታ።

፩ ሄሮድስም። ዮሐንስን እኔ ራሱን አስቆረጥሁት፤ ይህ እንዲህ ያለ ነገር የምሰማበት ማን ነው? አለ። ሊያየውም ይሻ ነበር።

፪ ሐዋርያትም ተመልሰው ያደረጉትን ሁሉ ነገሩት። ከእርሱ ጋርም ወስዶአቸው ቤተ ሳይዳ ከምትባል ከተማ አጠገብ ወደ ምድረ በዳ ለብቻው ፈቀቅ አለ። ፬ ሕዝቡም አውቀው ተከተሉት፤ ተቀብሎአቸውም ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ይነግራቸው ነበር፤ መፈወስ ያስፈለጋቸውንም ፈወሳቸው።

፬ ቀኑም ይመሽ ጀመር፤ አሥራ ሁለቱም ቀርበው። በዚህ በምድረ በዳ ነንና በዙሪያችን ወዳሉ መንደሮችና ገጠሮች ሄደው እንዲያድሩና ምግብ እንዲያገኙ ሕዝቡን አሰናብት አሉት።

፫ እርሱ ግን። እናንተ የሚበሉትን ስጡአቸው አላቸው። እነርሱም። ሄደን ለዚህ ሁሉ ሕዝብ ምግብ ካልገዛን፤ ከአምስት እንጀራና ከሁለት ዓሣ የሚበልጥ የለንም አሉት፤ ፬ አምስት

ሺህ ሰዎች ያህሉ ነበርና። ለደቀ መዛሙርቱ። በየክፍሉ አምሳ አምሳውን አስቀምጡአቸው አላቸው። ፭ እንዲህም አደረጉ ሁሉንም አስቀምጡአቸው። ፮ አምስቱንም እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ፤ ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረካቸው ቆርሶም ለሕዝቡ እንዲያቀርቡ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ። ፯ ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ ከእነርሱም የተረፈውን ቊርስራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ወሰዱ። ፱ ለብቻውም ሲጸልይ ደቀ መዛሙርቱ ከእርሱ ጋር ነበሩና። ሕዝቡ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ይላሉ? ብሎ ጠየቃቸው። ፲ እነርሱም መልሰው። መጥምቁ ዮሐንስ፤ ሌሎችም። ኤልያስ፤ ሌሎችም። ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነሥቶአል ይላሉ አሉት። ፳ እናንተስ እኔ ማን እንደ ሆንሁ

ትላላችሁ? አላቸው። ጴጥሮስም መልሶ። ከእግዚአብሔር የተቀባህ ነህ አለ። [፳፩-፳፫](#) ለሁሉም እንዲህ አላቸው። በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፤ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ። [፳፬](#) ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና፤ ስለ እኔ ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ግን እርሱ ያድናታል። [፳፭](#) ሰው ዓለሙን ሁሉ አትርፎ ራሱን ቢያጠፋ ወይም ቢያጎድል ምን ይጠቅመዋል? [፳፮](#) በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ፤ የሰው ልጅ በክብሩ በአባቱና በቅዱሳን መላእክቱ ክብርም ሲመጣ በእርሱ ያፍርበታል። [፳፯](#) እውነት እላችኋለሁ፤ በዚህ ከሚቆሙት ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት እስኪያድረስ ሞትን የማይቀምሱ አንዳንድ አሉ። [፳፰](#) ከዚህም ቃል በኋላ ስምንት ቀን ያህል ቈይቶ ጴጥሮስንና ዮሐንስን ያዕቆብንም ይዞ ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ። [፳፱](#) ሲጸልይም የፊቱ መልክ ተለወጠ፤ ልብሱም ተብለጭልጮ ነጭ ሆነ። [፴](#) እነሆም፤ ሁለት ሰዎች እነርሱም ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ይነጋገሩ ነበር፤ [፴፩](#) በክብርም ታይተው በኢየሩሳሌም ሊፈጽም ስላለው ስለ መውጣቱ ይናገሩ ነበር። [፴፪](#) ነገር ግን ጴጥሮስንና ከእርሱ ጋር የነበሩት እንቅልፍ ከበደባቸው፤ ነቅተው ግን ክብሩንና ከእርሱ ጋር ቆመው የነበሩትን ሁለት ሰዎች አዩ። [፴፫](#) ከእርሱም ሲለዩ ጴጥሮስ ኢየሱስን። አቤቱ፤ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነውና አንድ ለአንተ አንድም ለሙሴ አንድም ለኤልያስ ሦስት ዳሳች እንሥራ አለው፤ የሚለውንም አያውቅም ነበር። [፴፬](#) ይህንም ሲናገር ደመና መጣና ጋረዳቸው፤ ወደ ደመናውም ሲገቡ ሳሉ ፈሩ። [፴፭](#) ከደመናውም። የመረጥሁት ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ። [፴፮](#) ድምፁም ከመጣ በኋላ ኢየሱስ ብቻውን ሆኖ ተገኘ። እነርሱም ዝም አሉ ካዩትም ነገር በዚያ ወራት ምንም ለማንም አላወሩም። [፴፯](#) በነገውም ከተራራ ሲወርዱ ብዙ ሕዝብ ተገናኙት። [፴፰](#) እነሆም፤ ከሕዝቡ አንድ ሰው እንዲህ እየለ ጮኸ። መምህር ሆይ፤ ለእኔ አንድ ልጅ ነውና ልጄን እንድታይልኝ አለምንሃለሁ። [፴፱](#) እነሆም፤ ጋኔን ይይዘዋል፤ ድንገትም ይጮኻል አረፋም እያስደፈቀው ያንፈራግጠዋል፤ እየቀጠቀጠም በጭንቅ ይለቀዋል፤ [፵](#) ደቀ መዛሙርትህንም እንዲያወጡት ለመንሁ፤ አልቻሉምም። [፵፩](#) ኢየሱስም መልሶ። እናንተ የማታምን ጠማማ ትውልድ፤ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ልጄህን ወደዚህ አምጣው አለ። [፵፪](#) ሲቀርብም ጋኔኑ ጣለውና አንፈራገጠው፤

ኢየሱስ ግን ርኩሱን መንፈስ ገሥጾ ብላቴናውን ፈወሰው ለአባቱም መለሰው።
፵፫ ሁሉም ከእግዚአብሔር ታላቅነት የተነሣ ተገረሙ። ሁሉም ኢየሱስ ባደረገው ሁሉ ሲደነቁ።

፵፬ ለደቀ መዛሙርቱ። የሰው ልጅ በሰው እጅ ይሰጥ ዘንድ አለውና እናንተ ይህን ቃል በጀርድ አትሁ አኑሩ አለ። ፵፭ እነርሱ ግን ይህን ነገር አላስተዋሉም፤ እንዳይገባቸውም ተሰውሮባቸው ነበር፤ ስለዚህ ነገርም እንዳይጠይቁት ፈሩ። ፵፮ ከእነርሱም ማን እንዲበልጥ ክርክር ተነሣባቸው። ፵፯ ኢየሱስም የልባቸውን አሳብ አውቆ ሕፃንን ያዘ፤ በአጠገቡም አቁሞ። ፵፰ ማንም ይህን ሕፃን በስሜ የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ የሚቀበለኝም ሁሉ የላከኝን ይቀበላል፤ ከሁላችሁ የሚያንስ እርሱ ታላቅ ነውና አላቸው። ፵፱ ዮሐንስም መልሶ። አቤቱ፤ አንድ ሰው በስምህ አጋንንትን ሲያወጣ አየነው፤ ከእኛ ጋርም ስለማይከተል ከለከልነው አለው። ፶ ኢየሱስ ግን። የማይቃወማችሁ ከእናንተ ጋር ነውና አትከልክሉት አለው። ፶፩ የሚወጣበትም ወራት በቀረበ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ፊቱን አቀና። ፶፪ በፊቱም መልክተኞችን ሰደደ። ሄደውም ሊያሰናዱለት ወደ አንድ ወደ ሳምራውያን መንደር ገቡ፤ ፶፫ ፊቱም ወደ ኢየሩሳሌም እንደሚሄድ ስለ ነበረ አልተቀበሉትም። ፶፬ ደቀ መዛሙርቱም ያዕቆብና ዮሐንስ አይተው። ጌታ ሆይ፤ ኤልያስ ደግሞ እንዳደረገ እሳት ከሰማይ ወርዶ ያጥፋቸው እንል ዘንድ ትወዳለህን? አሉት። ፶፭ እርሱ ግን ዘወር ብሎ ገሠጸቸውና። ምን ዓይነት መንፈስ እንደ ሆነላችሁ አታውቁም፤ ፶፮ የሰው ልጅ የሰውን ነፍስ ሊያድን እንጂ ሊያጠፋ አልመጣም አለ። ወደ ሌላ መንደርም ሄዱ። ፶፯ እነርሱም በመንገድ ሲሄዱ አንድ ሰው። ጌታ ሆይ፤ ወደ ምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ አለው። ፶፰ ኢየሱስም። ለቀበሮቻች ጉድጓድ ለሰማይም ወፎች መሳፈሪያ አላቸው፤ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም አለው።

፶፱ ሌላውንም። ተከተለኝ አለው። እርሱ ግን። ጌታ ሆይ፤ አስቀድሜ ልሂድና አባቴን እቀበር ዘንድ ፍቀድልኝ አለ።

፷ ኢየሱስም። መታናቸውን እንዲቀብሩ መታንን ተዋቸው፤ አንተስ ሄደህ የእግዚአብሔርን መንግሥት ስበክ አለው።

፷፩ ደግሞ ሌላው። ጌታ ሆይ፤ እከተልሃለሁ፤ ነገር ግን አስቀድሜ ከቤቴ ሰዎች እንድሰናበት ፍቀድልኝ አለ። ፷፪ ኢየሱስ ግን። ማንም ዕርፍ በእጁ ይዞ ወደ ጓላ የሚመለከት ለእግዚአብሔር መንግሥት የተገባ አይደለም አለው።

፲

፩ ከዚህም በኋላ ጌታ ሌሎቹን ሰብዓ ሾመ፤ ሁለት ሁለትም አድርጎ እርሱ ሊሄድበት ወዳለው ከተማና ስፍራ ሁሉ በፊቱ ላካቸው። ፪ አላቸውም። መከሩስ ብዙ ነው፤ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤ እንግዲህ የመከሩን ጌታ ለመከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት። ፫ ሂዱ፤ እነሆ፤ እንደ በጎች በተኩላዎች መካከል እልካችኋለሁ። ፬ ኮረጆም ከረጢትም ጫማም አትያዙ፤ በመንገድም ለማንም እጅ አትጎሡ። ፭ ወደምትገቡበት ቤት ሁሉ አስቀድማችሁ። ሰላም ለዚህ ቤት ይሁን ባሉ።

፮ በዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር፤ ሰላማችሁ ያድርበታል፤ አለዚያም ይመለስላችኋል። ፯ በዚያም ቤት ከእነርሱ ዘንድ ካለው እየበላችሁና እየጠጣችሁ ተቀመጡ፤ ለሠራተኛ ደመወዙ ይገባዋልና። ከቤት ወደ ቤት አትተላለፉ። ፰ ወደምትገቡባትም ከተማ ሁሉ ቢቀበሉአችሁ፤ ያቀረቡላችሁን ብሉ፤ ፱ በእርስዎም ያሉትን ድወዮችን ፈውሱና። የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ቀረበች በሉአቸው። ፲ ነገር ግን ወደምትገቡባት ከተማ ሁሉ ባይቀበሉአችሁ፤ ወደ አደባባይዎ ወጥታችሁ።

፲፩ ከከተማችሁ የተጣበቀብንን ትቢያ እንኳን እናራግፍላችኋለን፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ግን ወደ እናንተ እንደ ቀረበች ይህን እወቁ በሉ። ፲፪ እላችኋለሁ፤ በዚያን ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶም ይቀልላታል። ፲፫ ወዮልሽ ኮራዚን፤ ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በእናንተ የተደረገው ተአምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን፤ ማቅ ለብሰው በአመድም ተቀምጠው ከብዙ ጊዜ በፊት ንስሐ በገቡ ነበር። ፲፬ ነገር ግን በፍርድ ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዶና ይቀልላቸዋል።

፲፭ አንቺም ቅፍርናሆም፤ እስከ ሰማይ ከፍ አልሸን? ወደ ሲኤል ትወርጃለሽ። ፲፮ የሚሰማችሁ እኔን ይሰማል፤ እናንተንም የጣለ እኔን ይጥላል፤ እኔንም የጣለ የላከኝን ይጥላል። ፲፯ ሰብዓውም በደስታ ተመልሰው። ጌታ ሆይ፤ ኢጋንንት ስንኳ በስምህ ተገዝተውልናል አሉት። ፲፰ እንዲህም አላቸው ሰይጣንን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ። ፲፱ እነሆ፤ እባቡንና ጊንጡን ትረግጡ ዘንድ፤ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፤ የሚጎዱዎችሁም ምንም የለም። ፳ ነገር ግን መናፍስት ስለ ተገዙላችሁ በዚህ ደስ አይበላችሁ፤ ስማችሁ ግን በሰማያት ስለ ተጻፈ ደስ ይበላችሁ። ፳፩ በዚያን ሰዓት ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ሐሤት አደረገና። የሰማይና የምድር ጌታ

አባት ሆይ፤ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግናለሁ፤ አዎን አባት ሆይ፤ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና። ፳፪ ሁሉ ከአባቴ ዘንድ ተሰጥቶኛል፤ ወልድንም ማን እንደ ሆነ ከአብ በቀር የሚያውቅ የለም፤ አብንም ማን እንደ ሆነ ከወልድ በቀር ወልድም ሊገልጥለት ከሚፈቅድ በቀር የሚያውቅ የለም አለ። ፳፫ ወደ ደቀ መዛሙርቴም ዘወር ብሎ ለብቻቸው። የምታዩትን የሚያዩ ዓይኖች ብፁዓን ናቸው።

፳፬ እላችኋለሁና፤ እናንተ የምታዩትን ብዙዎች ነቢያትና ነገሥታት ሊያዩ ወደዱ አላዩምም፤ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ወደደው አልሰሙም አለ። ፳፭ እነሆም፤ አንድ ሕግ አዋቂ ሊፈትነው ተነሥቶ። መምህር ሆይ፤ የዘላለምን ሕይወት እንድወርስ ምን ላድርግ? አለው። ፳፮ እርሱም በሕግ የተጻፈው ምንድር ነው? እንዴትስ ታነባለህ? አለው። ፳፯ እርሱም መልሶ። ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም ኃይልህም በፍጹም አሳብህም ውደድ፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ አለው። ፳፰ ኢየሱስም። እውነት መለስህ፤ ይህን አድርግ በሕይወትም ትኖራለህ አለው። ፳፱ እርሱ ግን ራሱን ሊጻድቅ ወድዶ ኢየሱስን። ባልንጀራዬስ ማን ነው? አለው።

፴ አያሱስም መልሶ እንዲህ አለ። አንድ ሰው ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪት ወረደ በወንበዴዎችም እጅ ወደቀ፤ እነርሱም ደግሞ ገፈፉት ደበደቡትም በሕይወትና በሞት መካከልም ትተውት ሄዱ። ፴፩ ድንገትም አንድ ካህን በዚያ መንገድ ወረደ አይቶትም ገለል ብሎ አለፈ። ፴፪ እንዲሁም ደግሞ አንድ ሌዋዊ ወደዚያ ስፍራ መጣና አይቶት ገለል ብሎ አለፈ። ፴፫ አንድ ሳምራዊ ግን ሲሄድ ወደ እርሱ መጣ አይቶትም አዘነለት። ፴፬ ቀርቦም ዘይትና የወይን ጠጅ በቀኝላኩ ላይ አፍሰሶ አሰራቸው፤ በራሱ አህያም ላይ አስቀምጦት ወደ እንግዶች ማደርያ ወሰደው ጠበቀውም። ፴፭ በማግሥቱም ሁለት ዲናር አውጥቶ ለባለቤቱ ሰጠና። ጠብቀው፤ ከዚህም በላይ የምትከስረውን ሁሉ እኔ ስመለስ እከፍልሃለሁ አለው። ፴፮ እንግዲህ ከነዚህ ከሦስቱ በወንበዴዎች እጅ ለወደቀው ባልንጀራ የሆነው ማንኛው ይመስልሃል? ፴፯ እርሱም። ምሕረት ያደረገለት አለ። ኢየሱስም። ሂድ አንተም እንዲሁ አድርግ አለው። ፴፰ ሲሄዱም እርሱ ወደ አንዲት መንደር ገባ፤ ማርታ የተባለች አንዲት ሴትም በቤትዋ ተቀበለችው። ፴፱ ለእርስዋም ማርያም የምትባል እኅት ነበረችት፤ እርስዋም ደግሞ ቃሉን ልትሰማ በኢየሱስ እግር

አጠገብ ተቀምጣ ነበረች። ፱ ማርታ ግን አገልግሎት ስለ በዛባት ባከነች፤ ቀርባም። ጌታ ሆይ፥ እኔ እንድሠራ እኅቴ ብቻዬን ስትተወኝ አይገድህምን? እንኪያስ እንድታግዘኝ ንገራት አለችው። ፳፩ ኢየሱስም መልሶ። ማርታ፥ ማርታ፥ በብዙ ነገር ትጨነቁአለሽ ትታወኪማለሽ። ፳፪ የሚያስፈልገው ግን ጥቂት ወይም አንድ ነገር ነው፤ ማርያምም መልካም ዕድልን መርጣለች ከእርስዋም አይወሰድባትም አላት።

፲፩

፩ እርሱም በአንድ ስፍራ ይጸልይ ነበር፥ በጨረሰም ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ። ጌታ ሆይ፥ የሐንስ ደቀ መዛሙርቱን እንዳስተማረ እንጸልይ ዘንድ አስተምረን አለው። ፪ አላቸውም። ስትጸልዩ እንዲህ በሉ። በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፤ ስምህ ይቀደስ፤ መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን፤ ፫ የዕለት እንጀራችንን ዕለት ዕለት ስጠን፤ ፬ ኃጢአታችንንም ይቅር በለን፥ እኛ ደግሞ የበደሉንን ሁሉ ይቅር ብለናልና፤ ከክፉ አድነን እንጂ ወደ ፈተና አታግባን። ፭ እንዲህም አላቸው። ከእናንተ ማናቸውም ወዳጅ ያለው፥ በእኩል ሌሊትስ ወደ እርሱ ሄዶ። ወዳጄ ሆይ፥ ሦስት እንጀራ አበድረኝ፤ ፮ አንድ ወዳጄ ከመንገድ ወደ እኔ መጥቶ የማቀርብለት የለኝምና ይላልን? ፯ ያም ከውስጥ መልሶ። አታድከመኝ፤ አሁን ደጁ ተቈልፎአል ልጆቼም ከእኔ ጋር በአልጋ ላይ አሉ፤ ተነሥቼ ልሰጥህ አልችልም ይላልን? ፰ እላችኋለሁ፥ ወዳጅ ስለ ሆነ ተነሥቶ ባይሰጠው እንኳ፥ ስለ ንዝነዛው ተነስቶ የሚፈልገውን ሁሉ ይሰጠዋል። ፱ እኔም እላችኋለሁ። ለምኑ፥ ይሰጣችሁማል፤ ፈልጉ፥ ታገኙማላችሁ፤ መዝጊያን አንኳኩ፥ ይከፍትላችሁማል። ፲ የሚለምን ሁሉ ይቀበላልና፥ የሚፈልግም ያገኛል፥ መዝጊያውንም ለሚያንኳኳው ይከፈትለታል። ፲፩ አባት ከሆናችሁ ከእናንተ ከማንኛችሁም ልጁ እንጀራ ቢለምነው፥ እርሱም ድንጋይ ይሰጠዋልን? ዓሣ ደግሞ ቢለምነው በዓሣ ፋንታ እባብ ይሰጠዋልን? ፲፪ ወይስ እንቅላል ቢለምነው ጊንጥ ይሰጠዋልን? ፲፫ እንኪያስ እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠት ካወቃችሁ፥ በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን ይሰጣቸው? ፲፬ ዲዳውንም ጋኔን ያወጣ ነበር፤ ጋኔኑም

ከወጣ በኋላ ዲዳው ተናገረ ሕዝቡም ተደነቁ፤ ፲፭ ነገር ግን ከእነርሱ አንዳንዱ። በብዔል ዜቡል በኢጋንንት አለቃ ኢጋንንትን ያወጣል አሉ። ፲፮ ሌሎችም ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት ከእርሱ ይፈልጉ ነበር። ፲፯ እርሱ ግን አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አላቸው። እርስ በርስዎ የምትለያይ መንግሥት ሁሉ ትጠፋለች፤ ቤትም በቤት ላይ ይወድቃል። ፲፰ እኔ ኢጋንንትን በብዔል ዜቡል እንዳወጣ ትላላችሁና ሰይጣን ደግሞ እርስ በርሱ ከተለያየ መንግሥቱ እንዴት ትቆማለች? ፲፱ እኔስ በብዔል ዜቡል ኢጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፤ ልጆቻችሁ በማን ያወጡአቸዋል? ስለዚህ እነርሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል።

፳ እኔ ግን በእግዚአብሔር ጣት ኢጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፤ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች።

፳፩ ኃይለኛ ሰው ጋሻና ጦር ይዞ የራሱን ግቢ ቢጠብቅ፡

ያለው ገንዘብ በሰላም ይሆናል፤ ፳፪ ከእርሱ ይልቅ የሚበረታ መጥቶ ሲያሸንፈው ግን፤ ታምኖበት የነበረውን ጋሻና ጦር ይወስድበታል ምርኮውንም ያካፍላል። ፳፫ ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል፤ ከእኔ ጋርም የማያከማች ይበትናል። ፳፬ ርኩስ መንፈስ ከሰው በወጣ ጊዜ ዕረፍትን እየፈለገ ውኃ በሌለበት ቦታ ያልፋል፤ ባያገኝም። ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመለሳለሁ ይላል፤ ፳፭ ሲመጣም ተጠርጎ አጊጦም ያገኘዋል። ፳፮ ከዚያ ወዲያ ይሄድና ከእርሱ የከፉትን ሌሎችን ሰባት ኢጋንንት ከእርሱ ጋር ይይዛል፤ ገብተውም በዚያ ይኖራሉ፤ ለዚያም ሰው ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው ይብስበታል። ፳፯ ይህንም ሲናገር፤ ከሕዝቡ አንዲት ሴት ድምፅዋን ከፍ አድርጋ፡ የተሸከመችህ ማኅፀንና የጠባሃቸው ጡቶች ብፁዓን ናቸው አለችው። ፳፰ እርሱ ግን። አዎን፤ ብፁዓንስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚጠብቁት ናቸው አለ። ፳፱ ብዙ ሕዝብም በተሰበሰቡ ጊዜ እንዲህ ይል ጀመር። ይህ ትውልድ ከፉ ነው፤ ምልክት ይፈልጋል፤ ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም። ፴ ዮናስ ለነነዌ ሰዎች ምልክት እንደ ሆናቸው፤ እንዲሁ ደግሞ የሰው ልጅ ለዚህ ትውልድ ምልክት ይሆናል።

፴፩ ንግሥተ አዜብ በፍርድ ከዚህ ትውልድ ሰዎች ጋር ተነሥታ ትፈርድባቸዋለች፤ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ከምድር ዳር መጥታለችና፤ እነሆም፤ ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ።

፴፪ የነነዌ ሰዎች በፍርድ ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው ይፈርዱበታል፤ በዮናስ ስብከት ንስሐ ገብተዋልና፤ እነሆም፤

ከየናሰ የሚበልጥ ከዚህ አለ። ፴፫ መብራትንም አብርቶ በስውር ወይም በእንቅብ ቢታች የሚያኖረው የለም፤ የሚገቡ ሰዎች ብርሃኑን እንዲያዩ በመቅረዝ ላይ ያኖረዋል እንጂ። ፴፬ የሰውነትህ መብራት ዓይንህ ናት። ዓይንህ ጤናማ በሆነች ጊዜ ሰውነትህ ሁሉ ደግሞ ብሩህ ይሆናል። ዓይንህ ታማሚ በሆነች ጊዜ ግን ሰውነትህ ደግሞ የጨለመ ይሆናል። ፴፭ እንግዲህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ እንዳይሆን ተመልከት። ፴፮ እንግዲህ ሰውነትህ ሁሉ የጨለማ ቋራጭ የሌለበት ብሩህ ቢሆን፤ መብራት በደመቀ ብርሃን እንደሚያበራልህ በጭራሽ ብሩህ ይሆናል። ፴፯ ይህንንም ሲናገር አንድ ፈሪሳዊ ከእርሱ ጋር ምሳ ይበላ ዘንድ ለመነው ገብቶም ተቀመጠ። ፴፰ ከምሳም በፊት አስቀድሞ እንዳልታጠበ ባየው ጊዜ ፈሪሳዊው ተደነቀ።

፴፱ ጌታም እንዲህ አለው። አሁን እናንተ ፈሪሳውያን የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ታጠራላችሁ፤ ውስጣችሁ ግን ቅሚያና ክፋት ሞልቶበታል ፶ እናንተ ደንቆሮዎች፤ የውጭውን የፈጠረ የውስጡን ደግሞ አልፈጠረምን? ፶፩ ነገር ግን በውስጥ ያለውን ምጽዋት አድርጋችሁ ስጡ፤ እነሆም፤ ሁሉ ንጹሕ ይሆንላችኋል። ፶፪ ነገር ግን እናንተ ፈሪሳውያን፤ ከአዝሙድና ከጤና አዳም ከአትክልትም ሁሉ ኢሥራት ስለምታወጡ፤ ፍርድንና እግዚአብሔርን መውደድ ስለምትተላለፉ፤ ወዮላችሁ፤ ነገር ግን ሌላውን ሳትተዉ ይህን ልታደርጉት ይገባችሁ ነበር። ፶፫ እናንተ ፈሪሳውያን፤ በምክራብ የከበሬታ ወንበር በገበያም ስላምታ ስለምትወዱ፤ ወዮላችሁ። ፶፬ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ ሰዎች ሳይወቁ በላዩ የሚሄዱበት የተሰወረ መቃብር ስለምትመስሉ፤ ወዮላችሁ። ፶፭ ከሕግ አዋቂዎችም እንዲ መልሱ። መምህር ሆይ፤ ይህን ማለትህ እኛን ደግሞ መስደብህ ነው አለው። ፶፮ እርሱም እንዲህ አለ። እናንተ ደግሞ ሕግ አዋቂዎች፤ አስቸጋሪ ሸክም ለሰዎች ስለምታሸክሙ፤ ራሳችሁም በእንዲት ጣታችሁ ስንኳ ሸክሙን ስለማትነኩት፤ ወዮላችሁ። ፶፯ አባቶቻችሁ የገደሉአቸውን የነቢያትን መቃብር ስለምትሠሩ፤ ወዮላችሁ። ፶፰ እንግዲህ ለአባቶቻችሁ ሥራ ትመሰክራላችሁ ትስማማላችሁም፤ እነርሱ ገድለዋቸዋልና፤ እናንተም መቃብራቸውን ትሠራላችሁ። ፶፱ ስለዚህ ደግሞ የእግዚአብሔር ጥበብ እንዲህ አለች። ወደ እነርሱ ነቢያትንና ሐዋርያትን እልካለሁ፤ ከእነርሱም ይገድላሉ ያሳድዱማል።

፷ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የፈሰሰው የነቢያት ሁሉ ደም፤

፲፭ ከአቤል ደም ጀምሮ በመሠዊያውና በቤተ መቅደስ መካከል እስከ ጠፋው እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ፤ ከዚህ ትውልድ እንዲፈለግ አዎን እላችኋለሁ፤ ከዚህ ትውልድ ይፈለጋል።

፲፪-፲፬ እናንተ ሕግ አዋቂዎች፤ የእውቀትን መክፈቻ ስለ ወሰዳችሁ፤ ወዮላችሁ ራሳችሁ አልገባችሁም የሚገቡትንም ከለከላችሁ።

1፪

፩ በዚያን ጊዜ የሕዝብ አላፍ አርሰ በርሳቸው እስኪረጋገጡ ድረስ ተሰብስበው ሳሉ፤ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ይል ጀመር። አስቀድማችሁ ከፈሪሳውያን እርሾ ተጠበቁ፤ እርሱም ግብዝነት ነው። ፪ ነገር ግን የማይገለጥ የተከደነ፤ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለም። ፫ ስለዚህ በጨለማ የምትናገሩት ሁሉ በብርሃን ይሰማል፤ በእልፍኝም ውስጥ በጀሮ የምትናገሩት በሰገነት ላይ ይሰበካል። ፬ ለእናንተም ለወዳጆቼ እላችኋለሁ፤ ሥጋን የሚገድሉትን በኋላም አንድ ስንኳ የሚበልጥ ሊያደርጉ የማይችሉትን አትፍሩ። ፭ አኔ ግን የምትፈሩትን አሳያችኋለሁ፤ ከገደለ በኋላ ወደ ገሃነም ለመጣል ሥልጣን ያለውን ፍሩ። አዎን እላችኋለሁ፤ እርሱን ፍሩ። ፮ አምስት ድንቢጦች በአሥር ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱም አንዲቱ ስንኳ በእግዚአብሔር ፊት አትረሳም። ፯ ነገር ግን የእናንተ የራሳችሁ ጠጉር ሁሉ እንኳ የተቈጠረ ነው፤ እንግዲያስ አትፍሩ ከብዙ ድንቢጦች ትበልጣላችሁ። ፰ እላችሁማለሁ፤ በሰው ፊት የሚመስክርልኝ ሁሉ፤ የሰው ልጅ ደግሞ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ይመስክርለታል። ፱ በሰውም ፊት የሚከደኝ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ይካዳል። ፲ በሰው ልጅም ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል፤ መንፈስ ቅዱስን የሚሰድብ ግን አይሰረይለትም። ፲፩ ወደ ምክራቦችና ወደ መኳንንቶችም ወደ ገዢዎችም ሲጐትቱአችሁ፤ እንዴት ወይም ምን እንድትመልሱ ወይም እንድትናገሩ አትጨነቁ፤ ፲፪ መንፈስ ቅዱስ በዚያች ሰዓት ልትናገሩ የሚገባችሁን ያስተምራችኋልና።

፲፫ ከሕዝቡም አንድ ሰው። መምህር ሆይ፤ ርስቱን ከእኔ ጋር እንዲካፈል ለወንድሜ ንገረው አለው። ፲፬ እርሱም። አንተ ሰው፤ ፈራጅና አካፋይ በላያችሁ አንድሆን ማን ሾመኝ? አለው። ፲፭ የሰው ሕይወት በገንዘቡ ብዛት አይደለምና ተጠንቀቁ፤ ከመጐምጃችም ሁሉ ተጠበቁ አላቸው። ፲፮ ምሳሌም

ነገራቸው እንዲህ ሲል። አንድ ባለ ጠጋ ሰው እርሻ እጅግ ፍሬያም ሆነችለት። ፲፯ እርሱም። ፍሬዬን የማከማችበት ስፍራ አጥቻለሁና ምን ላድርግ? ብሎ በልቡ አሰበ። ፲፰ እንዲህ አደርጋለሁ፤ ጐተራዬን አፍርሼ ሌላ የሚበልጥ እሠራለሁ። በዚያም ፍሬዬን በረከቱን ሁሉ አከማቻለሁ፤ ፲፱ ነፍሴንም። አንቺ ነፍሴ፤ ለብዙ ዘመን የሚቀር ብዙ በረከት አለሽ፤ ዕረፊ፤ ብዬ፤ ጠጪ፤ ደስ ይበልሽ እላታለሁ አለ። ፳ እግዚአብሔር ግን። አንተ ሰነፍ፤ በዚች ሌሊት ነፍሴን ከአንተ ሊወስዱአት ይፈልጓታል፤ ይህን የሰበሰብኸው ለማን ይሆናል? አለው።

፳፩ ለራሱ ገንዘብ የሚያከማች፤ በእግዚአብሔር ዘንድም ባለ ጠጋ ያልሆነ እንዲህ ነው። ፳፪ ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አለ። ስለዚህ እላችኋለሁ፤ ለነፍሳችሁ በምትበሉት ወይም ለሰውነታችሁ በምትለብሱት አትጨነቁ። ፳፫ ነፍስ ከሙብል ሰውነትም ከልብስ ይበልጣልና። ፳፬ ቀራዎችን ተመልከቱ፤ አይዘሩም አያጭዱምም፤ ዕቃ ቤትም ወይም ጎተራ የላቸውም፤ እግዚአብሔርም ይመግባቸዋል፤ እናንተስ ከወፎች እንዴት ትበልጣላችሁ? ፳፭ ከእናንተ ተጨንቆ በቁመቱ ላይ አንድ ከንድ መጨመር የሚችል ማን ነው? ፳፮ እንግዲህ ትንሹን ነገር ስንኳ የማትችሉ ከሆናችሁ፤ ስለ ምን በሌላ ትጨነቃላችሁ?

፳፯ አበቦችን እንዴት እንዲያድጉ ተመልከቱ፤ አይደከሙም አይፈትሉምም፤ ነገር ግን እላችኋለሁ፤ ሰሎሞንስ እንኳ በክብሩ ሁሉ ከእነዚህ እንደ አንዲቱ አለበሰም። ፳፰ እግዚአብሔር ግን ዛሬ ያለውን ነገም ወደ እቶን የሚጣለውን በሜዳ የሆነውን ሣር እንዲህ የሚያለብሰው ከሆነ፤ እናንተ እምነት የጐደላችሁ፤ እናንተንም ይልቁን እንዴት? ፳፱ እናንተም የምትበሉትን የምትጠጡትንም አትፈልጉ፤ አታወላውሉም፤

፴ ይህንስ ሁሉ በዓለም ያሉ አሕዛብ ይፈልጉታልና፤ የእናንተም አባት ይህ እንዲያስፈልጋችሁ ያውቃል። ፴፩ ዳሩ ግን መንግሥቱን

ፈልጉ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል። ፴፪ አንተ ታናሽ መንጋ፤ መንግሥትን ሊሰጣችሁ የአባታችሁ በጎ ፈቃድ ነውና አትፍሩ።

፴፫ ያላችሁን ሽጦ ምጽዋትም ስጡ፤ ሌባ በማይቀርብበት ብልም በማያጠፋበት በሰማያት የማያልቅ መዝገብ የሚሆኑትን የማያረጁትንም ኮረጆዎች ለራሳችሁ አድርጉ፤ ፴፬ መዝገባችሁ ባለበት ልባችሁ ደግሞ በዚያ ይሆናልና። ፴፭ ወገባችሁ የታጠቀ ሙብራታችሁም የበራ ይሁን፤ ፴፮ እናንተም ጌታቸው መጥቶ ደጁን ሲያንኳኳ ወዲያው እንዲከፍቱለት ከሰርግ

እስኪመለስ ድረስ የሚጠብቁ ሰዎችን ምሳሌ ፴፯ ጌታቸው በመጣ ጊዜ ሲተጉ የሚያገኛቸው እነዚያ ባሪያዎች ብፁዓን ናቸው፤ እውነት እላችኋለሁ፥ ታጥቆ በማዕድ ያስቀምጣቸዋል ቀርቦም ያገለግላቸዋል። ፴፰ ከሌሊቱም በሁለተኛው ወይም በሦስተኛው ክፍል መጥቶ እንዲሁ ቢያገኛቸው፥ እነዚያ ባሪያዎች ብፁዓን ናቸው። ፴፱ ይህን ግን እውቁ ባለቤት በምን ሰዓት ሌባ እንዲመጣ ቢያውቅ ኖሮ፥ በነቃ፥ በቴም እንዲቆፈር ባልፈቀደም ነበር። ፵ እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኩሩ፥ የሰው ልጅ በማታሰቡበት ሰዓት ይመጣልና። ፵፩ ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፥ ይህን ምሳሌ ለእኛ ወይስ ደግሞ ለሁሉ ትናገራለህን? አለው። ፵፪ ጌታም አለ። እንኪያስ ምግባቸውን በጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተ ሰዎቹ ላይ የሚሾመው ታማኝና ልባም መጋቢ ማን ነው? ፵፫ ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው ያ ባሪያ ብፁዕ ነው። ፵፬ እውነት እላችኋለሁ፥ ባለው ሁሉ ላይ ይሾመዋል። ፵፭ ያ ባሪያ ግን። ጌታዬ እስኪመጣ ይዘገያል ብሎ በልቡ ቢያስብ ሎሌዎችንና ገረዶችንም ይመታ ይበላም ይጠጣም ይሰክርም ዘንድ ቢጀምር፥ ፵፮ የዚያ ባሪያ ጌታ ባልጠበቃት ቀን ባላወቃትም ሰዓት ይመጣል፤ ከሁለትም ይሰነጥቀዋል እድሉንም ከማይታመኑ ጋር ያደርጋል።

፵፯ የጌታውንም ፈቃድ አውቆ ያልተዘጋጀ እንደ ፈቃዱም ያላደረገ ያ ባሪያ እጅግ ይገረፋል፤ ፵፱ ያላወቀ ግን መገረፍ የሚገባውንም ያደረገ ጥቂት ይገረፋል። ብዙም ከተሰጠው ሰው ሁሉ ከእርሱ ብዙ ይፈለግበታል፤ ብዙ አደራም ከተሰጠው ከእርሱ አብዝተው ይሹበታል። ፶፬ በምድር ላይ እሳት ልጥል መጣሁ፥ አሁንም የነደደ ከሆነ ዘንድ ምን እፈልጋለሁ?

፶ ገዢ ግን የምጠመቃት ጥምቀት አለችኝ፤ እስክትፈጸምም ድረስ እንዴት እጨነቃለሁ? ፶፩ በምድር ላይ ሰላምንም ለመስጠት የመጣሁ ይመስላችኋልን? እላችኋለሁ፥ አይደለም፤ መለያየትን እንጂ። ፶፪ ከአሁን ጀምሮ በአንዲት ቤት አምስት ሰዎች ይኖራሉና፤ ሦስቱም በሁለቱ ላይ ሁለቱም በሦስቱ ላይ ተነሥተው ይለያያሉ። ፶፫ አባት በልጁ ላይ ልጅም በአባቱ ላይ፥ እናት በልጅዋ ላይ ልጅዋም በእናትዋ ላይ፥ አማት በምራትዋ ላይ ምራትም በአማትዋ ላይ ተነሥተው ይለያያሉ። ፶፬ ደግሞም ሕዝቡን እንዲህ አለ። ደመና ከምዕራብ ሲወጣ ባያችሁ ጊዜ፥ ወዲያው። ዝናብ ይመጣል ትላላችሁ።

እንዲሁም ይሆናል፤ ፶፭ በአዜብም ነፋስ ሲነፍስ። ትኩሳት ይሆናል ትላላችሁ። ይሆንማል። ፶፮ እናንተ ግብዞች፤ የምድሩንና የሰማይን ፊት ልትመረምሩ ታውቃላችሁ። ነገር ግን ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው? ፶፯ ራሳችሁ ደግሞ ጽድቅን የማትፈርዱ ስለ ምን ነው? ፶፰ ከባላጋራህ ጋር ወደ ሹም ብትሄድ፤ ወደ ዳኛ እንዳይገቡትህ ዳኛውም ለሎሌው አሳልፎ እንዳይሰጥህ ሎሌውም በወጎኒ እንዳይጥልህ፤ ገና በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ እንድትታረቅ ትጋ። ፶፱ እልሃለሁ፤ የመጨረሻዋን ግማሽ ሳንቲም እስክትከፍል ድረስ ከዚያ ከቶ አትወጣም።

፲፫

፩ በዚያን ጊዜም ሰዎች መጥተው ጲላጦስ ደማቸውን ከመሥዋዕታቸው ጋር ስላደባለቀው ስለ ገሊላ ሰዎች አወሩለት። ፪ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። እነዚህ የገሊላ ሰዎች ይህ ስለ ደረሰባቸው ከገሊላ ሰዎች ሁሉ ይልቅ ኃጢአተኞች የሆኑ ይመስሉአችኋልን? ፫ እላችኋለሁ፤ አይደለም፤ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ። ፬ ወይስ በሰሌህም ግንቡ የወደቀባቸውና የገደላቸው እነዚያ አሥራ ስምንት ሰዎች በኢየሩሳሌም ከሚኖሩት ሁሉ ይልቅ በደለኞች ይመስሉአችኋልን? አይደለም፤ እላችኋለሁ፤ ፭ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንደዚሁ ትጠፋላችሁ። ፮ ይህንም ምሳሌ አለ። ለአንድ ሰው በወይኑ አትክልት የተተከለች በለስ ነበረችው፤ ፍሬም ሊፈልግባት መጥቶ ምንም አላገኘም። ፯ የወይን አትክልት ሠራተኛውንም፤ እነሆ፤ ከዚህች በለስ ፍሬ ልፈልግ ሦስት ዓመት እየመጣሁ ምንም አላገኘሁም፤ ቍረጣት፤ ስለ ምን ደግሞ መሬቱን ታገብቃላለች? አለው። ፰ እርሱ ግን መልሶ፤ ጌታ ሆይ፤ ዙሪያዋን እስክኩተኩትላትና ፋንድያ እስካፈሰላት ድረስ በዚች ዓመት ደግሞ ተዋት። ፱ ወደ ፊትም ብታፈራ፤ ደኅና ነው፤ ያለዚያ ግን ትቈርጣታለህ አለው። ፲ በሰንበትም በአንድ ምክራብ ያስተምር ነበር። ፲፩ እነሆም፤ ከአሥራ ስምንት ዓመት ጀምሮ የድካም መንፈስ ያደረባት ሴት ነበረች፤ አርስዋም ገባባ ነበረች ቀንታም ልትቆም ከቶ አልተቻላትም።

፲፪ ኢየሱስም ባያት ጊዜ ጠራትና። አንቺ ሴት፤ ከድካምሽ ተፈትተሻል አላት፤ እጁንም ጫነባት፤ ፲፫ ያን ጊዜም ቀጥ አላች፤ እግዚአብሔርንም አመሰግነች። ፲፬ የምክራብ አለቃ ግን ኢየሱስ በሰንበት ስለ ፈወሰ ተቈጥቶ መለሰና ሕዝቡን።

ሊሠራባቸው የሚገባ ስድስት ቀናት አሉ፤ እንግዲህ በእነርሱ መጥታችሁ ተፈወሱ እንጂ በሰንበት አይደለም አለ። ፲፭ ጌታም መልሶ፡ እናንተ ግብዞች፡ ከእናንተ እያንዳንዱ በሰንበት በሬውን ወይስ አህያውን ከግርግሙ ፈትቶ ውኃ ሊያጠጣው ይወስደው የለምን? ፲፬ ይህችም የአብርሃም ልጅ ሆኖ ከአሥራ ስምንት ዓመት ጀምሮ ሰይጣን ያሰራት በሰንበት ቀን ከዚህ እስራት ልትፈታ አይገባምን? አለው። ፲፭ ይህንም ሲናገር ሳለ የተቃወሙት ሁሉ አፈሩ፤ ከእርሱም በተደረገው ድንቅ ሁሉ ሕዝቡ ሁሉ ደስ አላቸው። ፲፮ እርሱም፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ምን ትመስላለች፤ በምንስ አስመስላታለሁ? ፲፱ ሰው ወስዶ በአትክልቱ የጣላትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፤ አደገችም ታላቅ ዛፍም ሆነች፡ የሰማይ ወፎችም በቅርንጫፎቿ ሰፈሩ አለ። ፳ ደግሞም፡ የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን አስመስላታለሁ? ፳፩ ሴት ወስዳ ሁሉ እስኪበካ ድረስ በሦስት መስፈሪያ ዱቄት የሸሸገችውን እርሾ ትመስላለች አለ። ፳፪ ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ ከተማዎችንና መንደሮችን እያስተማረ ያልፍ ነበር። ፳፫ አንድ ሰውም፡ ጌታ ሆይ፡ የሚድኑ ጥቂቶች ናቸውን? አለው። እርሱም እንዲህ አላቸው። ፳፬ በጠበበው በር ለመግባት ተጋደሉ፤ እሳችኋለሁና፡ ብዙዎች ሊገቡ ይፈልጋሉ አይችሉምም። ፳፭ ባለቤቱ ተነሥቶ በሩን ከቁለፈ በኋላ፡ እናንተ በውጭ ቆማችሁ። ጌታ ሆይ፡ ጌታ ሆይ፡ ከፈትልን እያላችሁ በሩን ልታንኳኩ ትጀምራላችሁ እርሱም መልሶ። ከወዴት እንደ ሆናችሁ አላውቃችሁም ይላችኋል። ፳፮ በዚያን ጊዜም፡ በፊትህ በላን ጠጣንም በአደባባያችንም አስተማርህ ልትሉ ትጀምራላችሁ፤ ፳፯ እርሱም፡ እሳችኋለሁ፡ ከወዴት እንደ ሆናችሁ አላውቃችሁም፤ ሁላችሁ ዓመፀኞች፡ ከእኔ ራቁ ይላችኋል። ፳፰ አብርሃምንና ይስሐቅን ያዕቆብንም ነቢያትንም ሁሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ባያችሁ ጊዜ፡ እናንተ ግን ወደ ውጭ ተጥላችሁ ስትቀሩ፡ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። ፳፱ ከምሥራቅና ከምዕራብም ከሰሜንና ከደቡብም ይመጣሉ፡ በእግዚአብሔርም መንግሥት በማዕድ ይቀመጣሉ። ፴ እነሆም፡ ከኋለኞች ፊተኞች የሚሆኑ አሉ፡ ከፊተኞችም ኋለኞች የሚሆኑ አሉ። ፴፩ በዚያን ሰዓት ከፈሪሳውያን አንዳንዱ ቀርበው፡ ሄሮድስ ሊገድልህ ይወዳልና ከዚህ ውጣና ሂድ አሉት። ፴፪ እንዲህም አላቸው። ሄዳችሁ ለዚያች ቀበሮ። እነሆ፡ ዛሬና ነገ አጋንንትን አወጣለሁ

በሽተኞችንም እፈውሳለሁ፡፡ በሦስተኛውም ቀን እፈጸማለሁ በሉአት፡፡ ፴፫ ዳሩ ግን ነቢይ ከኢየሩሳሌም ውጭ ይጠፋ ዘንድ አይገባውምና ዛሬና ነገ ከነገ በስተቀርም ልሄድ ያስፈልገኛል፡፡

፴፬ ኢየሩሳሌም፡፡ ኢየሩሳሌም፡፡ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርስዋ የተላኩትንም የምትወግር፡፡ ዶሮ ጫጩቶችዋን በክንፎችዋ በታች እንደምትሰበስብ ልጆችሽን እስበስብ ዘንድ ስንት ጊዜ ወደድሁ፡፡ እናንተም አልወደዳችሁም፡፡ ፴፭ እነሆ፡፡ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል፡፡ እላችኋለሁም፡፡ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝም፡፡

፲፬

፩ በሰንበትም ከፈሪሳውያን አለቆች ወደ አንዱ ቤት እንጀራ ሊበላ በገባ ጊዜ እነርሱ ይጠባበቁት ነበር፡፡ ፪ እነሆም፡፡ ሆዱ የተነፋ ሰው በፊቱ ነበረ፡፡ ፫ ኢየሱስም መልሶ፡፡ በሰንበት መፈወስ ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም? ብሎ ለሕግ አዋቂዎችና ለፈሪሳውያን ተናገረ፡፡ ፬ እነርሱ ግን ዝም አሉ፡፡ ይዞም ፈወሰውና አሰናበተው፡፡ ፭ ከእናንተ አህያው ወይስ በሬው በጉድጓድ ቢወድቅ በሰንበት ወዲያው የማያወጣው ማን ነው? አላቸው፡፡ ፮ ስለዚህ ነገርም ሊመልሱለት አልተቻላቸውም፡፡ ፯ የታደሙትንም የከበሬታ ስፍራ እንደ መረጡ ተመልክቶ ምሳሌ ነገራቸው እንዲህ ሲል፡፡ ፰ ማንም ለሰርግ ቢጠራህ በከበሬታ ስፍራ አትቀመጥ፤ ምናልባት ከአንተ ይልቅ የከበረ ተጠርቶ ይሆናልና አንተን እርሱንም የጠራ መጥቶ፡፡ ፱ ለዚህ ስፍራ ተውለት ይልሃል፡፡ በዚያን ጊዜም እያፈርህ በዝቅተኛው ስፍራ ልትሆን ትጀምራለህ፡፡

፲ ነገር ግን በተጠራህ ጊዜ፡፡ የጠራህ መጥቶ፡፡ ወዳጄ ሆይ፡፡ ወደ ላይ ውጣ እንዲልህ፡፡ ሄደህ በዝቅተኛው ስፍራ ተቀመጥ፤ ያን ጊዜም ከአንተ ጋር በተቀመጡት ሁሉ ፊት ክብር ይሆንልሃል፡፡ ፲፩ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳልና፡፡ ራሱንም የሚያዋርድ ከፍ ይላል፡፡ ፲፪ የጠራውንም ደግሞ እንዲህ አለው፡፡ ምሳ ወይም እራት ባደረግህ ጊዜ፡፡ እነርሱ ደግሞ በተራቸው ምናልባት እንዳይጠሩህ ብድራትም እንዳይመልሱልህ፡፡ ወዳጆችህንና ወንድሞችህን ዘመዶችህንም ባለ ጠጎች ጎረቤቶችህንም አትጥራ፡፡ ፲፫ ነገር ግን ግብዣ ባደረግህ ጊዜ ድሆችንና ጉንድሾችን አንካሰችንም ዕውሮችንም ጥራ፤ ፲፬ የሚመልሱት ብድራት የላቸውምና ብፁዕ ትሆናለህ፤

በጸድቃን ትንሣኤ ይመለስልሃልና። ፲፭ ከተቀመጡትም አንዱ ይህን ሰምቶ። በእግዚአብሔር መንግሥት እንጀራ የሚበላ ብፁዕ ነው አለው። ፲፮ እርሱ ግን እንዲህ አለው። አንድ ሰው ታላቅ እራት አድርጎ ብዙዎችን ጠራ፤ ፲፯ በእራትም ሰዓት የታደሙትን። አሁን ተዘጋጅቶአልና ኑ እንዲላቸው ባሪያውን ላከ። ፲፰ ሁላቸውም በአንድነት ያመካኙ ጀመር። የፊተኛው። መሬት ገዝቼአለሁ ወጥቼም ላየው በግድ ያስፈልገኛል፤ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ አለው። ፲፱ ሌላውም። አምስት ጥምድ በሬዎች ገዝቼአለሁ ልፈትናቸውም እሄዳለሁ፤ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ አለው። ፳ ሌላውም። ሚስት አግብቼአለሁ ስለዚህም ልመጣ አልችልም አለው። ፳፩ ባሪያውም ደርሶ ይህን ለጌታው ነገረው። በዚያን ጊዜ ባለቤቱ ተቆጥቶ ባሪያውን። ወደ ከተማ ጎዳናና ወደ ስላች ፈጥነህ ውጣ ድሆችንና ጉንድሾችን አንካሰችንና ዕውሮችንም ወደዚህ አግባ አለው። ፳፪ ባሪያውም። ጌታ ሆይ፥ እንዳዘዝኸኝ ተደርጎአል፥ ገናም ስፍራ አለ አለው። ፳፫ ጌታውም ባሪያውን። ቤቴ እንዲሞላ ወደ መንገድና ወደ ቅጥር ውጣና ይገቡ ዘንድ ግድ በላቸው፤ ፳፬ እላችኋለሁና፥ ከታደሙት ከእነዚያ ሰዎች አንድ ስንኳ እራቴን አይቀምስም አለው። ፳፭ ብዙም ሕዝብ ከእርሱ ጋር ይሄዱ ነበር፤ ዘወር ብሎም እንዲህ አላቸው።

፳፮ ማንም ወደ እኔ የሚመጣ ቢኖር አባቱንና እናቱን ሚስቱንም ልጆቹንም ወንድሞቹንም እናቶቹንም የራሱን ሕይወት ስንኳ ሳይቀር ባይጠላ፥ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም። ፳፯ ማንም መስቀሉን ተሸክሞ በኋላዬ የማይመጣ፥ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም። ፳፰ ከእናንተ ግንብ ሊሠራ የሚወድ ለመደምደሚያ የሚበቃ ያለው እንደ ሆነ አስቀድሞ ተቀምጦ ከሳራውን የማይቆጥር ማን ነው? ፳፱ ያለዚያ መሠረቱን ቢመሠርት፥ ሊደመድመውም ቢያቅተው፥ ያዩት ሁሉ። ፴ ይህ ሰው ሊሠራ ጀምሮ ሊደመድመው አቃተው ብለው ሊዘብቱበት ይጀምራሉ።

፴፩ ወይም ሌላውን ንጉሥ በጦርነት ሊጋጠም የሚሄድ፥ ከሁለት አልፍ ጋር የሚመጣበትን በአንድ አልፍ ሊገናኝ የሚችል እንደ ሆነ አስቀድሞ ተቀምጦ የማያስብ ንጉሥ ማን ነው? ፴፪ ባይሆንስ ሌላው ገና ሩቅ ሳለ መልከተኞች ልኮ ዕርቅ ይለምናል።

፴፫ እንግዲህ እንደዚሁ ማንም ከእናንተ ያለውን ሁሉ የማይተው ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም። ፴፬ ጨው መልካም ነው፤ ጨው አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፈጣል? ፴፭ ለምድር ቢሆን

ለፍግ መቈለያም ቢሆን አይረባም፤ ወደ ውጭ ይጥሉታል። የሚሰማ ጀር ያለው ይሰማ።

፲፭

፩ ቀራጮችና ኃጢአተኞችም ሁሉ ሊሰሙት ወደ እርሱ ይቀርቡ ነበር። ፪ ፈሪሳውያንና ጻፎችም። ይህስ ኃጢአተኞችን ይቀበላል ከእነርሱም ጋር ይበላል ብለው እርስ በርሳቸው አንጐራጐሩ። ፫ ይህንም ምሳሌ ነገራቸው እንዲህ ሲል። ፬ መቶ በግ ያለው ከእነርሱም አንዱ ቢጠፋ፣ ዘጠና ዘጠኙን በበረሃ ትቶ የጠፋውን እስኪያገኘው ድረስ ሊፈልገው የማይሄድ ከእናንተ ማን ነው? ፭ ባገኘውም ጊዜ ደስ ብሎት በጫንቃው ይሸከመዋል፤ ፮ ወደ ቤትም በመጣ ጊዜ ወዳጆቹንና ጐረቤቶቹን በአንድነት ጠርቶ። የጠፋውን በጌን አግኝቼዋለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ ይላቸዋል። ፯ እላችኋለሁ፡ እንዲሁ ንስሐ ከማያስፈልጋቸው ከዘጠና ዘጠኝ ጻድቃን ይልቅ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ በሰማይ ደስታ ይሆናል። ፰ ወይም አሥር ድሪም ያላት አንድ ድሪም ቢጠፋባት፣ መብራት አብርታ ቤትዋንም ጠርጋ እስከታገኘው ድረስ አጥብቃ የማትፈልግ ሴት ማን ናት? ፱ ባገኘችውም ጊዜ ወዳጆችዋንና ጐረቤቶችዋን በአንድነት ጠርታ። ፲ የጠፋውን ድሪምን አግኝቼዋለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ ትላቸዋለች። ፫ እላችኋለሁ፡ እንዲሁ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ደስታ ይሆናል። ፲፩ እንዲህም አለ። አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት። ፲፪ ከእነርሱም ታናሹ አባቱን። አባቴ ሆይ፣ ከገንዘብህ የሚደርሰኝን ክፍል ስጠኝ አለው። ገንዘቡንም አካፈላቸው። ፲፫ ከጥቂት ቀንም በኋላ ታናሹ ልጅ ገንዘቡን ሁሉ ሰብስቦ ወደ ሩቅ አገር ሄደ፣ ከዚያም እያባከነ ገዘቡን በተነ። ፲፬ ሁሉንም ከከሰረ በኋላ በዚያች አገር ጽኑ ራብ ሆነ፣ እርሱም ይጨነቅ ጀመር። ፲፭ ሄዶም ከዚያች አገር ሰዎች ከአንዱ ጋር ተዳበለ፣ እርሱም እሪያ ሊያሰማራ ወደ ሜዳ ሰደደው። ፲፮ እሪያዎችም ከሚበሉት አሰር ሊጠግብ ይመኝ ነበር፣ የሚሰጠውም አልነበረም። ፲፯ ወደ ልቡም ተመልሶ እንዲህ አለ። እንጀራ የሚተርፋቸው የአባቴ ሞያተኞች ስንት ናቸው? እኔ ግን ከዚህ በራብ እጠፋለሁ። ፲፰ ተነሥቼም ወደ አባቴ እሄዳለሁና። አባቴ ሆይ፣ በሰማይና በፊትህ በደልሁ። ፲፱ ወደ ፊትም ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከሞያተኞችህ እንደ አንዱ

አድርገኝ እለዋለሁ። ፳ ተነሥቶም ወደ አባቱ መጣ። እርሱም ገና ሩቅ ሳለ አባቱ አየውና አዘነለት፤ ርጦም አንገቱን አቀፈውና ሳመው። ፳፩ ልጁም። አባቴ ሆይ፤ በሰማይና በፊትህ በደልሁ፤ ወደ ፊትም ልጅህ ልባል አይገባኝም አለው። ፳፪ አባቱ ግን ባሪያዎቹን አለ። ፈጥናችሁ ከሁሉ የተሻለ ልብስ አምጡና አልብሱት፤ ለእጁ ቀለበት ለእግሩም ጫማ ስጡ፤ ፳፫ የሰባውን ፊሪዳ አምጥታችሁ እረዱት፤ እንብላም ደስም ይበለን፤ ፳፬ ይህ ልጄ ሞቶ ነበርና ደግሞም ሕያው ሆኖአል፤ ጠፍቶም ነበር ተገኝቶአልም። ደስም ይላቸው ጀመር። ፳፭ ታላቁ ልጁ በእርሻ ነበረ፤ መጥቶም ወደ ቤት በቀረበ ጊዜ የመሰንቆና የዘፈን ድምፅ ሰማ፤ ፳፮ ከብላቴናዎችም አንዱን ጠርቶ። ይህ ምንድር ነው? ብሎ ጠየቀ። ፳፯ እርሱም። ወንድምህ መጥቶአልና በደኅና ስላገኘው አባትህ የሰባውን ፊሪዳ አረደለት አለው።

፳፰ ተቈጣም ሊገባም አልወደደም፤ አባቱም ወጥቶ ለመነው።

፳፱ እርሱ ግን መልሶ አባቱን። እነሆ፤ ይህን ያህል ዓመት እንደ ባሪያ ተገዝፎልሃለሁ ከትኣዝዝም ከቶ አልተላለፍሁም፤ ለእኔም ከወዳጆቼ ጋር ደስ እንዲለኝ አንድ ጥበት ስንኳ አልሰጠኸኝም፤ ፴ ነገር ግን ገንዘብህን ከጋለሞቶች ጋር በልቶ ይህ ልጅህ በመጣ ጊዜ፤ የሰባውን ፊሪዳ አረድህለት አለው።

፴፩ እርሱ ግን። ልጄ ሆይ፤ አንተ ሁልጊዜ ከእኔ ጋር ነህ፤ ለእኔም የሆነ ሁሉ የአንተ ነው፤ ፴፪ ዳሩ ግን ይህ ወንድምህ ሞቶ ነበረ ሕያው ስለ ሆነ ጠፍቶም ነበር ስለ ተገኘ ደስ እንዲለን ፍሥሐም እንድናደርግ ይገባናል አለው።

፲፮

፳ ደግሞም ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። መጋቢ የነበረው አንድ ባለ ጦጋ ሰው ነበረ፤ በእርሱ ዘንድ። ይህ ሰው ያለህን ይበትናል ብለው ከሰሱት። ፳ ጠርቶም። ይህ የምስማብህ ምንድር ነው? ወደ ፊት ለእኔ መጋቢ ልትሆን አትችልምና የመጋቢነትህን ሂሳብ አስረክብኝ አለው።

፳ መጋቢውም በልቡ። ጌታዬ መጋቢነቱን ከእኔ ይወስዳልና ምን ላድርግ? ለመቁፈር ኃይል የለኝም፤ መለመንም አፍራለሁ።

፳ ከመጋቢነቱ ብሻር በቢታቸው እንዲቀበሉኝ የማድርገውን አውቃለሁ አለ። ፳፫ የጌታውንም ባለ ዕዳዎች እያንዳንዳቸውን ጠርቶ የፊተኛውን። ለጌታዬ ምን ያህል ዕዳ አለብህ? አለው።

፳ እርሱም። መቶ ማድጋ ዘይት አለ። ደብዳቤህን እንካ

ፈጥነህም ተቀምጦህ አምሳ ብለህ ጻፍ አለው። ፯ በኋላም ሌላውን። አንተስ ስንት ዕዳ አለብህ? አለው። እርሱም። መቶ ጫን ስንዴ አለ። ደብዳቤህን እንካ ሰማንያ ብለህም ጻፍ አለው።

፰ ጌታውም ዓመፀኛውን መጋቢ በልባምነት ስላደረገ አመሰገነው

የዚህ ዓለም ልጆች ለትውልዳቸው ከብርሃን ልጆች ይልቅ ልባዎች ናቸውና። ፱ እኔም እላችኋለሁ። የዓመፀ ገንዘብ ሲያልቅ በዘላለም ቤቶች እንዲቀበሉአቸው፤ በእርሱ ወዳጆችን ለራሳቸው አድርጉ። ፲ ከሁሉ በሚያንስ የታመነ በብዙ ደግሞ የታመነ ነው፤ ከሁሉ በሚያንስም የሚያምፅ በብዙ ደግሞ ዓመፀኛ ነው።

፲፩ እንግዲያስ በዓመፀ ገንዘብ ካልታመናችሁ፤ እውነተኛውን

ገንዘብ ማን አደራ ይሰጣችኋል? ፲፪ በሌላ ሰው ገንዘብ ካልታመናችሁ፤ የእናንተን ማን ይሰጣችኋል? ፲፫ ለሁለት ጌቶች መዝት የሚቻለው ባርያ ማገም የለም፤ ወይም አንዱን ይጠላልና ሁለተኛውንም ይወዳል፤ ወይም ወደ አንዱ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል። ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መዝት አትችሉም። ፲፬ ገንዘብንም የሚወዱ ፈሪሳውያን ይህን ሁሉ ሰምተው ያፈዙበት ነበር። ፲፭ እንዲህም አላቸው። ራሳችሁን በሰው ፊት የምታጸድቁ እናንተ ናችሁ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ልባችሁን ያውቃል፤ በሰው ዘንድ የከበረ በእግዚአብሔር ፊት ርከሰት ነውና። ፲፮ ሕግና ነቢያት እስከ ዮሐንስ ነበሩ፤ ከዚያ ጀምሮ የእግዚአብሔር መንግሥት ይሰበካል፤ ሁሉም ወደ እርስዎ በኃይል ይገቡባታል። ፲፯ ነገር ማን ከሕግ አንዲት ነጥብ ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ሊያልፍ ይቀላል። ፲፰ ሚስቱንም የሚፈታ ሁሉ ሌላይቱንም የሚያገባ ያመነዝራል፤ ከባልዋም የተፈታችውን የሚያገባ ያመነዝራል። ፲፱ ቀይ ልብስና ቀጭን የተልባ እግር የለበሰ አንድ ባለ ጠጋ ሰው ነበረ፤ ዕለት ዕለትም እየተመቸው በደስታ ይኖር ነበር። ፳ አልዓዛርም የሚባል አንድ ድሀ በቀኝሰል ተወርሶ በደጁ ተኝቶ ነበር። ፳፩ ከባለ ጠጋውም ማዕድ ከሚወድቀው ፍርፋሪ ሊጠግብ ይመኝ ነበር፤ ውሾች እንኳ መጥተው ቀኝሰሎቹን ይልሱ ነበር። ፳፪ ድሀውም ሞተ፤ መላእክትም ወደ አብርሃም እቅፍ ወሰዱት፤ ባለ ጠጋው ደግሞ ሞተና ተቀበረ። ፳፫ በሲኦልም በሥቃይ ሳለ አሻቅቦ አብርሃምን በሩቅ እየ አልዓዛርንም በእቅፉ። ፳፬ እርሱም እየጮኸ። አብርሃም አባት ሆይ፤ ማረኝ፤ በዚህ ነበልባል እሣቀያለሁና የጣቱን ጫፍ በውኃ ነክሮ መላሴን እንዲያበርድልኝ አልዓዛርን ስደድልኝ አለ። ፳፭ አብርሃም ግን። ልጄ ሆይ፤ አንተ በሕይወትህ ሳለህ

መልካም እንደ ተቀበልህ አስብ አልዓዛርም እንዲሁ ከፋ፤ አሁን ግን እርሱ በዚህ ይጽናናል አንተም ትሣቀያለህ። ፳፯ ከዚህም ሁሉ ጋር ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ፤ ወዲያ ያሉ ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሻገሩ በእኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርጎአል አለ። ፳፮ እርሱም፡ እንኪያስ፤ አባት ሆይ፤ ወደ አባቴ ቤት እንድትሰደው እለምንሃለሁ፤ አምስት ወንድሞች አሉኝና፤ ፳፯ እነርሱ ደግሞ ወደዚህ ሥቃይ ስፍራ እንዳይመጡ ይመስክርላቸው አለ። ፳፱ አብርሃም ግን፡ ሙሴና ነቢያት አሉአቸው፤ እነርሱን ይስሙ አለው። ፴ እርሱም፡ አይደለም፤ አብርሃም አባት ሆይ፤ ነገር ግን ከሙታን አንዱ ቢሄድላቸው ንስሐ ይገባሉ አለ። ፴፩ ሙሴንና ነቢያትንም የማይስሙ ከሆነ፤ ከሙታንም እንኳ አንድ ቢነሣ አያምኑም አለው።

፲፯

፩ ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አለ፡ መሰናከል ግድ ሳይመጣ አይቀርም፤ ነገር ግን መሰናከሉን ለሚያመጣው ወዮለት፤ ፪ ከእነዚህ ከታናናሾች አንዱን ከማሰናከል ይልቅ የወፍጮ ድንጋይ በአንገቱ ታስሮ ወደ ባሕር ቢጣል ይጠቅመው ነበር። ፫ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፡ ወንድምህ ቢበድልህ ገሥጸው፤ ቢጸጸትም ይቅር በለው። ፬ በቀንም ሰባት ጊዜ እንኳ ቢበድልህ በቀንም ሰባት ጊዜ፡ ተጸጸትሁ እያለ ወደ አንተ ቢመለስ፤ ይቅር በለው። ፭ ሐዋርያትም ጌታን፡ እምነት ጨምርልን አሉት። ፮ ጌታም አለ፡ የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፤ ይህን ሾላ፡ ተነቅለህ ወደ ባሕር ተተከል ብትሉት፤ ይታዘዝላችሁ ነበር። ፯ ከእናንተም የሚያርስ ወይም ከብትን የሚጠብቅ ባሪያ ያለው፤ ከእርሻ ሲመለስ፡ ወዲያው ቅረብና በማዕድ ተቀመጥ የሚለው ማን ነው? ፰ የምበላውን እራቴን አሰናዳልኝ፤ እስክበላና እስክጠጣ ድረስ ታጥቀህ አገልግለኝ፤ በኋላም አንተ ብላና ጠጣ የሚለው አይደለምን? ፱ ያንን ባሪያ ያዘዘውን ስላደረገ ያመሰግነዋልን? ፲ እንዲሁ እናንተ ደግሞ የታዘዘችሁትን ሁሉ ባደረጋችሁ ጊዜ፡ የማንጠቅም ባሪያዎች ነን፤ ልናደርገው የሚገባንን አድርገናል በሉ። ፲፩ ወደ ኢየሩሳሌምም ሲሄድ በገሊላና በስማርያ መካከል አለፈ። ፲፪ ወደ አንዲት መንደርም ሲገባ በሩቅ የቆሙት አሥር ለምጻሞች ተገናኙት፤ ፲፫ እነርሱም እየጮኹ። ኢየሱስ ሆይ፤ አቤቱ፤ ማረን አሉ። ፲፬ አይቶም። ሂዱ፤ ራሳችሁን ለካህናት

አሳዩ አላቸው። ፲፮ እነሆም፤ ሲሄዱ ነጹ። ከእነርሱም አንዱ እንደ ተፈወሰ ባየ ጊዜ በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔርን እያከበረ ተመለሰ፤ ፲፯ እያመሰገነውም በእግሩ ፊት በግንባሩ ወደቀ፤ እርሱም ሳምራዊ ነበረ። ፲፱ ኢየሱስም መልሶ፡ አሥሩ አልነጹምን? ዘጠኙስ ወዴት አሉ? ፲፳ ከዚህ ከልዩ ወገን በቀር እግዚአብሔርን ሊያከብሩ የተመለሱ አልተገኙም አለ። ፲፱ እርሱንም፡ ተነሣና ሂድ፤ እምነትህ አድኖሃል አለው።

፳ ፈሪሳውያንም፡ የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ ትመጣለች ብለው ቢጠይቁት፤ መልሱ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት በመጠባበቅ አትመጣም፤ ፳፩ ደግሞም፡ እንኳት በዚህ ወይም፡ እንኳት በዚያ አይሉአትም። እነሆ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላችሁ ናትና አላቸው። ፳፪ ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አለ፡ ከሰው ልጅ ቀኖች አንዱን ልታዩ የምትመኙበት ወራት ይመጣል አታዩትምም። ፳፫ እነርሱም፡ እነሆ በዚህ፤ ወይም፡ እነሆ በዚያ ይሉአችኋል፤ አትሂዱ አትከተሉአቸውም።

፳፬ መብረቅ በርቆ ከሰማይ በታች ካለ ከአንድ አገር ከሰማይ በታች ወዳለው ወደ ሌላ አገር እንደሚያበራ፤ የሰው ልጅ በቀኑ እንዲህ ይሆናል። ፳፭ አስቀድሞ ግን ብዙ መከራ እንዲቀበል ከዚህም ትውልድ እንዲጣል ይገባዋል። ፳፮ በኖኅ ዘመንም እንደ ሆነ፤ በሰው ልጅ ዘመን ደግሞ እንዲሁ ይሆናል።

፳፯ ኖኅ ወደ መርከብ እስከ ገባበት ቀን ድረስ፤ ይበሉና ይጠጡ ያገቡና ይጋቡም ነበር፤ የጥፋት ውኃም መጣ ሁሉንም አጠፋ። ፳፰ እንዲሁ በሎጥ ዘመን እንደ ሆነ፤ ይበሉ ይጠጡም ይገዙም ይሸጡም ይተክሉም ቤትም ይሠሩ ነበር፤

፳፱ ሎጥ ከሰዶም በወጣበት ቀን ግን ከሰማይ እሳትና ዲን ዘነበ ሁሉንም አጠፋ። ፴ የሰው ልጅ በሚገለጥበት ቀን እንዲሁ ይሆናል። ፴፩ በዚያም ቀን በሰገነት ያለ በቤቱ ያለውን ዕቃ ሊወስድ አይውረድ፤ እንዲሁም በእርሻ ያለ ወደ ኋላው አይመለስ።

፴፪ የሎጥን ሚስት አስቡአት። ፴፫ ነፍሱን ሊያድን የሚፈልግ ሁሉ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም የሚያጠፋ ሁሉ በሕይወት ይጠብቃታል።

፴፬ እላችኋለሁ፤ በዚያች ሌሊት ሁለት ሰዎች በአንድ አልጋ ይሆናሉ፤ አንዱ ይወስዳል ሁለተኛውም ይቀራል።

፴፭ ሁለት ሴቶች በአንድ ወፍጮ ይፈጫሉ፤ አንዲቱ ትወስዳለች ሁለተኛይቱም ትቀራለች። ፴፮ ሁለት ሰዎች በእርሻ ይሆናሉ፤ አንዱ ይወስዳል ሁለተኛውም ይቀራል። ፴፯ መልሰውም፡ ጌታ ሆይ፤ ወዴት ነው? አሉት። እርሱም፡ ሥጋ ወዳለበት በዚያ

አምራዎች ይሰበሰባሉ አላቸው።

፫

፩ ሳይታከቱም ዘወትር ሊጸልዩ እንዲገባቸው የሚል ምሳሌን ነገራቸው፤ ፪ እንዲህ ሲል። በአንዲት ከተማ እግዚአብሔርን የማይፈራ ሰውንም የማያፍር አንድ ዳኛ ነበረ። ፫ በዚያችም ከተማ አንዲት መበለት ነበረች፤ ወደ እርሱም እየመጣች። ከባላጋራዬ ፍረድልኝ ትለው ነበር። ፬ አያሌ ቀንም አልወደደም፤ ከዚህ በኋላ ግን በልቡ። ምንም እግዚአብሔርን ባልፈራ ሰውንም ባላፍር፤ ፭ ይህች መበለት ስለምታደክመኝ ሁልጊዜም እየመጣች እንዳታውከኝ እፈርድላታለሁ አለ። ፮ ጌታም አለ። ዓመፀኛው ዳኛ ያለውን ስሙ። ፯ እግዚአብሔር እንኪያስ ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ ለሚጮኹ ለሚታገዛቸውም ምርጦቹ አይፈርድላቸውምን? ፰ እላችኋለሁ፤ ፈጥኖ ይፈርድላቸዋል። ነገር ግን የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር እምነትን ያገኝ ይሆንን? ፱ ጻድቃን እንደ ሆኑ በራሳቸው ለሚታመኑና ሌሎቹን ሁሉ በጣም ለሚንቁ ይህን ምሳሌ ነገራቸው፤

፲ እንዲህ ሲል። ሁለት ሰዎች ሊጸልዩ ወደ መቅደስ ወጡ፤ አንዱ ፈሪሳዊ ሁለተኛውም ቀራጭ። ፲፩ ፈሪሳዊም ቆሞ በልቡ ይህን ሲጸልይ። እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ሌላ ሰው ሁሉ፤ ቀማኞችና ዓመፀኞች አመንዝሮችም፤ ወይም እንደዚህ ቀራጭ ስላልሆንሁ አመሰግንሃለሁ፤ ፲፪ በየሳምንቱ ሁለት ጊዜ እጦማለሁ፤ ከማገኘውም ሁሉ አሥራት አወጣለሁ አለ።

፲፫ ቀራጩ ግን በሩቅ ቆሞ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ ሊያነሣ እንኳ አልወደደም፤ ነገር ግን። አምላክ ሆይ፤ እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ እያለ ደረቱን ይደቃ ነበር። ፲፬ እላችኋለሁ፤ ከዚያ ይልቅ ይህ ጻድቅ ሆኖ ወደ ቤቱ ተመለሰ፤ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳልና፤ ራሱን ግን የሚያዋርድ ከፍ ይላል።

፲፭ እንዲዳስሳቸውም ሕፃናትን ደግሞ ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም አይተው ገሠጹአቸው። ፲፮ ኢየሱስ ግን ሕፃናትን ወደ እርሱ ጠርቶ። ሕፃናት ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተወላቸው አትከልክሉአቸውም፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ እነዚህ ላሉት ናትና። ፲፯ እውነት እላችኋለሁ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበላት ሁሉ ከቶ አይገባባትም አለ። ፲፰ ከአለቆችም አንዱ። ቸር መምህር፤ የዘላለምን ሕይወት እንድወርስ ምን ላድርግ? ብሎ ጠየቀው። ፲፱ ኢየሱስም።

ስለ ምን ቸር ትለኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር ማንም የለም። ፳፻ ትእዛዛቱን ታውቃለህ፤ አታመንዝር፤ አትግደል፤ አትስረቅ፤ በሐሰት አትመስከር፤ አባትህንና እናትህን አከብር አለው። ፳፻፩ እርሱም። ይህን ሁሉ ከሕፃናቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ አለ። ፳፻፪ ኢየሱስም ይህን ሰምቶ። አንዲት ገና ቀርታሃለች፤ ያለህን ሁሉ ሽጠህ ለድሆች ስጥ፤ በሰማይም መዝገብ ታገኛለህ፤ መጥተህም ተከተለኝ አለው። ፳፻፫ እርሱ ግን ይህን ሰምቶ እጅግ ባለ ጠጋ ነበርና ብዙ አዘነ። ፳፻፬ ኢየሱስም ብዙ እንዳዘነ አይቶ። ገንዘብ ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆናል። ፳፻፭ ባለ ጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ሊገባ ይቀላል አለ።

፳፻፮ የሰመትም። እንግዲህ ማን ሊድን ይችላል? አሉ። ፳፻፯ እርሱ ግን። በሰው ዘንድ የማይቻል በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል አለ። ፳፻፰ ጴጥሮስም። እነሆ፤ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ አለ። ፳፻፱ እርሱም። እውነት እላችኋለሁ፤ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ቤትን ወይም ወላጆችን ወይም ወንድሞችን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን የተወ፤ ፴ በዚህ ዘመን ብዙ እጥፍ በሚመጣውም ዓለም የዘላለምን ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም አላቸው። ፴፩ አሥራ ሁለቱንም ወደ እርሱ አቅርቦ እንዲህ አላቸው። እነሆ፤ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፤ ስለ ሰው ልጅም በነቢያት የተጻፈው ሁሉ ይፈጸማል። ፴፪ ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታልና፤ ይዘብቱበትማል ያንገላቱትማል ይተፉበትማል፤

፴፫ ከገረፉትም በኋላ ይገድሉታል፤ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል።

፴፬ እነርሱም ከዚህ ነገር ምንም አላስተዋሉም፤ ይህም ቃል ተሰውሮባቸው ነበር፤ የተናገረውንም አላወቁም። ፴፭ ወደ ኢደሪኮም በቀረበ ጊዜ አንድ ዕውር እየለመነ በመንገድ ዳር ተቀምጦ ነበር። ፴፮ ሕዝብም ሲያልፍ ሰምቶ። ይህ ምንድር ነው? ብሎ ጠየቀ። ፴፯ እነርሱም። የናዝሬቱ ኢየሱስ ያልፋል ብለው አወሩለት። ፴፰ እርሱም። የዳዊት ልጅ፤ ኢየሱስ ሆይ፤ ማረኝ እያለ ጮኸ። ፴፱ በስተ ፊት ይሄዱ የነበሩትም ዝም እንዲል ገሠጹት፤ እርሱ ግን። የዳዊት ልጅ ሆይ፤ ማረኝ እያለ አብዝቶ ጮኸ። ፵ ኢየሱስም ቆሞ ወደ እርሱ እንዲያመጡት አዘዘ። በቀረበም ጊዜ። ምን ላደርግልህ ትወዳለህ? ብሎ ጠየቀው። ፵፩ እርሱም። ጌታ ሆይ፤ አይ ዘንድ ነው አለው።

፵፪ ኢየሱስም። እይ፤ እምነትህ አድኖሃል አለው። ፵፫ በዚያን ጊዜም አየ፤ እግዚአብሔንም እያከበረ ተከተለው። ሕዝቡም ሁሉ

አይተው እግዚአብሔርን አመሰግኑ።

፲፱

፩-፫ ኢየሱስንም የትኛው እንደ ሆነ ሊያይ ይፈልግ ነበር፤ ቁመቱም አጭር ነበረና ስለ ሕዝቡ ብዛት አቃተው።

፬ በዚያችም መንገድ ያልፍ ዘንድ አለውና ያየው ዘንድ ወደ ፊት ሮጦ በአንድ ሾላ ላይ ወጣ። ፭ ኢየሱስም ወደዚያ ስፍራ በደረሰ ጊዜ፤ አሻቅቦ አየና። ዘኪያስ ሆይ፤ ዛሬ በቤትህ እውል ዘንድ ይገባኛልና ፈጥነህ ውረድ አለው። ፮ ፈጥኖም ወረደ በደስታም ተቀበለው። ፯ ሁሉም አይተው። ከኃጢአተኛ ሰው ጋር ሊውል ገባ ብለው አንጐራጐሩ። ፰ ዘኪያስ ግን ቆሞ ጌታን። ጌታ ሆይ፤ ካለኝ ሁሉ እኩሌታውን ለድሆች እሰጣለሁ፤ ማንንም በሐሰት ከሰሼ እንደ ሆነሁ አራት እጥፍ እመልሳለሁ አለው። ፱ ኢየሱስም። እርሱ ደግሞ የአብርሃም ልጅ ነውና ዛሬ ለዚህ ቤት መዳን ሆኖለታል፤ ፲ የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቶአለና አለው። ፲፩ እነርሱም ይህን ሲሰሙ፤ ወደ ኢየሩሳሌም መቅረቡ ስለ ሆነ የእግዚአብሔርም መንግሥት ፈጥኖ ሊገለጥ እንዳለው ስለ መሰላቸው ምሳሌ ጭምር ተናገረ። ፲፪ ስለዚህም እንዲህ አላቸው።

አንድ መኰንን ለራሱ መንግሥትን ይዞ ሊመለስ ወደ ሩቅ አገር ሄደ። ፲፫ አሥር ባሪያዎችንም ጠርቶ አሥር ምናን ሰጣቸውና። እስክመጣ ድረስ ነግዶ አላቸው። ፲፬ የአገሩ ሰዎች ግን ይጠሉት ነበርና። ይህ በላያችን ሊነግሥ አንወድም ብለው በኋላው

መልከተኞችን ላኩ። ፲፭ መንግሥትንም ይዞ በተመለሰ ጊዜ፤ ገንዘብ የሰጣቸውን እነዚህን ባሪያዎች ነግደው ምን ያህል እንዳተረፉ ያውቅ ዘንድ እንዲጠሩለት አዘዘ። ፲፮ የፊተኛውም ደርሶ። ጌታ ሆይ፤ ምናንህ አሥር ምናን አተረፈ አለው።

፲፯ እርሱም። መልካም፤ አንተ በጎ ባሪያ፤ በጥቂት የታመንህ ስለ ሆንህ በአሥር ከተማዎች ላይ ሥልጣን ይሁንልህ አለው።

፲፰ ሁለተኛውም መጥቶ። ጌታ ሆይ፤ ምናንህ አምስት ምናን አተረፈ አለው። ፲፱ ይህንም ደግሞ። አንተም በአምስት ከተማዎች ላይ ሁን አለው። ፳ ሌላውም መጥቶ። ጌታ ሆይ፤ በጨርቅ ጠቅልዬ የጠበቅኳት ምናንህ እነሆ፤ ፳፩ ፈርቼሃለሁና፤ ጨካኝ ሰው ስለ ሆንህ፤ ያላኖርኸውን ትወስዳለህ ያልዘራኸውንም ታጭዳለህ አለው። ፳፪ እርሱም። አንተ ክፉ ባሪያ፤ አፍህ በተናገረው እፈርድብሃለሁ። እኔ ያላኖርሁትን የምወስድና

ያልዘራሁትን የማጭድ ጨካኝ ሰው እንደ ሆኑ አወቅህ፤ ምን

ነው ገንዘቤን ለለዋጮች አደራ ያልሰጠኸው? መጥቼ ^{፳፫} እኔም ^{፳፬} በዚያም

ከትርፉ ጋር እወስደው ነበር አለው።

ቆመው የነበሩትን። ምናኑን ውሰዱበት አሥሩ ምናን ላለውም ስጡት አላቸው።

^{፳፭} እነርሱም። ጌታ ሆይ፥ አሥር ምናን አለው አሉት። ^{፳፮} እላችኋለሁ፥

ላለው ሁሉ ይሰጠዋል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው ስንኳ ይወሰድበታል።

^{፳፯} ነገር ግን እነዚያን በላያቸው ልነግሥ ያልወደዱትን ጠላቶቼን ወደዚህ

አምጡአቸው በፊቴም እረዱአቸው። ^{፳፰} ይህንም ከተናገረ በኋላ፥ ወደ

ኢየሩሳሌም ሲወጣ ይቀድማቸው ነበር።

^{፳፱} ደብረ ዘይትም በሚባል ተራራ አጠገብ ወዳሉት ወደ ቤተ ፋጊና ወደ

ቢታንያ በቀረበ ጊዜ፥ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከና። ^፴ በፊታችሁ

ወዳለችው መንደር ሂዱ፥ ወደ እርስዋም ጉብታችሁ ከሰው ማንም ገና

ያልተቀመጠበት ውርንጫ ታስሮ ታገኛላችሁ፥ ፊትታችሁም አምጡት። ^{፴፩} ማንም።

ስለ ምን ትፈቱታላችሁ? ብሎ ቢጠይቃችሁ፥ እንዲሁ። ለጌታ ያስፈልገዋል በሉ

አላቸው። ^{፴፪} የተላኩትም ሄደው እንዳላቸው አገኙ። ^{፴፫} እነርሱም ውርንጫውን

ሲፈቱ ጌቶቹ። ውርንጫውን ስለ ምን ትፈቱታላችሁ? አሉአቸውም ^{፴፬}

እነርሱም። ለጌታ ያስፈልገዋል አሉ። ^{፴፭} ወደ ኢየሱስም አመጡት፥ በውርንጫውም

ላይ ልብሳቸውን ጭነው ኢየሱስን አስቀመጡት። ^{፴፮} ሲሄድም ልብሳቸውን

በመንገድ ያነጥፉ ነበር። ^{፴፯} ወደ ደብረ ዘይት ቀላቀላትም አሁን በቀረበ ጊዜ፥

ደቀ መዛሙርቱ ሁላቸው ደስ እያላቸው ተአምራትን ሁሉ ስላዩ በታላቅ ድምፅ

እግዚአብሔርን ሊያመሰግኑ ጀምረው። ^{፴፰} በጌታ ስም የሚመጣ ንጉሥ

የተባረከ ነው፤ በሰማይ ሰላም በአርያምም ክብር አሉ።

^{፴፱} ከሕዝብም መካከል ከፈሪሳውያን አንዳንዱ። መምህር ሆይ፥ ደቀ

መዛሙርትህን ገሥጸቸው አሉት። ^፵ መልሰም። እላችኋለሁ፥ እነዚህ ዝም

ቢሉ ድንጋዮች ይጮኻሉ አላቸው።

^{፵፩} ሲቀርብም ከተማይቱን አይቶ አለቀሰላት፥ ^{፵፪} እንዲህ እያለ። ለሰላምሽ

የሚሆነውን በዚህ ቀን አንቺስ ስንኳ ብታውቂ፤ አሁን ግን ከዓይንሽ

ተሰውሮአል። ^{፵፫} ወራት ይመጣብሻልና፥ ጠላቶችሽም ቅጥር ይቀጥሩብሻል

ይከቡሻልም በየበኩሉም ያስጨንቁሻል፤ ^{፵፬} አንቺንም በአንቺም ውስጥ

የሚኖሩትን ልጆችሽን ወደ ታች ይጥላሉ፥ በአንቺ ውስጥም ድንጋይ በድንጋይ

ላይ አይተዉም። የመገብኘትሽን ዘመን አላወቅሽምና።

፵፮ ወደ መቅደስም ገብቶ በእርሱ የሚሸጡትን የሚገዙትንም ያወጣ ጀመር፤ ፵፯ እርሱም። ቤቴ የጸሎት ቤት ይሆናል ተብሎ ተጽፎአል፤ እናንተ ግን የወንበዴዎች ዋሻ አደረጋችሁት አላቸው። ፵፱ ዕለት ዕለትም በመቅደስ ያስተምር ነበር፤ ነገር ግን የካህናት አለቆችና ጳጮች የሕዝቡ ታላላቆችም ሊገድሉት ይፈልጉ ነበር፤ ፶፬ የሚያደርጉበትንም አጡ፤ ሕዝቡ ሁሉ ሲሰሙት ተንጠልጥለውበት ነበርና።

፩ አንድ ቀንም ሕዝቡን በመቅደስ ሲያስተምር ወንጌልንም ሲሰብክላቸው፡ የካህናት አለቆችና ጳጮች ከሸማግሌዎች ጋር ወደ እርሱ ቀረቡና። ፪ እስኪ ገረን፤ እነዚህን በምን ሥልጣን ታደርጋለህ ወይስ ይህን ሥልጣን የሰጠህ ማን ነው? ብለው ተናገሩት። ፫ መልሰም። እኔ ደግሞ አንዲት ነገር እጠይቃችኋለሁ፡ እናንተም ንገሩኝ፤ ፬ የዮሐንስ ጥምቀት ከሰማይ ነበረችን ወይስ ከሰው? አላቸው። ፭ እርስ በርሳቸውም ሲነጋገሩ። ከሰማይ ብንል። ስለ ምን አላመናችሁበትም? ይለናል፤ ፮ ከሰው ብንል ግን ሕዝቡ ሁሉ ይወግሩናል፤ ዮሐንስ ነቢይ እንደ ነበረ ሁሉ ያምኑ ነበርና አሉ። ፯ መልሰውም። ከወዴት እንደ ሆነ አናውቅም አሉት። ፰ ኢየሱስም። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው። ፱ ይህንም ምሳሌ ለሕዝቡ ይላቸው ጀመር። አንድ ሰው የወይን አትክልት ተክለ ለገበሬዎችም እክራይቶ ለብዙ ዘመን ወደ ሌላ አገር ሄደ። ፲ በጊዜውም ከወይኑ አትክልት ፍሬ እንዲሰጡት አንድ ባሪያ ወደ ገበሬዎች ላከ፤ ገበሬዎቹ ግን ደበደቡት ባዶውንም ሰደዱት። ፲፩ ጨምሮም ሌላውን ባሪያ ላከ፤ እነርሱም ያን ደግሞ ደበደቡት አዋርደውም ባዶውን ሰደዱት። ፲፪ ጨምሮም ሦስተኛውን ላከ፤ እነርሱም ይህን ደግሞ አቀሰለው አወጡት። ፲፫ የወይኑም አትክልት ጌታ። ምን ላድርግ? የምወደውን ልጄን እልካለሁ፤ ምናልባት እርሱን አይተው ያፍሩታል አለ። ፲፬ ገበሬዎቹ ግን አይተውት እርስ በርሳቸው ሲነጋገሩ። ወራሹ ይህ ነው፤ ርስቱ ለእኛ እንዲሆን ኑ እንግደለው አሉ። ፲፭ ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ አውጥተው ገደሉት። እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ ምን ያደርጋቸዋል? ፲፮ ይመጣል እነዚህንም ገበሬዎች ያጠፋል፤ የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይሰጣል። ይህንም በሰሙ ጊዜ። ይህስ አይሁን አሉ። ፲፯ እርሱ ግን ወደ እነርሱ ተመልከቶ።

እንግዲህ። ግንባኞች የናቂት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ ተብሎ የተጻፈው ይህ ምንድር ነው? ፲፪ በዚያም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይቀጠቀጣል፤ የሚወድቅበትን ሁሉ ግን ይፈጩዋል አለ። ፲፬ የካህናት አለቆችና ጳጮችም ይህን ምሳሌ በእነርሱ ላይ እንደ ተናገረ አውቀው በዚያች ሰዓት እጃቸውን ሊጭኑበት ፈለጉ ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ። ፳ ሲጠባበቁም ወደ ገዢ ግዛትና ሥልጣን አሳልፈው እንዲሰጡት ጻድቃን መስለው በቃሉ የሚያጠምዱትን ሽማቂዎች ሰደዱበት። ፳፩ ጠይቀውም። መምህር ሆይ፤ እውነትን እንድትናገርና እንድታስተምር ለሰው ፊትም እንዳታደላ እናውቃለን፤ በእውነት የእግዚአብሔርን መንገድ ታስተምራለህ እንጂ፤ ፳፪ ለቄሣር ግብር ልንሰጥ ተፈቅዶአልን? ወይስ አልተፈቀደም? አሉት። ፳፫ እርሱ ግን ተንኮላቸውንም ተመልከቱ። ስለ ምን ተፈትኑኛላችሁ? አንድ ዲናር አሳዩኝ፤ ፳፬ መልኩ ጽሕፈቱስ የማን ነው? አላቸው። መልሰውም። የቄሣር ነው አሉት። ፳፭ እርሱም። እንኪያስ የቄሣርን ለቄሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አስረክቡ አላቸው። ፳፮ በሕዝቡም ፊት በቃሉ ሊያጠምዱት አልቻሉም በመልሱም እየተደነቁ ዝም አሉ። ፳፯ ትንሣኤ ሙታንንም የሚከዱ ከሰዱቃውያን አንዳንዶቹ ቀርበው ጠየቁት፤ ፳፰ እንዲህ ሲሉ። መምህር ሆይ፤ ሙሴ። ሚስት ያለችው የአንድ ሰው ወንድም ልጅ ሳይወልድ ቢሞት፤ ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ ብሎ ጻፈልን። ፳፱ እንግዲያስ ሰባት ወንድማማች ነበሩ፤ የፊተኛውም ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ፤ ፴-፴፪ ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ደግሞ ሞተች። ፴፫ እንግዲህ ሰባቱ አግብተዋታልና ሴቲቱ በትንሣኤ ከእነርሱ ለማንኛቸው ሚስት ትሆናለች? ፴፬ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። የዚህ ዓለም ልጆች ያገባሉ ይጋባሉም፤ ፴፭ ያን ዓለምና ከሙታን ትንሣኤ ሊያገኙ የሚገባቸው እነዚያ ግን አያገቡም አይጋቡምም፤ እንደ መላእክት ናቸውና፤ ፴፮ ሲሞቱም ወደ ፊት አይቻላቸውም፤ የትንሣኤም ልጆች ስለ ሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው። ፴፯ ሙታን እንዲነሡ ግን ሙሴ ደግሞ በቀጥቋጦው ዘንድ ጌታን የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ በማለቱ አስታወቀ፤ ፴፰ ሁሉ ለእርሱ ሕያዋን ስለ ሆኑ፤ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አይደለም። ፴፱ ከጳጮችም አንዳንዶቹ መልሰው። መምህር ሆይ፤ መልካም ተናገርህ አሉት። ፵ ወደ ፊትም አንድ ነገር ስንኳ

ሊጠይቁት አልደፈሩም። ፵፩ እንዲህም አላቸው። ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው እንዴት ይላሉ? ፵፪-፵፬ እንግዲህ ዳዊት። ጌታ ብሎ ይጠራዋል፤ እንዴትስ ልጁ ይሆናል? ፵፫ ሕዝቡም ሁሉ ሲሰሙ ደቀ መዛሙርቱን። ፵፯ ረጃጅም ልብስ ለብሰው መዞር ከሚፈልጉ፤ በገበያም ሰላምታ፤ በምክራብም የከበሬታ ወንበር፤ በምሳም የከበሬታ ስፍራ ከሚወዱ ከጻፎች ተጠበቁ፤ ፵፱ የመበለቶችን ቤት የሚበሉ ጸሎታቸውንም በማስረዘም የሚያመካኙ፤ እነዚህ የባሰ ፍርድ ይቀበላሉ አለ።

፳፩

፩ ዓይነትም አንሥቶ መባቸውን በመዝገብ የሚጥሉ ባለ ጠጎችን አየ። ፪ እንዲትም ድሀ መበለት ሁለት ሳንቲም በዚያ ስትጥል አየና። ፫ እውነት አላችኋለሁ፤ ይህች ድሀ መበለት ከሁሉ ይልቅ አብልጣ ጣለች፤ ፬ እነዚህ ሁሉ ከትርፋቸው ወደ እግዚአብሔር መዝገብ ጥለዋልና፤ ይህች ግን ከጉድለትዋ የነበራትን ትዳርዋን ሁሉ ጣለች አለ። ፭ አንዳንዶቹም ስለ መቅደስ በመልካም ድንጋይና በተሰጠው ሽልማት እንዳገጠ ሲነጋገሩ። ይህማ የምታዩት ሁሉ፤ ፮ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ የማይቀርበት ዘመን ይመጣል አለ። ፯ እነርሱም። መምህር ሆይ፤ እንግዲህ ይህ መቼ ይሆናል? ይህስ ይሆን ዘንድ እንዳለው ምልክቱ ምንድር ነው? ብለው ጠየቁት። ፰ እንዲህም አለ። እንዳትስቱ ተጠንቀቁ፤ ብዙዎች። እኔ ነኝ፤ ዘመኑም ቀርቦአል እያሉ በስሜ ይመጣሉና፤ እነርሱን ተከትላችሁ አትሂዱ። ፱ ጦርንና ሁከትንም በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ፤ ይህ አስቀድሞ ይሆን ዘንድ ግድ ነውና፤ ነገር ግን መጨረሻው ወዲያው አይሆንም። ፲ በዚያን ጊዜ እንዲህ አላቸው። ሕዝብ በሕዝብ ላይ፤ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣል፤ ፲፩ ታላቅም የምድር መናወጥና በልዩ ልዩ ስፍራ ቸነፈር ራብም ይሆናል፤ የሚያስፈራም ነገር ከሰማይም ታላቅ ምልክት ይሆናል። ፲፪ ከዚህም ሁሉ በፊት እጃቸውን በላያችሁ ይጭናሉ ያሳድዱአችሁማል፤ ስለ ስሜም ወደ ምክራብና ወደ ወንዝ አሳልፈው ይሰጡአችኋል፤ ወደ ነገሥታትና ወደ ገዥዎችም ይወስዱአችኋል፤ ፲፫ ይህም ለምስክርነት ይሆንላችኋል። ፲፬ ስለዚህ እንዴት እንድትመልሱ አስቀድማችሁ እንዳታስቡ በልባችሁ አኑሩት፤ ፲፭ ወደረዎቻችሁ ሁሉ ሊቃውሙና

ሊከራከሩ የማይችሉትን አፍና ጥበብ እሰጣችኋለሁና።

፲፮ ወላጆችም ስንኳ ወንድሞችም ዘመዶችም ወዳጆችም አሳልፈው ይሰጡአቸዋል፤ ከእናንተም አንዳንዱን ይገድላሉ፤

፲፯ በሁሉም ስለ ስሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ። ፲፰ ከራሳችሁም አንዲት ጠጉር ስንኳ አትጠፋም፤ ፲፱ በመታገሣችሁም ነፍሳችሁን ታገኛላችሁ። ፳ ኢየሩሳሌም ግን በጭፍራ ተከባ ስታዩ በዚያን ጊዜ ጥፋትዋ እንደ ቀረበ እወቁ። ፳፩ የዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራራዎች ይሸሹ፤ በመካከልዋም ያሉ ከእርስዋ ፈቀቅ ይበሉ፤ በገጠር ያሉም ወደ እርስዋ አይግቡ፤

፳፪ የተጻፈው ሁሉ እንዲፈጸም ይህ የበቀል ጊዜ ነውና።

፳፫ በዚያን ወራት ለእርገሣዎችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው፤ ታላቅ ችግር በምድር ላይ፤ በዚህም ሕዝብ ላይ ቍጣ ይሆናልና፤

፳፬ በሰይፍ ስለትም ይወድቃሉ፤ ወደ አሕዛብ ሁሉም ይማረካሉ፤ የአሕዛብም ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ኢየሩሳሌም በአሕዛብ የተረገጠች ትሆናለች። ፳፭ በፀሐይና በጨረቃም በከዋክብትም ምልክት ይሆናል፤ በምድር ላይም አሕዛብ ከባሕሩና ከዋግዱም ድምፅ የተነሣ እያመነቱ ይጨነቃሉ፤ ፳፮ ሰዎችም ከፍርሃትና በዓለም የሚመጣበትን ከመጠበቅ የተነሣ ይደክማሉ፤ የሰማያት ኃይላት ይናወጣሉና። ፳፯ በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በኃይልና በብዙ ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል። ፳፰ ይህም ሊሆን ሲጀምር ቤዛችሁ ቀርቦአልና አሻቅባችሁ ራሳችሁን አንሡ።

፳፱ ምሳሌንም ነገራቸው እንዲህ ሲል። በለስንና ዛፎችን ሁሉ እዩ፤ ፴ ሲያቁጠቀሙ ተመልከታችሁ በጋ አሁን እንደ ቀረበ ራሳችሁ ታውቃላችሁ።

፴፩ እንዲሁ ደግሞ እናንተ ይህ ሁሉ መሆኑን ስታዩ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ቀረበች እወቁ።

፴፪ እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም። ፴፫ ሰማይና ምድር ያልፋሉ ቃሌ ግን አያልፍም።

፴፬ ነገር ግን ልባችሁ በመጠጥ ብዛትና በስካር ስለ ትዳርም በማሰብ እንዳይከብድ፤ ያ ቀንም በድንገት እንዳይመጣባችሁ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፤ ፴፭ በምድር ሁሉ ላይ በሚቀመጡ ሁሉ እንደ ወጥመድ ይደርስባቸዋልና። ፴፮ እንግዲህ ሊመጣ ካለው ከዚህ ሁሉ ለማምለጥ፤ በሰው ልጅም ፊት ለመቆም እንድትችሉ ስትጸልዩ ሁል ጊዜ ትጉ። ፴፯ ዕለት ዕለትም በመቅደስ ያስተምር ነበር፤ ሌሊት ግን ደብረ ዘይት ወደምትባል ተራራ ወጥቶ ያድር ነበር። ፴፰ ሕዝቡም ሁሉ ይሰሙት ዘንድ

ማልደው በመቅደስ ወደ እርሱ ይመጡ ነበር።

፳፪

፩ ፋሲካም የሚባለው የቂጣ በዓል ቀረበ። ፪ የካህናት አለቆችና ጳጳሮችም እንዴት እንዲያጠፉት ይፈልጉ ነበር፤ ሕዝቡን ይፈሩ ነበርና። ፫ ሰይጣንም ከአሥራ ሁለቱ ቍጥር አንዱ በነበረው የአስቆሮቱ በሚባለው በይሁዳ ገባ፤ ፬ ሄዶም እንዴት አሳልፎ እንዲሰጣቸው ከካህናት አለቆችና ከመቅደስ አዛዦች ጋር ተነጋገረ። ፭ እነርሱም ደስ አላቸው፤ ገንዘብም ሊሰጡት ተዋዋሉ። ፮ እሺም አለ፤ ሕዝብም በሌለበት አሳልፎ እንዲሰጣቸው ምቹ ጊዜ ይፈልግ ነበር። ፯ ፋሲካንም ሊያርዱበት የሚገባው የቂጣ በዓል ደረሰ፤ ፰ ጴጥሮስንና ዮሐንስንም። ፋሲካን እንድንበላ ሄዳችሁ አዘጋጃልን ብሎ ላካቸው። ፱ እነርሱም፡ ወዴት እናዘጋጅ ዘንድ ትወዳለህ? አሉት። ፲ እርሱም አላቸው። እነሆ፤ ወደ ከተማ ስትገቡ ማድጋ ውኃ የተሸከመ ሰው ይገናኛችኋል፤ ወደ ሚገባበት ቤት ተከተሉት፤ ፲፩ ለባለቤቱም፤ መምህሩ፤ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ፋሲካን የምበላበት የእንግዳ ቤት ከፍል ወዴት ነው? ይልሃል በሉት፤ ፲፪ ያም በደርብ ላይ ያለውን የተነጠፈ ታላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል፤ በዚያም አሰናዳልን። ፲፫ ሄደውም እንዳላቸው አገኙና ፋሲካን አሰናዱ። ፲፬ ሰዓቱም በደረሰ ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ጋር በማዕድ ተቀመጠ። ፲፭ እርሱም፡ ከመከራዬ በፊት ከእናንተ ጋር ይህን ፋሲካ ልበላ እጅግ እመኝ ነበር፤

፲፮ እላችኋለሁና፤ በእግዚአብሔር መንግሥት እስኪፈጸም ድረስ፤ ወደ ፊት ከዚህ አልበላም አላቸው። ፲፯ ጽዋንም ተቀበለ አመስግኖም። ይህን እንካችሁ በመካከላችሁም ተካፈሉት፤

፲፰ እላችኋለሁና፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እስከትመጣ ድረስ ከአሁን ጀምሮ ከወይት ፍሬ አልጠጣም አለ። ፲፱ እንጀራንም እንሥቶ አመስገን ቆርሶም ሰጣቸውና። ስለ እናንተ የሚሰጠው ሥጋዬ ይህ ነው፤ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት አለ።

፳ እንዲሁም ከእራት በኋላ ጽዋውን እንሥቶ እንዲህ አለ። ይህ ጽዋ ስለ እናንተ በሚፈሰው በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው። ፳፩ ነገር ግን አሳልፎ የሚሰጠኝ እጅ እነሆ በማዕድ ከእኔ ጋር ናት። ፳፪ የሰው ልጅስ እንደ ተወሰነው ይሄዳል፤ ነገር ግን አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት።

፳፫ ከእነርሱም ይህን ሊያደርግ ያለው ማን እንደ ሆነ እርስ

በርሳቸው ይጠያየቁ ጀመር። ፳፬ ደግሞም ማናቸውም ታላቅ ሆኖ እንዲቆጠር በመካከላቸው ከርከር ሆነ። ፳፭ እንዲህም አላቸው። የአሕዛብ ነገሥታት ይገዙአቸዋል፤ በላያቸውም የሚሠለጥኑት ቸርነት አድራጊዎች ይባላሉ። ፳፮ እናንተ ግን እንዲህ አትሁኑ፤ ነገር ግን ከእናንተ ታላቅ የሆነ በመካከላችሁ እንደ ታናሽ፤ የሚገዛም እንደሚያገለግል ይሁን። ፳፯ በማዕድ የተቀመጠ ወይስ የሚያገለግል ማናቸው ታላቅ ነው? የተቀመጠው አይደለምን? እኔ ግን በመካከላችሁ እንደሚያገለግል ነኝ።

፳፰ ነገር ግን እናንተ በፈተናዎቼ ከእኔ ጋር ጸንታችሁ የኖራችሁ ናችሁ፤ ፳፱-፴፩ ጌታም። ስምዎን ስምዎን ሆይ፤ እነሆ፤ ሰይጣን እንደ ሰንዴ ሊያበጥራችሁ ለመነ፤ ፴፪ እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ አማለድሁ፤ አንተም በተመለስህ ጊዜ ወንድሞችህን አጽና አለ። ፴፫ እርሱም። ጌታ ሆይ፤ ወደ ወሃኒም ወደ ሞትም ከአንተ ጋር ለመሄድ የተዘጋጀሁ ነኝ አለው። ፴፬ እርሱ ግን። ጴጥሮስ ሆይ፤ እልሃለሁ፤ እንዳታውቀኝ ሦስት ጊዜ እስከትከደኝ ድረስ ዛሬ ዶሮ አይጮኸም አለው።

፴፭ ደግሞም። ያለ ኮረጆና ያለ ከረጢት ያለ ጫማም በላክኋችሁ ጊዜ፤ አንዳች ጎደለባችሁን? አላቸው። እነርሱም። አንዳች እንኳ አሉ። ፴፮ እርሱም። አሁን ግን ኮረጆ ያለው ከእርሱ ጋር ይውሰድ፤ ከረጢትም ያለው እንዲሁ፤ የሌለውም ልብሱን ሽጦ ሰይፍ ይግዛ። ፴፯ እላችኋለሁና፤ ይህ። ከዓመፀኞች ጋር ተቆጠረ ተብሎ የተጻፈው በእኔ ሊፈጸም ግድ ነው፤ አዎን፤ ስለ እኔ የሚሆነው አሁን ይፈጸማልና አላቸው። ፴፰ እነርሱም። ጌታ ሆይ፤ እነሆ፤ በዚህ ሁለት ሰይፎች አሉ አሉት። እርሱም። ይበቃል አላቸው። ፴፱ ወጥቶም እንደ ልማዱ ወደ ደብረ ዘይት ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ደግሞ ተከተሉት። ፵ ወደ ሰፍራውም ደርሶ። ወደ ፊተና እንዳትገቡ ጸልዩ አላቸው። ፵፩ ከእነርሱም የድንጋይ ውርወራ የሚያህል ራቀ፤ ተንበርከኩም። አባት ሆይ፤

፵፪ ብትፈቅድ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ እያለ ይጸልይ ነበር። ፵፫ ከሰማይም መጥቶ የሚያበረታ መልአክ ታየው። ፵፬ በፍርሃትም ሲጣጣር አጽንቶ ይጸልይ ነበር፤ ወዙም በምድር ላይ እንደሚወርድ እንደ ደም ነጠብጣብ ነበረ። ፵፭ ከጸሎትም ተነሥቶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጣና ከኀዘን የተነሣ ተኝተው ሲያገኛቸው። ፵፮ ስለ ምን ትተኛላችሁ? ወደ ፊተና እንዳትገቡ ተነሥታችሁ ጸልዩ አላቸው።

፵፯ ገናም ሲናገር እነሆ፤ ሰዎች መጡ፤ ከአሥራ ሁለቱ አንዱም

ይሁዳ የሚባለው ይቀድማቸው ነበር፤ ሊስመውም ወደ ኢየሱስ ቀረበ። ፵፫ ኢየሱስ ግን። ይሁዳ ሆይ፥ በመሳም የሰውን ልጅ አሳልፈህ ትሰጣለህን? አለው። ፵፬ በዙሪያውም የነበሩት የሚሆነውን ባዩ ጊዜ። ጌታ ሆይ፥ በሰይፍ እንምታቸውን? አሉት። ፵ ከእነርሱም አንዱ የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ቀኝ ጀሮውን ቆረጠው። ፵፩ ኢየሱስ ግን መልሶ። ይህንስ ፍቀዱ አለ፤ ጀሮውንም ዳስሶ ፈወሰው። ፵፪ ኢየሱስም ወደ እርሱ ለመጡበት ለካህናት አለቆችና ለመቅደስ አዛዦች ለሽማግሌዎችም። ወንበዴን እንደምትይዙ ሰይፍና ጐመድ ይዛችሁ ወጣችሁን? ፵፫ በመቅደስ ዕለት ዕለት ከእናንተ ጋር ስሆን እጆቻችሁን አልዘረጋችሁብኝም፤ ይህ ግን ጊዜያችሁና የጨለማው ሥልጣን ነው አላቸው። ፵፬ ይዘውም ወሰዱት ወደ ሊቀ ካህናት ቤትም አገቡት፤ ጴጥሮስም ርቆ ይከተለው ነበር።

፵፭ በግቢ መካከልም እሳት አንድደው በአንድነት ተቀምጠው ሳሉ ጴጥሮስ በመካከላቸው ተቀመጠ። ፵፮ በብርሃኑም በኩል ተቀምጦ ሳለ አንዲት ገረድ አየችውና ትኩር ብላ። ይህ ደግሞ ከእርሱ ጋር ነበረ አላች። ፵፯ እርሱ ግን። አንቺ ቤት፥ አላውቀውም ብሎ ካደ። ፵፰ ከጥቂት ጊዜም በኋላ ሌላው አይቶት። አንተ ደግሞ ከእነርሱ ወገን ነህ አለው። ጴጥሮስ ግን። አንተ ሰው፥ እኔ አይደለሁም አለ። ፵፱ አንድ ሰዓትም የሚያህል ቆይቶ ሌላው አስረግጦ። እርሱ የገሊላ ሰው ነውና በእውነት ይህ ደግሞ ከእርሱ ጋር ነበረ አለ። ፳፩ ጴጥሮስ ግን። አንተ ሰው፥ የምትለውን አላውቅም አለ። ያን ጊዜም ገና ሲናገር ዶሮ ጮኸ።

፳፩ ጌታም ዘወር ብሎ ጴጥሮስን ተመለከተው፤ ጴጥሮስም። ዛሬ ዶሮ ሳይጮኸ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ እንዳለው የጌታ ቃል ትዝ አለው። ፳፪ ጴጥሮስም ወደ ውጭ ወጥቶ ምርር ብሎ አለቀሰ።

፳፫ ኢየሱስንም የያዙት ሰዎች ይዘብቱበትና ይደበድቡት ነበር፤

፳፬ ሸፍነውም ፊቱን ይመቱት ነበርና። በጥፊ የመታህ ማን ነው? ትንቢት ተናገር እያሉ ይጠይቁት ነበር። ፳፭ ሌላም ብዙ ነገር እየተሳደቡ በእርሱ ላይ ይናገሩ ነበር። ፳፮ በነጋም ጊዜ የሕዝቡ ሽማግሌዎችና የካህናት አለቆች ጻፎችም ተሰብስበው ወደ ሸንጎአቸው ወሰዱትና ፳፯ ክርስቶስ አንተ ነህን? ንገረን አሉት። እርሱ ግን እንዲህ አላቸው። ብነግራችሁ ኢታምኑም፤

፳፰ ብጠይቅም አትመልሱልኝም አትፈቱኝምም። ፳፱ ነገር ግን ከአሁን ጀምሮ የሰው ልጅ በእግዚአብሔር ኃይል ቀኝ ይቀመጣል። ፳፻ ሁላቸውም። እንግዲያስ አንተ የእግዚአብሔር

ልጅ ነህን? አሉት። እርሱም። እኔ እንደ ሆንሁ እናንተ ትላላችሁ አላቸው። ፳፩ እነርሱም። ራሳችን ከአፉ ሰምተናልና ከእንግዲህ ወዲህ ምን ምስክር ያስፈልገናል? አሉ።

፳፫

፩ ሁሉም በሞላው ተነሥተው ወደ ጳሊጦስ ወሰዱትና።
፪ ይህ ሕዝባችንን ሲያጣምም ለቋሣርም ግብር እንዳይሰጥ ሲከለከል ደግሞም። እኔ ክርስቶስ ንጉሥ ነኝ ሲል አገኘነው ብለው ይከሰት ጀመር። ፫ ጳሊጦስም። አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን? ብሎ ጠየቀው። እርሱም መልሶ። አንተ አልህ አለው።
፬ ጳሊጦስም ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ። በዚህ ሰው አንድ በደል ስንኳ አላገኘሁበትም አለ። ፭ እነርሱ ግን አጽንተው። ከገሊላ ጀምሮ እስከዚህ ድረስ በይሁዳ ሁሉ እያስተማረ ሕዝቡን ያውካል አሉ። ፮ ጳሊጦስ ግን። ገሊላ ሲሉ በሰማ ጊዜ። የገሊላ ሰው ነውን? ብሎ ጠየቀ፤ ፯ ከሄሮድስም ግዛት እንደ ሆነ ባወቀ ጊዜ ወደ ሄሮድስ ሰደደው፤ እርሱ ደግሞ በዚያ ጊዜ በኢየሩሳሌም ነበረና። ፰ ሄሮድስም ኢየሱስን ባየው ጊዜ እጅግ ደስ አለው፤ ስለ እርሱ ስለ ሰማ ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ሊያየው ይመኝ ነበርና፤ ምልክትም ሲያደርግ ሊያይ ተስፋ ያደርግ ነበር። ፱ በብዙ ቃልም ጠየቀው፤ እርሱ ግን አንድ ስንኳ አልመለሰለትም። ፲ የካህናት አለቆችና ጻፎችም አጽንተው ሲከሰት ቆመው ነበር። ፲፩ ሄሮድስም ከሠራዊቱ ጋር ናቀው ዘበተበትም፤ የጌጥ ልብስም አልብሶ ወደ ጳሊጦስ መልሶ ሰደደው። ፲፪ ሄሮድስና ጳሊጦስም በዚያን ቀን እርስ በርሳቸው ወዳጆች ሆኑ፤ ቀድሞ በመካከላቸው ጥል ነበረና።
፲፫ ጳሊጦስም፤ የካህናትን አለቆችና መኳንንትን ሕዝቡንም በአንድነት ጠርቶ እንዲህ አላቸው። ፲፬ ሕዝቡን ያጣምማል ብላችሁ ይህን ሰው ወደ እኔ አመጣችሁት፤ እነሆም፤ በፊታችሁ መርምሬ ከምትከሱበት ነገር አንድ በደል ስንኳ በዚህ ሰው አላገኘሁበትም። ፲፭ ሄሮድስም ደግሞ ምንም አላገኘም፤ ወደ እኛ መልሶታልና፤ እነሆም፤ ለሞት የሚያደርሰው ምንም አላደረገም።
፲፮-፲፯ ሁላቸውም በአንድነት። ይህን አስወግድ፤ በርባንንም ፍታልን እያሉ ጮኹ። ፲፱ እርሱም ሁከትን በከተማ አንሥቶ ሰውን ስለ ገደለ በወኅኒ ታስሮ ነበር። ፳ ጳሊጦስም ኢየሱስን ሊፈታ ወድዶ ዳግመኛ ተናገራቸው፤ ፳፩ ነገር ግን እነርሱ። ስቀለው ስቀለው እያሉ ይጮኹ ነበር። ፳፪ ሦስተኛም። ምን ነው? ያደረገውስ ከፋት ምንድር ነው? ለሞት የሚያደርሰው

በደል አላገኘሁበትም፤ ስለዚህ ቀጥቼ እፈታዋለሁ አላቸው።

፳፫ እነርሱ ግን እንዲሰቀል በታላቅ ድምፅ አጽንተው ለመኑት። የእነርሱ ጩኸትና የካህናት አለቆችም ቃል በረታ። ፳፬ ጲላጦስም ልመናቸው እንዲሆንላቸው ፈረደበት። ፳፭ ያንን የለመኑትንም፤ ስለ ሁከት ሰውንም ስለ መግደል በወገኒ ታስሮ የነበረውን አስፈታላቸው፤ ኢየሱስን ግን ለፈቃዳቸው አሳልፎ ሰጠው።

፳፮ በወሰዱትም ጊዜ ስምዖን የተባለ የቀሬናን ሰው ከገጠር ሲመጣ ይዘው ከኢየሱስ በኋላ መስቀሉን እንዲሸከም ጫኑበት።

፳፯ ዋይ ዋይ ከሚሉና ሙሾ ከሚያወጡ ሴቶችና ከሕዝቡ እጅግ ብዙዎች ተከተሉት። ፳፰-፴ በዚያን ጊዜ ተራራዎችን፤ በላዎችን ውደቁ፤ ኮረብቶችንም፤ ተውሩን ይሉ ዘንድ ይጀምራሉ፤

፴፩ በእርጥብ እንጨት እንዲህ የሚያደርጉ ከሆኑ፤ በደረቀውስ እንዴት ይሆን? ፴፪ ሌሎችንም ሁለት ክፉ አድራጊዎች ደግሞ ከእርሱ ጋር ይገድሉ ዘንድ ወሰዱ።

፴፫ ቀራንዮም ወደሚባል ስፍራ በደረሱ ጊዜ፤ በዚያ እርሱን ክፉ አድራጊዎቹንም አንዱን በቀኝ ሁለተኛውንም በግራ ሰቀሉ። ፴፬ ኢየሱስም፤ አባት ሆይ፤ የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው አለ። ልብሱንም ተካፍለው ዕጣ ተጣጣሉበት። ፴፭ ሕዝቡም ቆመው ይመለከቱ ነበር። መኳንንቱም ደግሞ። ሌሎችን አዳነ፤ እርሱ በእግዚአብሔር የተመረጠው ክርስቶስ ከሆነ፤ ራሱን ያድን እያሉ ያፌዙበት ነበር። ፴፮ ጭፍሮችም ደግሞ ወደ እርሱ ቀርበው ሆምጣጤም አምጥተው። ፴፯ አንተስ የአሁድ ንጉሥ ከሆንህ፤ ራስህን አድን እያሉ ይዘብቱበት ነበር። ፴፰ ይህ የአይሁድ ንጉሥ ነው ተብሎ በግሪክና በሮማይስጥ በዕብራይስጥም ፊደል የተጻፈ ጽሕፈት ደግሞ በእርሱ ላይ ነበረ። ፴፱ ከተሰቀሉት ከክፉ አድራጊዎቹም አንዱ። አንተስ ክርስቶስ አይደለህምን? ራስህንም እኛንም አድን ብሎ ሰደበው። ፵ ሁለተኛው ግን መልሶ፤ አንተ እንደዚህ ባለ ፍርድ ሳለህ እግዚአብሔርን ከቶ አትፈራውምን?

፵፩ ስለ አደረግነውም የሚገባንን እንቀበላለንና በእኛስ እውነተኛ ፍርድ ነው፤ ይህ ግን ምንም ክፋት አላደረገም ብሎ ገሠጸው። ፵፪ ኢየሱስንም፤ ጌታ ሆይ፤ በመንግሥትህ በመጣህ ጊዜ አስበኝ አለው። ፵፫ ኢየሱስም፤ እውነት እልሃለሁ፤ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ አለው። ፵፬ ስድስት ሰዓትም ያህል ነበረ፤ ጨለማም እስከ ዘጠኝ ሰዓት በምድር ሁሉ ላይ ሆነ፤ ፀሐይም ጨለመ። ፵፭ የቤተ መቅደስም መጋረጃ ከመካከሉ ተቀደደ። ፵፮ ኢየሱስም በታላቅ ድምፅ ጮኹ። አባት ሆይ፤ ነፍሴን በእጅህ አደራ እስጣለሁ አለ። ይህንም ብሎ ነፍሱን

ሰጠ። ፵፯ የመቶ አለቃውም የሆነውን ነገር ባየ ጊዜ። ይህ ሰው በእውነት ጻድቅ ነበረ ብሎ እግዚአብሔርን አከበረ። ፵፰ ይህንም ለማየት ተከማችተው የነበሩ ሕዝብ ሁሉ፤ የሆነውን ባየ ጊዜ፤ ደረታቸውን እየደቁ ተመለሱ። ፵፱ የሚያውቁቱ ግን ሁሉ ከገሊላ የተከተሉት ሴቶችም ይህን እያዩ በሩቅ ቆመው ነበር። ፻ እነሆም፤ በጎና ጻድቅ ሰው የሸንጎ አማካሪም የሆነ ዮሴፍ የሚባል ሰው ነበረ፤ ፶፬ ይህም በምክራቸውና በሥራቸው አልተባበረም ነበር፤ አርማትያስም ከምትባል ከአይሁድ ከተማ ሆኖ እርሱ ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይጠባበቅ ነበር። ፶፭ ይኸውም ወደ ጲላጦስ ቀርቦ የኢየሱስን ሥጋ ለመነው፤ ፶፮ አውርዶም በተልባ እግር ልብስ ከፈነው፤ ማንም ገና ባልተቀበረበት ከዓለትም በተወቀረ መቃብር አኖረው። ፶፱ የመዘጋጀት ቀንም ነበረ፤ ሰንበትም ሊጀምር ነበረ። ፶፭ ከገሊላም ከእርሱ ጋር የመጡት ሴቶች ተከትለው መቃብሩን ሥጋውንም እንዴት እንዳኖሩት አዩ።

፶፮ ተመልሰውም ሽቱና ቅባት አዘጋጁ። በሰንበትም እንደ ትእዛዙ ዐረፉ።

፳፬

፩ ነገር ግን ከሳምንቱ በመጀመሪያው ቀን ያዘጋጁትን ሽቱ ይዘው ከእነርሱም ጋር አንዳንዶቹ ወደ መቃብሩ እጅግ ማልደው መጡ። ፪ ድንጋዩንም ከመቃብሩ ተንከባሎ አገኙት።

፫ ገብተውም የጌታን የኢየሱስን ሥጋ አላገኙም። ፬ እነርሱም በዚህ ሲያመነቱ፤ እነሆ፤ ሁለት ሰዎች የሚያንጸባርቅ ልብስ ለብሰው ወደ እነርሱ ቀረቡ፤ ፭ ፈርተውም ፊታቸውን ወደ ምድር አቀርቅረው ሳሉ፤ እንዲህ አሉአቸው። ሕያውን ከሙታን መካከል ስለ ምን ትፈልጋለችሁ? ተነሥቶአል እንጂ በዚህ የለም።

፭-፲ ይህንም ለሐዋርያት የነገሩአቸው መግደላዊት ማርያምና ዮሐና የያዕቆብም እናት ማርያም ከእነርሱም ጋር የነበሩት ሌሎች ሴቶች ነበሩ። ፲፬ ይህም ቃል ቅዠት መስሎ ታያቸውና አላመኑአቸውም። ፲፭ ጴጥሮስ ግን ተነሥቶ ወደ መቃብር ሮጠ፤ በዚያም ዝቅ ብሎ ሲመለከት የተልባ እግር ልብስን ብቻ አየ፤ በሆነውም ነገር እየተደነቀ ወደ ቤቱ ሄደ። ፲፫ እነሆም፤ ከእነርሱ ሁለቱ በዚያ ቀን ከኢየሩሳሌም ስድሳ ምዕራፍ ያህል ወደሚርቅ ኤማሁስ ወደሚባል መንደር ይሄዱ ነበር፤

፲፬ ስለዚህም ስለ ሆነው ነገር ሁሉ እርስ በርሳቸው ይነጋገሩ

ነበር። ፲፮ ሲነጋገሩና ሲመራመሩም፤ ኢየሱስ ራሱ ቀርቦ ከእነርሱ ጋር ይሄድ ነበር፤ ፲፯ ነገር ግን እንዳያውቁት ዓይናቸው ተይዞ ነበር። ፲፱ እርሱም። እየጠወለጋችሁ ስትሄዱ፤ እርስ በርሳችሁ የምትነጋገሩአቸው እነዚህ ነገሮች ምንድር ናቸው? አላቸው።

፲፳ ቀለዮጳ የሚባልም አንዱ መልሶ። አንተ በኢየሩሳሌም እንግዳ ሆነህ ለብቻህ ትኖራለህ? በእነዚህ ቀኖች በዚያ የሆነውን ነገር አታውቅምን? አለው። ፲፱ እርሱም። ይህ ምንድር ነው? አላቸው። እነርሱም እንዲህ አሉት። በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ሁሉ ፊት በሥራና በቃል ብርቱ ነቢይ ስለ ነበረው ስለ ናዝሬቱ ስለ ኢየሱስ፤ ፳ እርሱንም የካህናት አለቆችና መኳንንቶቻችን ለሞት ፍርድ እንዴት አሳልፈው እንደ ሰጡትና እንደ ሰቀሉት ነው። ፳፩ እኛ ግን እስራኤልን እንዲቤዥ ያለው እርሱ እንደ ሆነ ተስፋ አድርገን ነበር፤ ደግሞም ከዚህ ሁሉ ጋር ይህ ከሆነ ዛሬ ሦስተኛው ቀን ነው። ፳፪ ደግሞም ከእኛ ውስጥ ማልደው ከመቃብሩ ዘንድ የነበሩት አንዳንድ ሴቶች አስገረሙን፤ ፳፫ ሥጋውንም ባጡ ጊዜ። ሕያው ነው የሚሉ የመላእክትን ራእይ ደግሞ አየን ሲሉ መጥተው ነበር።

፳፬ ከእኛም ጋር ከነበሩት ወደ መቃብር ሄደው ሴቶች እንደ ተናገሩት ሆኖ አገኙት፤ እርሱን ግን አላዩትም። ፳፭ እርሱም። እኛንተ የማታስተውሉ፤ ነቢያትም የተናገሩትን ሁሉ ልባችሁ ከማመን የዘገዩ፤ ፳፮ ክርስቶስ ይህን መከራ ይቀበል ዘንድና ወደ ክብሩ ይገባ ዘንድ ይገባው የለምን? አላቸው። ፳፯ ከሙሴና ከነቢያት ሁሉ ጀምሮ ስለ እርሱ በመጻሕፍት ሁሉ የተጻፈውን ተረጎመላቸው። ፳፰ ወደሚሄዱበትም መንደር ቀረቡ፤ እርሱም ሩቅ የሚሄድ መሰላቸው። ፳፱ እነርሱ። ከእኛ ጋር እደር፤ ማታ ቀርቦአልና ቀኑም ሊመሽ ጀምሮአል ብለው ግድ አሉት፤ ከእነርሱም ጋር ሊያድር ገባ። ፴ ከእነርሱም ጋር በማዕድ ተቀምጦ ሳለ እንጀራውን አንሥቶ ባረከው፤ ቈርሶም ሰጣቸው፤

፴፩ ዓይናቸውም ተከፈተ፤ አወቁትም፤ እርሱም ከእነርሱ ተሰወረ።

፴፪ እርስ በርሳቸውም። በመንገድ ሲናገረን መጻሕፍትንም ሲከፍትልን ልባችን ይቃጠልብን አልነበረምን? ተባባሉ።

፴፫-፴፭ እነርሱም በመንገድ የሆነውን እንጀራውንም በቁረሰ ጊዜ እንዴት እንደ ታወቀላቸው ተረኩላቸው። ፴፮ ይህንም ሲነጋገሩ ኢየሱስ ራሱ በመካከላቸው ቆሞ። ስላም ለእኛንተ ይሁን አላቸው። ፴፯ ነገር ግን ደካጡና ፈሩ መንፈስም ያዩ መሰላቸው።

፴፰ እርሱም። ስለ ምን ትደነግጣላችሁ? ስለ ምንስ አሳብ

በልባችሁ ይነሣል? ፴፱ እኔ ራሴ እንደ ሆነሁ እጆቼንና እግሮቼን እዩ፤ በእኔ እንደምታዩት፥ መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውምና እኔን ዳስሳችሁ እዩ አላቸው። ፵ ይህንም ብሎ እጆቼንና እግሮቼን አሳያቸው። ፵፩ እነርሱም ከደስታ የተነሣ ገና ስላላመኑ ሲደነቁ ሳሉ። በዚህ አንዳች የሚበላ አላችሁን? አላቸው። ፵፪ እነርሱም ከተጠበሰ ዓሣ አንድ ቁራጭ፥ ከማር ወለላም ሰጡት፤ ፵፫ ተቀብሎም በፊታቸው በላ። ፵፬ እርሱም። ከእናንተ ጋር ሳለሁ በሙሴ ሕግና በነቢያት በመዝሙራትም ስለ እኔ የተጻፈው ሁሉ ይፈጸም ዘንድ ይገባል ብዬ የነገርኳችሁ ቃሌ ይህ ነው አላቸው።

፵፭ በዚያን ጊዜም መጻሕፍትን ያስተውሉ ዘንድ አእምሮአቸውን ከፈተላቸው፤ ፵፮ እንዲህም አላቸው። ክርስቶስ መከራ ይቀበላል በሦስተኛውም ቀን ከሙታን ይነሣል። ፵፯ በስሙም ንስሐና የኃጢአት ስርየት ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በአሕዛብ ሁሉ ይሰበካል ተብሎ እንዲሁ ተጽፎአል። ፵፰ እናንተም ለዚህ ምስክሮች ናችሁ። ፵፱ እነሆም፥ አባቴ የሰጠውን ተስፋ እኔ አልከላችኋለሁ፤ እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስክትሉብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ። ፶ እስከ ቢታንያም አወጣቸው እጆቼንም አንሥቶ ባረካቸው። ፶፩ ሲባርካቸውም ከእነርሱ ተለየ ወደ ሰማይም ዐረገ። ፶፪ እነርሱም፤ ሰገዱለትና በብዙ ደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ። ፶፫ ዘወትርም እግዚአብሔርን እያመሰገኑና እየባረኩ በመቅደስ ኖሩ።

የዮሐንስ ወንጌል

፩ በመጀመሪያው ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፤ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ። ፪ ይህ በመጀመሪያው በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ። ፫ ሁሉ በእርሱ ሆነ፤ ከሆነውም አንዳች ስንኳ ያለ እርሱ አልሆነም። ፬ በእርሱ ሕይወት ነበረች፤ ሕይወትም የሰው ብርሃን ነበረች። ፭ ብርሃንም በጨለማ ይበራል፤ ጨለማም አላሸነፈውም። ፮ ከእግዚአብሔር የተላከ ስሙ የሐንስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ፤ ፯ ሁሉ በእርሱ በኩል እንዲያምኑ ይህ ስለ ብርሃን ይመሰክር ዘንድ ለምስክር መጣ። ፰ ስለ ብርሃን ሊመሰክር መጣ እንጂ፤ እርሱ ብርሃን አልነበረም። ፱ ለሰው ሁሉ የሚያበራው እውነተኛው ብርሃን ወደ ዓለም ይመጣ ነበር። ፲ በዓለም ነበረ፤ ዓለሙም በእርሱ ሆነ፤ ዓለሙም አላወቀውም። ፲፩ የእርሱ ወደ ሆነው መጣ፤ የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም። ፲፪ ለተቀበሉት ሁሉ ግን፤ በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው፤ ፲፫ እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም። ፲፬ ቃልም ሥጋ ሆነ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ፤ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነው ክብሩን አየን። ፲፭ የሐንስ ስለ እርሱ መሰከረ እንዲህም ብሎ ጮኸ። ከእኔ በኋላ የሚመጣው እርሱ ከእኔ በፊት ነበረና ከእኔ ይልቅ የከበረ ሆኖአል፤ ስለ እርሱ ያልሁት ይህ ነበረ። ፲፮ እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናልና ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበርና፤ ፲፯ ጸጋና እውነት ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነ። ፲፱ መቼም ቢሆን እግዚአብሔርን ያየው አንድ ስንኳ የለም፤ በአባቱ እቅፍ ያለ አንድ ልጁ እርሱ ተረከው። ፲፱ አይሁድም። አንተ ማን ነህ? ብለው ይጠይቁት ዘንድ ከኢየሩሳሌም ካህናትንና ሌዋውያንን በላኩበት ጊዜ፤ የዮሐንስ ምስክርነት ይህ ነው። ፳ መሰከረም አልካደምም፤ እኔ ክርስቶስ አይደለሁም ብሎ መሰከረ። ፳፩ እንኪያስ ማን ነህ? ኤልያስ ነህ? ብለው ጠየቁት። አይደለሁም አለ። ነቢዩ ነህ? አይደለሁም ብሎ መለሰ። ፳፪ እንኪያስ። ማን ነህ? ለላኩን መልስ እንድንሰጥ፤ ስለራሴ ምን ትላለህ?

አሉት። ^{፳፫} እርሱም። ነቢዩ ኢሳይያስ እንዳለ። የጌታን መንገድ አቅኑ ብሎ በምድረ በዳ የሚጮኹ ሰው ድምፅ እኔ ነኝ አለ።

^{፳፬-፳፯} የኦሳንስ መልሶ። እኔ በውኃ አጠምቃለሁ፤ ዳሩ ግን

እናንተ የማታውቁት በመካከላችሁ ቆሞአል፤ ^{፳፯} እኔ የጫማውን ጠፍር ልፈታ የማይገባኝ፤ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ ይልቅ የሚከብር ይህ ነው አላቸው።

^{፳፰} ይህ ነገር የኦሳንስ ያጠምቅበት በነበረው በዮርዳኖስ ማዶ በቢታንያ በቤተ ራባ ሆነ። ^{፳፱} በነገው የኦሳንስ ኢየሱስን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ እንዲህ አለ። እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ።

^፴ አንድ ሰው ከእኔ በኋላ ይመጣል፤ ከእኔም በፊት ነበርና ከእኔ ይልቅ የከበረ ሆኖአል ብዬ ስለ እርሱ ያልሁት ይህ ነው። ^{፴፩} እኔም አላውቀውም ነበር፤ ዳሩ ግን ለእስራኤል ይገለጥ ዘንድ ስለዚህ በውኃ እያጠመቅሁ እኔ መጣሁ።

^{፴፪} የኦሳንስም እንዲህ ብሎ መሰከረ። መንፈስ ከሰማይ እንደ ርግብ ሆኖ ሲወርድ አየሁ፤ በእርሱ ላይም ኖረ። ^{፴፫} እኔም አላውቀውም ነበር፤ ዳሩ ግን በውኃ አጠምቅ ዘንድ የላከኝ እርሱ። መንፈስ ሲወርድበትና ሲኖርበት የምታየው፤ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ። ^{፴፬} እኔም አይቻለሁ እርሱም የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ መስክሬአለሁ።

^{፴፭} በነገው ደግሞ የኦሳንስ ከደቀ መዛሙርቱም ሁለት ቆመው ነበር፤ ^{፴፮} ኢየሱስም ሲሄድ ተመልከቶ። እነሆ የእግዚአብሔር በግ አለ። ^{፴፯} ሁለቱም ደቀ መዛሙርት ሲናገር ሰምተው ኢየሱስን ተከተሉት። ^{፴፰-፵} መጥታችሁ እዩ አላቸው። መጥተው የሚኖርበትን አዩ፤ በዚያም ቀን በእርሱ ዘንድ ዋሉ፤ አሥር ሰዓት ያህል ነበረ። ^{፵፩} ከኦሳንስ ዘንድ ሰምተው ከተከተሉት ከሁለቱ አንዱ የስምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስ ነበረ።

^{፵፪} እርሱ አስቀድሞ የራሱን ወንድም ስምዖንን አገኘውና።

መሢሕን አግኝተናል አለው፤ ትርጓሜውም ክርስቶስ ማለት ነው።

^{፵፫} ወደ ኢየሱስም አመጣው። ኢየሱስም ተመልከቶ። አንተ የዮና ልጅ ስምዖን ነህ፤ አንተ ኬፋ ትባላለህ አለው፤ ትርጓሜው ጴጥሮስ ማለት ነው። ^{፵፬} በነገው ኢየሱስ ወደ ገሊላ ሊወጣ ወደደ፤ ፊልጶስንም አገኘና። ተከተለኝ አለው። ^{፵፭} ፊልጶስም ከእንድርያስና ከጴጥሮስ ከተማ ከቤተ ሳይዳ ነበረ። ^{፵፮} ፊልጶስ ናትናኤልን አግኝቶ። ሙሴ በሕግ ነቢያትም ስለ እርሱ የጻፉትን የዮሴፍን ልጅ የናዝሬቱን ኢየሱስን አግኝተነዋል አለው። ^{፵፯} ናትናኤልም። ከናዝሬት መልካም ነገር ሊወጣ ይችላልን? አለው። ፊልጶስ። መጥተህ እይ አለው። ^{፵፱} ኢየሱስ

ናትናኤልን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ ስለ እርሱ። ተንከፅል የሌለበት በእውነት የእስራኤል ሰው እነሆ አለ። ፵፱ ናትናኤልም። ከወዴት ታውቀኛለህ? አለው። ኢየሱስም መልሶ። ፊልጶስ ሳይጠራህ፤ ከበለስ ቢታች ሳለህ፤ አየሁህ አለው። ፶ ናትናኤልም መልሶ። መምህር ሆይ፤ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ፤ አንተ የእስራኤል ንጉሥ ነህ አለው። ፶፩ ኢየሱስም መልሶ። ከበለስ ቢታች አየሁህ ስላልሁህ አመኝህን? ከዚህ የሚበልጥ ነገር ታያለህ አለው። ፶፪ እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ሰማይ ሲከፈት የእግዚአብሔርም መላእክት በሰው ልጅ ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላችሁ አለው።

፪

፩ በሦስተኛውም ቀን በገሊላ ቃና ሰርግ ነበረ፤ የኢየሱስም እናት በዚያ ነበረች፤ ፪ ኢየሱስም ደግሞ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ሰርጉ ታደሙ። ፫ የወይን ጠጅም ባለቀ ጊዜ የኢየሱስ እናት። የወይን ጠጅ እኮ የላቸውም አለችው። ፬ ኢየሱስም። አንቺ ሴት፤ ከአንቺ ጋር ምን አለኝ? ጊዜዬ ገና አልደረሰም አላት።

፭ እናቱም ለአገልጋዮቹ። የሚላችሁን ሁሉ አድርጉ አለቻቸው።

፮ አይሁድም እንደሚያደርጉት የማንጻት ልማድ ስድስት የድንጋይ ጋኖች በዚያ ተቀምጠው ነበር፤ እያንዳንዳቸውም ሁለት ወይም ሦስት እንስራ ይይዙ ነበር። ፯ ኢየሱስም። ጋኖቼን ውኃ ሙሉአቸው አላቸው። እስከ አፋቸውም ሙሉአቸው አላቸው። እስከ አፋቸውም ሞሉአቸው። ፰ አሁን ቀድታችሁ ለአሳዳሪው ስጡት አላቸው፤ ስጡትም። ፱ አሳዳሪውም የወይን ጠጅ የሆነውን ውሃ በቀመስ ጊዜ ከወዴት እንደ መጣ አላወቀም፤ ውኃውን የቀዱት አገልጋዮች ግን ያውቁ ነበር፤ አሳዳሪው ሙሽራውን ጠርቶ። ፲ ሰው ሁሉ አስቀድሞ መልካሙን የወይን ጠጅ ያቀርባል፤ ከሰከሩም በኋላ መናኛውን፤ አንተስ መልካሙን የወይን ጠጅ እስከ አሁን አቆይተሃል አለው።

፲፩ ኢየሱስ ይህን የምልክቶች መጀመሪያ በገሊላ ቃና አደረገ፤ ከብሩንም ገለጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም በእርሱ አሙኑ። ፲፪ ከዚህ በኋላ ከእናቱና ከወንድሞቹ ከደቀ መዛሙርቱም ጋር ወደ ቅፍርናሆም ወረደ፤ በዚያም ጥቂት ቀን ኖሩ። ፲፫ የአይሁድ ፋሲካም ቀርቦ ነበር፤ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።

፲፬ በመቅደስም በሬዎችንና በጎችን ርግቦችንም የሚሸጡትን ገንዘብ ለዋጮችንም ተቀምጠው አገኘ፤ ፲፭ የገመድም ጅራፍ

አበጅቶ ሁሉን በጎችንም በሬዎችንም ከመቅደስ አወጣቸው፡ የለዋጮችንም ገንዘብ አፈሰሰ ገበታዎቻቸውንም ገለበጠ።

፲፮ ርግብ ሻጪዎችንም፡፡ ይህን ከዚህ ውስዱ፤ የአባቴን ቤት የንግድ ቤት አታድርጉት አላቸው፡፡ ፲፯ ደቀ መዛሙርቱም፡፡ የቤትህ ቅናት ይበላኛል ተብሎ እንደ ተጻፈ አሰበ፡፡ ፲፰ ስለዚህ አይሁድ መልሰው፡፡ ይህን ስለምታደርግ ምን ምልክት ታሳየናለህ? አሉት፡፡ ፲፱ ኢየሱስም መልሶ፡፡ ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፡፡ በሦስት ቀንም አነሣዋለሁ አላቸው፡፡ ፳ ስለዚህ አይሁድ፡፡ ይህ ቤተ መቅደስ ከአርባ ስድስት ዓመት ጀምሮ ይሠራ ነበር፤ አንተስ በሦስት ቀን ታነሣዋለህ? አሉት፡፡

፳፩ እርሱ ግን ስለ ሰውነቱ ቤተ መቅደስ ይል ነበር፡፡

፳፪ ስለዚህ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ይህን እንደ ተናገረ አሰቡና መጽሐፍንና ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አመኑ፡፡

፳፫-፳፮ በፋሲካ በዓልም በኢየሩሳሌም ሳለ፤ ያደረገውን ምልክት ባዩ ጊዜ ብዙ ሰዎች በስሙ አመኑ፤

፫

፩ ከፈሪሳውያንም ወገን የአይሁድ አለቃ የሆነ ኒቆዲሞስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ፤ እርሱም በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ፡፡ ፪ መምህር ሆይ፤ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከሆነ በቀር አንተ የምታደርጋቸውን እነዚህን ምልክቶች ሊያደርግ የሚችል የለምና መምህር ሆነህ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደ መጣህ እናውቃለን አለው፡፡ ፫ ኢየሱስም መልሶ፡፡ እውነት እውነት እልሃለሁ፤ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም አለው፡፡ ፬ ኒቆዲሞስም፡፡ ሰው ከሸመገለ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል? ሁለተኛ ወደ እናቱ ማኅፀን ገብቶ ይወለድ ዘንድ ይችላልን? አለው፡፡ ፭ ኢየሱስም መለሰ፤ እንዲህ ሲል፡፡ እውነት እውነት እልሃለሁ፤ ሰው ከውኃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም፡፡ ፮ ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፤ ከመንፈስም የተወለደ መንፈስ ነው፡፡ ፯ ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልጋችኋል ስላልሁህ አታድንቅ፡፡ ፰ ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል፤ ድምፁንም ትሰማለህ፤ ነገር ግን ከወዴት እንደ መጣ ወዴትም እንዲሄድ አታውቅም፤ ከመንፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲሁ ነው፡፡ ፱ ኒቆዲሞስ መልሶ፡፡ ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? አለው፡፡ ፲ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡፡ አንተ

የእስራኤል መምህር ስትሆን ይህን አታውቅምን? ፲፩ እውነት እውነት እልሃለሁ፡፡ የምናውቀውን እንናገራለን ያየውንም እንመሰክራለን፡፡ ምስክራችንንም አትቀበሉትም፡፡ ፲፪ ስለ ምድራዊ ነገር በነገርኋችሁ ጊዜ ካላመናችሁ፡፡ ስለ ሰማያዊ ነገር ብነግራችሁ እንዴት ታምናላችሁ? ፲፫ ከሰማይም ከወረደ በቀር ወደ ሰማይ የወጣ ማንም የለም፡፡ እርሱም በሰማይ የሚኖረው የሰው ልጅ ነው፡፡ ፲፬-፲፯ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደክልና፡፡

፲፮ ዓለም በልጁ እንዲድን ነው እንጂ፡፡ በዓለም እንዲፈርድ እግዚአብሔር ወደ ዓለም አልላከውምና፡፡ ፲፩ በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል፡፡ ፲፱ ብርሃንም ወደ ዓለም ስለ መጣ ሰዎችም ሥራቸው ክፉ ነበርና ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ስለ ወደዱ ፍርዱ ይህ ነው፡፡ ፳ ክፉ የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላልና፡፡ ሥራውም እንዳይገለጥ ወደ ብርሃን አይመጣም፤

፳፩ እውነትን የሚያደርግ ግን ሥራው በእግዚአብሔር ተደርጎ እንደ ሆነ ይገለጥ ዘንድ ወደ ብርሃን ይመጣል፡፡ ፳፪ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ይሁዳ አገር መጣ፡፡ በዚያም ከእነርሱ ጋር ተቀምጦ ያጠምቅ ነበር፡፡ ፳፫ የኅረግም ደግሞ በሳሌም አቅራቢያ በሄኖን በዚያ ብዙ ውኃ ነበርና ያጠምቅ ነበር፡፡ ፳፬ እየመጡም ይጠመቁ ነበር የኅረግ ገና ወደ ወሃኒ አልተጨመረም ነበርና፡፡ ፳፭ ስለዚህም በየኅረግ ደቀ መዛሙርትና በአይሁድ መካከል ስለ ማንጻት ክርክር ሆነ፡፡

፳፮ ወደ የኅረግም መጥተው፡፡ መምህር ሆይ፡፡ በዮርዳኖስ ማዶ ከአንተ ጋር የነበረው አንተም የመሰከርህለት፡፡ እነሆ፡፡ እርሱ ያጠምቃል ሁሉም ወደ እርሱ ይመጣሉ አሉት፡፡ ፳፯ የኅረግ መለሰ፡፡ እንዲህ ሲል፡፡ ከሰማይ ካልተሰጠው ሰው እንዳች ሊቀበል አይችልም፡፡ ፳፰ እናንተ፡፡ እኔ ክርስቶስ አይደለሁም፡፡ ነገር ግን፡፡ ከእርሱ በፊት ተልኬአለሁ እንዳልሁ ራሳችሁ ትመሰክሩልኛላችሁ፡፡

፳፱ መሸራይቱ ያላቸው እርሱ መሸራ ነው፤ ቆሞ የሚሰማው ሚዜው ግን በመሸራው ድምጽ እጅግ ደስ ይለዋል፡፡ እንግዲህ ይህ ደስታዬ ተፈጸመ፡፡ ፴ እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላንስ ያስፈልጋል፡፡ ፴፩ ከላይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው፤ ከምድር የሚሆነው የምድር ነው የምድሩንም ይናገራል፡፡ ከሰማይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው፡፡ ፴፪ ያየውንና

የሰማውንም ይህን ይመስክራል፤ ምስክሩንም የሚቀበለው የለም። ^{፴፫} ምስክሩን የተቀበለ እግዚአብሔር እውነተኛ እንደ ሆነ አተመ። ^{፴፬} እግዚአብሔር የላከው የእግዚአብሔርን ቃል ይናገራልና፤ እግዚአብሔር መንፈሱን ሰፍሮ አይሰጥምና።

^{፴፭} አባት ልጁን ይወዳል ሁሉንም በእጁ ሰጥቶታል። ^{፴፮} በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ በልጁ የሚያምን ግን የእግዚአብሔር ቅጣ በእርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አይይም።

፬

^፩ እንግዲህ። ኢየሱስ ከዮሐንስ ይልቅ ደቀ መዛሙርት ያደርጋል ያጠምቅማል ማለትን ፈሪሳውያን እንደ ሰሙ ጌታ ባወቀ ጊዜ፤ ^{፪-፬} በሰማርያም ሊያልፍ ግድ ሆነበት። ^፭ ስለዚህ ያዕቆብ ለልጁ ለዮሴፍ በሰጠው ስፍራ አጠገብ ወደምትሆን ሲካር ወደምትባል የሰማርያ ከተማ መጣ፤ ^፮ በዚያም የያዕቆብ ጉድጓድ ነበረ። ኢየሱስም መንገድ ከመሄድ ደክሞ በጉድጓድ አጠገብ እንዲህ ተቀመጠ፤ ጊዜውም ስድስት ሰዓት ያህል ነበረ። ^፯ ከሰማርያ አንዲት ሴት ውኃ ልትቀዳ መጣች። ኢየሱስም። ውኃ አጠጪኝ አላት፤ ^፰ ደቀ መዛሙርቱ ምግብ ሊገዙ ወደ ከተማ ሄደው ነበርና። ^፱ ስለዚህ ሳምራዊቲቱ። አንተ የይሁዳ ሰው ስትሆን ሳምራዊት ሴት ከምሆን ከእኔ መጠጥ እንዴት ትለምናለህ? አለችው፤ አይሁድ ከሳምራውያን ጋር አይተባበሩም ነበርና። ^፲ ኢየሱስ መልሶ። የእግዚአብሔርን ስጦታና። ውኃ አጠጪኝ የሚልሽ ማን መሆኑን ብታውቁ፤ አንቺ ትለምኘው ነበርሽ የሕይወትም ውኃ ይሰጥሽ ነበር አላት። ^{፲፩} ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፤ መቅጃ የለህም ጉድጓዱም ጥልቅ ነው፤ እንግዲህ የሕይወት ውኃ ከወዴት ታገኛለህ?

^{፲፪} በእውኑ አንተ ይህን ጉድጓድ ከሰጠን ከአባታችን ከያዕቆብ ትበልጣለህ? ራሱም ልጆቹም ከብቶቹም ከዚህ ጠጥተዋል አለችው። ^{፲፫} ኢየሱስም መልሶ። ከዚህ ውኃ የሚጠጣ ሁሉ እንደ ገና ይጠማል፤ ^{፲፬} እኔ ከምሰጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም አይጠማም፤ እኔ የምሰጠው ውኃ በእርሱ ውስጥ ለዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውኃ ምንጭ ይሆናል እንጂ አላት። ^{፲፭} ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፤ እንዳልጠማ ውኃም ልቀዳ ወደዚህ እንዳልመጣ ይህን ውኃ ስጠኝ አለችው። ^{፲፮} ኢየሱስም። ሂጂና ባልሽን ጦርተሽ ወደዚህ ነዩ አላት። ^{፲፯} ሴቲቱ መልሳ። ባል

የለኝም አለችው። ኢየሱስ። ባል የለኝም በማለትሽ መልካም ተናገርሽ፤ ፲፪ አምስት ባሎች ነበሩሽና፤ አሁን ከአንቺ ጋር ያለው ባልሽ አይደለም፤ በዚህስ እውነት ተናገርሽ አላት። ፲፫ ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፤ አንተ ነቢይ እንደ ሆንህ አያለሁ። ፲፬ አባቶቻችን በዚህ ተራራ ሰገዱ፤ እናንተም። ሰው ሊሰግድበት የሚገባው ስፍራ በኢየሩሳሌም ነው ትላላችሁ አለችው። ፲፭ ኢየሱስም እንዲህ አላት። አንቺ ሴት፤ እመኘኝ፤ በዚህ ተራራ ወይም በኢየሩሳሌም ለአብ የማትሰግዱበት ጊዜ ይመጣል። ፲፮ እናንተስ ለማታውቁት ትሰግዳላችሁ፤ እኛ መዳን ከአይሁድ ነውና ለምናውቀው እንሰግዳለን። ፲፯ ነገር ግን በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል አሁንም ሆኖአል፤ አብ ሊሰግዱለት እንደ እነዚህ ያሉትን ይሻልና፤

፲፰ እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል። ፲፱ ሴቲቱ። ክርስቶስ የሚባል መሲሕ እንዲመጣ አውቃለሁ፤ እርሱ ሲመጣ ሁሉን ይነግረናል አለችው። ፳፩ ኢየሱስ። የምናገርሽ እኔ እርሱ ነኝ አላት። ፳፪ በዚያም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ መጡና ከሴት ጋር በመነጋገሩ ተደነቁ፤ ነገር ግን። ምን ትፈልጋለሽ? ወይም። ስለ ምን ትናገራታለህ? ያለ ማንም አልነበረም። ፳፮ ሴቲቱም እንስራዋን ትታ ወደ ከተማ ሄደች ለሰዎችም። ፳፱ ያደረግሁትን ሁሉ የነገረኝን ሰው ኑና እዩ፤ እንጂ እርሱ ክርስቶስ ይሆንን? አለች። ፴ ከከተማ ወጥተው ወደ እርሱ ይመጡ ነበር። ፴፩ ይህም ሲሆን ሳለ ደቀ መዛሙርቱ። መምህር ሆይ፤ ብላ ብለው ለመኑት። ፴፪ እርሱ ግን። እናንተ የማታውቁት የምበላው መብል ለእኔ አለኝ አላቸው። ፴፫ ስለዚህ ደቀ መዛሙርቱ። የሚበላው አንዳች ሰው አምጥቶለት ይሆንን? ተባባሉ።

፴፬ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። የእኔስ መብል የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው። ፴፭ እናንተ። ገና አራት ወር ቀርቶአል መከርም ይመጣል ትሉ የለምን? እነሆ አላችኋለሁ፤ ዓይናችሁን አንሡ አዝመራውም አሁን እንደ ነጣ እርሻውን ተመልከቱ። ፴፮ የሚያጭድ ይመወዝን ይቀበላል፤ የሚዘራና የሚያጭድም አብረው ደስ እንዲላቸው ለዘላለም ሕይወት ፍሬን ይሰበስባል። ፴፯ አንዱ ይዘራል አንዱም ያጭዳል የሚለው ቃል በዚህ እውነት ሆኖአልና። ፴፰ እኔም እናንተ ያልደከማችሁበትን ታጭዱ ዘንድ ሰደድኋችሁ፤ ሌሎች ደከሙ እናንተም በድካማቸው ገባችሁ። ፴፱ ሴቲቱም። ያደረግሁትን

ሁሉ ነገረኝ ብላ ስለ መሰከረችው ቃል ከዚያች ከተማ የሰማርያ ሰዎች ብዙ አመኑበት። ^፱ የሰማርያ ሰዎችም ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ በእነርሱ ዘንድ እንዲኖር ለመኑት፤ በዚያም ሁለት ቀን ያህል ኖረ። ^{፳፩} ስለ ቃሉ ከፊተኞች ይልቅ ብዙ ሰዎች አመኑ፤

^{፳፪} ሴቲቱንም። አሁን የምናምን ስለ ቃልሽ አይደለም፤ እኛ ራሳችን ለምተነዋልና፤ እርሱም በእውነት ክርስቶስ የዓለም መድኃኒት እንደ ሆነ እናውቃለን ይሉአት ነበር። ^{፳፫} ከሁለቱ ቀኖችም በኋላ ከዚያ ወጥቶ ወደ ገሊላ ሄደ። ^{፳፬} ነቢይ በገዛ አገሩ እንዳይከበር ኢየሱስ ራሱ መስከሮአልና። ^{፳፭} ወደ ገሊላም በመጣ ጊዜ፤ የገሊላ ሰዎች ራሳቸው ደግሞ ለበዓል መጥተው ነበርና በበዓል በኢየሩሳሌም ያደረገውን ሁሉ ስላዩ ተቀበሉት።

^{፳፮} ኢየሱስም ውኃውን የወይን ጠጅ ወዳደረገባት ወደ ገሊላ ቃና ዳግመኛ መጣ። በቅፍርናሆምም ልጁ የታመመበት ከንጉሥ ቤት አንድ ሹም ነበረ። ^{፳፯} እርሱም ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ እንደ መጣ ሰምቶ ልጁ ሊሞት ስላለው ወደ እርሱ ሄደ ወርዶም እንዲፈውስለት ለመነው። ^{፳፰} ስለዚህም ኢየሱስ። ምልክትና ድንቅ ነገር ካላያችሁ ከቶ አታምኑም አለው። ^{፳፱} ሹሙም። ጌታ ሆይ፤ ብላቴናዬ ሳይሞት ውረድ አለው። ^፳ ኢየሱስም። ሂድ፤ ልጅህ በሕይወት አለ አለው። ሰውዬውም ኢየሱስ የነገረውን ቃል አምኖ ሄደ። ^{፳፩} እርሱም ሲወርድ ሳለ ባሮቹ ተገናኙትና። ብላቴናህ በሕይወት አለ ብለው ነገሩት። ^{፳፪} እርሱም በጎ የሆነበትን ሰዓት ጠየቃቸው፤ እነርሱም። ትናንት በሰባት ሰዓት ንዳዱ ለቀቀው አሉት። ^{፳፫} አባቱም ኢየሱስ። ልጅህ በሕይወት አለ ባለው በዚያ ሰዓት እንደ ሆነ አወቀ፤ እርሱም ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር አመነ። ^{፳፬} ይህም ደግሞ ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መጥቶ ያደረገው ሁለተኛ ምልክት ነው።

፮

^፩ ከዚህ በኋላ የአይሁድ በዓል ነበረ፤ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ። ^፪ በኢየሩሳሌምም በበጎች በር አጠገብ በዕብራይስጥ ቤተ ሳይዳ የምትባል አንዲት መጠመቂያ ነበረች፤ አምስትም መመላለሻ ነበረባት። ^፫ በእነዚህ ውስጥ የውኃውን መንቀሳቀስ እየጠበቁ በሽተኞችና ዕውሮች አንካሶችም ሰውነታቸውም የሰለለ ብዙ ሕዝብ ይተኙ ነበር። ^፬ አንዳንድ ጊዜ የጌታ መልአክ ወደ መጠመቂያይቱ ወርዶ ውኃውን ያናውጥ ነበርና፤ እንግዲህ ከውኃው መናወጥ በኋላ በመጀመሪያ የገባ

ከማናቸው ካለበት ደዌ ጤናማ ይሆን ነበር። ፭ በዚያም ከሠላሳ ስምንት ዓመት ጀምሮ የታመመ አንድ ሰው ነበረ፤

፮ ኢየሱስ ይህን ሰው ተኝቶ ባየ ጊዜ፥ እስከ አሁን ብዙ ዘመን እንዲሁ እንደ ነበረ አውቆ፥ ልትድን ትወዳለህን? አለው።

፯ ድውዩም። ጌታ ሆይ፥ ውኃው በተናወጠ ጊዜ በመጠመቂያይቱ

ውስጥ የሚያኖረኝ ሰው የለኝም ነገር ግን እኔ ስመጣ ሳለሁ ሌላው ቀድሞኝ ይወርዳል ብሎ መለሰለት። ፰ ኢየሱስ። ተነሣና አልጋህን ተሸክመህ ሂድ አለው።

፱ ወዲያውም ሰውዬው ዳነ አልጋውንም ተሸክሞ ሄደ። ፲ ያም ቀን ሰንበት ነበረ። ስለዚህ አይሁድ የተፈወሰውን ሰው። ሰንበት ነው አልጋህንም ልትሸክም አልተፈቀደልህም አሉት። ፲፩ እርሱ ግን። ያዳኝኝ ያ ሰው። አልጋህን ተሸክመህ ሂድ አለኝ ብሎ መለሰላቸው።

፲፪ እነርሱም። አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ያለህ ሰው ማን ነው? ብለው ጠየቁት። ፲፫ ዳሩ ግን በዚያ ስፍራ ሕዝብ ስለ ነበሩ ኢየሱስ ፈቀቅ ብሎ ነበርና የተፈወሰው ሰው ማን እንደ ሆነ አላወቀም። ፲፬ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በመቅደስ አገኘውና። እነሆ፥ ድነሃል፤ ከዚህ የሚብስ እንዳይደርሱብህ ወደ ፊት ኃጢአት አትሥራ አለው። ፲፭ ሰውዬው ሄዶ ያዳነው ኢየሱስ እንደ ሆነ ለአይሁድ ነገረ። ፲፮ ስለዚህም በሰንበት ይህን ሰላደረገ አይሁድ ኢየሱስን ያሳድዱት ነበር ሊገድሉትም ይፈልጉ ነበር። ፲፯ ኢየሱስ ግን። አባቴ እስከ ዛሬ ይሠራል እኔም ደግሞ እሠራለሁ ብሎ መለሰላቸው። ፲፰ እንግዲህ ሰንበትን ስለ ሻረ ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ደግሞ ራሱን ከእግዚአብሔር ጋር አስተካክሎ። እግዚአብሔር አባቴ ነው ስላለ፤ ስለዚህ አይሁድ ሊገድሉት አብዝተው ይፈልጉት ነበር። ፲፱ ስለዚህ ኢየሱስ መለሰ እንዲህም አላቸው። እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ አብ ሲያደርግ ያየውን ነው እንጂ ወልድ ከራሱ ሊያደርግ ምንም አይችልም፤ ያ የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ ደግሞ ይህን እንዲሁ ያደርጋልና።

፳ አብ ወልድን ይወዳልና፥ የሚያደርገውንም ሁሉ ያሳየዋል፤ እናንተም ትደነቁ ዘንድ ከዚህ የሚበልጥ ሥራ ያሳየዋል።

፳፩ አብ ሙታንን እንደሚያነሣ ሕይወትም እንደሚሰጣቸው፥

እንዲሁ ወልድ ደግሞ ለሚወዳቸው ሕይወትን ይሰጣቸዋል።

፳፪-፳፬ እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ቃሌን የሚሰማ የላከኝንም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፥ ከሞትም ወደ ሕይወት ተሻገረ እንጂ ወደ ፍርድ አይመጣም። ፳፭ እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ድምፅ የሚሰማበት

ሰዓት ይመጣል እርሱም አሁን ነው፤ የሚሰሙትም በሕይወት ይኖራሉ። ^{፳፯} አብ በራሱ ሕይወት እንዳለው እንዲሁ ደግሞ ለወልድ በራሱ ሕይወት እንዲኖረው ሰጥቶታልና። ^{፳፯} የሰው ልጅም ስለ ሆነ ይፈርድ ዘንድ ሥልጣን ሰጠው። ^{፳፰-፴} እኔ ከራሴ አንዳች ላደርግ አይቻለኝም፤ እንደ ሰማሁ አፈርዳለሁ ፍርዴም ቅን ነው። የላከኝን ፈቃድ እንጂ ፈቃዴን አልሻምና። ^{፴፩} እኔ ስለ እኔ ስለ ራሴ ብመሰክር ምስክሪ እውነት አይደለም፤ ^{፴፪} ስለ እኔ የሚመሰክር ሌላ ነው። እርሱም ስለ እኔ የሚመሰክረው ምስክር እውነት እንደ ሆነ አውቃለሁ። ^{፴፫} እናንተ ወደ ዮሐንስ ልካችኋል እርሱም ለእውነት መስክሮአል። ^{፴፬} እኔ ግን ከሰው ምስክር አልቀበልም፤ እናንተ እንድትድኑ ይህን አላለሁ እንጂ። ^{፴፭} እርሱ የሚነድና የሚያበራ መብራት ነበረ፤ እናንተም ጥቂት ዘመን በብርሃኑ ደስ ሊላችሁ ወደዳችሁ። ^{፴፮} እኔ ግን ከዮሐንስ ምስክር የሚበልጥ ምስክር አለኝ፤ አብ ልፈጽመው የሰጠኝ ሥራ፤ ይህ የማደርገው ሥራ፤ አብ እንደ ላከኝ ስለ እኔ ይመሰክራልና። ^{፴፯} የላከኝ አብም እርሱ ስለ እኔ መስክሮአል። ድምፁን ከቶ አልሰማችሁም፤ መልኩንም አላያችሁም፤ ^{፴፰} እርሱም የላከውን እናንተ አታምኑምና በእናንተ ዘንድ የሚኖር ቃሉ የላችሁም። ^{፴፱} እናንተ በመጻሕፍት የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ይመስላችኋልና እነርሱን ትመረምራላችሁ፤ እነርሱም ስለ እኔ የሚመሰክሩ ናቸው፤ ^፵ ነገር ግን ሕይወት እንዲሆንላችሁ ወደ እኔ ልትመጡ አትወዱም። ^{፵፩-፵፫} እኔ በአባቴ ስም መጥቻለሁ አልተቀበላችሁኝምም፤ ሌላው በራሱ ስም ቢመጣ እርሱን ትቀበሉታላችሁ። ^{፵፬} እናንተ እርስ በርሳችሁ ከብር የምትቀበሉ ከአንዱም ከእግዚአብሔር ያለውን ከብር የማትፈልጉ፤ እንዴት ልታምኑ ትችላላችሁ? ^{፵፭} እኔ በአብ ዘንድ የምከሳችሁ አይምሰላችሁ፤ የሚከሳችሁ አለ፤ እርሱም ተስፋ የምታደርጉት ሙሴ ነው። ^{፵፮} ሙሴንስ ብታምኑት እኔን ባመናችሁ ነበር፤ እርሱ ስለ እኔ ጽፎአልና። ^{፵፯} መጻሕፍትን ካላመናችሁ ግን ቃሌን እንዴት ታምናላችሁ?

፮

^፩ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ገሊላ ባሕር ማዶ ተሻገረ፤ እርሱም የጥብርያዶስ ባሕር ነው። ^፪ በበሽተኞችም ያደረገውን ምልክቶች ስላዩ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት። ^፫ ኢየሱስም ወደ ተራራ ወጣና በዚያ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ። ^፬ የአይሁድ

በዓልም ፋሲካ ቀርቦ ነበር። ፭ ኢየሱስም ዓይኖቹን አንሥቶ ብዙ ሕዝብ ወደ እርሱ ሲመጣ አየና ፊልጶስን። እነዚህ እንዲበሉ እንጀራ ከወዴት እንዳዛለን? አለው። ፮ ራሱ ሊያደርግ ያለውን ያውቅ ነበርና ሊፈትነው ይህን ተናገረ። ፯ ፊልጶስ። እያንዳንዳቸው ትንሽ ትንሽ እንኳ እንዲቀበሉ የሁለት መቶ ዲናር እንጀራ አይበቃቸውም ብሎ መለሰለት። ፰ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ የስምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስ። ፱ አምስት የገብስ እንጀራና ሁለት ዓሣ የያዘ ብላቴና በዚህ አለ፤ ነገር ግን እነዚህን ለሚያህሉ ሰዎች ይህ ምን ይሆናል? አለው። ፲ ኢየሱስም። ሰዎቹን እንዲቀመጡ አድርጉ አለ። በዚያም ስፍራ ብዙ ሣር ነበረበት። ወንዶችም ተቀመጡ ቍጥራቸውም አምስት ሺህ የሚያህል ነበር። ፲፩ ኢየሱስም እንጀራውን ያዘ፤ አመስግኖም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለተቀመጡት ሰዎች ሰጡአቸው እንዲሁም ከዓሣው በፈለጉት መጠን። ፲፪ ከጠገቡም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን። አንድ ስንኳ እንዳይጠፋ የተረፈውን ቍርስራሽ አከማቹ አላቸው። ፲፫ ሰለዚህ አከማቹ፤ ከበሉትም ከአምስቱ የገብስ እንጀራ የተረፈውን ቍርስራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ሞሉ። ፲፬ ከዚህ የተነሣ ሰዎቹ ኢየሱስ ያደረገውን ምልክት ባዩ ጊዜ። ይህ በእውነት ወደ ዓለም የሚመጣው ነቢይ ነው አሉ። ፲፭ በዚህም ምክንያት ኢየሱስ ያነግሡት ዘንድ ሊመጡና ሊነጥቁት እንዳላቸው አውቆ ደግሞ ወደ ተራራ ብቻውን ፈቀቅ አለ። ፲፮ በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ባሕር ወረዱ። ፲፯ በታንኳም ጉብተው በባሕር ማዶ ወደ ቅፍርናሆም ይመጡ ነበር። አሁንም ጨልም ነበር፤ ኢየሱስም ገና ወደ እነርሱ አልመጣም ነበር፤ ፲፰ ብርቱ ነፋስም ስለ ነፈሰ ባሕሩ ተናወጠ። ፲፱ ሀያ አምስት ወይም መላሳ ምዕራፍ ከቀዘፉ በኋላም፤ ኢየሱስ በባሕር ላይ እየፄደ ወደ ታንኳይቱ ሲቀርብ አይተው ፈሩ። ፳ እርሱ ግን። እኔ ነኝ፤ አትፍሩ አላቸው። ፳፩ ስለዚህ በታንኳይቱ ሊቀበሉት ወደዱ፤ ወዲያውም ታንኳይቱ ወደሚሄዱበት ምድር ደረሰች። ፳፪ በነገው በባሕር ማዶ ቆመው የነበሩ ሕዝቡ ከአንዲት ጀልባ በቀር በዚያ ሌላ ጀልባ እንዳልነበረች፤ ደቀ መዛሙርቱም ለብቻቸው እንደ ሄዱ እንጂ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳይቱ እንዳልገባ አይ፤ ፳፫ ዳሩ ግን ሌሎች ጀልባዎች ጌታ የባረከውን እንጀራ ወደ በሉበት ስፍራ አጠገብ ከጥብርያዶስ መጡ። ፳፬ ሕዝቡም ኢየሱስ ወይም ደቀ መዛሙርቱ በዚያ

እንዳልነበሩ ባዩ ጊዜ፥ ራሳቸው በጀልባዎቹ ገብተው ኢየሱስን እየፈለጉ ወደ ቅፍርናሆም መጡ። ፳፭ በባሕር ማዶም ሲያገኙት። መምህር ሆይ፥ ወደዚህ መቼ መጣህ? አሉት። ፳፮ ኢየሱስም መልሶ። እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ የምትፈልጉኝ እንጀራን ስለ በላችሁና ስለ ጠገባችሁ ነው እንጂ ምልክቶችን ስላያችሁ አይደለም። ፳፯ ለሚጠፋ መብል አትሥሩ፤ ነገር ግን ለዘላለም ሕይወት ለሚኖር መብል የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ ሥሩ፤ እርሱን እግዚአብሔር አብ አትሞታልና። ፳፰ እንግዲህ። የእግዚአብሔርን ሥራ እንድንሠራ ምን እናድርግ? አሉት። ፳፱ ኢየሱስ መልሶ። ይህ የእግዚአብሔር ሥራ እርሱ በላከው እንድታምኑ ነው አላቸው። ፴ እንግዲህ። እንኪያ አይተን እንድናምንህ አንተ ምን ምልክት ታደርጋለህ? ምንስ ትሠራለህ? ፴፩ ይበሉ ዘንድ ከሰማይ እንጀራ ሰጣቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ አባቶቻችን በምድረ በዳ መና በሉ አሉት። ፴፪ ኢየሱስም። እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ እውነተኛ እንጀራ ከሰማይ የሚሰጣችሁ አባቴ ነው እንጂ ከሰማይ እንጀራ የሰጣችሁ ሙሴ አይደለም፤

፴፫ የእግዚአብሔር እንጀራ ከሰማይ የሚወርድ ለዓለምም ሕይወትን የሚሰጥ ነውና አላቸው። ፴፬ ስለዚህ። ጌታ ሆይ፥ ይህን እንጀራ ዘወትር ስጠን አሉት። ፴፭ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፤ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም በእኔ የሚያምንም ሁልጊዜ ከቶ አይጠማም። ፴፮ ነገር ግን አይታችሁኝ እንዳላመናችሁ አልኳችሁ። ፴፯ አብ የሚሰጠኝ ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል፥ ወደ እኔም የሚመጣውን ከቶ ወደ ውጭ አላወጣውም፤ ፴፰ ፈቃዴን ለማድረግ አይደለም እንጂ የላከኝን ፈቃድ ለማድረግ ከሰማይ ወርጃለሁና። ፴፱ ከሰጠኝም ሁሉ አንድን ስንኳ እንዳላጠፋ በመጨረሻው ቀን እንዳስነሣው እንጂ የላከኝ የአብ ፈቃድ ይህ ነው። ፵ ልጅንም አይቶ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወትን እንዲያገኝ የአባቴ ፈቃድ ይህ ነው፥ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ። ፵፩ እንግዲህ አይሁድ። ከሰማይ የወረደ እንጀራ እኔ ነኝ ስላለ ስለ እርሱ አንጐራጐሩና። ፵፪ አባቴንና እናቱን የምናውቃቸው ይህ የዮሴፍ ልጅ ኢየሱስ አይደለምን? እንግዲህ። ከሰማይ ወርጃለሁ እንዴት ይላል? አሉ። ፵፫ ኢየሱስ መለሰ አላቸውም። እርስ በርሳችሁ አታንጐራጐሩ። ፵፬ የላከኝ አብ ከሳብው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም፥ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ።

፵፭ ሁሉም ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ ተብሎ በነቢያት ተጽፎአል፤ እንግዲህ ከአብ የሰማ የተማረም ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል። ፵፮ አብን ያየ ማንም የለም፤ ከእግዚአብሔር ከሆነ በቀር፤ እርሱ አብን አይቶአል። ፵፯ እውነት እውነት አላችኋለሁ በእኔ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው። ፵፱ የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ። ፶፬ አባቶቻችሁ በምድረ በዳ መና በሉ ሞቱም፤

፯ ሰው ከእርሱ በልቶ እንዳይሞት ከሰማይ አሁን የወረደ እንጀራ ይህ ነው። ፶፩ ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ፤ ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል፤ እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው።

፶፪ እንግዲህ አይሁድ። ይህ ሰው ሥጋውን ልንበላ ይሰጠን ዘንድ እንዴት ይችላል? ብለው እርስ በርሳቸው ተከራከሩ። ፶፫ ስለዚህ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ የሰውን ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም። ፶፬ ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው፤ እኔም በመጨረሻው ቀን አስከሣለሁ።

፶፭ ሥጋዬ እውነተኛ መብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነውና።

፶፮ ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ እኖራለሁ። ፶፯ ሕያው አብ እንደ ላከኝ እኔም ከአብ የተነሣ ሕያው እንደምሆን፤ እንዲሁ የሚበላኝ ደግሞ ከእኔ የተነሣ ሕያው ይሆናል። ፶፫ ከሰማይ የወረደ እንጀራ ይህ ነው፤ አባቶቻችሁ መና በልተው እንደ ሞቱ አይደለም፤ ይህን እንጀራ የሚበላ ለዘላለም ይኖራል ፶፱ በቅፍርናሆም ሲያስተምር ይህን በምክራብ አለ። ፳ ከደቀ መዛሙርቱም ብዙዎች በሰሙ ጊዜ። ይህ የሚያስጨንቅ ንግግር ነው፤ ማን ሊሰማው ይችላል? አሉ።

፳፩ ኢየሱስ ግን ደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ እንዳንገራገሩ በልቡ አውቆ አላቸው። ይህ ያሰናክላችኋልን? ፳፪ እንግዲህ የሰው ልጅ አስቀድሞ ወደ ነበረበት ሲወጣ ብታዩ እንዴት ይሆናል?

፳፫ ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው፤ ሥጋ ምንም አይጠቅምም፤ እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው። ፳፬ ነገር ግን ከእናንተ የማያምኑ አሉ። ኢየሱስ የማያምኑት እነማን እንደ ሆኑ አሳልፎ የሚሰጠውም ማን እንደ ሆነ ከመጀመሪያ ያውቅ ነበርና።

፳፭ ደግሞ። ስለዚህ አልኋችሁ፤ ከአብ የተሰጠው ካልሆነ ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም አለ። ፳፮ ከዚህም የተነሣ ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎች ወደ ኋላ ተመለሱ፤ ወደ ፊትም ከእርሱ ጋር አልሄዱም። ፳፯ ኢየሱስም ለአሥራ ሁለቱ። እናንተ ደግሞ

ልትሄዱ ትወዳላችሁን? አለ። ፳፮ ስምዎን ጴጥሮስ። ጌታ ሆይ፥ ወደ ማን እንሄዳለን? አንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ፤

፳፱ እኛስ አንተ ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆንህ አምነናል አውቀናልም ብሎ መለሰለት። ፳፻ ኢየሱስም። እኔ እናንተን አሥራ ሁለታችሁን የመረጥኋችሁ አይደለምን? ከእናንተም አንዱ ዲያብሎስ ነው ብሎ መለሰላቸው። ፳፻ ስለ ስምዎንም ልጅ ስለ አስቆሮቱ ይሁዳ ተናገረ፤ ከአሥራ ሁለቱ አንዱ የሆነ እርሱ አሳልፎ ይሰጠው ዘንድ አለውና።

፯

፩ ከዚህም በኋላ ኢየሱስ አይሁድ ሊገድሉት ይፈልጉ ስለ ነበር በይሁዳ ሊመላለስ አይወድም ነበርና በገሊላ ይመላለስ ነበር። ፪ የአይሁድም የዳስ በዓል ቀርቦ ነበር። ፫ እንግዲህ ወንድሞቹ። ደቀ መዛሙርትህ ደግሞ የምታደርገውን ሥራ እንዲያዩ ከዚህ ተነሣና ወደ ይሁዳ ሂድ፤ ፬ ራሱ ሊገለጥ እየፈለገ በስውር የሚሠራ የለምና። እነዚህን ብታደርግ ራስህን ለዓለም ግለጥ አሉት። ፭ ወንድሞቹ ስንኳ አላመኑበትም ነበርና። ፮ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ጊዜዬ ገና አልደረሰም፤ ጊዜያችሁ ግን ዘወትር የተመቸ ነው። ፯ ዓለም እናንተን ሊጠላ አይቻለውም፤ እኔ ግን ሥራው ከፉ መሆኑን አመስክርበታለሁና እኔን ይጠላኛል። ፰ እናንተ ወደዚህ በዓል ውጡ፤ እኔስ ጊዜዬ ገና ስላልተፈጸመ ወደዚህ በዓል ገና አልወጣም። ፱ ይህንም አላቸውና በገሊላ ቀረ። ፲ ወንድሞቹ ግን ወደ በዓሉ ከወጡ በኋላ በዚያን ጊዜ እርሱ ደግሞ በግልጥ ሳይሆን ተሰውሮ ወጣ። ፲፩ አይሁድም። እርሱ ወዴት ነው? እያሉ በበዓሉ ይፈልጉት ነበር። ፲፪ በሕዝብም መካከል ስለ እርሱ ብዙ ማንጐራጐር ነበረ፤ አንዳንዱም። ደግ ሰው ነው፤ ሌሎች ግን። አይደለም፤ ሕዝቡን ግን ያስታል ይሉ ነበር። ፲፫ ዳሩ ግን አይሁድን ስለ ፈሩ ማንም ስለ እርሱ በግልጥ አይናገርም ነበር። ፲፬ አሁንም በበዓሉ እኩሌታ ኢየሱስ ወደ መቅደስ ወጥቶ ያስተምር ነበር። ፲፭ አይሁድም። ይህ ሰው ሳይማር መጻሕፍትን እንዴት ያውቃል? ብለው ይደነቁ ነበር። ፲፮ ስለዚህ ኢየሱስ መለሰ እንዲህም አላቸው። ትምህርቴስ ከላከኝ ነው እንጂ ከእኔ አይደለም፤ ፲፯ ፈቃዱን ሊያደርግ የሚወድ ቢኖር፤ እርሱ ይህ ትምህርት ከእግዚአብሔር ቢሆን ወይም እኔ ከራሴ የምናገር ብሆን ያውቃል። ፲፰ ከራሱ የሚናገር የራሱን ክብር ይፈልጋል፤

የላከውን ከብር የሚፈልግ ግን እርሱ እውነተኛ ነው በእርሱም ዓመግ የለበትም።
፱ መሴ ሕግን አልሰጣችሁምን? ከእናንተ ግን ሕግን የሚያደርግ አንድ ስንኳ
 የለም። ልትገድሉኝ ስለ ምን ትፈልጋላችሁ? ፳ ሕዝቡ መለሱና። ጋኔን
 አለብህ፤ ማን ሊገድልህ ይፈልጋል? አሉት። ፳፩ ኢየሱስ መለሰ አላቸውም።
 አንድ ሥራ አደረግሁ ሁላችሁም ታደንቃላችሁ። ፳፪ ስለዚህ መሴ መገረዝን
 ሰጣችሁ፤ ከአባቶችም ነው እንጂ ከመሴ አይደለም፤ በሰንበትም ሰውን
 ትገርዛላችሁ። ፳፫ የመሴ ሕግ እንዳይሻር ሰው በሰንበት መገረዝን የሚቀበል
 ከሆነስ ሰውን ሁለንተናውን በሰንበት ጤናማ ስላደረግሁ ትቈጡኛላችሁን?
፳፬ ቅን ፍርድ ፍረዱ እንጂ በመልክ አትፍረዱ። ፳፭ እንግዲህ
 ከኢየሱሴም ሰዎች አንዳንዶቹ እንዲህ አሉ። ሊገድሉት የሚፈልጉት ይህ
 አይደለምን? ፳፮ እነሆም፤ በግልጥ ይናገራል አንዳችም አይሉትም። አለቆቹ
 ይህ ሰው በእውነት ክርስቶስ እንደ ሆነ በእውነት አወቁን? ፳፯ ነገር ግን ይህን
 ከወዴት እንደ ሆነ አውቀናል፤ ክርስቶስ ሲመጣ ግን ከወዴት እንደ ሆነ ማንም
 አያውቅም። ፳፱ እንግዲህ ኢየሱስ በመቅደስ ሲያስተምር። እኔንም ታውቁኛላችሁ
 ከወዴትም እንደ ሆነሁ ታውቃላችሁ፤ እኔም በራሴ አልመጣሁም ነገር ግን እናንተ
 የማታውቁት የላከኝ እውነተኛ ነው፤ ፴፱ እኔ ግን ከእርሱ ዘንድ ነኝ እርሱም
 ልኮኛልና አውቀዋለሁ ብሎ ጮኸ። ፵ ስለዚህ ሊይዙት ይፈልጉ ነበር፤ ነገር
 ግን ጊዜው ገና ስላልደረሰ ማንም እጁን አልጫነበትም።
፵፩ ከሕዝቡ ግን ብዙዎች አመኑበትና። ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ይህ
 ካደረጋቸው ምልክቶች ይልቅ ያደርጋልን? አሉ።
፵፪ ፈሪሳውያንም ሕዝቡ ስለ እርሱ እንደዚህ ሲያንጐራጉሩ ሰሙ፤ የካህናት
 አለቆችም ፈሪሳውያንም ሊይዙት ሎሎዎችን ላኩ። ፵፫ ኢየሱስም። ገና ጥቂት
 ጊዜ ከእናንተ ጋር እቆያለሁ ወደ ላከኝም እሄዳለሁ። ፵፬ ትፈልጉኛላችሁ
 አታገኙኝም፤ እኔም ወዳለሁበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም አለ። ፵፭
 እንግዲህ አይሁድ። እኛ እንዳናገኘው ይህ ወዴት ይሄድ ዘንድ አለው? በግሪክ
 ሰዎች መካከል ተበትነው ወደሚኖሩት ሊሄድና የግሪክን ሰዎች ሊያስተምር
 አለውን? ፵፮ እርሱ። ትፈልጉኛላችሁ አታገኙኝም እኔም ወዳለሁበት እናንተ
 ልትመጡ አትችሉም የሚለው ይህ ቃል ምንድር ነው? ብለው እርስ በርሳቸው
 ተነጋገሩ። ፵፯ ከበዓሉም በታላቁ በኋለኛው ቀን ኢየሱስ ቆሞ። ማንም የተጠማ
 ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ። ፵፰ በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ፤
 የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ

ይፈልቃል ብሎ ጮኸ። ፴፱ ይህን ግን በእርሱ የሚያምኑ ሊቀበሉት ስላላቸው ስለ መንፈስ ተናገረ፤ ኢየሱስ ገና ስላልከበረ መንፈስ ገና አልወረደም ነበርና። ፵ ስለዚህ ከሕዝቡ አያሌ ሰዎች ይህን ቃል ሲሰሙ። ይህ በእውነት ነቢዩ ነው አሉ፤ ፵፩ ሌሎች። ይህ ክርስቶስ ነው አሉ፤ ሌሎች ግን። ክርስቶስ በእውነት ከገሊላ ይመጣልን? ፵፪ ክርስቶስ ከዳዊት ዘር ዳዊትም ከነበረበት መንደር ከቤተ ልሔም እንዲመጣ መጽሐፍ አላለምን? አሉ። ፵፫ እንግዲህ ከእርሱ የተነሣ በሕዝቡ መካከል መለያየት ሆነ፤ ፵፬ ከእነርሱም አንዳንዶቹ ሊይዙት ወደዱ ነገር ግን እጁን ማንም አልጫነበትም። ፵፭ ሎሌዎቹም ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ፈሪሳውያን መጡ፤ እነዚያም። ያላመጣችሁት ስለ ምን ነው? አሉአቸው። ፵፮ ሎሌዎቹ። እንደዚህ ሰው ማንም እንዲሁ ከቶ አልተናገረም ብለው መለሱ። ፵፯ እንግዲህ ፈሪሳውያን። እናንተ ደግሞ ሳታችሁን? ፵፰ ከአለቆች ወይስ ከፈሪሳውያን በእርሱ ያመነ አለን? ፵፱ ነገር ግን ሕግን የማያውቀው ይህ ሕዝብ ርጉም ነው ብለው መለሱላቸው።

፶ ከእነርሱ አንዱ በሌሊት ቀድሞ ወደ እርሱ መጥቶ የነበረ ኒቆዲሞስ። ፶፩ ሕጋችን አስቀድሞ ከእርሱ ሳይሰማ ምንስ እንዳደረገ ሳያውቅ በሰው ይፈርዳልን? አላቸው። ፶፪ እነርሱም መለሱና። አንተም ደግሞ ከገሊላ ነህን? ነቢይ ከገሊላ እንዳይነሣ መርምርና እይ አሉት። ፶፫ እያንዳንዱም ወደ ቤቱ ሄደ።

፳

፩ ኢየሱስ ግን ወደ ደብረ ዘይት ሄደ። ፪ ማለዳም ደግሞ ወደ መቅደስ ደረሰ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ መጡ። ተቀምጦም ያስተምራቸው ነበር። ፫ ጻፎችና ፈሪሳውያንም በምንዝር የተያዘችን ሴት ወደ እርሱ አመጡ በመካከልም እርሱዋን አቁመው። ፬ መምህር ሆይ፥ ይህች ሴት ስታመነዝር ተገኝታ ተያዘች። ፭ ሙሴም እንደነዚህ ያሉት እንዲወገሩ በሕግ አዘዘን፤ አንተስ ስለ እርስዋ ምን ትላለህ? አሉት። ፮ የሚከሰብትንም እንዲያገኙ ሊፈትኑት ይህን አሉ። ኢየሱስ ግን ጐንበስ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ጻፈ፤ ፯ መላልሰው በጠየቁት ጊዜ ግን ቀና ብሎ። ከእናንተ ኃጢአት የሌለበት አስቀድሞ በድንጋይ ይውገራት አላቸው። ፰ ደግሞም ጐንበስ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ጻፈ። ፱ እነርሱም ይህን ሲሰሙ ሕሊናቸው ወቀሳቸውና ከሽማግሌዎች ጀምረው እስከ ኃላኞች አንድ አንድ እየሉ ወጡ፤

ኢየሱስም ብቻውን ቀረ ሴቲቱም በመካከል ቆማ ነበረች።

፲ ኢየሱስም ቀና ብሎ ከሴቲቱ በቀር ማንንም ባላየ ጊዜ። አንቺ ሴት፤ እነዚያ ከሳቮችሽ ወዴት አሉ? የፈረደብሽ የለምን? አላት። ፲፩ እርስዎም። ጌታ ሆይ፤ አንድ ሰንኳ አለች። ኢየሱስም። እኔም አልፈርድብሽም፤ ሂጂ ከአሁንም ጀምሮ ደግመሽ ኃጢአት አትሥራ አላት። ፲፪ ደግሞም ኢየሱስ። እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ አይመለስም ብሎ ተናገራቸው። ፲፫ ፈሪሳውያንም። አንተ ስለ ራስህ ትመሰክራለህ፤ ምስክርነትህ እውነት አይደለም አሉት።

፲፬ ኢየሱስ መለሰ አላቸውም። እኔ ስለ ራሴ ምንም እንኳ ብመሰክር ከወዴት እንደመጣህ ወዴትም እንድሄድ አውቃለሁና ምስክርነቴ እውነት ነው፤ እናንተ ግን ከወዴት እንደ መጣህ ወዴትም እንድሄድ አታውቁም። ፲፭ እናንተ ሥጋዊ ፍርድን ትፈርዳላችሁ፤ እኔ በአንድ ሰው ሰንኳ አልፈርድም። ፲፮ የላከኝ አብ ከእኔ ጋር ነው እንጂ ብቻዬን አይደለሁምና እኔ ብፈርድ ፍርዴ እውነት ነው። ፲፯ የሁለት ሰዎችም ምስክርነት እውነት እንደ ሆነ በሕጋችሁ ተጽፎአል። ፲፰ ስለ ራሴ የምመሰክር እኔ ነኝ፤ የላከኝም አብ ስለ እኔ ይመሰክራል። ፲፱ እንግዲህ። አባትህ ወዴት ነው? አሉት። ኢየሱስ መልሶ። እኔንም ወይም አባቴንም አታውቁም፤ እኔንስ ብታውቁኝ አባቴን ደግሞ ባወቃችሁ ነበር አላቸው። ፳ ኢየሱስ በመቅደስ ሲያስተምር በግምጃ ቤት አጠገብ ይህን ነገር ተናገረ፤ ጊዜው ገና አልደረሰምና ማንም አልያዘውም። ፳፩ ኢየሱስም ደግሞ። እኔ እሄዳለሁ ትፈልጉኛላችሁም በኃጢአታችሁም ትሞታላችሁ እኔ ወደምሄድበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም አላቸው።

፳፪ አይሁድም። እኔ ወደ ምሄድበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም

ማለቱ ራሱን ይገድላልን? እንጂ አሉ። ፳፫ እናንተ ከታች ናችሁ፤ እኔ ከላይ ነኝ፤ እናንተ ከዚህ ዓለም ናችሁ፤ እኔ ከዚህ ዓለም አይደለሁም። ፳፬ እንግዲህ። በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ አልኋችሁ፤ እኔ እንደሆንሁ ባታምኑ በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁና አላቸው። ፳፭ እንግዲህ። አንተ ማን ነህ? አሉት። ኢየሱስም። ከመጀመሪያ ለእናንተ የተናገርሁት ነኝ። ፳፮ ስለ እናንተ የምናገረው የምፈርደውም ብዙ ነገር አለኝ፤ ዳሩ ግን የላከኝ እውነተኛ ነው እኔም ከእርሱ የሰማሁትን ይህን ለዓለም እናገራለሁ አላቸው። ፳፯ ስለ አብ እንደ ነገራቸው አላስተዋሉም። ፳፰ ስለዚህም ኢየሱስ። የሰውን ልጅ ከፍ ከፍ

ባደረጋችሁት ጊዜ እኔ እሆን ዘንድ አባቴም እንዳስተማረኝ እነዚህን እናገር ዘንድ እንጂ ከራሴ አንዳች እንዳላደርግ በዚያን ጊዜ ታውቃላችሁ። ^{፳፱} የላከኝም ከእኔ ጋር ነው፤ እኔ ደስ የሚያስኘውን ዘወትር አደርጋለሁና አብ ብቻዬን አይተውኝም አላቸው። ^፴ ይህን ሲናገር ብዙዎች በእርሱ አመኑ። ^{፴፩} ኢየሱስም ያመኑትን አይሁድ። እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ፤ ^{፴፪} እውነትንም ታውቃላችሁ እውነትም እርነት ያወጣችኋል አላቸው። ^{፴፫} እነርሱም መልሰው። የአብርሃም ዘር ነን ለአንድም ስንኳ ከቶ ባሪያዎች አልሆንንም፤ አንተ። እርነት ትወጣላችሁ እንዴት ትላለህ? አሉት። ^{፴፬} ኢየሱስ መለሰ፤ እንዲህ ሲል። እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ ኃጢአት የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባርያ ነው። ^{፴፭} ባርያም ለዘላለም በቤት አይኖርም፤ ልጁ ለዘላለም ይኖራል። ^{፴፮} እንግዲህ ልጁ እርነት ቢያወጣችሁ በእውነት እርነት ትወጣላችሁ። ^{፴፯} የአብርሃም ዘር መሆናችሁንስ እውቃለሁ ነገር ግን ቃሌ በእናንተ አይኖርምና ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ። ^{፴፰} እኔ በአባቴ ዘንድ ያየሁትን እናገራለሁ፤ እናንተም ደግሞ በአባታችሁ ዘንድ ያያችሁትን ታደርጋላችሁ። ^{፴፱} መልሰውም። አባታችንስ አብርሃም ነው አሉት። ኢየሱስም። የአብም ልጆች ብትሆኑ የአብርሃምን ሥራ ባደረጋችሁ ነበር። ^፵ ነገር ግን አሁን ከእግዚአብሔር የሰማሁትን እውነት የነገርኋችሁን ሰው ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ፤ አብርሃም እንዲህ አላደረገም። ^{፵፩} እናንተ የአባታችሁን ሥራ ታደርጋላችሁ አላቸው። እኛስ ከዝሙት አልተወለድንም አንድ አባት አለን እርሱም እግዚአብሔር ነው አሉት። ^{፵፪} ኢየሱስም አላቸው። እግዚአብሔርስ አባታችሁ ከሆነ በወደዳችሁኝ ነበር፤ እኔ ከእግዚአብሔር ወጥቼ መጥቻለሁና፤ እርሱ ላከኝ እንጂ ከራሴ አልመጣሁምና። ^{፵፫} ንግግሬን የማታስተውሉ ስለ ምንድር ነው? ቃሌን ልትሰሙ ስለማትችሉ ነው። ^{፵፬} እናንተ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወዳላችሁ። እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበረ፤ እውነትም በእርሱ ስለ ሌለ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፤ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና። ^{፵፭} እኔ ግን እውነትን የምናገር ስለ ሆንሁ አታምኑኝም። ^{፵፮} ከእናንተ ስለ ኃጢአት የሚወቅስኝ ማን ነው? እውነት የምናገር ከሆንሁ እናንተ ስለ ምን አታምኑኝም? ^{፵፯} ከእግዚአብሔር የሆነ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማል፤ እናንተ ከእግዚአብሔር

አይደላችሁምና ስለዚህ አትሰሙም። ፵፯ አይሁድ መልሰው። ሳምራዊ እንደ ሆንህ ጋኔንም እንዳለብህ በማለታችን እኛ መልካም እንል የለምን? አሉት። ፵፱ ኢየሱስም መለሰ፤ እንዲህ ሲል። እኔስ ጋኔን የለብኝም ነገር ግን አባቴን አከብራለሁ እናንተም ታዋርዳኝላችሁ። ፶ አኔ ግን የራሴን ክብር አልፈልግም፤ የሚፈልግ የሚፈርድም አለ። ፶፩ እውነት እውነት እላችኋለሁ። ቃሌን የሚጠብቅ ቢኖር ለዘላለም ሞትን አያይም። ፶፪ አይሁድ። ጋኔን እንዳለብህ አሁን አወቅን። አብርሃም ስንኳ ሞተ ነቢያትም፤ አንተም። ቃሌን የሚጠብቅ ቢኖር ለዘላለም ሞትን አይቀምስም ትላለህ። ፶፫ በእውኑ አንተ ከሞተው ከአባታችን ከአብርሃም ትበልጣለህን? ነቢያትም ሞቱ፤ ራስህን ማንን ታደርጋለህ? አሉት። ፶፬ ኢየሱስም መለሰ አለም። እኔ ራሴን ባከብር ክብሬ ከንቱ ነው፤ የሚያከብረኝ እናንተ አምላካችን የምትሉት አባቴ ነው፤ ፶፭ አላወቃችሁትምም፤ እኔ ግን አውቀዋለሁ። አላወቀውም ብል እንደ እናንተ ሐሰተኛ በሆንሁ፤ ዳሩ ግን አውቀዋለሁ ቃሉንም እጠብቃለሁ። ፶፮ አባታችሁ አብርሃም ቀኔን ያይ ዘንድ ሐሣት አደረገ፤ አየም ደስም አለው። ፶፯ አይሁድም። ገና አምሳ ዓመት ያልሆነህ አብርሃምን አይተሃልን? አሉት። ፶፰ ኢየሱስም። እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ አብርሃም ሳይወለድ እኔ አለሁ አላቸው። ፶፱ ስለዚህ ሊወግሩት ድንጋይ አነሡ፤ ኢየሱስ ግን ተሰወራቸው ከመቅደስም ወጥቶ በመካከላቸው አልፎ ሄደ።

፱

፩ ሲያልፍም ከመወለዱ ጀምሮ ዕውር የሆነውን ሰው አየ።
 ፪ ደቀ መዛሙርቱም። መምህር ሆይ፤ ይህ ሰው ዕውር ሆኖ እንዲወለድ ኃጢአት የሠራ ማን ነው? እርሱ ወይስ ወላጆቹ? ብለው ጠየቁት። ፫ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰ። የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ እንዲገለጥ ነው እንጂ እርሱ ወይም ወላጆቹ ኃጢአት አልሠሩም። ፬ ቀን ሳለ የላከኝን ሥራ ላደርግ ይገባኛል፤ ማንም ሊሠራ የማይችልባት ሌሊት ትመጣለች።
 ፭ በዓለም ሳለሁ የዓለም ብርሃን ነኝ። ፮ ይህን ብሎ ወደ መሬት እንትፍ አለ በምራቁም ጭቃ አድርጎ በጭቃው የዕውሩን ዓይኖች ቀባና። ፯ ሂድና በሰሊሆም መጠመቂያ ታጠብ አለው፤ ትርጓሜው የተላከ ነው። ስለዚህ ሄዶ ታጠበ እያየም መጣ።
 ፰ ጐረቤቶቹም ቀድሞም ሲለምን አይተውት የነበሩ። ይህ

ተቀምጦ ይለምን የነበረ አይደለምን? አሉ። ፱ ሌሎች። እርሱ ነው አሉ፤ ሌሎች። አይደለም እርሱን ይመስላል እንጂ አሉ፤ እርሱ። እኔ ነኝ አለ። ፲ ታዲያ። ዓይኖችህ እንዴት ተከፈቱ? አሉት። ፲፩ እርሱ መልሶ። ኢየሱስ የሚባለው ሰው ጭቃ አድርጎ አይኖቼን ቀባና። ወደ ሰሊሆም መጠመቂያ ሄደህ ታጠብ አለኝ፤ ሄጄ ታጥቤም አየሁ አለ። ፲፪ ያ ሰው ወዴት ነው? አሉት። አላውቅም አለ። ፲፫ በፊት ዕውር የነበረውን ሰው ወደ ፈሪሳውያን ወሰዱት። ፲፬ ኢየሱስም ጭቃ አድርጎ ዓይኖቼን የከፈተበት ቀን ሰንበት ነበረ። ፲፭ ስለዚህ ፈሪሳውያን ደግሞ እንዴት እንዳየ እንደ ገና ጠየቁት። እርሱም። ጭቃ በዓይኖቼ አኖረ ታጠብሁም አያለሁም አላቸው። ፲፮ ከፈሪሳውያንም አንዳንዶቹ። ይህ ሰው ሰንበትን አያከብርምና ከእግዚአብሔር አይደለም አሉ። ሌሎች ግን። ኃጢአተኛ ሰው እንደነዚህ ያሉ ምልክቶች ሊያደርግ እንዴት ይችላል? አሉ። ፲፯ በመካከላቸውም መለያየት ሆነ። ከዚህም የተነሣ ዕውሩን። አንተ ዓይኖችህን ስለ ከፈተ ስለ እርሱ ምን ትላለህ? ደግሞ አሉት። እርሱም። ነቢይ ነው አለ። ፲፰ አይሁድ የዚያን ያየውን ወላጆች እስኪጠሩ ድረስ ዕውር እንደ ነበረ አንዳየም ስለ እርሱ አላመኑም፤ ፲፱ እነርሱንም። እናንተ ዕውር ሆኖ ተወለደ የምትሉት ልጃችሁ ይህ ነውን? ታዲያ አሁን እንዴት ያያል? ብለው ጠየቁአቸው። ፳ ወላጆቹም መልሰው። ይህ ልጃችን እንደ ሆነ ዕውርም ሆኖ እንደ ተወለደ አናውቃለን፤ ፳፩ ዳሩ ግን አሁን እንዴት እንዳየ አናውቅም። ወይም ዓይኖቹን ማን እንደ ከፈተ እኛ አናውቅም፤ ጠይቁት እርሱ ሙሉ ሰው ነው፤ እርሱ ስለ ራሱ ይናገራል አሉ። ፳፪ ወላጆቹ አይሁድን ስለ ፈሩ ይህን አሉ፤ እርሱ ከርስቶስ ነው ብሎ የሚመስክር ቢኖር ከምክራብ እንዲያወጡት አይሁድ ከዚህ በፊት ተስማምተው ነበርና። ፳፫ ስለዚህ ወላጆቹ። ሙሉ ሰው ነው። ጠይቁት አሉ። ፳፬ ስለዚህ ዕውር የነበረውን ሰው ሁለተኛ ጠርተው። እግዚአብሔርን አክብር፤ ይህ ሰው ኃጢአተኛ መሆኑን እኛ እናውቃለን አሉት። ፳፭ እርሱም መልሶ። ኃጢአተኛ መሆኑን አላውቅም፤ ዕውር እንደ ነበርሁ አሁንም እንዳይ ይህን አንድ ነገር አውቃለሁ አለ። ፳፮ ደግመውም። ምን አደረገልህ? እንዴትስ ዓይኖችህን ከፈተ? አሉት። ፳፯ እርሱም መልሶ። አስቀድሜ ነገርኋችሁ አልሰማችሁምም፤ ስለ ምን ዳግመኛ ልትሰሙ ትወዳላችሁ? እናንተ ደግሞ ደቀ መዛሙርቱ ልትሆኑ ትወዳላችሁን? አላቸው። ፳፰ ተሳድበውም።

አንተ የእርሱ ደቀ መዝሙር ነህ፤ እኛ ግን የሙሴ ደቀ መዝሙርት ነን፤ ^{፳፱} እግዚአብሔር ሙሴን እንደ ተናገረው እኛ እናውቃለን፤ ይህ ሰው ግን ከወዴት እንደ ሆነ እናውቅም አለት።

^፴ ሰውዬው መለሰ እንዲህም አላቸው። ከወዴት እንደ ሆነ እናንተ አለማወቃችሁ ይህ ድንቅ ነገር ነው፤ ዳሩ ግን ዓይኖቹን ከፈተ። ^{፴፩} እግዚአብሔርን የሚፈራ ፈቃዱንም የሚያደርግ ቢኖር ያንን እግዚአብሔር ይሰማዋል እንጂ ኃጢአተኞችን እንዳይሰማ እናውቃለን። ^{፴፪} ዕውር ሆኖ የተወለደውን ዓይኖች ማንም እንደ ከፈተ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ አልተሰማም፤

^{፴፫} ይህ ሰው ከእግዚአብሔር ባይሆን ምንም ሊያደርግ ባልቻለም ነበር። ^{፴፬} መልሰው። አንተ ሁለንተናህ በኃጢአት ተወለድህ፤ አንተም እኛን ታስተምረናለህን? አሉት። ወደ ውጭም አወጡት። ^{፴፭} ኢየሱስም ወደ ውጭ እንዳወጡት ሰማ ሲያገኘውም። አንተ በእግዚአብሔር ልጅ ታምናለህን? አለው።

^{፴፮} እርሱም መልሰ። ጌታ ሆይ፤ በእርሱ አምን ዘንድ ማን ነው? አለ። ^{፴፯} ኢየሱስም። አይተኸዋልም ከአንተ ጋርም የሚናገረው እርሱ ነው አለው። ^{፴፰} እርሱም። ጌታ ሆይ፤ አምናለሁ አለ፤ ሰገደለትም። ^{፴፱} ኢየሱስም። የማያዩ እንዲያዩ የሚያዩም እንዲታወሩ እኔ ወደዚህ ዓለም ለፍርድ መጣሁ አለ። ^፵ ከፈሪሳውያንም ከእርሱ ጋር የነበሩት ይህን ስምተው። እኛ ደግሞ ዕውሮች ነንን? አሉት። ^{፵፩} ኢየሱስም አላቸው። ዕውሮችስ ብትሆኑ ኃጢአት ባልሆነባችሁም ነበር፤ አሁን ግን። እናያለን ትላላችሁ፤ ኃጢአታችሁ ይኖራል።

I

^፩ እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ወደ በጎች በረት በበሩ የማይገባ በሌላ መንገድ ግን የሚወጣ እርሱ ሌባ ወንበዴም ነው፤ ^፪ በበሩ የሚገባ ግን የበጎች እረኛ ነው። ^፫ ለእርሱ በረኛው ይከፍትለታል፤ በጎቹም ድምፁን ይሰሙታል፤ የራሱንም በጎች በየስማቸው ጠርቶ ይወስዳቸዋል። ^፬ የራሱንም ሁሉ ካወጣቸው በኋላ በፈታቸው ይሄዳል፤ በጎቹም ድምፁን ያውቃሉና ይከተሉታል፤ ^፭ ከሌላው ግን ይሸሻሉ እንጂ አይከተሉትም፤ የሌሎችን ድምፅ አያውቁምና። ^፮ ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው፤ እነርሱ ግን የነገራቸው ምን እንደ ሆነ አላስተዋሉም። ^፯ ኢየሱስም ደግሞ አላቸው። እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ እኔ የበጎች በር ነኝ። ^፰ ከእኔ በፊት

የመጡ ሁሉ ሌቦችና ወንበዴዎች ናቸው፤ ዳሩ ግን በጎቹ አልሰሙአቸውም።
፱ በሩ እኔ ነኝ፤ በእኔ የሚገባ ቢኖር ይድናል፤ ይገባልም ይወጣልም መስማሪያም ያገኛል። ፲ ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ። ፲፩ መልካም እረኛ እኔ ነኝ። መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጎቹ ያኖራል። ፲፪ እረኛ ያልሆነው በጎቹም የእርሱ ያልሆኑ ሞያተኛ ግን ተኩላ ሲመጣ ባየ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸሻል፤ ተኩላም ይነጥቃቸዋል በጎቹንም ይበትናቸዋል። ፲፫ ሞያተኛ ስለ ሆነ ለበጎቹም ስለማይገደው ሞያተኛው ይሸሻል። ፲፬-፲፭ ከዚህም በረት ያልሆኑ ሌሎች በጎች አሉኝ፤ እነርሱን ደግሞ ላመጣ ይገባኛል ድምፂንም ይሰማሉ፤ አንድም መንጋ ይሆናሉ እረኛውም አንድ። ፲፮ ነፍሴን ደግሞ አነሣት ዘንድ አኖራለሁና ስለዚህ አብ ይወደኛል። ፲፯ እኔ በፊቃዬ አኖራለሁ እንጂ ከእኔ ማንም አይወስዳትም። አኖራት ሥልጣን አለኝ ደግሞም ላነሣት ሥልጣን አለኝ ይህችን ትክክል ከአባቴ ተቀበልሁ። ፲፱ እንግዲህ ከዚህ ቃል የተነሣ በአይሁድ መካከል እንደ ገና መለያየት ሆነ። ፳ ከእነርሱም ብዙዎች። ጋኔን አለበት አብዱአልም፤ ስለ ምንስ ትሰሙታላችሁ? አሉ። ፳፩ ሌሎችም። ይህ ጋኔን ያለበት ሰው ቃል አይደለም፤ ጋኔን የዕውሮችን ዓይኖች ሊከፍት ይችላል? አሉ። ፳፪ በኢየሩሳሌምም የመቅደስ መታደስ በዓል ሆነ፤ ፳፫ ከረምትም ነበረ። ኢየሱስም በመቅደስ በሰሎሞን ደጅ መመላለሻ ይመላለስ ነበር። ፳፬ አይሁድም እርሱን ከበው። እስከ መፍ ድረስ በጥርጣሪ ታቆየናለህ? አንተ ክርስቶስ እንደ ሆንህ ገልጠህ ንገረን አሉት። ፳፭ ኢየሱስም መለሰላቸው፤ እንዲህ ሲል። ነገርኋችሁ አታምኑም እኔ በአባቴ ስም የማደርገው ሥራ ይህ ስለ እኔ ይመስከራል፤ ፳፮ እናንተ ግን እንደ ነገርኋችሁ ከበጎቹ ስላልሆናችሁ አታምኑም። ፳፯ በጎቹ ድምፂን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ ይከተሉኝማል፤ ፳፰ እኔም የዘላለም ሕይወትን እሰጣቸዋለሁ፤ ለዘላለምም አይጠፉም፤ ከእጄም ማንም አይነጥቃቸውም። ፳፱ የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ ይበልጣል፤ ከአባቴም እጅ ሊነጥቃቸው ማንም አይችልም።
፴ እኔና አብ አንድ ነን። ፴፩ አይሁድ ሊወግሩት ደግመው ድንጋይ አነሡ። ፴፪ ኢየሱስ። ከአባቴ ብዙ መልካም ሥራ አሳየኋችሁ፤ ከእነርሱ ስለ ማናቸው ሥራ ትወግሩኛላችሁ? ብሎ መለሰላቸው። ፴፫ አይሁድም። ስለ መልካም ሥራ አንወግርህም፤

ስለ ስድብ፤ አንተም ሰው ስትሆን ራስህን አምላክ ስለ ማድረግህ ነው እንጂ ብለው መለሱለት። ፴፬ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው። እኔ። አማልክት ናችሁ አልሁ ተብሎ በሕጋችሁ የተጻፈ አይደለምን? ፴፭ መጽሐፉ ሊሻር አይቻልምና እነዚያን የእግዚአብሔር ቃል የመጣላቸውን አማልክት ካላቸው፤

፴፮ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ስላልሁ እናንተ አብ የቀደሰውን ወደ ዓለምም የላከውን። ትሳደባለህ ትሉታላችሁን? ፴፯ እኔ የአባቴን ሥራ ባላደርግ አትመኑኝ፤ ፴፰ ባደርገው ግን፤ እኔን ስንኳ ባታምኑ አብ በእኔ እንደ ሆነ እኔም በአብ እንደ ሆኑ ታውቁና ታስተውሉ ዘንድ ሥራውን እመኑ። ፴፱ እንግዲህ ደግመው ሊይዙት ፈለጉ፤ ከእጃቸውም ወጣ። ፵ የኦሳንስም በመጀመሪያ ያጠምቅበት ወደ ነበረው ሰፍራ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ እንደ ገና ሄደ በዚያም ኖረ። ፵፩ ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ መጥተው። የኦሳንስ አንድ ምልክት ስንኳ አላደረገም፤ ነገር ግን የኦሳንስ ስለዚህ ሰው የተናገረው ሁሉ እውነት ነበረ አሉ። ፵፪ በዚያም ብዙዎች በእርሱ አመኑ።

፲፩

፩ ከማርያምና ከእናትዋ ከማርታ መንደር ከቢታንያ የሆነ አልዓዛር የሚባል አንድ ሰው ታሞ ነበር። ፪ ማርያምም ጌታን ሸቱ የቀባችው እግሩንም በጠጉርዋ ያበሰችው ነበረች፤ ወንድምዋም አልዓዛር ታሞ ነበር። ፫ ስለዚህ እናቶቹ ጌታ ሆይ፤ እነሆ የምትወደው ታሞአል ብለው ወደ እርሱ ላኩ። ፬ ኢየሱስም ሰምቶ። ይህ ህመም የእግዚአብሔር ልጅ በእርሱ ይከብር ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ክብር ነው እንጂ ለሞት አይደለም አለ።

፭ ኢየሱስም ማርታንና እናትዋን አልዓዛርንም ይወድ ነበር።

፮ እንደ ታመመም በሰማ ጊዜ ያን ጊዜ በነበረበት ስፍራ ሁለት ቀን ዋለ፤ ፯ ከዚህም በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ። ወደ ይሁዳ ደግሞ እንሂድ አላቸው። ፰ ደቀ መዛሙርቱ። መምህር ሆይ፤ አይሁድ ከጥቂት ጊዜ በፊት ሊወግሩህ ይፈልጉ ነበር፤ ደግሞም ወደዚያ ትሄዳለህን? አሉት። ፱ ኢየሱስም መልሶ። ቀኑ አሥራ ሁለት ሰዓት አይደለምን? በቀን የሚመላለስ ቢኖር የዚህን ዓለም ብርሃን ያያልና አይሰናከልም፤ ፲ በሌሊት የሚመላለስ ቢኖር ግን ብርሃን በእርሱ ስለ ሌለ ይሰናከላል አላቸው። ፲፩ ይህን ተናገረ፤ ከዚህም በኋላ። ወዳጆችን አልዓዛር ተኝቶአል፤ ነገር ግን ከእንቅልፉ ላስነሣው እሄዳለሁ አላቸው።

1፪ እንግዲህ ደቀ መዛሙርቱ። ጌታ ሆይ፥ ተኝቶስ እንደ ሆነ ይድናል አሉት። 1፫ ኢየሱስስ ስለ ሞቱ ተናግሮ ነበር፤ እነርሱ ግን ስለ እንቅልፍ መተኛት እንደ ተናገረ መሰላቸው።

1፬ እንግዲህ ያን ጊዜ ኢየሱስ በግልጥ። አልዓዛር ሞተ፤

1፭ እንድታምኑም በዚያ ባለመኖሬ ስለ እናንተ ደስ ይለኛል፤ ነገር ግን ወደ እርሱ እንሂድ አላቸው። 1፮ ስለዚህ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ለባልንጀሮቹ ለደቀ መዛሙርት። ከእርሱ ጋር እንሞት ዘንድ እኛ ደግሞ እንሂድ አለ። 1፯ ኢየሱስም በመጣ ጊዜ በመቃብር እስከ አሁን አራት ቀን ሆኖት አገኘው። 1፰ ቢታንያም አሥራ አምስት ምዕራፍ ያህል ለኢየሩሳሌም ቅርብ ነበረች።

1፱ ከአይሁድም ብዙዎች ስለ ወንድማቸው ሊያጽናኑአቸው

ወደ ማርታና ወደ ማርያም መጥተው ነበር። 20 ማርታም ኢየሱስ እንደ መጣ በሰማች ጊዜ ልትቀበለው ወጣች፤ ማርያም ግን በቤት ተቀምጣ ነበር። 21 ማርታም ኢየሱስን። ጌታ ሆይ፥ አንተ በዚህ ኖረህ ብትሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር፤

22 አሁንም ከእግዚአብሔር የምትለምነውን ሁሉ እግዚአብሔር እንዲሰጥህ አውቃለሁ አለችው። 23 ኢየሱስም። ወንድምሽ ይነሣል አላት። 24 ማርታም። በመጨረሻው ቀን በትንሣኤ እንዲነሣ አውቃለሁ አለችው። 25 ኢየሱስም። ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ የሚያምኑብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል፤ 26 ሕያው የሆነም የሚያምኑብኝም ሁሉ ለዘላለም አይሞትም፤ ይህን ታምኗለሽን? አላት። 27 እርስዎም። አዎን ጌታ ሆይ፤ አንተ ወደ ዓለም የሚመጣው ከርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆንህ እኔ አምናለሁ አለችው። 28 ይህንም ብላ ሄደች እንትዋንም ማርያምን በስውር ጠርታ። መምህሩ መጥቶአል ይጠራሽማል አለቻት። 29 እርስዎም በሰማች ጊዜ ፈጥና ተነሣች ወደ እርሱም መጣች፤ 30 ኢየሱስም ማርታ በተቀበለችበት ስፍራ ነበረ እንጂ ገና ወደ መንደሩ አልገባም ነበር።

31 ሲያጽናኑአት ከእርስዋ ጋር በቤት የነበሩ አይሁድም ማርያም

ፈጥና እንደ ተነሣችና እንደ ወጣች ባዩ ጊዜ፥ ወደ መቃብር ሄዳ በዚያ ልታለቅስ መስሎአቸው ተከተሉአት። 32 ማርያምም ኢየሱስ ወዳለበት መጥታ ባየችው ጊዜ በእግሩ ላይ ወድቃ። ጌታ ሆይ፥ አንተ በዚህ ኖረህ ብትሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር አለችው። 33 ኢየሱስም እርስዋ ስታለቅስ ከእርስዋም ጋር የመጡት አይሁድ ሲያለቅሱ አይቶ በመንፈሱ አዘነ በራሱም ታወከ፤ 34 ወዴት አኖራችሁት? አለም። እነርሱም። ጌታ

ሆይ፥ መጥተህ እይ አሉት። ፴፭ ኢየሱስም እንባውን አፈሰሰ።
፴፮ ስለዚህ አይሁድ። እንዴት ይወደው እንደ ነበረ እየ አሉ።
፴፯ ከእነርሱ ግን አንዳንዶቹ። ይህ የዕውሩን ዓይኖች የከፈተ ይህን ደግሞ እንዳይሞት ያደርግ ዘንድ ባልቻለም ነበርን? አሉ። ፴፰ ኢየሱስም በራሱ አዝኖ ወደ መቃብሩ መጣ፤ እርሱም ዋሻ ነበረ፤ ድንጋይም ተገጥሞበት ነበር። ፴፱ ኢየሱስ። ድንጋዩን አንሡ አለ። የሞተውም እኅት ማርታ። ጌታ ሆይ፥ ከሞተ አራት ቀን ሆኖታልና አሁን ይሸታል አለችው። ፵ ኢየሱስ። ብታምኚስ የእግዚአብሔርን ክብር እንድታዩ አልነገርሁሽምን? አላት። ፵፩ ድንጋዩንም አነሡት። ኢየሱስም ዓይኖቹን ወደ ላይ አንሥቶ። አባት ሆይ፥ ስለ ሰማኸኝ አመሰግንሃለሁ።
፵፪ ሁልጊዜም እንድትሰማኝ አወቅሁ፤ ነገር ግን አንተ እንደ ላከኸኝ ያምኑ ዘንድ በዚህ ዙሪያ ስለ ቆሙት ሕዝብ ተናገርሁ አለ። ፵፫ ይህንም ብሎ በታላቅ ድምፅ። አልዓዛር ሆይ፥ ወደ ውጭ ና ብሎ ጮኸ። ፵፬ የሞተውም እጆቹና እግሮቹ በመግነዝ እንደ ተገነዙ ወጣ፤ ፊቱም በጨርቅ እንደ ተጠመጠመ ነበር። ኢየሱስም። ፍቴትና ይሂድ ተዉት አላቸው። ፵፭ ስለዚህ ወደ ማርያም ከመጡት፥ ኢየሱስም ያደረገውን ካዩት ከአይሁድ ብዙዎች በእርሱ አመኑ፤ ፵፮ ከእነርሱ አንዳንዶቹ ግን ወደ ፈሪሳውያን ሄደው ኢየሱስ ያደረገውን ነገሩአቸው።
፵፯ እንግዲህ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ሸንጎ ሰብስበው። ምን እናድርግ? ይህ ሰው ብዙ ምልክቶች ያደርጋልና። ፵፰ እንዲሁ ብንተወው ሁሉ በእርሱ ያምናሉ፤ የሮሜም ሰዎች መጥተው አገራችንን ወገናችንንም ይወስዳሉ አሉ።
፵፱ በዚያችም ዓመት ሊቀ ካህናት የነበረ ቀያፋ የሚሉት ከእነርሱ አንዱ። እናንተ ምንም አታውቁም፤ ፶ ሕዝቡም ሁሉ ከሚጠፋ አንድ ሰው ስለ ሕዝቡ ይሞት ዘንድ እንዲሻለን አታስቡም አላቸው። ፶፩ ይህንም የተናገረ ከራሱ አይደለም፥ ነገር ግን በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት ነበረና ኢየሱስ ስለ ሕዝቡ ሊሞት እንዳለው ትንቢት ተናገረ፤ ፶፪ ስለ ሕዝቡም ሁሉ አይደለም፥ ነገር ግን የተበተኑትን የእግዚአብሔርን ልጆች ደግሞ በአንድነት እንዲሰበስባቸው ነው እንጂ። ፶፫ እንግዲህ ከዚያ ቀን ጀምረው ሊገድሉት ተማከሩ። ፶፬ ከዚያ ወዲያም ኢየሱስ በአይሁድ መካከል ተገልጦ አልተመላለሰም፤ ነገር ግን ከዚያ በምድረ በዳ አጠገብ ወዳለች ምድር፥ ኤፍሬም ወደምትባል ከተማ ሄደ፤ በዚያም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ። ፶፭ የአይሁድም

ፋሲካ ቀርቦ ነበር። ብዙ ሰዎችም ራሳቸውን ያነጹ ዘንድ ከፋሲካ በፊት ከአገሩ ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ። 17 ኢየሱስንም ይፈልጉት ነበር፤ በመቅደስም ቆመው እርሱ በርሳቸው። ምን ይመስላችኋል? ወደ በዓሉ አይመጣም ይሆንን? ተባባሉ።

18 የካህናት አለቆችም ፈሪሳውያንም ይይዙት ዘንድ እርሱ ያለበትን ስፍራ የሚያውቀው ሰው ቢኖር እንዲያመለክታቸው አዘው ነበር።

19

19 ከፋሲካም በፊት በስድስተኛው ቀን ኢየሱስ ከሙታን ያስነሣው አልዓዛር ወደ ነበረበት ወደ ቢታንያ መጣ። 20 በዚያም እራት አደረጉለት፤ ማርታም ታገለግል ነበር፤ አልዓዛር ግን ከእርሱ ጋር ከተቀመጡት አንዱ ነበረ። 21 ማርያምም ዋጋው እጅግ የከበረ የጥሩ ናርዶስ ሽቱ ንጥር ወስዳ የኢየሱስን እግር ቀባች፤ በጠጉርዋም እግሩን አበሰች፤ ቤቱም ከናርዶስ ሽቱ ሞላ። 22 ነገር ግን ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ አሳልፎ ሊሰጠው ያለው የስምዖን ልጅ የአስቆርቱ ይሁዳ። 23 ይህ ሽቱ ለሦስት መቶ ዲናር ተሸጦ ለድሆች ያልተሰጠ ስለ ምን ነው? አለ። 24 ይህንም የተናገረ ሌባ ስለ ነበረ ነው እንጂ ለድሆች ተገድዶላቸው አይደለም፤ ከረጢትም ይዞ በውስጡ ከሚገባው ይወስድ ስለ ነበረ ነው። 25 ኢየሱስም፤ ለምቀርበት ቀን እንድትጠብቀው ተውአት፤ 26 ድሆችስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና፤ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም አለ።

27 ከአይሁድም ብዙ ሕዝብ በዚያ እንደ ነበረ አውቀው መጡ፤ ከሙታንም ያስነሣውን አልዓዛርን ደግሞ እንዲያየ ነበረ እንጂ ስለ ኢየሱስ ብቻ አይደለም። 28 የካህናት አለቆችም አልዓዛርን ደግሞ ሊገድሉት ተማከሩ። 29 ከአይሁድ ብዙዎች ከእርሱ የተነሣ ሄደው በኢየሱስ ያምኑ ነበርና። 30 በማግሥቱ ወደ በዓሉ መጥተው የነበሩ ብዙ ሕዝብ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲመጣ በሰሙ ጊዜ፤ 31 የዘንባባ ዛፍ ዝንጣፊ ይዘው ሊቀበሉት ወጡና፤ ሆሣዕና፤ በጌታ ስም የሚመጣ የእስራኤል ንጉሥ የተባረከ ነው እያሉ ጮኹ። 32-33 ደቀ መዛሙርቱም ይህን ነገር በመጀመሪያ አላስተዋሉም፤ ነገር ግን ኢየሱስ ከከበረ በኋላ በዚያን ጊዜ ይህ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይህንም እንዳደረጉለት ትዝ አላቸው። 34 አልዓዛርንም ከመቃብር ጠርቶ ከሙታን ሲያስነሣው ከእርሱ ጋር የነበሩት ሕዝብ ይመሰክሩለት

ነበር። ፲፮ ስለዚህ ደግሞ ሕዝቡ ይህን ምልክት እንዳደረገ ስለ ሰሙ ሊቀበሉት ወጡ። ፲፱ ስለዚህ ፈሪሳውያን እርስ በርሳቸው። አንድ ስንኳ ልታደርጉ እንዳይቻላችሁ ታያላችሁን? እነሆ፤ ዓለሙ በኋላው ተከትሎት ሄዶአል ተባባሉ። ፳ በበዓሉም ሊሰግዱ ከወጡት አንዳንዶቹ የግሪክ ሰዎች ነበሩ፤ ፳፩ እነርሱም ከገሊላ ቤተ ሳይዳ ወደሚሆን ወደ ፊልጶስ መጥተው። ጌታ ሆይ፤ ኢየሱስን ልናይ እንወዳለን ብለው ለመኑት። ፳፪ ፊልጶስም መጥቶ ለእንድርያስ ነገረው፤ እንድርያስና ፊልጶስ መጥተው ለኢየሱስ ነገሩት። ፳፫ ኢየሱስም መለሰላቸው፤ እንዲህ ሲል። የሰው ልጅ ይኩበር ዘንድ ሰዓቱ ደርሶአል። ፳፬ እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ የስንዴ ቅንጣት በምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች። ፳፭ ነፍሱን የሚወድ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም በዚህ ዓለም የሚጠላ ለዘላለም ሕይወት ይጠብቃታል። ፳፮ የሚያገለግለኝ ቢኖር ይከተለኝ፤ እኔም ባለሁበት አገልጋዬ ደግሞ በዚያ ይሆናል፤ የሚያገለግለኝም ቢኖር አብ ያከብረዋል። ፳፯ አሁን ነፍሴ ታውካለች ምንስ እላለሁ? አባት ሆይ፤ ከዚህ ሰዓት አድነኝ። ነገር ግን ስለዚህ ወደዚህ ሰዓት መጣሁ። ፳፰ አባት ሆይ፤ ስምህን አከብረው። ስለዚህም። አከበርሁት ደግሞም አከብረዋለሁ የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ። ፳፱ በዚያ ቆመው የነበሩትም ሕዝብ በሰሙ ጊዜ። ነጐድጓድ ነው አሉ፤ ሌሎች። መልአክ ተናገረው አሉ። ፴ ኢየሱስም መለሰ፤ እንዲህ ሲል። ይህ ድምፅ ስለ እናንተ መጥቶአል እጄ ስለ እኔ አይደለም። ፴፩ አሁን የዚህ ዓለም ፍርድ ደርሶአል፤ አሁን የዚህ ዓለም ገዥ ወደ ውጭ ይጣላል፤ ፴፪ እኔም ከምድር ከፍ ከፍ ያልሁ እንደ ሆነ ሁሉን ወደ እኔ እስባለሁ። ፴፫ በምን ዓይነትም ሞት ይሞት ዘንድ እንዳለው ሲያመለከታቸው ይህን ተናገረ። ፴፬ እንግዲህ ሕዝቡ። እኛስ ክርስቶስ ለዘላለም እንዲኖር ከሕጉ ሰምተናል፤ አንተስ የሰው ልጅ ከፍ ከፍ ያል ዘንድ እንዲያስፈልገው እንዴት ትላላህ? ይህ የሰው ልጅ ማን ነው? ብለው መለሱለት። ፴፭ ኢየሱስም። ገና ጥቂት ጊዜ ብርሃን ከእናንተ ጋር ነው። ጨለማ እንዳይደርስባችሁ ብርሃን ሳለላችሁ ተመላለሱ፤ በጨለማም የሚመላለስ ወይም እንዲሄድ አያውቅም። ፴፮ የብርሃን ልጆች እንድትሆኑ ብርሃን ሳለላችሁ ብርሃኑ እመኑ አላቸው። ኢየሱስም ይህን ተናግሮ ሄደና ተሰወረባቸው። ፴፯-፵፩ ክብሩን ስለ እየ ኢሳይያስ ይህን አለ። ስለ

እርሱም ተናገረ። ፵፪ ከዚህም ጋር ከአለቆች ደግሞ ብዙዎች በእርሱ አመኑ፤ ነገር ግን ከምክራብ እንዳያስወጡላቸው በፈሪሳውያን ምክንያት አልመስከሩለትም፤ ፵፫ ከእግዚአብሔር ክብር ይልቅ የሰውን ክብር ወደዋልና። ፵፬ ኢየሱስም ጮኹ፤ እንዲህም አለ። በእኔ የሚያምን በላከኝ ማመኑ ነው እንጂ በእኔ አይደለም፤ ፵፭ እኔንም የሚያይ የላከኝን ያያል። ፵፮ በእኔ የሚያምን ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር እኔ ብርሃን ሆኜ ወደ ዓለም መጥቻለሁ። ፵፯ ዓለምን ላድን እንጂ በዓለም ልፈርድ አልመጣሁምና ቃሌን ሰምቶ የማይጠብቀው ቢኖር የምፈርድበት እኔ አይደለሁም። ፵፰ የሚጥለኝ ቃሌንም የማይቀበለው እርሱ የሚፈርድበት አለው፤ እኔ የተናገርሁት ቃል እርሱ በመጨረሻው ቀን ይፈርድበታል። ፵፱ እኔ ከራሴ አልተናገርሁምና፤ ነገር ግን የላከኝ አብ እርሱ የምለውን የምናገረውንም ትእዛዝ ሰጠኝ።

፲ ትእዛዙም የዘላለም ሕይወት እንደ ሆነች አውቃለሁ። ስለዚህ

እኔ የምናገረውን አብ እንደ ነገረኝ እንዲሁ እናገራለሁ።

፲፫

፩ ኢየሱስም ከፋሲካ በዓል በፊት፤ ከዚህ ዓለም ወደ አብ የሚሄድበት ሰዓት እንደ ደረሰ አውቆ፤ በዚህ ዓለም ያሉትን ወገኖቹን የወደዳቸውን እስከ መጨረሻ ወደዳቸው።

፪ እራትም ሲበሉ ዲያብሎስ በስምዖን ልጅ በአስቆሮቱ በይሁዳ

ልብ አሳልፎ እንዲሰጠው አሳብ ካገባ በኋላ፤ ፫ ኢየሱስ አብ ሁሉን በልጁ እንደ ሰጠው ከእግዚአብሔርም እንደ ወጣ ወደ እግዚአብሔርም እንዲሄድ አውቆ፤ ፬ ከእራት ተነሣ ልብሱንም አኖረ፤ ማበሻም ጨርቅ ወስዶ ታጠቀ፤ ፭ በኋላም በመታጠቢያው ውኃ ጨመረ፤ የደቀ መዛሙርቱንም እግር ሊያጥብና በታጠቀበትም ማበሻ ጨርቅ ሊያብስ ጀመረ።

፮ ወደ ስምዖን ጴጥሮስም መጣ፤ እርሱም። ጌታ ሆይ፤ አንተ የእኔን እግር ታጥባለህ? አለው። ፯ ኢየሱስም መልሶ። እኔ የማደርገውን አንተ አሁን አታውቅም፤ በኋላ ግን ታስተውለዋለህ አለው። ፰ ጴጥሮስም። የእኔን እግር ለዘላለም አታጥብም አለው። ኢየሱስም። ካላጠብሁህ፤ ከእኔ ጋር ዕድል የለህም ብሎ መለሰለት። ፱ ስምዖን ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፤ እጄንና ራሴን ደግሞ እንጂ እግሬን ብቻ አይደለም አለው። ፲ ኢየሱስም። የታጠበ አግሩን ከመታጠብ በቀር ሌላ አያስፈልገውም፤ ሁለንተናው ግን ንጹሕ ነው፤

እናንተም ንጹሐን ናችሁ፤ ነገር ግን ሁላችሁ አይደላችሁም አለው። ፲፩ አሳልፎ የሚሰጠውን ያውቅ ነበርና፤ ስለዚህ። ሁላችሁ ንጹሐን አይደላችሁም አለው። ፲፪ እግራቸውንም አጥቦ ልብሱንም አንሥቶ ዳግመኛ ተቀመጠ፤ እንዲህም አላቸው። ያደረግሁላችሁን ታስተውላላችሁን? ፲፫ እናንተ መምህርና ጌታ ትሉኛላችሁ፤ እንዲሁ ነኝና መልካም ትላላችሁ። ፲፬ እንግዲህ እኔ ጌታና መምህር ስሆን እግራችሁን ካጠብሁ፤ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ እግራችሁን ትተጣጠቡ ዘንድ ይገባችኋል።

፲፭ እኔ ለእናንተ እንዳደረግሁ እናንተ ደግሞ ታደርጉ ዘንድ ምሳሌ ሰጥቻችኋለሁና። ፲፮ እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ ባሪያ ከጌታው አይበልጥም። መልእክተኛም ከላከው አይበልጥም።

፲፯ ይህን ብታውቁ፤ ብታደርጉትም ብፁዓን ናችሁ። ፲፰ ስለ ሁላችሁ አልናገርም፤ እኔ የመረጥኋቸውን አውቃለሁ፤ ነገር ግን መጽሐፍ። እንጀራዬን የሚበላ በእኔ ላይ ተረከዙን አነሣብኝ ያለው ይፈጸም ዘንድ ነው። ፲፱ በሆነ ጊዜ እኔ እንደ ሆንሁ ታምኑ ዘንድ፤ ከአሁን ጀምሮ አስቀድሞ ሳይሆን እነግራችኋለሁ። ፳ እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ ማናቸውን የምልከውን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔንም የሚቀበል የላከኝን ይቀበላል። ፳፩ ኢየሱስ ይህን ብሎ በመንፈሱ ታወከ መስከሮም። እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ ከእናንተ አንዱ አሳልፎ ይሰጠኛል አለ። ፳፪ ደቀ መዛሙርቱ ስለ ማን እንደ ተናገረ አመንትተው እርስ በርሳቸው ተያዩ። ፳፫ ኢየሱስም ይወደው የነበረ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ በኢየሱስ ደረት ላይ ተጠጋ፤

፳፬ ስለዚህ ስምዎን ጴጥሮስ እርሱን ጠቅሶ። ስለማን እንደ ተናገረ ንገረን አለው። ፳፭ እርሱም በኢየሱስ ደረት እንዲህ ተጠግቶ። ጌታ ሆይ፤ ማን ነው? አለው። ፳፮ ኢየሱስም። እኔ ቍራሽ አጥቆሼ የምሰጠው እርሱ ነው ብሎ መለሰለት። ቍራሽም አጥቅሶ ለእስቆሮቱ ለስምዎን ልጅ ለይሁዳ ሰጠው።

፳፯ ቍራሽም ከተቀበለ በኋላ ያን ጊዜ ሰይጣን ገባበት። እንግዲህ ኢየሱስ። የምታደርገውን ቶሎ ብለህ አድርግ አለው።

፳፰ ነገር ግን ከተቀመጡት ስለ ምን ይህን እንዳለው ማንም አላወቀም፤ ፳፱ ይሁዳ ከረጢቱን የያዘ ስለ ሆነ፤ ኢየሱስ። ለበዓሉ የሚያስፈልገንን ግዛ፤ ወይም ለድሆች ምጽዋት እንዲሰጥ ያለው ለአንዳንዱ መስሎአቸው ነበርና። ፴ እርሱም ቍራሹን ከተቀበለ በኋላ ወዲያው ወጣ፤ ሌሊትም ነበረ።

፴፩ ከወጣም በኋላ ኢየሱስ እንዲ አለ። አሁን የሰው ልጅ

ከበረ እግዚአብሔርም ሰለ እርሱ ከበረ፤ ፴፪ እግዚአብሔር ሰለ እርሱ የከበረ ከሆነ፤ እግዚአብሔር ደግሞ እርሱን ራሱን ያከብረዋል ወዲያውም ያከብረዋል። ፴፫ ልጆች ሆይ፤ ገና ጥቂት ጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ፤ ትፈልጉኛላችሁ፤ ለአይሁድም። እኔ ወደምሄድበት እናንተ ልትመጡ አይቻላችሁም እንዳልኋቸው፤ አሁን ለእናንተ ደግሞ እላችኋለሁ። ፴፬ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ፤ እንደ ወደድኋችሁ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ። ፴፭ እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ፤ ደቀ መዛሙርቴ እንደ ሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ። ፴፮ ስምዎን ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፤ ወዴት ትሄዳለህ? አለው። ኢየሱስም። ወደምሄድበት አሁን ልትከተለኝ አትችልም፤ ነገር ግን በኋላ ትከተለኛለህ ብሎ መለሰለት። ፴፯ ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፤ አሁን ልከተልህ አለመቻሌ ስለ ምንድር ነው? ነፍሴን ስንኳ ስለ አንተ እሰጣለሁ አለው። ፴፰ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰለት። ነፍስህን ስለ እኔ ትሰጣለህ? እውነት እውነት እልሃለሁ፤ ሦስት ጊዜ እስከትከድኝ ድረስ ዶሮ አይጮኽም።

፲፬

፩ ልባችሁ አይታወክ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ። ፪ በአባቴ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፤ እንዲህስ ባይሆን ባልኋችሁ ነበር፤ ስፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና፤ ፫ ሄጄም ስፍራ ባዘጋጅላችሁ፤ እኔ ባለሁበት እናንተ ደግሞ እንድትሆኑ ሁለተኛ እመጣለሁ ወደ እኔም እወስዳችኋለሁ። ፬ ወደምሄድበትም ታውቃላችሁ፤ መንገዱንም ታውቃላችሁ። ፭ ቶማስም። ጌታ ሆይ፤ ወደምትሄድበት አናውቅም፤ እንዴትስ መንገዱን እናውቃለን? አለው። ፮ ኢየሱስም። እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም። ፯ እኔንሽ ብታውቁኝ አባቴን ደግሞ ባወቃችሁ ነበር። ከአሁንም ጀምራችሁ ታውቁታላችሁ አይታችሁትማል አለው። ፰ ፊልጶስ። ጌታ ሆይ፤ አብን አሳየንና ይበቃናል አለው። ፱ ኢየሱስም አለው። አንተ ፊልጶስ፤ ይህን ያህል ዘመን ከእናንተ ጋር ስኖር አታውቁኝምን? እኔን ያየ አብን አይቶክል፤ እንዴትስ አንተ። አብን አሳየን ትላለህ? ፲ እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ አታምንምን? እኔ የምነግራችሁን ቃል ከራሴ አልናገረውም፤ ነገር ግን በእኔ የሚኖረው አብ እርሱ

ሥራውን ይሠራል። 16 እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ እመኑኝ፤ ባይሆንስ ስለ ራሱ ስለ ሥራው እመኑኝ።

17 እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል፤ ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል።

18 እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና፤ አብም ስለ ወልድ እንዲከበር በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ። 19 ማናቸውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ። 20 እርሱም ዓለም የማያየውና የማያውቀው ስለ ሆነ ሊቀበለው የማይቻለው የእውነት መንፈስ ነው፤ ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውሥጣችሁም ስለሚሆን እናንተ ታውቃላችሁ። 21 ወላጆች እንደ ሌላቸው ልጆች አልተዋችሁም፤ ወደ እናንተ እመጣለሁ።

22 ገና ጥቂት ዘመን አለ ከዚህም በኋላ ዓለም አያየኝም፤ እናንተ ግን ታዩኛላችሁ፤ እኔ ሕይወቴ ነኝና እናንተ ደግሞ ሕያዋን ትሆናላችሁ።

23 እኔ በአባቴ እንዳለሁ እናንተም በእኔ እንዳላችሁ እኔም በእናንተ እንዳለሁ በዚያን ቀን ታውቃላችሁ።

24 ትእዛዜ በእርሱ ዘንድ ያለቸው የሚጠብቃትም የሚወደኝ እርሱ ነው፤ የሚወደኝንም አባቴ ይወደዋል እኔም እወደዋለሁ ራሴንም እገልጥለታለሁ። 25 የአስቆሮቱ ያይደለ ይሁዳ። ጌታ ሆይ፥ ለዓለም ሳይሆን ራስህን ለእኛ ልትገልጥ ያለህ እንዴት ነው? አለው። 26 ኢየሱስም መለሰ አለውም። የሚወደኝ በኖር ቃሌን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወደዋል ወደ እርሱም እንመጣለን በእርሱም ዘንድ መኖሪያ እናደርጋለን።

27 የማይወደኝ ቃሌን አይጠብቅም፤ የምትሰሙትም ቃል የላከኝ የአብ ነው እንጂ የእኔ አይደለም። 28 ከእናንተ ዘንድ ስኖር ይህን ነግሬአችኋለሁ፤ 29 አብ በስሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽኖኝ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል እኔም የነገርኋችሁን ሁሉ ያሳስባችኋል። 30 ሰላምን አተውላችኋለሁ፤ ሰላሜን እሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም። ልባችሁ አይታወክ አይፍራም። 31 እኔ እሄዳለሁ ወደ እናንተም እመጣለሁ እንዳልኋችሁ ሰማችሁ። የምትወዱኝሽ ብትሆኑ ከእኔ አብ ይበልጣልና ወደ አብ በመሄዴ ደስ ባላችሁ ነበር። 32 ከሆነም በኋላ ታምኑ ዘንድ አሁን አስቀድሞ ሳይሆን። ነግሬአችኋለሁ። 33 ከእንግዲህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ አልናገርም፤ የዚህ ዓለም ገዢ ይመጣልና፤ በእኔ ላይም አንዳች የለውም። 34 ነገር ግን አብን እንድወድ ዓለም ሊያውቅ፤ አብም እንዳዘዘኝ፤ እንዲሁ አደርጋለሁ። ተነሡ፤ ከዚህ እንሂድ።

፲፭

፩ እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ፤ ገበሬውም አባቴ ነው።

፪ ፍሬ የማያፈራውን በእኔ ያለውን ቅርንጫፍ ሁሉ ያስወግደዋል፤ ፍሬ የሚያፈራውንም ሁሉ አብዝቶ እንዲያፈራ ያጠራዋል።

፫ እናንተ ስለ ነገርኋችሁ ቃል አሁን ንጹሐን ናችሁ፤ ፬ በእኔ

ኑሩ እኔም በእናንተ። ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው፤ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም። ፭ እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ፤ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል። ፮ በእኔ የማይኖር ቢሆን እንደ ቅርንጫፍ ወደ ውጭ ይጣላል ይደርቅማል፤ እነርሱንም ሰብስበው ወደ አሳት ይጥሉአቸዋል፤ ያቃጥሉአቸውማል።

፯ በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል። ፰ ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቴ ብትሆኑ በዚህ አባቴ ይከበራል። ፱ አብ እንደ ወደድኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሬ ኑሩ። ፲ እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር፤ ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅሬ ትኖራላችሁ። ፲፩ ደስታዬም በእናንተ እንዲሆን ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን ነግሬአችኋለሁ። ፲፪ እኔ እንደ ወደድኋችሁ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት። ፲፫ ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመስጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም። ፲፬ እኔ ያዘዝኋችሁን ሁሉ ብታደርጉ እናንተ ወዳጆቼ ናችሁ። ፲፭ ከእንግዲህ ወዲህ ባሮች አልላችሁም፤ ባርያ ጌታው የሚያደርገውን አያውቅምና፤ ወዳጆች ግን ብያችኋለሁ፤ ከአባቴ የሰማሁትን ሁሉ ለእናንተ አስታውቄአችኋለሁና። ፲፮ እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም፤ አብም በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ፤ ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሾምኋችሁ። ፲፯ እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ይህን አዛችኋለሁ። ፲፰ ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ አወቁ። ፲፱ ከዓለምስ ብትሆኑ ዓለም የራሱ የሆነውን ይወድ ነበር፤ ነገር ግን እኔ ከዓለም መረጥኋችሁ እንጂ ከዓለም ስለ አይደላችሁ ስለዚህ ዓለም ይጠላችኋል። ፳ ባርያ ከጌታው አይበልጥም ብዬ የነገርኋችሁን ቃል አስቡ። እኔን አሳደውኝ እንደ ሆኑ እናንተን ደግሞ ያሳድዱአችኋል፤ ቃሌን ጠብቀው እንደ ሆኑ ቃላችሁን ደግሞ ይጠብቃሉ። ፳፩ ዳሩ ግን የላከኝን

አያውቁምና ይህን ሁሉ ስለ ስሜ ያደርጉባችኋል። ፳፪ እኔ መጥቼ ባልነገርኋቸውስ ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር፤ አሁን ግን ለኃጢአታቸው ምክንያት የላቸውም። ፳፫ እኔን የሚጠላ አባቴን ደግሞ ይጠላል። ፳፬ ሌላ ሰው ያላደረገውን ሥራ በመካከላቸው ባላደረግሁ፣ ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር፤ አሁን ግን እኔንም አባቴንም አይተውማል ጠልተውማል። ፳፭ ነገር ግን በሕጋቸው። በከንቱ ጠሉኝ ተብሎ የተጻፈው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው። ፳፮ ዳሩ ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልከላችሁ አጽናኝ እርሱም ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ፤ እርሱ ስለ እኔ ይመስከራል፤ ፳፯ እናንተም ደግሞ ከመጀመሪያ ከእኔ ጋር ኖራችኋልና ትመሰክራላችሁ።

፲፮

፩ እንዳትሰናከሉ ይህን ተናግራችኋለሁ። ፪ ከምክራባቸው ያወጡአችኋል፤ ከዚህ በላይ ደግሞ የሚገድላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን እንደሚያገለግል የሚመስልበት ጊዜ ይመጣል።

፫ ይህንም የሚያደርጉባችሁ አብንና እኔን ስላላወቁ ነው።

፬ ነገር ግን ጊዜው ሲደርስ እኔ እንደ ነገርኋችሁ ታስቡ ዘንድ ይህን ተናግራችኋለሁ። ከእንናንተም ጋር ስለ ነበርሁ በመጀመሪያ ይህን አልነገርኋችሁም። ፭ አሁን ግን ወደ ላከኝ እሄዳለሁ ከእናንተም። ወይት ትሄዳለህ? ብሎ የሚጠይቀኝ የለም። ፮ ነገር ግን ይህን ስለ ተናገርኋችሁ ኀዘን በልባችሁ ሞልቶአል። ፯ እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ፤ እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን አልከላችኋለሁ። ፰ እርሱም መጥቶ ስለ ኃጢአት ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል፤

፱-፲፪ ስለ ፍርድም፣ የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት ነው።

፲፪ የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፤ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም። ፲፫ ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይነግርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል።

፲፬ እርሱ ያከብረኛል፤ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋልና።

፲፭ ለአብ ያለው ሁሉ የእኔ ነው፤ ስለዚህ። ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋል አልሁ። ፲፮ ጥቂት ጊዜ አለ፤ አታዩኝምም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፤ አታዩኝላችሁም፤ እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና።

፲፯ ከደቀ መዛሙርቱም አንዳንዶቹ እርስ በርሳቸው። ጥቂት ጊዜ

አለ። አታዩኝም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ። ታዩኛላችሁም፤ ደግሞ። ወደ ኡብ እሄዳለሁና የሚለን ይህ ምንድር ነው? ተባባሉ። ፲፮ እንግዲህ። ጥቂት የሚለው ይህ ምንድር ነው? የሚናገረውን አናውቅም አሉ። ፲፱ ኢየሱስም ሊጠይቁት እንደ ወደዱ አውቆ እንዲህ አላቸው። ጥቂት ጊዜ አለ። አታዩኝም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ። ታዩኛላችሁ ስላልሁ። ስለዚህ እርስ በርሳችሁ ትመራመራላችሁን? ፳ እውነት እውነት አላችኋለሁ። እናንተ ታለቅሳላችሁ ሙሾም ታወጣላችሁ። ዓለም ግን ደስ ይለዋል፤ እናንተም ታዝናላችሁ። ነገር ግን ኃዘናችሁ ወደ ደስታ ይለወጣል። ፳፩ ሴት በምትወልድበት ጊዜ ወራትዋ ስለ ደረሰ ታዝናለች፤ ነገር ግን ሕፃን ከወለደች በኋላ። ሰው በዓለም ተወልዶአልና ስለ ደስታዋ መከራዋን ኋላ አታስበውም። ፳፪ እንግዲህ እናንተ ደግሞ አሁን ታዝናላችሁ፤ ነገር ግን እንደ ገና አያችኋለሁ ልባችሁም ደስ ይለዋል። ደስታችሁንም የሚወስድባችሁ የለም። ፳፫ በዚያን ቀንም ከእኔ አንዳች አትለምኑም። እውነት እውነት አላችኋለሁ። ኡብ በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል። ፳፬ እስከ አሁን በስሜ ምንም አልለመናችሁም፤ ደስታችሁ ፍጹም እንዲሆን ለምኑ ትቀበሉማላችሁ። ፳፭ ይህን በምሳሌ ነግራችኋለሁ፤ ነገር ግን ስለ ኡብ ለእናንተ በግልጥ የምናገርበት እንጂ ከዚያ ወዲያ በምሳሌ የማልናገርበት ሰዓት ይመጣል። ፳፮ በዚያን ቀን በስሜ ትለምናላችሁ፤ እኔም ስለ እናንተ ኡብን እንድለምን የምላችሁ አይደለሁም፤ ፳፯ እናንተ ስለ ወደዳችሁኝ ከእግዚአብሔርም ዘንድ እኔ እንደ ወጣሁ ስላመናችሁ ኡብ እርሱ ራሱ ይወዳችኋልና። ፳፰ ከኡብ ወጥቼ ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ደግሞ ዓለምን እተወዋለሁ ወደ ኡብም እሄዳለሁ። ፳፱ ደቀ መዛሙርቱ። እነሆ። አሁን በግልጥ ትናገራለህ በምሳሌም ምንም አትነግርም። ፴ ሁሉን እንድታውቅ ማንምም ሊጠይቅህ እንዳትፈልግ አሁን እናውቃለን፤ ስለዚህ ከእግዚአብሔር እንደ ወጣህ እናምናለን አሉት። ፴፩ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው። አሁን ታምናላችሁን? ፴፪ እነሆ። እያንዳንዳችሁ ወደ ቤት የምትበታተኑበት እኔንም ለብቻዬ የምትተወበት ሰዓት ይመጣል። አሁንም ደርሶአል፤ ነገር ግን ኡብ ከእኔ ጋር ስለ ሆነ ብቻዬን አይደለሁም። ፴፫ በእኔ ሳላችሁ ሰላም እንዲሆንላችሁ ይህን ተናግራችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘክችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።

፲፯

፩-፫ እውነተኛ አምላክ ብቻ የሆነውን አንተን የላከኸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት። ፬ እኔ ላደርገው የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር አከበርሁ። ፭ አሁንም፤ አባት ሆይ፤ ዓለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ። ፮ ከዓለም ለሰጠኸኝ ሰዎች ስምህን ገለጥሁላቸው። የአንተ ነብሩ ለእኔም ሰጠሃቸው፤ ፯ ቃልህንም ጠብቀዋል። የሰጠኸኝ ሁሉ ከአንተ እንደ ሆነ አሁን ያውቃሉ፤ ፰ የሰጠኸኝን ቃል ሰጥቻቸዋለሁና፤ እነርሱም ተቀበለት፤ ከአንተም ዘንድ እንደ ወጣሁ በእውነት አወቁ፤ አንተም እንደ ላከኸኝ አመኑ። ፱ እኔ ስለ እነዚህ አለምናለሁ፤ ስለ ዓለም አልለምንም ስለ ሰጠኸኝ እንጂ፤ የአንተ ናቸውና፤ ፲ የእኔም የሆነ ሁሉ የአንተ ነው የአንተውም የእኔ ነው፤ እኔም ስለ እነርሱ ከብሬአለሁ። ፲፩ ከዚህም በኋላ በዓለም አይደለሁም፤ እነርሱም በዓለም ናቸው፤ እኔም ወደ አንተ አመጣለሁ። ቅዱስ አባት ሆይ፤ እነዚህን የሰጠኸኝን እንደ እኛ አንድ እንዲሆኑ በስምህ ጠብቃቸው። ፲፪ ከእነርሱ ጋር በዓለም ሳለሁ የሰጠኸኝን በስምህ እኔ እጠብቃቸው ነበር፤ ጠበቅኳቸውም መጽሐፉም እንዲፈጸም ከጥፋት ልጅ በቀር ከእነርሱ ማንም አልጠፋም። ፲፫ አሁንም ወደ አንተ አመጣለሁ፤ በእነርሱም ዘንድ ደስታዬ የተፈጸመ እንዲሆንላቸው ይህን በዓለም እናገራለሁ። ፲፬ እኔ ቃልህን ሰጥቻቸዋለሁ፤ አኔም ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደለምና ዓለም ጠላቸው። ፲፭ ከከፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልለምንም። ፲፮ እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደለም። ፲፯ በእውነትህ ቀድሳቸው፤ ቃልህ እውነት ነው። ፲፰ ወደ ዓለም እንደ ላከኸኝ እንዲሁ እኔ ወደ ዓለም ላከኳቸው፤ ፲፱ እነርሱም ደግሞ በእውነት የተቀደሱ እንዲሆኑ እኔ ራሴን ስለ እነርሱ አቀድሳለሁ። ፳-፳፬ አባት ሆይ፤ ዓለም ሳይፈጠር ስለ ወደድኸኝ የሰጠኸኝን ክብሬን እንዲያዩ እኔ ባለሁበት የሰጠኸኝ እነርሱ ደግሞ ከእኔ ጋር ይሆኑ ዘንድ እወዳለሁ። ፳፭ ጻድቅ አባት ሆይ፤ ዓለም አላወቀህም፤ እኔ ግን አወቅሁህ እነዚህም አንተ እንደ ላከኸኝ አወቁ፤ ፳፮ እኔንም የወደድህባት ፍቅር በእነርሱ እንድትሆን እኔም በእነርሱ፤ ስምህን አስታወቅኳቸው አስታውቃቸውማለሁ።

፫

፩ ኢየሱስም ይህን ብሎ አትክልት ወዳለበት ስፍራ ወደ ቁድሮን ወንዝ ማዶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወጣ፤ እርሱም ደቀ መዛሙርቱም በዚያ ገቡ። ፪ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱም ብዙ ጊዜ ወደዚያ ስለ ተሰበሰቡ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ ደግሞ ስፍራውን ያውቅ ነበር። ፫ ስለዚህ ይሁዳ ጭፍሮችንና ከካህናት አለቆች ከፈሪሳውያንም ሎሌዎችን ተቀብሎ በችቦና በፋና በጋሻ ጦርም ወደዚያ መጣ። ፬ ኢየሱስም የሚመጣበትን ሁሉ አውቆ ወጣና። ማንን ትፈልጋላችሁ አላቸው። ፭ የናዝሬቱን ኢየሱስን ብለው መለሱለት። ኢየሱስ፡ እኔ ነኝ አላቸው። አሳልፎ የሰጠውም ይሁዳ ደግሞ ከእነርሱ ጋር ቆሞ ነበር።

፮ እንግዲህ፡ እኔ ነኝ ባላቸው ጊዜ ወደ ኋላ አፈግፍገው በምድር ወደቁ። ፯ ደግሞም፡ ማንን ትፈልጋላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም፡ የናዝሬቱን ኢየሱስን አሉት። ፰ ኢየሱስ መልሶ፡ እኔ ነኝ አልኳችሁ፤ እንግዲህ እኔን ትፈልጉ እንደ ሆናችሁ እነዚህ ይሂዱ ተወክቸው አለ፤ ፱ ይህም፡ ከእነዚህ ከሰጠኸኝ አንዱን ስንኳ አላጠፋሁም ያለው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

፲ ስምዎን ጴጥሮስም ሰይፍ ስለ ነበረው መዘዘው፥ የሊቀ ካህናቱንም ባርያ መትቶ ቀኝ ጀሮውን ቈረጠ፤ የባርያውም ስም ማልኮስ ነበረ። ፲፩ ኢየሱስም ጴጥሮስን፡ ሰይፍህን ወደ ሰገባው ከተተው፤ አብ የሰጠኝን ጽዋ አልጠጣትምን? አለው። ፲፪ እንግዲህ የሻለቃውና ጭፍሮቹ የአይሁድም ሎሌዎች ኢየሱስን ይዘው አሰሩት፤ ፲፫ አስቀድመውም ወደ ሐና ወሰዱት፤ በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት ለነበረው ለቀያፋ አማቱ ነበርና።

፲፬ ቀያፋም፡ አንድ ሰው ስለ ሕዝብ ይሞት ዘንድ ይሻላል

ብሎ ለአይሁድ የመከራቸው ነበረ። ፲፭ ስምዎን ጴጥሮስም ሌላውም ደቀ መዛሙር ኢየሱስን ተከተለ። ያም ደቀ መዛሙር በሊቀ ካህናቱ ዘንድ የታወቀ ነበረ፤ ወደ ሊቀ ካህናቱም ግቢ ከኢየሱስ ጋር ገባ፤ ፲፮ ጴጥሮስ ግን በውጭ በበሩ ቆሞ ነበር። እንግዲህ በሊቀ ካህናቱ ዘንድ የታወቀው ሌላው ደቀ መዛሙር ወጣ ለበረኛይቱም ነግሮ ጴጥሮስን አስገባው።

፲፯ በረኛ የነበረችይቱም ገረድ ጴጥሮስን፡ አንተ ደግሞ ከዚህ ሰው ደቀ መዛሙርት አንዱ አይደለህምን? አላቸው። እርሱ፡ አይደለሁም አለ። ፲፰ ብርድ ነበረና ባሮችና ሎሌዎች የፍም እሳት አንድደው ቆሙ ይሞቁም ነበር፤ ጴጥሮስም ደግሞ ከእነርሱ ጋር ቆሞ ይሞቅ ነበር። ፲፱ ሊቀ ካህናቱም ኢየሱስን ስለ ደቀ

መዛሙርቱና ስለ ትምህርቱ ጠየቀው። ፳ ኢየሱስም መልሶ። እኔ በግልጥ ለዓለም ተናገርሁ፤ አይሁድ ሁሉ በሚሰበሰቡበት በምክራብና በመቀደስ እኔ ሁልጊዜ አስተማርሁ፤ በስውርም ምንም አልተናገርሁም። ፳፩ ስለምን ትጠይቀኛለህ? ለእነርሱ የተናገርሁትን የሰሙትን ጠይቅ፤ እነሆ፤ እነዚህ እኔ የነገርሁትን ያውቃሉ አለው። ፳፪ ይህንም ሲል በዚያ ቆሞ የነበረው ከሎሌዎች አንዱ። ለለቀ ካህናቱ እንዲህ ትመልሳለህ? ብሎ ኢየሱስን በጥፊ መታው። ፳፫ ኢየሱስም መልሶ። ከፉ ተናግረው እንደ ሆነሁ ስለ ከፉ መስከር፤ መልካም ተናግረው እንደ ሆነሁ ግን ስለ ምን ትመታኛለህ? አለው። ፳፬ ስለዚህ ሐና እንደ ታሰረ ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ሰደደው። ፳፭ ስምዖን ጴጥሮስም ቆሞ እሳት ይሞቅ ነበር። እንግዲህ። አንተ ደግሞ ከደቀ መዛሙርቱ አይደለህምን? አሉት። እርሱም። አይደለሁም ብሎ ካደ። ፳፮ ጴጥሮስ ጆሮውን የቈረጠው ዘመድ የሆነ ከሊቀ ካህናቱ ባሮች አንዱ። በአትክልቱ ከእርሱ ጋር እኔ አይቼህ አልነበረምን? አለው። ፳፯ ጴጥሮስም እንደ ገና ካደ፤ ወዲያውም ዶሮ ጮኹ። ፳፰ ኢየሱስንም ከቀያፋ ወደ ገዢ ግቢ ወሰዱት፤ ማለዳም ነበረ፤ እነርሱም የፋሲካ በግ ይበሉ ዘንድ እንጂ እንዳይረከሱ ወደ ገዢ ግቢ አልገቡም።

፳፱ ስለዚህ ጲላጦስ ወደ ውጭ ወደ እነርሱ ወጥቶ። ይህን ሰው ስለ ምን ትከሱታላችሁ አላቸው። ፴ እነርሱም መልሰው። ይህስ ከፉ አድራጊ ባይሆን ወደ አንተ አሳልፈን ባልሰጠነውም ነበር አሉት። ፴፩ ጲላጦስም። እናንተ ወስዳችሁ እንደ ሕጋችሁ ፍረዱበት አላቸው። አይሁድም። ለእኛስ ማንንም ልንገድል አልተፈቀደልንም አሉት፤ ፴፪ ኢየሱስ በምን ዓይነት ሞት ሊሞት እንዳለው ሲያመለክት የተናገረው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

፴፫ ጲላጦስም እንደ ገና ወደ ገዢ ግቢ ገባና ኢየሱስን ጠርቶ። የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን? አለው። ፴፬ ኢየሱስም መልሶ። አንተ ይህን የምትለው ከራስህ ነውን ወይስ ሌሎች ስለ እኔ ነገሩህን? አለው። ፴፭ ጲላጦስ መልሶ። እኔ አይሁዳዊ ነኝን? ወገኖችህና የካህናት አለቆች ለእኔ አሳልፈው ሰጡህ፤ ምን አድርገሃል? አለው። ፴፮ ኢየሱስም መልሶ። መንግሥቴ ከዚህ ዓለም አይደለችም፤ መንግሥቴስ ከዚህ ዓለም ብትሆን፤ ወደ አይሁድ እንዳልሰጥ ሎሌዎቼ ይዋጉልኝ ነበር፤ አሁን ግን መንግሥቴ ከዚህ አይደለችም አለው። ፴፯ ጲላጦስም። እንግዲያ ንጉሥ ነህን? አለው። ኢየሱስም መልሶ። እኔ ንጉሥ

እንደ ሆነሁ አንተ ትላለህ። እኔ ለእውነት ልመሰክር ስለዚህ ተወልጃለሁ ስለዚህም ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምፃን ይሰማል አለው። ፴፰ ጴጥሎስ። እውነት ምንድር ነው? አለው። ይህንም ብሎ ዳግመኛ ወደ አይሁድ ወጥቶ። እኔስ አንዲት በደል ስንኳ አላገኘሁበትም። ፴፱ ነገር ግን በፋሲካ አንድ ልፈታላችሁ ልማድ አላችሁ፤ እንግዲህ የአይሁድን ንጉሥ ልፈታላችሁ ትወዳላችሁን? አላቸው። ፵ ሁሉም ደግመው። በርባንን እንጂ ይህን አይደለም እያሉ ጮኹ። በርባን ግን ወንበዴ ነበረ።

፲፱

፩ በዚያን ጊዜም ጴጥሎስ ኢየሱስን ይዞ ገረፈው። ፪ ወታደሮችም ከእሾህ አክሊል ጐንጥነው በራሱ ላይ አኖሩ ቀይ ልብስም አለበሱት፤ ፫ እየቀረቡም። የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን ይሉት ነበር፤ ፬ በጥፊም ይመቱት ነበር። ጴጥሎስም ደግሞ ወደ ውጭ ወጥቶ። እነሆ፤ አንዲት በደል ስንኳ እንዳላገኘሁበት ታውቁ ዘንድ እርሱን ወደ ውጭ አወጣላችኋለሁ አላቸው። ፭ ኢየሱስም የእሾህ አክሊል ደፍቶ ቀይ ልብስም ሰብሶ ወደ ውጭ ወጣ። ፮ ጴጥሎስም። እነሆ ሰውዬው አላቸው። የካህናት አለቆችና ሎሌዎች ባዩትም ጊዜ። ስቀለው ስቀለው እያሉ ጮኹ። ጴጥሎስም። እኔስ አንዲት በደል ስንኳ አላገኘሁበትምና እናንተ ወስዳችሁ ስቀሉት አላቸው። ፯ አይሁድም መልሰው። እኛ ሕግ አለን፤ እንደ ሕጋችንም ሊሞት ይገባዋል፤ ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጎአልና አሉት። ፰ ስለዚህ ጴጥሎስ ይህን ነገር በሰማ ጊዜ እግጅ ፈራ፤ ፱ ተመልሶም ወደ ገዡ ግቢ ገባና ኢየሱስን። አንተ ከወዴት ነህ? አለው። ኢየሱስ ግን አንድ እንኳ አልመለሰለትም። ፲ ስለዚህ ጴጥሎስ። አትነግረኝምን? ልሰቅልህ ሥልጣን እንዳለኝ ወይም ልፈታህ ሥልጣን እንዳለኝ አታውቅምን? አለው። ፲፩ ኢየሱስም መልሶ። ከላይ ካልተሰጠህ በቀር በእኔ ላይ ምንም ሥልጣን ባልነበረህም፤ ስለዚህ ለአንተ አሳልፎ የሰጠኝ ኃጢአቱ የባሰ ነው አለው። ፲፪ ከዚህ በኋላ ጴጥሎስ ሊፈታው ፈለገ፤ ነገር ግን አይሁድ። ይህንስ ብትፈታው የቄሣር ወዳጅ አይደለህም፤ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የቄሣር ተቃዋሚ ነው እያሉ ጮኹ። ፲፫ ጴጥሎስም ይህን ነገር ሰምቶ ኢየሱስን ወደ ውጭ አወጣው፤ በዕብራይስጥም ገቢታ በተባለው ጸፍጸፍ በሚሉት

ስፍራ በፍርድ ወንበር ተቀመጠ። ፲፬ ለፋሲካም የማዘጋጀት ቀን ነበረ፤ ስድስት ሰዓትም የሚያህል ነበረ፤ አይሁድንም። እነሆ ንጉሣችሁ አላቸው። ፲፭ እነርሱ ግን። አስወግደው፤ አስወግደው፤ ስቀለው እያሉ ጮኹ። ጴጥሎስም። ንጉሣችሁን ልስቀለውን? አላቸው። የካህናት አለቆችም። ከቄሣር በቀር ሌላ ንጉሥ የለንም ብለው መለሱለት። ፲፮ ስለዚህ በዚያን ጊዜ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጣቸው። ፲፯ ኢየሱስንም ይዘው ወሰዱት፤ መስቀሉንም ተሸክሞ በዕብራይስጥ ጎልጎታ ወደ ተባለው የራስ ቅል ስፍራ ወደሚሉት ወጣ። ፲፰ በዚያም ሰቀሉት፤ ከእርሱም ጋር ሌሎች ሁለት፤ አንዱን በዚህ አንዱን በዚያ ኢየሱስንም በመካከላቸው ሰቀሉ። ፲፱ ጴጥሎስም ደግሞ ጽሕፈት ጽፎ በመስቀሉ ላይ አኖረው፤ ጽሕፈቱም። የአይሁድ ንጉሥ የናዝሬቱ ኢየሱስ የሚል ነበረ። ፳ ኢየሱስንም የተሰቀለበት ስፍራ ለከተማ ቅርብ ነበረና ከአይሁድ ብዙዎች ይህን ጽሕፈት አነበቡት፤ በዕብራይስጥና በሮማይስጥ በግሪክም ተጽፎ ነበር። ፳፩ ስለዚህ የአይሁድ ካህናት አለቆች ጴጥሎስን። እርሱ። የአይሁድ ንጉስ ነኝ እንዳለ እንጂ የአይሁድ ንጉሥ ብለህ አትጻፍ አሉት። ፳፪ ጴጥሎስም። የጻፍሁትን ጽፌአለሁ ብሎ መለሰ። ፳፫ ጭፍሮችም ኢየሱስን በሰቀሉት ጊዜ ልብሶቹን ወስደው ለእያንዳንዱ ጭፍራ አንድ ክፍል ሆኖ በአራት ከፋፈሉት፤ እጀጣባቡን ደግሞ ወሰዱ። እጅ ጠባቡም ከላይ ጀምሮ ወጥ ሆኖ የተሠራ ነበረ እንጂ የተሰፋ አልነበረም። ፳፬ ስለዚህ እርስ በርሳቸው። ለማን እንዲሆን በእርሱ ዕጣ እንጣጣልበት እንጂ አንቅደደው ተባባሉ። ይህም። ልብሴን እርስ በርሳቸው ተከፋፈሉ በእጅ ጠባቤም ዕጣ ተጣጣሉበት የሚለው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

፳፭ ጭፍሮችም እንዲህ አደረጉ። ነገር ግን በኢየሱስ መስቀል አጠገብ እናቱ፤ የእናቱም እኅት፤ የቀለዮጳም ሚስት ማርያም፤ መግደላዊትም ማርያም ቆመው ነበር። ፳፮ ኢየሱስም እናቱን ይወደው የነበረውንም ደቀ መዝሙር በአጠገቡ ቆሞ ባየ ጊዜ እናቱን። አንቺ ሴት፤ እነሆ ልጅሽ አላት። ፳፯ ከዚህ በኋላ ደቀ መዝሙሩን። እናትህ እነኋት አለው። ከዚህም ሰዓት ጀምሮ ደቀ መዝሙሩ ወደ ቤቱ ወሰዳት። ፳፰ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ አሁን ሁሉ እንደተፈጸመ አውቆ የመጽሐፉ ቃል ይፈጸም ዘንድ። ተጠማሁ አለ። ፳፱ በዚያም ሆምጣጤ የሞላበት ዕቃ ተቀምጦ ነበር፤ እነርሱም ሆምጣጤውን በሰፍነግ ሞልተው በሁሶፕም አድርገው ወደ አፉ አቀረቡለት። ፴ ኢየሱስም ሆምጣጤውን ከተቀበለ በኋላ። ተፈጸመ አለ፤ ራሱንም አዘንብሎ ነፍሱን

አሳልፎ ሰጡ። ^{፴፩} አይሁድም የማዘጋጀት ቀን ስለ ሆነ ያ ሰንበት ትልቅ ነበረና ሥጋቸው በሰንበት በመስቀል ላይ እንዳይኖር፤ ጭናቸውን ሰብረው እንዲያወርዱአቸው ጴጥሎስን ለመኑት። ^{፴፪} ጭፍሮችም መጥተው የፊተኛውን ጭን ከእርሱም ጋር የተሰቀለውን የሌላውን ጭን ሰበሩ፤ ^{፴፫} ወደ ኢየሱስ በመጡ ጊዜ ግን እርሱ ፈጽሞ እንደ ሞተ አይተው ጭኑን አልሰበሩም፤ ^{፴፬} ነገር ግን ከጭፍሮች አንዱ ጎኑን በጦር ወጋው፤ ወዲያውም ደምና ውኃ ወጣ። ^{፴፭} ያየውም መስከሮአል፤ ምስክሩም እውነት ነው፤ እናንተም ደግሞ ታምኑ ዘንድ እርሱ እውነት እንዲናገር ያውቃል። ^{፴፮} ይህ የሆነ። ከእርሱ አጥንት አይሰበርም የማዘጋጀት ቀን እንዲፈጸም ነው።

^{፴፯} ደግሞም ሌላው መጽሐፍ። የወጉትን ያዩታል ይላል።

^{፴፰} ከዚህም በኋላ አይሁድን ስለ ፈራ በስውር የኢየሱስ ደቀ መዝሙር የነበረ የአርማትያስ ዮሴፍ የኢየሱስን ሥጋ ሊወስድ ጴጥሎስን ለመነ፤ ጴጥሎስም ፈቀደለት። ስለዚህም መጥቶ የኢየሱስን ሥጋ ወሰደ። ^{፴፱} ደግሞም አስቀድሞ በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ የነበረ ኒቆዲሞስ መቶ ንጥር የሚያህል የክርቤና የእሬት ቅልቅል ይዞ መጣ። ^፵ የኢየሱስንም ሥጋ ወሰደው እንደ አይሁድ አገናኘዝ ልማድ ከሸቱ ጋር በተልባ እግር ልብስ ከፈኑት።

^{፵፩} በተሰቀለበትም ስፍራ አትክልት ነበረ፤ በአትክልቱም ማንም ገና ያልተቀበረበት አዲስ መቃብር ነበረ። ^{፵፪} ስለዚህ መቃብሩ ቅርብ ነበረና ስለ አይሁድ ማዘጋጀት ቀን ኢየሱስን በዚያ አኖሩት።

፳

^፩ ከሳምንቱም በፊተኛው ቀን መግደላዊት ማርያም ገና ጨለማ ሳለ ማለዳ ወደ መቃብር መጣች ድንጋዩም ከመቃብሩ ተፈንቅሎ አየች። ^፪ እየሮጠችም ወደ ስምዖን ጴጥሮስና ኢየሱስ ይወደው ወደ ነበረው ወደ ሌላው ደቀ መዝሙር መጥታ። ጌታን ከመቃብር ወስደውታል ወዴትም እንዳኖሩት አናውቅም አለቻቸው። ^፫ ስለዚህ ጴጥሮስና ሌላው ደቀ መዝሙር ወጥተው ወደ መቃብሩ ሄዱ። ^፬ ሁለቱም አብረው ሮጡ፤ ሌላው ደቀ መዝሙርም ከጴጥሮስ ይልቅ ፈጥኖ ወደ ፊት ሮጠና አስቀድሞ ከመቃብሩ ደረሰ፤ ^፭ ዝቅም ብሎ ቢመለከት የተልባ እግሩን ልብስ ተቀምጦ አየ፤ ነገር ግን አልገባም። ^፮ ስምዖን ጴጥሮስም ተከትሎት መጣ ወደ መቃብሩም ገባ፤ የተልባ እግሩን

ልብስ ተቀምጦ አየ፤ ^፮ ደግሞም በራሱ የነበረውን ጨርቅ ለብቻው በአንድ ስፍራ ተጠምጥሞ እንደ ነበረ እንጂ ከተልባ እግሩ ልብስ ጋር ተቀምጦ እንዳልነበረ አየ። ^፭ በዚያን ጊዜ አስቀድሞ ወደ መቃብር የመጣውም ሌላው ደቀ መዝሙር ደግሞ ገባ፤ አየም፤ አመነም፤ ^፬ ከሙታን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው የሚለውን የመጽሐፉን ቃል ገና አላወቁም ነበርና። ^፲ ደቀ መዝሙርቱም ወደ ቤታቸው ደግሞ ሄዱ። ^{፲፩} ማርያም ግን እያለቀሰች ከመቃብሩ በስተ ውጭ ቆማ ነበር። ስታለቅስም ወደ መቃብር ዝቅ ብላ ተመለከተች፤ ^{፲፪} ሁለት መላእክትም ነጭ ልብስ ለብሰው የኢየሱስ ሥጋ ተኝቶበት በነበረው አንዱ በራሱ ሌላውም በእግርጌ ተቀምጠው አየች። ^{፲፫} እነርሱም። አንቺ ሴት፤ ስለ ምን ታለቅሻለሽ? አሉአት። እርስዎም። ጌታዬን ወስደውታል ወዴትም እንዳየሩት አላውቅም አለቻቸው።

^{፲፬} ይህንም ብላ ወደ ኋላ ዘወር ስትል ኢየሱስን ቆሞ አየችው፤ ኢየሱስም እንደ ሆነ አላወቀችም። ^{፲፭} ኢየሱስም። አንቺ ሴት፤ ስለ ምን ታለቅሻለሽ? ማንንስ ትፈልጊያለሽ? አላት። እርስዎም የአትክልት ጠባቂ መስለሁአት። ጌታ ሆይ፤ አንተ ወስደኸው እንደ ሆነ ወዴት እንዳየርኸው ንገረኝ እኔም እወስደዋለሁ አለችው። ^{፲፮} ኢየሱስም። ማርያም አላት። እርስዎ ዘወር ብላ በዕብራይስጥ። ረቡኒ አለችው፤ ትርጓሜውም። መምህር ሆይ ማለት ነው። ^{፲፯} ኢየሱስም። ገና ወደ አባቴ አላረግሁምና አትንኪኝ፤ ነገር ግን ወደ ወንድሞቼ ሄደሽ። እኔ ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ ወደ አምላኬና ወደ አምላካችሁ ዓርጋለሁ ብለሽ ንገራቸው አላት። ^{፲፰} መግደላዊት ማርያም መጥታ ጌታን እንዳየች ይህንም እንዳላት ለደቀ መዝሙርቱ ነገረች። ^{፲፱} ያም ቀን እርሱም ከሳምንቱ ፊተኛው በመሸ ጊዜ፤ ደቀ መዝሙርቱ ተሰብስበው በነበሩበት፤ አይሁድን ስለ ፈሩ ደጆቹ ተዘግተው ሳሉ፤ ኢየሱስ መጣ፤ በመካከላቸውም ቆሞ። ስላም ለእናንተ ይሁን አላቸው። ^፳ ይህንም ብሎ እጆቹንም ጎኑንም አሳያቸው። ደቀ መዝሙርቱም ጌታን ባዩ ጊዜ ደስ አላቸው።

^{፳፩} ኢየሱስም ዳግመኛ። ስላም ለእናንተ ይሁን፤ አብ እንደ ላከኝ እኔ ደግሞ እልካችኋለሁ አላቸው። ^{፳፪} ይህንም ብሎ እፍ አለባቸውና። መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ። ^{፳፫} ኃጢአታቸውን ይቅር ያላችኋቸው ሁሉ ይቀርላቸዋል፤ የያዛችሁባቸው ተይዘባቸዋል አላቸው። ^{፳፬} ነገር ግን ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ኢየሱስ በመጣ ጊዜ ከእነርሱ ጋር አልነበረም።

፳፭ ሌሎችም ደቀ መዛሙርቱ። ጌታን አይተነዋል አሉት። እርሱ ግን። የችንካሩን ምልክት በእጆቹ ካላየሁ ጣቴንም በችንካሩ ምልክት ካላገባሁ እጄንም በጎኑ ካላገባሁ አላምንም አላቸው።

፳፮ ከስምንት ቀን በኋላም ደቀ መዛሙርቱ ደግመው በውስጥ ነበሩ። ቶማስም ከእነርሱ ጋር ነበረ። ደጆች ተዘግተው ሳሉ

ኢየሱስ መጣ፤ በመካከላቸውም ቆሞ። ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው። ፳፯ ከዚያም በኋላ ቶማስን። ጣትህን ወደዚህ አምጣና እጆቼን እይ፤ እጅህንም አምጣና በጎኔ አግባው፤ ያመንህ እንጂ ያላመንህ አትሁን አለው። ፳፰ ቶማስም። ጌታዬ አምላኬም ብሎ መለሰለት። ፳፱ ኢየሱስም። ስለ አዮኸኝ አምነሃል፤ ሳያዩ የሚያምኑ ብፁዓን ናቸው አለው። ፴ ኢየሱስም በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፈ ሌላ ብዙ ምልክት በደቀ መዛሙርቱ ፊት አደረገ፤

፴፩ ነገር ግን ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ታምኑ ዘንድ። አምናችሁም በስሙ ሕይወት ይሆንላችሁ ዘንድ ይህ ተጽፎአል።

፳፩

፩ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በጥብርያዶስ ባሕር አጠገብ ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ገና ተገለጠላቸው፤ ፪ እንዲህም ተገለጠ። ስምዖን ጴጥሮስና ዲዲሞስ የሚባለው ቶማስ ከገሊላ ቃና የሆነ ናትናኤልም የዘብዴዎስም ልጆች ከደቀ መዛሙርቱም ሌሎች ሁለት በአንድነት ነበሩ። ፫ ስምዖን ጴጥሮስ። ዓሣ ላጠምድ እሄዳለሁ አላቸው። እነርሱም። እኛም ከአንተ ጋር እንመጣለን አሉት። ወጥተውም ወደ ታንኳይቱ ገቡ በዚያችም ሌሊት ምንም እሳጠመዱም።

፬ በነጋም ጊዜ ኢየሱስ በባሕር ዳር ቆመ፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ኢየሱስ መሆኑን አላወቁም።

፭ ኢየሱስም። ልጆች ሆይ፥ አንዳች የሚበላ አላችሁን? አላቸው።

የለንም ብለው መለሱለት። ፮ እርሱም። መረቡን በታንኳይቱ በስተ ቀኝ ጣሉት ታገኙማላችሁ አላቸው። ስለዚህ ጣሉት፤ በዚህም ጊዜ ከዓሣው ብዛት የተነሣ ሊጐትቱት አቃታቸው።

፯ ኢየሱስ ይወደው የነበረውም ደቀ መዛሙር ጴጥሮስን። ጌታ እኮ ነው አለው። ስለዚህ ስምዖን ጴጥሮስ ጌታ መሆኑን በሰማ ጊዜ ዕራቁቱን ነበረና ልብሱን ታጥቆ ወደ ባሕር ራሱን ጣለ።

፰ ሌሎቹ ደቀ መዛሙርት ግን ከምድር ሁለት መቶ ከንድ ያህል እንጂ እጅግ አልራቁም ነበርና ዓሣ የሞላውን መረብ እየሳቡ በጀልባ መጡ። ፱ ወደ ምድርም በወጡ ጊዜ ፍምና ዓሣ በላዩ

ተቀምጦ እንጀራም አይ፡ ፲ ኢየሱስም፡ አሁን ካጠመዳችሁት ዓሣ አምጡ አላቸው።
፲፩ ስምዖን ጴጥሮስም ወደ ጀልባይቱ ገብቶ መቶ አምሳ ዎስት ታላላቅ ዓሦች ሞልቶ የነበረውን መረብ ወደ ምድር ጐተተ፤ ይህንም ያህል ብዙ ሲሆን መረቡ አልተቀደደም።

፲፪ ኢየሱስም፡ ኑ፡ ምሳ ብሎ አላቸው። ከደቀ መዛሙርቱ አንድ ስንኳ፡ አንተ ማን ነህ? ብሎ ሊመረምረው የደፈረ አልነበረም፤ ጌታ መሆኑን አውቀው ነበርና። ፲፫ ኢየሱስም መጣና እንጀራ አንሥቶ ሰጣቸው፤ እንዲሁም ዓሣውን። ፲፬ ኢየሱስ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ሲገለጥላቸው ይህ ዎስተኛው ጊዜ ነበረ። ፲፭ ምሳ ከበሉ በኋላም ኢየሱስ ስምዖን ጴጥሮስን፡ የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፡ ከእነዚህ ይልቅ ትወደኛለህን? አለው። አዎን ጌታ ሆይ፡ እንድወድህ አንተ ታውቃለህ አለው። ግልገሎቼን አሰማራ አለው። ፲፮ ደግሞ ሁለተኛ፡ የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፡ ትወደኛለህን? አለው። አዎን ጌታ ሆይ፡ እንድወድህ አንተ ታውቃለህ አለው። ፲፯ ጠቦቶቼን ጠብቅ አለው። ዎስተኛ ጊዜ፡ የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፡ ትወደኛለህን? አለው። ዎስተኛ፡ ትወደኛለህን? ስላለው ጴጥሮስ አዘነና፡ ጌታ ሆይ፡ አንተ ሁሉን ታውቃለህ፤ እንድወድህ አንተ ታውቃለህ አለው። ኢየሱስም፡ በጎቼን አሰማራ። ፲፰ እውነት እውነት እልሃለሁ፡ አንተ ጉልማሳ ሳለህ ወገብህን በገዛ ራስህ ታጥቀህ ወደምትወደው ትሄድ ነበር፤ ነገር ግን በሸመገልህ ጊዜ እጆችህን ትዘረጋለህ፤ ሌላውም ያስታጥቅሃል ወደማትወደውም ይወስድሃል አለው። ፲፱ በምን ዓይነት ሞት እግዚአብሔርን ያከብር ዘንድ እንዳለው ሲያመለክት ይህን አለ። ይህንም ብሎ፡ ተከተለኝ አለው። ፳ ጴጥሮስም ዘወር ብሎ ኢየሱስ ይወደው የነበረውን ደቀ መዝሙር ሲከተለው አየ፤ እርሱም ደግሞ በእራት ጊዜ በደረቱ ተጠግቶ፡ ጌታ ሆይ፡ አሳልፎ የሚሰጥህ ማን ነው? ያለው ነበረ። ፳፩ ጴጥሮስም ይህን አይቶ ኢየሱስን፡ ጌታ ሆይ፡ ይህስ እንዴት ይሆናል? አለው።

፳፪ ኢየሱስም፡ እስክመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ብወድስ፡ ምን አግዶህ? አንተ ተከተለኝ አለው። ፳፫ ስለዚህ፡ ያ ደቀ መዝሙር አይሞትም የሚለው ይህ ነገር ወደ ወንድሞች ወጣ፤ ነገር ግን ኢየሱስ፡ እስክመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ብወድስ ምን አግዶህ? አለው እንጂ አይሞትም አላለውም። ፳፬ ስለ እነዚህም የመሰከረ ይህንንም ጽፎ ያለ ይህ ደቀ መዝሙር ነው፤ ምስክሩም እውነት እንደ ሆነ እናውቃለን። ፳፭ ኢየሱስም ያደረገው ብዙ ሌላ ነገር

ደግሞ አለ፤ ሁሉ በእያንዳንዱ ቢጻፍ ለተጻፉት መጻሕፍት ዓለም ራሱ ባልበቃቸውም ይመስለኛል።

